

ספר
אשר בנחל

שְׁנַת
ה'תשע"ג
חֶלֶק רל"ה

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בְּנַחַל הַנּוֹבֵעַ מְקוֹר
חֻכְמָה יְסוּדָתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִזְקוֹת
וְהַתְּעוּרוֹרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכֹל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יֵהיֶה מִי שִׁיְהִיָּה

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה אֲדַמּוּ"ר
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ
הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלְאָ אֲשֶׁר כָּל רוֹז לֹא אָנִים לִיָּה
רַבִּי נֶתָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים
מִגְמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֹהַר הַקְּדוֹשׁ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com



הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ" הַאֲזִכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ" כֻּלָּה כֹּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ" וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכָרַב חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹכִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹהֵי שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלֶאֱבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרְשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה" וְגו', בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹהֵי מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אֲמִירָה וְאֲמִירָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וְגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֹשֶׁךְ וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפְקֵ לְרֹעַב נַפְשֶׁךָ וְנַפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזִרְחַ בְּחֹשֶׁךְ אוֹרָךְ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהָרִים", וְאִף מְחַשְׁבָּה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵינּוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֵיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ" וְלִחְשְׁבֵי שְׂמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׂכוֹתֵבִין אוֹתוֹ בְּסִפְרֵי זְכוּרֵי לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכּוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שִׁם) "וַיִּכְתֹּב סִפְרֵי זְכוּרֵי לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ" וְלִחְשְׁבֵי שְׂמוֹ", לְמָה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וְיִשְׁבַּע מְטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִתְּחַף הַיְיָ" תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ", "וְנִתְּחַף הַיְיָ" תְּמִיד" זֶה מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ" זֶה מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמָהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכיות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבכולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלום בין אדם לקונו, ושלום בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלום לאבוד, כי רבות יגיעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שזוכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונזכה להתענג בזיו שכינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

בְּקִסּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ז אָדָר הַתּוֹשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתֶיהָ

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא קָמָא פ"ב.) חֲמִשָּׁה דְּבָרִים נֶאֱמְרוּ בְּשׁוֹם, מְשֻׁבְּעֵי וּמְצַהִיל אֶת הַפְּנִים, וּמְרַבֵּה זֵרַע, וְהוֹרֵג אֶת הַכְּנִים שְׁבַבְנֵי מַעִים, וּמְחַמֵּם אֶת הַגּוּף, הֵרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ אֵיךְ שֶׁזֶה מְדַבְּרֵי חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים, וּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי הָרַב הַקְדוּשׁ מִמוֹנִקְטֵשׁ זי"ע, בְּסִפְרוֹ "דְּבָרֵי תוֹרָה" (מִהַדְרָה א' אוֹת ס"ג) שָׁמָּה שֶׁאָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים שֶׁהַשׁוֹם הוֹרֵג אֶת הַכְּנִים שְׁבַבְנֵי מַעִים, שֶׁזֶה סוֹבֵב עַל חִידָקִים שֶׁנִּדְבַק בְּתוֹךְ גּוּפוֹ שֶׁל אָדָם, הֵינּוּ כִּי כְּנִים כִּפְשׁוּטוֹ לֹא נִמְצָא רַק בֵּין הַשְּׁעָרוֹת, וּבְלוֹיֵי בְּגָדִים, וְלֹא בְּתוֹךְ בְּנֵי מַעִים וְכוּ', וְלִכֵּן מִכֶּרַח לֵהִיּוֹת שֶׁזֶה מֵה שֶׁאָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים כְּנִים, זֶה סוֹבֵב עַל חִידָקִים שֶׁנִּכְנַס בְּגוּפוֹ שֶׁל אָדָם, בְּמָקוֹם שֶׁיֵּשׁ מַחְלָה מְדַבְּקָתָהּ, וְלִכֵּן בְּעַת שֶׁהִיא מְגַפָּה לֹא עָלֵינוּ, פְּרָסְמוֹ הַרוֹפְאִים וְיַעֲצוּ שִׁיאֲכִלוּ שׁוֹם, שֶׁזֶה הוֹרֵג אֶת הַחִידָקִים שֶׁנִּכְנַס בְּאָדָם וְכוּ'.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת קִנְיָה סִימָן ז') הַשׁוֹם מוֹצִיא קִנְיָה; וְכֵן הוּא (שֵׁם אוֹת אֶהְבֵּה סִימָן י"א) הַשׁוֹם מְסַגֵּל לְאֶהְבָּה; וְלִכֵּן אֵין מֵה לְהַפְסִיד כְּשֶׁאוֹכְלִים בְּכָל יוֹם חֲתִיכַת שׁוֹם, וְזֶה מְסַגֵּל לְהַרְבֵּה דְּבָרִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקִסָּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ז אָדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עַל זֶה שִׁשְׂאֵלֶת אֲשֶׁר רִבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מִמּוֹן סִימָן צ"ח) אֵינְךָ לְאָדָם לְמַכּוֹר מִקְחוֹ הָרֵאשׁוֹן; בְּדֶרֶךְ כָּלֵל כְּשֶׁאָדָם קוֹנֶה אֶת הַמִּקְחַת הָרֵאשׁוֹן, זֶה מְאֹד מְאֹד חֲבִיב בְּעֵינָיו, אַחַר יִגִּיעַהּ וְטָרַחָהּ גְּדוּלָה שִׁיגֵעַ וְטָרַח מְאֹד עַד שֶׁהִשִּׁיג אֶת הַדְּבָר הַזֶּה, אָזִי לֹא כְּדָאִי לוֹ לְמַכּוֹר אֶת זֶה, כְּשִׁיבּוֹא אָדָם וְיִרְצֶה לְתֵת לוֹ יוֹתֵר עַל הַמִּקְחַת שֶׁקָּנָה, וְאֶפְלוּ שִׁיִּצְיֵעוּ לוֹ יוֹתֵר כֶּסֶף וְכוּ', כִּי הַמִּקְחַת רֵאשׁוֹן הוּא תְּמִיד מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְאָדָם, וּמִי יוֹדֵעַ אִם עוֹד יִקְבֹּל אֶת הַדְּבָר הַזֶּה, כִּי הַכֹּל נִכְרַז בְּשָׁמַיִם קֹדֶם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סוֹטָה ב.) בֵּית פְּלוּנִי לְפְלוּנִי, שְׂדֵה פְּלוּנִי לְפְלוּנִי; וְעַל זֶה יַעֲץ רִבְּנוּ ז"ל שֶׁלֹּא לְמַכּוֹר אֶת הַמִּקְחַת הָרֵאשׁוֹן, אֲבָל זֶה מוֹבֵן מֵאֵלָיו אִם אָדָם קוֹנֶה הַמִּקְחַת הָרֵאשׁוֹן רִכַּב, וְעִכְשָׁו זֶה כְּבָר קָטָן, כִּי נִגְדָּל הַמְשַׁפְּחָה וְכוּ', אוֹ כִּי קוֹנֶה בֵּית אוֹ דִּירָה וְעִכְשָׁו הַבֵּית אוֹ הַדִּירָה קָטָנָה, כִּי נִתְרַבָּה הַמְשַׁפְּחָה וְרוֹצֶה לְהַחֲלִיף אֶת זֶה לְרִכֵּב יוֹתֵר גְּדוּל, אוֹ לְבֵית אוֹ לְדִירָה יוֹתֵר גְּדוּלָה, עַל זֶה לֹא מְכֻוֹן, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְאִיר עֵינָיו בְּתוֹרְתוֹ הַקְדוּשָׁה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֹתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקִסָּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ז אָדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אתה ואשתך צריכים מאד מאד לשמח שזכיתם לחזור בתשובה שלמה שאין דבר יותר חשוב מזה אצלו יתברך, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (פרכות ל"ה) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא) גדול כוחה של תשובה שכיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד; ודעו לכם שעקר התשובה הוא ללכת עד הסוף, לא להשבר מפגעי ומקרי הזמן, ובפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוה"רן חלק ב' סימן מ"ט) ודע, שעקר התשובה השלמה היא, כשאדם עובר באלו המקומות ממש שהיה מקדם התשובה, כל אחד לפי מה שעבר עליו בימים הקודמים, וכשעובר באלו המקומות והענינים שהיה מתחלה ממש, ועכשו פונה ערף מהם, וכופה יצרו לבלי לעשות עוד מה שעשה זהו עקר התשובה השלמה, ורק זה נקרא תשובה.

עכשו להזמין את אח ומשפחתו או מי שרק יהיה לשבת, ויודעים שאחר כך יחזרו עם רכב, אזי היא מצוה הבאה בעבירה, ולא כדאי להזמין את אף אחד על שבת אם יודעים שהוא יחזרו עם רכב, כי גורמים לו חלול שבת, עדיף להזמין אותו באמצע השבוע, ומפני דרכי שלום כדאי להתחמק בכל פעם כשרוצים לבוא על שבת, כדי שלא יגרם להם לנסע בשבת.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקסט.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר כי תשא ט"ז אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תמיד כְּדאי לְשַׁלַּח אֶת הַיְלָדִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה אוּ בְּבֵית סֵפֶר שֵׁשׁ יוֹתֵר הַצְּלָחָה לְהַיְלָדִים, וְרַמַּת הַלְמוּדִים הֵם גְּבוּהִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּעַ שְׁחֲנוּף לִיטָאי אוּ חֲנוּף חֲסִידֵי הֵם יוֹתֵר אֶחָד מֵהַשְּׂנִי, כִּי אֵין דְּבַר זֶה כָּלֵל בְּכָל מְקוֹם, כִּי יֵשׁ מְקוֹמוֹת שְׁחֲנוּף לִיטָאי יוֹתֵר חֲזָק, וְיֵשׁ מְקוֹמוֹת שְׁחֲנוּף חֲסִידֵי יוֹתֵר חֲזָק, הַכֵּל כִּפִּי הַמְּקוֹם וְכִפִּי הָאֶכְלוּסִיָּה, וְלִכֵּן אֵי אֶפְשָׁר לִיעֵץ דְּבַר זֶה, אֲלֵא צְרִיכִים לְרֹאוֹת אֶת הַמְּצִיאוֹת אִיפֹה שְׁגָרִים, וְאֵל אִיפֹה הָאֶכְלוּסִיָּה שֵׁיכִים וְכוּ'.

הַעֲקָר לֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, רַק מֵה שֶׁטוֹב לְהַיְלָדִים, אִיפֹה שֵׁשׁ חֵם וְאִהְבָה וְהִסְבֵּרָה יוֹתֵר טוֹב בְּהַלְמוּדִים, שְׁמֵה צְרִיכִים לְשַׁלַּח אֶת הַיְלָדִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיחִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקַע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ז אָדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁלֻצְפוֹת בְּמַחְשָׁב (מַכְשָׁף) זֶה בְּדִיוֹק אוֹתוֹ תֵּאָוֶה וּמַחְלָה כְּמוֹ מִי שֶׁמְכוּר לְסַמִּים אוּ לְאֶלְכוּהוּל אוּ לְעִשָׁן סִיגְרִיּוֹת וְכוּ', וְהַרְגַע שְׁנִכְנָסִים בְּזֶה, קֶשֶׁה מְאֹד מְאֹד לְצִיאַת מְזֶה, כְּמוֹ שְׂאֵת בְּעִצְמָךְ כּוֹתֶבֶת "יֵשׁ לִי מְשִׁיכָה לְצְפוֹת בְּמַחְשָׁב כָּל מִינֵי סְדָרוֹת וְסָרְטִים לֹא כָּל כֶּף נְקִיִּים וְטוֹבִים, וְכַמְעַט תְּמִיד הֵם מְבִיאִים אוֹתִי לְנִפְּלוֹת", וְלִכֵּן הֵייתִי מִיעֵץ לָךְ פְּשׁוּט וְלַעֲנִין שְׁתוּצִיאֵי אֶת הַמַּחְשָׁב לְגַמְרֵי מֵהַבֵּית.

כִּי אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ הַיּוֹם שֵׁשׁ עֶכְשָׁו בְּעוֹלָם קְלִפָּה עֲצוּמָה שְׁכוּבֶשֶׁת אֶת כָּל חֲלָקֵי טוֹבָה, וּמְקַרְרַת אֶת הָאֲמוּנָה וְאֶת הַיְרֵאֵת שְׁמִים מִבְּר יִשְׂרָאֵל,

ומכניס בו כפירות ואפיקורסות, והוא הכלי משחית הנקרא מחשב שמחבר אל אינטרנט, וכן אייפד, בלקברי וכו', וכדומה כל מיני כלי משחית הדומים זה לזה וכו', שבהם יכולים לראות כל מיני שקוץ תעוב ערום וזהו וכו', ויכולים להתכתב עם כל מיני מפקרים וכו', עד שעל ידי זה מאמללים את עצמם וכו', ואת הילדים וכו', עד שבאים לגרושין רחמנא ליצלן, ולכן העקר ראי לזרק מהבית את המחשב שמחבר לאינטרנט, או אייפד, או בלקברי וכו', כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מה). אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאוה כעצימת העינים" ואמר "אין לך אבר באברי האדם שיגרם לו מכשול כמו העינים". ואני מכרח להגיד לך שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב שמחבר אל אינטרנט בבית, והאשה או הבעל התחילו להתכתב עם כל מיני מפקרים ומפקרות, ולבסוף נשבר הבית והצרכו להתגרש, ואף שזה נדמה כאלו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הכלי הארורה הזו וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו רחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב שמחבר אל אינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול רחמנא לישזבן, ולכן אשרי מי שמבער את החמץ הזה מביתו, ואז השכינה תשמר עליו.

מה את צריכה לחכות עד שיהיה לך חרבן בבית?

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקעא.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר כי תשא ט"ז אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לה מי יודע אם לא באת לכלא, אלא כדי שתמצא את החבר הזה והוא יחזיר אותך בתשובה, אשר אין לתאר ואין לשער את גדל מעלת התשובה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב תשובה, כי כשאדם חוזר בתשובה, הוא גורם נחת רוח גדול בשמים, ולכן אשריך ואשרי חלקך שחזרת בתשובה, ותהיה חזק בזה מאד מאד.

בענין החברה, אתה צריך לראות תכף ומיד להתחתן אתה, כי אצל רבנו ז"ל היה יסוד גדול מאד להתחתן מה שיותר מהר, ובפרט שיש לה חברה, למה אתה צריך לחיות עמה באסור, כשאתה יכול לחיות עמה בהתרה, ואמרו חכמינו הקדושים (יומא עב:) על פסוק (תהלים יט) "יראת ה' היא טהורה עומדת לעד" אמר רבי חנינא, זה הלומד תורה בטהרה מאי היא? נושא אשה ואחר כך לומד תורה.

רק חזק ואמץ מאד מאד, כי מי שחוזר בתשובה יש עליו נסיונות קשים ומרים מאד מאד, שהסמ"ך מ"ם רוצה רק להחזיר אותו אל הטמאה והלכלוך שהיה שמה מקדם, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ט) ודע, שעקר התשובה השלמה היא, כשאדם עובר באלו המקומות ממש שהיה מקדם התשובה, כל אחד לפי מה שעבר עליו בימים הקודמים, וכשעובר באלו המקומות והענינים שהיה מתחלה ממש, ועכשו פונה ערף מהם, וכופה יצרו לבלי לעשות עוד מה שעשה זהו עקר התשובה השלמה, ורק זה נקרא תשובה; ולכן ראה להתזיק מעמד ושום דבר לא יוכל לשבר אותך, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב תשובה, עד כדי כך שאמרו (פסחים ק"ט.) ידו של הקדוש ברוך הוא שפרוסה תחת כנפי החיות כדי לקבל בעלי תשובה מיד מדת הדין; ולכן חזק ואמץ מאד מאד, והכי טוב שתחתן, ועל ידי זה תנצל מעברות חמורות, כי אשתו של אדם משמרתו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

בקעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא ט"ז אָדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הֶעֱקַר בְּמִצִּיאת זְווג צְרִיכִים לְחַפֵּשׁ אַחַר בְּחוּר בַּעַל מִדּוֹת טוֹבוֹת, מִדּוֹת תְּרוּמִיּוֹת, עִם לֵב רַחֵב וְחֶזֶק וְכוּ', כְּשִׁיּוֹצְאִים עִם בְּחוּר יְכוּלִים תַּכְּף וּמְיָד לְהַבִּין מִתּוֹךְ דְּבָרָיו אֶת כָּל מַהוֹתוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה אֶת כָּל כֶּךָ נִכְנָסְתָּ לְלַחֵץ, וְאֵת חוֹשֶׁבֶת שֶׁהֲרַגְעַ שְׁלוֹ יִהְיֶה לָךְ לְרוֹעֵץ וְכוּ', זֶה כְּמוֹ שֶׁאֲחַד אוֹמֵר יֵשׁ לִי בַּעֲיָה עִם הַשְּׂדוּף שֶׁהִכְלָה יוֹתֵר מִדֵּי יָפֵה וְכוּ', אִם זֶה בְּחוּר עִם מִדּוֹת טוֹבוֹת וְגַם סְבָלָן, וְהוּא תְּמִיד רְגוּעַ, אֲזִי מַה צְרִיכִים לְדַאֵג? יֵשׁ בְּנוֹת שְׂרוּצוֹת שְׂדוּף כְּזֶה שֶׁעֲדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלל בְּחוּרָה הִיא גְאוּתִנִּית וְכוּ', וְלֹא מִתְאִים לָהּ לְקַחַת אֶת זֶה אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי יָפֵה וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? אֶקַּח אֶת זֶה? אוֹ אֲנִי הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי יָפֵה וְהִכִּי מְשַׁפֵּלֵת וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? וְהִיא מְסֻתָּבֶכֶת וּמְחַפֶּשֶׁת אֶת הַבֶּן זוּג שְׁלֶה כְּפִי הַדְּמִיוֹן שֶׁנִּכְנַס בָּהּ כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מַה הִיא? וְהִיא רוֹצֶה שְׁיִבֵּא אֵלֶיהָ זְווג מְשֻׁהוּ שֶׁעֲדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפֶּשֶׁת וְכוּ', וּמְסֻתָּבֶכֶת וְיוֹצֵאת לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוּלַי אֲמַצָּא אֶת בְּחִיר לְבָבִי שְׁיִבּוֹא אֵלַי עַל סוֹס לְבָן עִם שְׁקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבִשְׁבִיל זֶה הַבְּחוּרָה מְחַפֶּה עַד שְׁיִוָּלַד זוּג כְּזֶה, וּבֵינן כֶּךָ הִיא לֹא קוֹלֵטַת שֶׁהַזְּמַן לֹא מְחַפֶּה, כְּמֵאִמֵר הַחֲכָם "הַזְּהָר מִן הַזְּמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שֶׁתּוֹפְסַת אֶת עֲצָמָה רוֹאֶה שֶׁהִיא כְּבָר בְּגִיל שְׁלִשִׁים, מַה עוֹשִׂים עִכְשָׁו? עַל זֶה בְּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (יְבָמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, תְּרַדִּי מְדֻרְגָה וְאֵל תַּחְזִיקִי מֵעֲצָמְךָ כָּל כֶּךָ גְּדוּלָה וְכוּ', וְאֵז תְּמַצְאִי בְּקִלּוֹת בֶּן זוּג מַה שְׁיִתְאִים לָךְ, וּפֵה מְצָאת בְּחוּר עֲדִין עֲנִיו וְרְגוּעַ וְכוּ' וְכוּ', מַה אֶת צְרִיכָה יוֹתֵר מִזֶּה?

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בקעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ז אָדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עִם הָאֲבָרְכִים אֶתָּה תִלְמַד עֲכָשׁוּ הַלְכוֹת פֶּסַח שְׁזֵה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, כִּי
הֵם הַלְכוֹת שִׁיִּצְטָרְכוּ אֶת זֶה עֲכָשׁוּ.

בְּעֵינַי הַשְּׁעוֹר לְהַנְשִׂים, הַנוֹשֵׂא הַכִּי חָשׁוּב זֶה בְּהַלְכוֹת נִדְהָ וְדִינֵי
חֲצִיצָה הַחֲמורוֹת וְכו', כִּי יֵשׁ נָשִׁים שֶׁבְכָלֵל לֹא יוֹדְעוֹת בְּעֵינַיִם אֵלּוּ בֵּין
יְמִינָן לְשִׂמְאֵלָן וְכו', וְכֵדָאֵי מְאֹד שִׁיִּדְעוּ אֶת הַהַלְכוֹת הָאֵלּוּ שְׁזֵה גּוֹבֵל עִם
כְּרִתוֹת, אִם לֹא טָבְלוּ כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ וְכו'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה, וְלֹא יֵצֵא שׁוֹם תִּקְלָה מִיָּדְךָ.

אֲנִי מְעִינֵן רַק בְּאֵלּוּ הַסְּפָרִים "פְּנִינֵי הַלְכָה - פֶּסַח" "מְסֵרֵת מִשֵּׁה"
"יִלְקוּט יוֹסֵף - פּוּרִים" תִּשׁוֹאֵת חֵן לָךְ עַל הַיְגִיעָה וְהַטְרַחָה שֶׁאֶתָּה יוֹגֵעַ
וְטוֹרַח בְּשִׁבְלִי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד תִּהְיֶה לִי לְעֶזֶר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בקעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ז אָדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אִם מִשְׁפַּחַת ... שִׁיחִיו רַק יִרְצוּ אֶת הַבֵּן שֶׁלָּךְ אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא גְרוּשׁ,
תִּקְחִי אֶת זֶה תַּכְףּ וּמְיָד, כִּי הֵם מִשְׁפַּחָה מְאֹד טוֹבָה (וּבְכַפְרֵט שֶׁאֵת יְכוּלָה לְהַגִּיד אֶת
הָאֲמַת שֶׁבְקִשֵׁי חַיּוֹ בֵּיתָה, כִּי הַבֵּן שֶׁלָּךְ נָפַל בַּפֶּחַ וּבַתּוֹךְ חֲדָשׁ הוּא הַתְּגַרְשׁ).

אָנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהֵחֵל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּקְעָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ז אָדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר הַלּוֹמֵד בְּכוֹלָל
"תַּפְאֶרֶת בְּנִימִין"

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּצַטְרֵךְ עִכְשָׁו בְּלִמּוּד בְּהִלְכוֹת פֶּסַח, שֶׁמְאֹד
מְאֹד חָשׁוּב הִלְכוֹת הָאֵלוּ לַעֲבוּדָה וְלִמְעֻשָׂה, וְכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים
שֶׁבְּעוֹלָם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי אֵין טוֹב יוֹתֵר מִדָּף גְּמָרָא, וְחֻבֵּל
מְאֹד עַל כָּל יוֹם וְיוֹם שֶׁעוֹבֵר שְׁלֵא לּוֹמְדִים דָּף גְּמָרָא, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה זֶה
דָּף גְּמָרָא לְיוֹם, הֵייתָ עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְמַסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְכוּא
בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְשׁוֹמֵר
אֶת הָאָדָם מְכַל רַע.

הַעֲקָר רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְקָרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא מְדַרְשׁ, שֶׁהַלְמוּדִים הָאֵלוּ
הֵם כְּנֶגֶד הַד' עוֹלָמוֹת, אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָה, וְמִי שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם
אֶת הַד' לְמוּדִים הָאֵלוּ, מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הָאָרֶה גְּדוּלָה וְנִפְלְאוֹת מְאֹד, מְקָרָא:
הִיא בְּעֲשִׂיָה מִשְׁנָה: הִיא בְּיְצִירָה, גְּמָרָא: הִיא בְּבְרִיאָה, מְדַרְשׁ וְזוֹהַר: הִיא
בְּאֲצִילוֹת, אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַד' לְמוּדִים הָאֵלוּ לְכָל הַפְּחוֹת,
וְחֻבֵּל שֶׁתַּחֲסֵר יוֹם אֶחָד מִלְמוּד הָאֲרָבַע לְמוּדִים הָאֵלוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה
מַה שִׁישָׂאָר מֵאֲתַנּוּ, וְאִפְלוּ שֶׁתִּלְמַד מְכַל שְׁעוֹר קֶצֶת, זֶה גַם כֵּן דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד.

זְכוֹר גַּם זְכוֹר מַה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירְנוּ מְאֹד (שיחות הַר"ן סימן רס"ד) לְכַבֵּד
וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֵלֵא הַנְּשִׂים הֵם סוּבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוּלִים
מְאֹד מְאֹד מִיִּלְדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבּוֹר וְהַלְדָה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֲצָם
מְכֹאֲבָם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכִמְהָ אִפְנֵים הַקְּשִׁים וְכַבְּדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ',
עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם, וּלְכַבְּדֵם. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא

מציצא נט.) 'אוקירו לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתְּהִיוּ עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְכֻמוֹת סג.) 'דֵּינּוּ שְׁמִגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא, וְלָכֵן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקָּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחֻסֵּידוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהַבְּעַל מְכַרֵּחַ לְעֹזֵר לְאַשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הַרְּאוּשׁוֹן לְעֹזֵר לְאַשְׁתּוֹ בְּכָל הַמּוֹכְנִים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקֵעוֹ.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא ט"ז אָדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

דַּע לְךָ שֶׁהַמְּנַהֵיג שְׁבִדוֹר הוּא רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא מְנַהֵיג אֶת צֶאֱן מְרַעִיתוֹ, אֲנִי רַק שָׁמַשׁ אֶצְלוֹ, וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת גְּאוּהָ סִימָן ט"ו) אֵין לְהַתְּגַאוֹת בְּהַשְּׁגוֹת גְּדוֹלוֹת אוֹ בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים, כִּי הַכֹּל עַל יְדֵי הַצְּדִיק שְׁבִדוֹר, וְהוּא אֶצֶל הַצְּדִיק כְּעֵט אֶצֶל סוֹפֵר; וְלָכֵן אֵתָּה לֹא צְרִיף לְשַׁבַּח אוֹתִי בְּשׁוֹם שְׁבָחִים, אֲנִי רַק מַעֲתִיק אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל מִמְּקוֹם לְמְקוֹם וְכוּ', וּמִזֶּה יוֹצֵא כָּל הַסְּפָרִים שְׁזִכְתִּי לְחַבֵּר.

הַבְּעִיָּה שְׁלָךְ לְצַעֲרֵנוּ הָרַב זֶה מְאֹד מְצוִי וְכוּ', שֵׁישׁ מְרִיבוֹת וְהַכְּאוֹת בְּבֵית וְכוּ', הַשְּׁפָלוֹת וְקַלְלוֹת וְכוּ', וְזֶה מְאֹד מְאֹד מִשְׁפִּיעַ לְרַעָה עַל הַיְלָדִים, עַד כְּדֵי כֶּף שְׁנַכְנֵס בָּהֶם אֵימָה וּפְחָד לְהַתְּחַתֵּן וְכוּ', כִּי הֵם הַרְּגְלוּ כָּל כֶּף אֶל רַע רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן, עַד שְׁחוֹשְׁבִים שְׁגָם הֵם יַעֲשׂוּ אוֹתוֹ דְּבַר וְכוּ', וּלְצַעֲרֵנוּ הָרַב כֶּף זֶה קוֹרָה, כִּי הַיְלָדִים מַחְקִים אֶת הַהוֹרִים וְכוּ', וְלָכֵן אִם אֵין שְׁלוֹם בֵּית בֵּין זוּג, זֶה סִימָן שְׁאֲחַד מֵהֶם רָאָה אֶת זֶה בְּבֵית וְכוּ'.

עם כל זאת זכור גם זכור מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ק"י) לאיש אחד ששאל אותו: כיצד הוא הבחירה, השיב לו בפשיטות: שהבחירה היא ביד האדם בפשיטות, אם רוצה עושה, ואם אינו רוצה אינו עושה. וכתב מוהרנ"ת ז"ל רשמתי זאת, כי הוא נצרך מאד, כי כמה בני אדם נבוכים בזה מאד, מחמת שהם מרגלים במעשיהם ובדרכיהם מנעוריהם מאד, על כן נדמה להם שאין להם בחירה חס ושלום, ואינם יכולים לשנות מעשיהם. אבל באמת אינו כן, כי בודאי יש לכל אדם בחירה תמיד על כל דבר, וכמו שהוא רוצה עושה. והבן הדברים למעשה, ואל תאמר שאתה כבר אבוד וכו', וממך כבר לא יהיה שום דבר וכו', ואפדת צלם אנוש וכו', אין דבר כזה, הכל תלוי ברצון, ואמר הבעל שם טוב הקדוש זי"ע "יהודי אסור לו לומר אני לא יכול, עליו לומר אני לא רוצה, תוכל ותרצה", וזה היה האמרה הכי מפרסמת שלו, שכל הגלוי הנורא ונפלא מאד שגלה בעולם, סובב על אמרה זו, אם אדם רוצה הוא יכול, תרצה ותוכל, כי אין לך דבר העומד בפני הרצון, ולכן אתה צריך לקחת את עצמך בידיך, והדבר הראשון שתראה למסר את נפשך על מדת השמחה, כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיה בשמחה כל החיים שלך ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכה לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לך שום דבר, ודע לך שעל ידי שמחה תוכל לשנות את עצמך מהקצה אל הקצה, אבל אני מכרח להגיד לך שזה יהיה לך מאד מאד קשה להגיע לשמחה, עם כל זאת תתפלל כל יום על מדת השמחה, ותאמר את התפלה הזו כמה וכמה פעמים ביום.

רבוננו של עולם זכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה ברמ"ח אברי ושס"ה גידי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקד בכל יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכול לקיים את מצוותיך, אנא רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזכני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להכליל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותו יתברך, איך שאתה מחיה ומנהיג ומקיים את כל הבריאה בלה, וזכני לאמונה ברורה ומזככת שאזכה לדעת בידיעה ברורה שאתה נמצא ואין בלעדיך נמצא, ועל ידי זה תמחל לי על כל עוונותי, ואזכה להכליל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

תאמין לי הכל תלוי ברצון האדם, אם אדם רוצה להשתנות, הוא יכול להשתנות בקלות מאד, כי הכל תלוי כפי הרצון של אדם, הן אמת שעברת משברים וגלים, וסבלת מה שסבלת וכו' וכו', עם כל זאת אין זה עצה להשאיר תמיד שבור ורצוף ומיאש ומדכא וכו' וכו', הקדוש ברוך הוא אב הרחמן ומרחם על בריותיו וכו', כמאמרם ז"ל (ברכות ז.) "ורחמתי את אשר ארחם" אף על פי שאינו הגון וכו', ואמרו חכמינו הקדושים (אותיות דרבי עקיבא) אמר הקדוש ברוך הוא במדת הרחמים בראתי את העולם, ובמדת הרחמים אני מנהיגו, ועתיד אני לחדשה במדת הרחמים; ואמרו (תנא דבי אליהו זוטא פרק ו') כיון שראה משה רבנו שמדתו של הקדוש ברוך הוא של חסד ושל רחמנות, מיד נתעטף ועמד בתפלה; כי הקדוש ברוך הוא כלו רחמים, ומה שעובר על בני אדם דינים ומשברים וגלים, זה מה שהם ממשיכים על עצמם, כי כך גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ו) מלמעלה יורד רק אור פשוט, כי הוא אור אין סוף ברוך הוא, והאדם הוא הציר, איך שהוא מציר כפיכח את הקדוש ברוך הוא, כן יש וכו', וכן מתנהגים עמו וכו', כשאדם עוסק בתפלה והוא שמח תמיד, על ידי זה מציר את האור לרעה, והכל רע לו, והוא חס ושלום פגם בברית, על ידי זה הוא נכנס בדכאון פנימי, והוא תמיד בכעס ורציחה, ועל ידי זה מציר את האור לרעה, והכל רע לו, עין שם, ולכן תקח את עצמך בידיך ותראה שהכל יתהפך לטובה, ועוד הרבה טוב מחכה

עֲלֶיךָ, רק אל תתיאש בשום פנים ואפן, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ואמר רבנו ז"ל יש ענין שיתהפך הכל לטובה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקעז.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר כי תשא ט"ז אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם כל מה אתה צריך עכשו להתבלבל מה יהיה אז? עד ראש השנה יש עוד שש חדשים, ומי יודע אולי אשתך תוליד לפני ראש השנה וכו', אזי לא יהיה בעיה ותוכל לנסע, ובכלל טוב מאד לא לעשות תכניות מה יהיה בעוד חצי שנה, מה יהיה בעוד שנה, אדם צריך לחיות עם העכשו, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רע"ב) על הפסוק (תהלים צ"ה) "היום אם בקולו תשמעו", זה כלל גדול בעבודת השם, שלא ישים לנגד עיניו כי אם אותו היום, הן בעסק פרנסה והצטרפותו, צריך שלא יחשב מיום לחברו, וכן בעבודתו יתברך לא ישים לנגד עיניו כי אם אותו היום ואותו השעה, כי כשרוצין להכניס בעבודת השם יתברך, נדמה להאדם כאלו הוא משא כבד, ואי אפשר לו לשא משא כבד כזו. אבל כשיחשב שאין לו רק אותו היום, לא יהיה לו משא כלל, וגם שלא ידחה את עצמו מיום ליום, לאמר מחר אתחיל, מחר אתפלל בכונה ובכח פראוי, וכיוצא בזה בשאר העבודות, כי אין לאדם בעולמו כי אם אותו היום ואותו השעה שעומד בו, כי יום המחירת הוא עולם אחר לגמרי. וצריך לזכר "היום אם בקולו תשמעו", אם אתה רוצה לשמע בקולו יתברך, אין לך רק היום הזה, וזה ביותר סובב על ענין השמחה, שאמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא

כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שֶׁמַּח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמָּצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחַר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; לֹא צְרִיכִים לְהִתְבַּלְּבַל אִפְלוּ עִם יוֹם הַמִּחְרָת, וּמְכַל שָׁפֵן מִה יִהְיֶה בְּעוֹד שֵׁשׁ חֳדָשִׁים, וְלִכֵּן רָאָה לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמַּח אֶת אֲשֶׁתָּהּ, וּתְבַטִּיחַ לָהּ שְׂאֵתָהּ תִּהְיֶה אִתָּהּ בְּעַת הַלְּדָה, וְשְׂלֵא תְדַאֵג וְשְׂלֵא תִפְחֵד, וְכִף צְרִיף לְהִיּוֹת שֶׁהִבְעֵל צְרִיף לְהִיּוֹת עַל יַד אֲשֶׁתוֹ בְּעַת שֶׁהִיא הוֹלֶכֶת לְהוֹלִיד, כִּי אִזּוּ הָאִשָּׁה נִמְצָאת בְּלִחֵץ וּבִפְחַד גְּדוֹל מְאֹד, וְלִכֵּן מָה עָלֶיךָ לְהִתְבַּלְּבַל מִה שִׁיְהִי אִזּוּ?

בְּעֵינַי רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֵין מְלִים לְהִסְבִּיר מִה זֶה לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּאוּמָן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, עַד כְּדֵי כִף שֶׁבְּפְרוּשׁ אָמַר (חיי מוהר"ן סימן ת"ג) הֲרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֵּל, וְהִיָּה פְּלֵא אֶצְלִי מֵאַחַר שֶׁהִמְקַרְבִּים שְׁלִי מֵאַמִּינִים לִי וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּקַרְבִּים אֵלַי שִׁיְהִיו כְּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדָה, כִּי כָּל עֵינַי שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוּז שְׁכָל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרְבַּ אֵלָיו יִהְיֶה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצְלוֹ לֹא יִחְסַר אִישׁ וּמִי שֶׁזוּכָה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לוֹ לְשִׂמַּח מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּחֻמֵּי ח') "אֲכָלוּ מַעֲדָנִים וְשָׂתוּ מִמִּתְקִים כִּי חֲדוֹת הַיּוֹי"ה הִיא מְעֻזָּכִם" וְזֶה נֹאמַר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמַר (חיי מוהר"ן סימן ת"ה) הֲרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֹבֹתִי, רַק הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ נִתֵּן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ מִהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵינֵי אֲתֵם כְּלָכֶם, בּוֹדְאֵי תְלוּיִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֵא אִפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי; וְיִדוּעַ אֶצְלָנוּ מִה שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל בְּעֵינַי שִׁיִּתְקַבְּצוּ אֵלָיו אֶל צִיּוּנוֹ הַקְּדוּשׁ בְּעִיר אוּמָן שֶׁדְּבָר זֶה מְאֹד מְאֹד חִבִּיב בְּעֵינָיו, וּבְפְרוּשׁ גְּלָה שֶׁאִפְלוּ מִהִיכַל קֵן צְפוּר שֶׁבְּגֵן עֵדֶן, יְבוֹא לְהִקְבוּץ הַקְּדוּשׁ שְׁלָנוּ בְּעִיר אוּמָן, וְכֵן הִתְבַּטָּא פַּעַם וְאָמַר, הַסֵּפֶר הַנִּשְׁרָף גְּדוֹל בְּעֵינֵי, אֲבָל הֲרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא עוֹד יוֹתֵר גְּדוֹל, (וּוי דַּעַר סֵפֶר הַנִּשְׁרָף אִזּוֹ גְּרוּיס, מִיַּיִן רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִזּוֹ נֶאֱדָף גִּרְעֵסֶעַר), עוֹד אָמַר וְהִתְבַּטָּא בְּזֶה הַלְּשׁוֹן "אֲלֵמְלֵא הֲרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ הִיָּה הָעוֹלָם נַעֲשֶׂה תִהְיוּ וְכִהוּ", מְכַל זֶה יְכוּלִים לְהִבִּין מִרְחוּק מִה זֶה לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּעִיר אוּמָן, וְלִשְׁבֵר אֶת כָּל הַמְּנִיעוֹת שֵׁישׁ עַל זֶה, וּמוֹהֲרַנְיָת ז"ל אָמַר שְׁכָל אַחַד שֶׁבָּא אֶל הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שְׁלָנוּ בְּעִיר אוּמָן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּהַגְּאֵלָה הַעֲתִידָה, וְלִכֵּן אַחַר דְּבוּרֵים כְּאֵלוֹ לְדַעֲתִי אֵין כְּבָר בְּחִירָה מִלְּהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ

ז"ל על ראש השנה, ושום בריה שבעולם לא יכול להטעות אותנו, עם כל מיני דמיונות והבלים והבלי הבלים, וכל זמן שאנחנו חיים עלינו להיות אצל רבנו ז"ל על ראש השנה, ולעזור גם אנשים אחרים לנסע אצל רבנו ז"ל על ראש השנה בעיר אומן.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקעה.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר פי תשא ט"ז אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שלצערנו הרב זה דבר מצוי שאשה תכנס אחר הולדה בדכאון וכו', עם כל זאת אני מוכרח להגיד לך שמהכל יכולים לצאת אם רק רוצים לשתף פעולה וכו'.

בודאי תמשיכי לקחת את הכדורים שנתן לך הפסיכיאטר, ואת רואה שהמצב שלך משתפר ועוד ישתפר, ואל תדאגי, עם רצון טוב תתרפאי לגמרי.

רבנו ז"ל למד אותנו שאדם צריך להעביר מדעתו כל מה שקרה לו וכו', ואמר (שיחות הר"ן סימן כ"ו) אצל העולם השכחה היא חסרון גדול בעיניהם. אבל בעיני יש בהשכחה מעלה גדולה. כי אם לא הייתה שכחה, לא היה אפשר לעשות שום דבר בעבודת השם יתברך אם היה זוכר כל מה שעבר לא היה אפשר לו להרים את עצמו לעבודתו יתברך בשום אופן, גם היו מבלבלים את האדם מאד כל הדברים שעוברים עליו. אבל עכשו על ידי השכחה נשכח מה שעבר.

ואצלו אמר רבנו ז"ל הוא הדרך שכל מה שעבר והלך, נפסק והולך

לחלוטין ואינו חוזר בדעתו עוד כלל. ואינו מבלבל כלל עצמו עוד במה שפָּכַר עבר והלך וכו'.

הנה אף שיש דברים שקורה לאדם בצערותו וכו', ועבר עליו משבר גדול וכו', והשאר צלקת על נפשו וכו', עם כל זאת עם העצה הזאת שרבנו ז"ל נתן לנו להשכיח מדעתו את העבר לגמרי, יכולים להתרפאות מכל מה שעברת וכו', ואת הנקדה הזו את צריכה לקחת בעצמך.

בענין בעלך וכו', תאמיני לי שיש לך בעל נפלא מאד, והוא אוהב אותך ומכבד ומיקר אותך עד מאד, והוא שמח אתך, רק את חושבת שאת לא מכבדת אותו כמו שצריכה, תאמיני לי שזה רק דמיון, בעלך מעריך אותך מאד מאד, ולכן את צריכה מאד מאד לשמח עם זה, ובכלל מה טוב ומה נעים שתעבדי על נקדה אחת בחייה, רק להיות בשמחה, שאין עוד דבר יותר חשוב מזה, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אומרים שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן הזהירו רבנו ז"ל מאד מאד על שמחה, ולכן תראי לחזק את עצמך בכל הכוחות רק להיות בשמחה, ותראי שהכל יסתדר על צד הכי טוב, אני בטוח שבעלך שמח אתך מאד, ולכן את צריכה להיות הכי מאשרת בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקעט.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר כי תשא י"ז אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מה אמר לך ידידי היקר, ככל שמתקדם יום ועוד יום וכו' וכו', עלינו להתחזק ביתר שאת ביתר עז עם הלמוד של רבנו ז"ל, שלמד אותנו (לקוטי

מוהר"ן חלק א' סימן רע"ב) על הפסוק (תהלים צ"ה) "היום אם בקולו תשמעו", זה כָּלֵל גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, שְׁלֵא יִשִּׁים לְנֶגֶד עֵינָיו כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם, הֵן בְּעֶסֶק פְּרִנְסָה וְהַצְטָרְכוֹתוֹ, צָרִיךְ שְׁלֵא יַחְשֹׁב מִיּוֹם לַחֲבֵרוֹ, וְכֵן בְּעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ לֹא יִשִּׁים לְנֶגֶד עֵינָיו כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתוֹ הַשְּׁעָה, כִּי כְשֶׁרוֹצִין לְהִכְנִס בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, נִדְמָה לְהֶאֱדָם כְּאִלוֹ הוּא מִשָּׂא כְּבֵד, וְאִי אֶפְשָׁר לוֹ לִשָּׂא מִשָּׂא כְּבֵד כְּזוֹ. אָבֵל כְּשִׁיחֻשׁב שָׂאִין לוֹ רַק אוֹתוֹ הַיּוֹם, לֹא יִהְיֶה לוֹ מִשָּׂא כְּלָל, וְגַם שְׁלֵא יִדְחֶה אֶת עֲצָמוֹ מִיּוֹם לַיּוֹם, לֵאמֹר מְחַר אֶתְחִיל, מְחַר אֶתְפַּלֵּל בְּכוֹנֶה וּבְכֹחַ כְּרֵאוֹי, וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה בְּשָׂאֵר הָעִבּוּדוֹת, כִּי אֵין לְאָדָם בְּעוֹלָמוֹ כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתוֹ הַשְּׁעָה שְׁעוֹמֵד בּוֹ, כִּי יוֹם הַמְּחֻרָת הוּא עוֹלָם אַחֵר לְגַמְרֵי. וְצָרִיךְ לְזַכֵּר "הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ תִשְׁמָעוּ", אִם אֶתְהַרְצֶה לְשִׁמְעַת בְּקוֹלוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֵין לָךְ רַק הַיּוֹם הַזֶּה, וְזֶה בְּיִתְרָה סוֹבֵב עַל עֵינֶיךָ הַשְּׁמִיחָה, שְׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׁמִיחָה מִמְתַּנְתָּ לְאָדָם לֹא כָּל מִי שְׁשִׁמַּח הַיּוֹם שְׁמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שְׁמַצֵּר הַיּוֹם מַצֵּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׁמִיחָה מִמְתַּנְתָּ לְאָדָם; וְרוֹאִים בְּחוּשׁ שְׁבָנֵי אָדָם שְׁבוּרִים וְרָצוּצִים וְכוּ', נִמְצָאִים בְּחֵלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', וְהַכֵּל מְחַמֵּת שְׁמִסְתַּכְלִים עַל הַיּוֹם הָאֶתְמוֹל וְכוּ', אֵיךְ עָבַר עֲלֵיהֶם? וְאֵיזָה חֵלִישׁוֹת הַדַּעַת הָיָה לָהֶם וְכוּ'? וְכֵן מִתְבַּלְבְּלִים מִיּוֹם הַמְּחֻרָת מֵהַיּוֹם הַזֶּה? וְמָה נֹאכֵל? וְאָף אֶחָד לֹא דוֹאֵג עַל הַיּוֹם הַזֶּה, וּכְבָר אָמַר הַחֶכֶם "אָדָם דוֹאֵג עַל אֲבוּד דְּמִיּוֹ, וְאֵינוֹ דוֹאֵג עַל אֲבוּד יְמִיּוֹ, דְּמִיּוֹ אֵינֶם עוֹזְרִים, יְמִיּוֹ אֵינֶם חוֹזְרִים", וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי הָאָדָם שְׁזוֹכָה לְשִׁמְחָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם עִם הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שְׁזוֹכָה לַחֲטָף בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי אֵין לָךְ בַּר יִשְׂרָאֵל שְׁמֵאֲמִין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ טוֹב אִמְתִּי וְנִצְחִי בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כְּמֵאֲמָרְסָא ז' (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ה') תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר אֵין לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שְׂאֵינוֹ עוֹשֶׂה מְאָה מְצוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרָא אֶת שְׁמַע וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וְלֵאחֲרֶיהָ וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וְלֵאחֲרֶיהָ וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׂאָר מְצוֹת וּמְבָרֵךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הָיָה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שְׂאֵין הַמְּצוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפַלִּין בְּרֵאשׁוֹ וְתִפְלִין בְּזֵרוּעוֹ וּמְזוּזָה בְּפֶתְחוֹ מִלָּה בְּבִשְׂרוֹ אֲרַבַּע צִיצִיּוֹת בְּטְלִיתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׁדוּר אָמַר (תהלים קי"ט) "שָׁבַע בַּיּוֹם הַלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֶיךָ צְדָקָתְךָ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תהלים ל"ד) "חֲוֹנָה מִלֵּאף הַיְוָיָה סָבִיב לִירְאִיו וַיִּחְלַצֵם"; אֵלָּא אָדָם לֹא שְׁמַח

עם זה, ולכן הוא תמיד נמצא בחלישות הדעת ושברון לב וכו', ועל ידי העצבות והדאגות והחלישות הדעת וכו', הוא מאבד טוב אמתיו ונצחיו, פי אם היה בר ישראל שש ושמח על הטוב שיש בו, אזי היה יכול להכפיל את הטוב פי כמה וכו' וכו', פי רב רבם של בני אדם דואגים על האתמול וכו', או דואגים על המחר וכו', אף אחד לא חושב מהיום הזה, שהיום הזה גם כן יום, והיום הזה צריכים לשמח עם "שלא עשני גוי", שזה השמחה הכי גדולה שנולד בר ישראל, מאמין בו יתברך, וזוכה לקים את מצוותיו יתברך, ויש לכל בר ישראל הרבה מצוות, אף הוא לא שם לב מה הוא עושה וכו', פי אצלו זה כבר דבר פשוט וקל בעיניו וכו', כמו שאמר הנביא (ישעיה כ"ט י"ג) "בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה", ולכן אני מאד מבקש אותך תקח את עצמך בידיך ותזכר שאין לך רק את היום הזה, ומה שתחטף ביום הזה זה שלך לנצח נצחים.

ולכן אני מתחנן אליך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, פי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

וכן אני מבקש ומתחנן אליך בכל לשון של בקשה שלא תהיה בטלן, עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומי, פי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מפל רע, פי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסבב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום שבת קמ"ז, אף שנדמה לך

דמיונות כפי קטנות מוחך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבה, שאני כותב בדם לבבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא בכל יום, ולהתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, וכן תהיה שש ושמח כל היום על נקדת יהדותך, ועל ידי זה תזכה להיות הכי מאשר בחייה.

נא ונא תהיה ותרן בבייתך יהיה מה שיהיה, ויהיה איך שיהיה, וכך אמרו חכמינו הקדושים (דרך ארץ וזוטא פרק א') דרכן של תלמידי חכמים עניו ושפל רוח זריז ממלא עלוב ואהוב לכל אדם שפל לאנשי ביתו ירא חטא ודורש את האדם לפי מעשיו ואומר כל מה שיש בעולם הזה אין לי חפץ בהם [לפי שאין העולם הזה שלי] יושב ומשנה ומטנף כסותו לפני רגלי תלמידי חכמים ואין איש רואה בו דבר רע שואל כענין ומשיב כהלקה; אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו שיש לנו רבי כזה, ואנחנו נמצאים בקהלה כזו חממה של אמונה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ב.ק.פ.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר כי תשא י"ז אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

אני מאד מאד מבקש אותך שתתחזקי עם כל הכוחות ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ותמיד תזכרי שאין לך רק את היום הזה, תשכחי מה שהיה אתמול וכו' וכו', ואל תבלבלי את עצמך מיום המחר וכו' וכו', כי רב בני אדם מאבדים טוב אמתי ונצחי מפני שתמיד דואגים ומצטערים מה שהיה אתמול וכו', וכן דואגים ומפחדים מה יהיה למחר וכו', אבל אם אדם רק מסתכל על היום הזה, אז הוא תמיד שש ושמח, ולכן אני מאד מבקש אותך תשמחי עם היום הזה שנתן לך הקדוש ברוך הוא, וכך אמרו חכמינו

הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; הלואי והלואי שהיית מותרת בביתך וכו', ומתאזרת במדת הסבלנות, אשר אין לך טוב מזה, סבלנות היא המדה הכי יפה, בפרט לאשה שבדרך כלל היא נכנסת בעצבים שיש לה הן מהילדים וכו', והן מלהכין אכל וכו', והן מטפול הבית וכו', ובפרט עם הבעל שיש בעלים קשים וכו', והם לא יודעים ומבינים את האשה, ולכן הם מזלזלים בה וכו', עם כל זאת ראי לקנות את מדת הסבלנות, שזה הגבורה הכי גדולה, כמאמרם החכם "אין עוד גבור כסבלן", ואמר "הפעם ראשיתו שגעון ועורון - וסופו חרטה וחסרון", ואמר רבנו ז"ל (לקיטי מוהר"ן חלק א' סימן קנ"ה) על ידי תקף אמונה שאדם מאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה יזכה לסבלנות, כי אריכת אפים תלוי באמונה, וזה שאמרו חכמינו הקדושים (שבת ל"א.) אמונה זה סדר זרעים, כמו שמכניסים גרעין באדמה, ואם האדמה טובה ומשקים את האדמה, אזי צץ וצומח אילן חזק שהשריש שרשים חזקים בתוך האדמה, כמו כן אדם שיש לו אמונה חזקה בו יתברך, ויודע ועד שהכל לכל ממנו יתברך, על ידי זה הוא יגדל ויצמח, ושום רוח סערה לא יוכל לעקר אותו, ולכן אני מאד מבקש אותך, תתחזקי במדת הסבלנות שתלוי באמונה בו יתברך, ומי יתן שתחזרי כמה וכמה פעמים ביום את הי"ג עקרים של הרמב"ם, וזה יועיל לך מאד לבוא לאמונה, אבל תעשי את זה חק ולא יעבר לומר את זה כמה פעמים ביום, ומה טוב ומה נעים שמתחילים את היום עם אמירת הי"ג עקרים, וכן מסימים את היום לפני השנה אומרים את הי"ג עקרים, ואלו הם.

(א) אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים. והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים:

(ב) אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו הוא יחיד ואין יחידות כמוהו בשום פנים. והוא לבדו אלהינו. הנה הנה ויהיה:

(ג) אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו אינו גוף. ולא ישיגוהו משיגי הגוף. ואין לו שום דמיון כלל:

(ד) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן:

(ה) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ לוֹ לְבַדּוֹ רֵאוּי לְהִתְפַּלֵּל. וְאֵין לְזוּלָתוֹ רֵאוּי לְהִתְפַּלֵּל:

(ו) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. שְׁכָל דְּבָרֵי נְבִיאִים אֲמַת:

(ז) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁנְּבוֹאֵת מֹשֶׁה רַבְּנוֹ עָלָיו הַשְּׁלוֹם הֵיטָה אֲמַתִּית. וְשֶׁהוּא הָיָה אֵב לְנְבִיאִים. לְקוֹדְמִים לְפָנָיו וְלְבָאִים אַחֲרָיו:

(ח) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. שְׁכָל הַתּוֹרָה הַמְצוּיָה עִתָּה בְּיַדֵּינוּ הִיא הַנְּתוּנָה לְמֹשֶׁה רַבְּנוֹ עָלָיו הַשְּׁלוֹם:

(ט) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. שְׁזֹאת הַתּוֹרָה לֹא תֵּהֵא מְחֻלָּפֶת וְלֹא תֵּהֵא תּוֹרָה אַחֲרֵת מֵאֵת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ:

(י) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ יוֹדֵעַ כָּל מַעֲשֵׂה בְּנֵי אָדָם וְכָל מַחֲשַׁבוֹתָם. שֶׁנֶּאֱמַר. הַיּוֹצֵר יַחַד לְבָם הַמְּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם:

(יא) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ גּוֹמֵל טוֹב לְשׂוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי מִצְוֹתָיו:

(יב) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. בְּכִיאת הַמְּשִׁיחַ. וְאֵף עַל פִּי שִׁיתְמַהֲמָה. עִם כָּל זֶה אַחֲכָה לוֹ בְּכָל יוֹם שְׂיָבוֹא:

(יג) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁתְּהִי תַחֲזִית הַמַּתִּים בְּעַת שִׁיעֲלָה רְצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלָּה זְכוּרוֹ לְעַד וּלְנֶצַח נִצְחִים:

וְהָרַב הַקָּדוֹשׁ מִצְאֵנוּ זִי"ע בְּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים" הֵיךְ אוֹמְרוּ כִּמָּה פְּעָמִים בְּיוֹם בְּקוֹל רֵעַשׁ גָּדוֹל, וְאֵימָתָה מִצְדִּיקִים שְׁזָה מְסַגֵּל לְפָרְנֶסָה בְּנֶקֶל, כִּי מִי שִׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶן וּמְפָרְנֵס אוֹתוֹ בְּקִלּוֹת, וְאָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן מ"ד) שֶׁהָאֲמוּנָה תּוֹלָה בְּפֹה שֶׁל הָאָדָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים ט"ט) "אוֹדִיעַ אֲמוּנָתְךָ בְּפִי", וְעַל יְדֵי אֲמוּנָה אָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה סִימָן ל"ג) יִמְחַל לְךָ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקפא.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר כי תשא י"ז אדר התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

אני מאד מאד מבקש אותך שעכשיו תכניסי את כל בלך בהמבצע של "קמחא דפסחא", שאין עוד מצוה יותר גדולה מזו מלעזר לעניים לצרכי חג הפסח, וכמוכא בשלחן ערוך (ארח חיים סימן תכ"ט סעיף א') ומנהג לקנות חטים לחלקן לעניים לצורך פסח; וכתב המשנה ברורה המנהג הזה הוא מנהג קדום מזמן הגמרא, ומוכא בירושלמי (בבא בתרא פרק א' הלכה ד') ויכולין בני העיר לכפות זה לזה בענין זה, הינו שכל אחד צריך להשתתף במעות חטים וכו', ואלה המשתמטים עצמם מלתן קמח לעניים, יש עוון בידם; עין שם, ומוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ר"א) צ'דקה תציל מ'מות (משלי י') ראשי תבות מ'צ'ת', סגלה לחלי נופל רחמנא ליצ'לן, לפזר צדקה, כי (תהלים קי"ב) פ'זר נ'תן ל'אביונים, ראשי תבות נ'פ'ל', ומוכן מדברי רבנו ז"ל האלו שעל ידי שאדם נותן צדקה עבור מעות חטים, נצול ממחלת הנפילה רחמנא לישזכן, וידוע שכל החלאים רעים מתחילים מהמות וכו', רואים מזה אם אדם נותן צדקה עבור מעות חטים שיהיה מצות לעניים, אזי ינצל מכל מיני חלאים רעים, וזה שיף לכל שנה ושנה, ראוי לכל בר ישראל לתרם עבור מעות חטים, ועל ידי זה ינצל מכל מיני מחלות וחלאים רעים הבאים מהמות, ולכן בזה שאת תעוררי נשמות ישראל שינדכו סלים לחלק לאנשי שלומנו הגרים ביבנאל לקראת פסח בשפע גדול, הקדוש ברוך הוא יעזר לך שאף פעם לא תדעי מה זה מחלות וחלאים רעים, ותהי את וכל משפחתך בריאים ושלמים, ויהיה אשר ועשר בביתכם תמיד.

אָקוּהָ שְׁתַּכְנִיִּסִי אֶת כָּל כְּלֵף בְּהַמְצֹוה הַקְדוּשָׁה הַזֹּו לְהַתְרִים בְּנֵי אָדָם
עֲבוּר מַעוֹת חֲטִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקַפּוּ.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא י"ז אָדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִּלוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקְדוֹשׁ" הַגְּרָיִם בְּ"יִבְנָאֵל עִיר
בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תִמִּיד

מָאָד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁתַּחֲזִקוּ בִּיחֵד וְאִישׁ
אֶת רַעְהוּ יֵאמֶר חֲזַק, כִּי כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנַחֲוּמָא נִצְבִים) בְּנֵהָג
שְׁבַעוּלָם אִם נוּטֵל אָדָם אֲגִדָּה שֶׁל קְנִים שְׁמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּכַת אַחַת וְאֵלּוּ
נוּטֵל אַחַת אַחַת אֲפֹלוּ תִינּוּק מִשְׁבָּרָן וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׁאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד
שְׁיִהְיֶוּ בְּלֵן אֲגִדָּה אַחַת; וְזֶה הַצְּלָחַת קְהֵלָתֵנוּ הַקְדוּשָׁה שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל אֲנַחְנוּ
מִשְׁתַּדְּלִים מְאֹד מְאֹד שְׁיִהְיֶה אַחֲדוּת וְאַהֲבָה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי בְּאֲמַת
עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים וְכוּ', וְצָרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד
לְכַף זְכוּת, כִּי אִין אֶחָד יוֹדַע מַה שְׁקוֹרָה אֲצֵל הַשְּׁנֵי וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ
אֶת כָּלְכֶם, תַּתְּחַזְּקוּ יַחַד וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְּׁנֵי בְּמַה שֶּׁרַק יְכוּלִים.

וְהֵנָּה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (פְּסָחִים ו') שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּהִלְכוֹת
הַפֶּסַח קְדָם הַפֶּסַח שְׁלֹשִׁים יוֹם, וּמוֹבָא בְּשִׁלְחֹן עֲרוּךְ (אַרְבַּח חַיִּים סִימֵן תַּכ"ט סַעִיף
א') וּמִנְהֵג לְקִנּוֹת חֲטִים לְחַלְקֵן לְעַנְיִים לְצַרְךָ פֶּסַח; וְכַתֵּב הַמְשָׁנָה בְּרוּרָה
הַמְנַהֵג הַזֶּה הוּא מְנַהֵג קְדוּם מִזְמַן הַגְּמָרָא, וּמוֹבָא בִּירוּשְׁלַיִם (בְּבֵא בְּתָרָא פְּרָק
א' הַלְכָה ד') וְיְכוּלִין בְּנֵי הָעִיר לְכַפּוֹת זֶה לְזֶה בְּעַנְיָן זֶה, הֵינּוּ שְׁכָל אֶחָד צָרִיךְ
לְהַשְׁתַּתֵּף בְּמַעוֹת חֲטִים וְכוּ', וְאֵלֶּה הַמְשַׁתְּמָטִים עֲצָמָם מִלְּתֵן קַמַח לְעַנְיִים,
יֵשׁ עוֹזֵן בְּיָדָם; עֵינִן שָׁם, וּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימֵן ר"א)

צִדְקָה תִצְלֵל מִמּוֹת (משלי י') רֵאשֵׁי תְבוֹת מִצַּת', סִגְלָה לְחִלֵי נּוֹפֵל רַחֲמָנָא לִיצְלָן, לְפִזֹּר צִדְקָה, כִּי (תהלים קי"ב) פִּזֹּר נָתַן לְאַבְיוֹנִים, רֵאשֵׁי תְבוֹת נִפְלִ', וּמוֹבֵן מִדְּבָרֵי רַבְנּוֹ ז"ל הָאֵלוֹ שְׁעַל יְדֵי שְׁאָדָם נוֹתֵן צִדְקָה עֲבוּר מְעוֹת חֲטִים, נִצּוֹל מִמַּחֲלַת הַנְּפִילָה רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְיִדּוּעַ שְׁכַל הַחֲלָאִים רְעִים מִתְחִילִים מִהֲמוֹחַ וְכוּ', רֹאִים מִזֶּה אִם אָדָם נוֹתֵן צִדְקָה עֲבוּר מְעוֹת חֲטִים שְׁיִהְיֶה מִצּוֹת לְעִנְיִים, אָזִי יִנְצַל מִכָּל מִינֵי חֲלָאִים רְעִים, וְזֶה שִׁיךְ לְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, רֹאִי לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל לְתָרַם עֲבוּר מְעוֹת חֲטִים, וְעַל יְדֵי זֶה יִנְצַל מִכָּל מִינֵי מַחֲלוֹת וְחֲלָאִים רְעִים הַבָּאִים מִהֲמוֹחַ וְכוּ' וְכוּ'.

וְהִיּוֹת שֶׁהַשָּׁנָה אֲנִי רוֹצֶה שְׁיִהְיֶה לְכָל מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַגְּרִים בִּיבְנָאֵל, סֵל מְאֹד מְכַבֶּדֶת עִם כָּל מִינֵי שְׁפַע, מִצּוֹת, יִזְן, בְּשׂוֹר, וְדָגִים, וְכָל מִינֵי מִטְעָמִים, יְרֻקוֹת, וּמִשְׁקָאוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אִם תּוֹכְלוּ לְעֹזֹר לִי לְגִיס אֲצֵל קְרוֹבֵי מִשְׁפַּחְתְּכֶם וְכוּ', וְאֲצֵל יְדִידֵיכֶם וְחֻבְרֵיכֶם וְכוּ', שְׁכַל אֶחָד מֵהֶם יִתְרַם מֵאָה וּשְׁמוֹנִים ש"ח, עֶשֶׂר פְּעָמִים ח"י, כְּנֶגֶד עֶשֶׂר כּוֹחוֹת שְׁבִנְפֵשׁ הָאָדָם, עֲבוּר מְעוֹת חֲטִים, וְזֶה סִגְלָה מְאֹד מְאֹד לְהִתְפַּטֵּר מִכָּל הַמַּחֲלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים, וְהִיּוֹת זֶה שְׁכָרִי, שְׁמַצֵּד אֶחָד יְהִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל אֵלוֹ שְׁמַנְדָּבִים עֲבוּר קַמְחָא דְפִסְחָא, וּמִצֵּד שְׁנֵי שְׁיִהְיֶה לְכָל מִשְׁפָּחָה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגְּרִים בִּיבְנָאֵל, סֵל מְכַבֶּדֶת מְאֹד מְאֹד שְׁיִהְיֶה מְסַפִּיק לְכָל הַחֵג.

[נָא לְמִסֵּר אֶת הַתְּרוּמוֹת בְּמִשְׁרְדֵנוּ, וְלִקְבֵל עַל זֶה קְבֻלָּה].

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׁיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּקְפָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא י"ו אָדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי בָּא בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שָׁמוֹ בַּתְּחִלַּת הַשָּׁבוּעַ הַבָּא, וְאִז אֲדַבֵּר אִתְּכֶם בְּדִיוֹק מָה עוֹשִׂים לְגַבֵּי הַחֲתָנָה, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת תַּקְנָה שֶׁהִסְעִידָה יְהִיָּה רַק לְהַמְזַמְּנִים מִשְׁעָה זֹו עַד שְׁעָה זֹו וְכוּ', וְאַחֵר כֶּךָ יְבוֹאוּ כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְשִׂמְחַת חֲתָן וְכֻלָּה, וְיִהְיֶה מְזוֹנוֹת וּשְׂתֵיָה לְרַב, וְכֶךָ כֻּלָּם יִהְיוּ בְּיַחַד בְּשִׂמְחָה וְיִשְׂמְחוּ אֶת הַחֲתָן וְהַכֻּלָּה, וְיִהְיֶה רַק שִׂמְחָה בְּגִבּוֹלָנוּ.

אֵל תִּכְנַס בְּדַכְאוֹן וּבַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, אִתָּהּ צָרִיךְ כָּךְ לְשִׂמְחַת שְׂאִתָּהּ אוֹחֵז כְּבָר בְּבֶן הַשְּׁלִישִׁי שֶׁמִּתְחַתֵּן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאוּכַל לַחֲתֹן אֶת כָּל יְלָדֵי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּקִלוֹת מְאֹד, כִּי זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְּלִי, רַק אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזֹר אֶת כָּל הַתְּלַמִּידִים שֶׁיִּתְפַּלְלוּ בְּכָל יוֹם עֲבוּרִי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים לְהִיּוֹת בְּרִיא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּקְפָּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא י"ו אָדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אִתָּהּ צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁעַקֵּר הַתְּקַרְבוֹת צָרִיךְ לְהִיּוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּעַצְמוֹ, שֶׁהוּא הַרְבֵּי שְׁלֵנוּ, אֲנַחְנוּ כְּלָנוּ תְּלַמִּידֵינוּ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ד) שֶׁיֵּשׁ שְׁלֵשׁ נְקֻדּוֹת, נְקֻדַּת הָרַב שֶׁמִּמֶּנּוּ צָרִיכִים לְקַבֵּל אֶת הַכֹּל, וְנְקֻדַּת

הַחֵבֶר שְׁצָרִיכִים לְחֹזֵר עִם הַחֵבֶר מֵהַשְׁקֵל מֵהָרֶב, כִּי כָּל אֶחָד מִקְּבֵל אֶת הַנִּקְדָּה שְׁלוֹ בְּאִפְּן וּבְצוּרָה אַחֶרֶת לְגַמְרִי, וְאַחַר כֵּךְ יֵשׁ נִקְדַּת עֲצָמוֹ שֶׁהוּא צָרִיךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵת זֶה מִקְּבֵלִים דִּיקָא מֵהַצְדִּיק, כֵּךְ מִבְּאֵר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּבִאּוֹר הַיֵּטֵב בְּסִפְרוֹ (לְקוּשֵׁי הַלְכוּת בְּרַפְת הַמְזוּזָה הַלְכָה ג') זֹאת אוֹמֶרֶת הָעֵקֶר צָרִיכִים לְקַבֵּל מֵהָרֶב שֶׁבְּדוֹר שֶׁזֶה רַבְּנוּ ז"ל בְּעֲצָמוֹ, וְכִלְנֵנוּ רַק חֲבָרִים כָּל אֶחָד לְקַבֵּל מֵהָרֶב כְּפִי נִקְדַּתוֹ, וְהַבְּנָתוֹ, וְנִשְׁמָתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְצָרִיכִים לְקַבֵּל אֶת נִקְדַּת הַחֵבֶר לְחֹזֵק אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאִזּוֹ הוּא יָכוֹל לְעַבֵּד אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם נִקְדַּת עֲצָמוֹ, הֵינּוּ לְהַתְּבוּדָה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְלִכְּנֵן כָּל הַחֲלוּקֵי דַעוֹת וְהַמַּחֲלֵקֶת וְהַמְרִיבוֹת שֵׁשׁ הַיּוֹם וְכוּ', זֶה הַכֹּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל מְאֹד וְכוּ', כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוֹטָה מ"ד:) מִשְׁרַבּוֹ תַלְמִידֵי שְׂמַאי וְהֵלֵל שֶׁלֹּא שָׁמְשׁוּ כָּל צָרְפָן רַבּוֹ מִחֲלֻקַּת בִּישְׂרָאֵל וְנִעֲשִׂית תּוֹרָה כְּשֵׁתֵי תוֹרוֹת; מִי שֶׁכָּל מוֹחוֹ וְדַעְתּוֹ מִנְּחָ בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמִתְמַיֵּד מְאֹד בְּסִפְרֵי הַקְדוּשִׁים, שָׂרַק שֵׁם הוּא דַעְתּוֹ, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהֲרַ"ן חֲלַק א' סִימָן קצ"ב) אֲשֶׁר פָּנִיו שָׁכְלוּ וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצָאִים בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר, אִזִּי אָדָם כְּזֶה אֵין לוֹ כְּבָר לְרִיב עִם הַזּוֹלָת, אֲדַרְבָּה הוּא אוֹהֵב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְרוֹצֵה לְהַחֲדִיר גַּם בּוֹ אֶת עֲנִיָּן שֶׁל שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, כִּי כֵךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהֲרַ"ן חֲלַק ב' סִימָן ח') שְׁצָרִיכִים לְהַכְנִיס מֵהַ שְׂיֹתֵר נִפְשוֹת לְבֵית הַתְּפִלָּה, הֵינּוּ שִׁיחֵי וְגִילִים לְהַתְּבוּדָה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָל נִפְשׁ שֶׁמִּתּוֹסֵף אֶל בֵּית הַתְּפִלָּה, הוּא גוֹרֵם יַחֲדִים עֲלִיוֹנִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְזֶה הִיא רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל שֶׁנִּכְנָסִים אֶת עֲנִיָּנוּ בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלְהַרְבוֹת נִשְׁמוֹת שֶׁיִּפְנְסוּ אֶל בֵּית הַתְּפִלָּה, כִּי עַל יְדֵי שֶׁנִּתְּוֹסֵף שֶׁכֵּן מִיִּשְׂרָאֵל, מִתְּרַבֶּה וְנִתְּגַדֵּל הַתְּפִלָּה בְּמֵאֵד מְאֹד, וְכָכָל שֶׁנִּתְּוֹסֵף עוֹד נִפְשׁ אֶחָד אֶל בֵּית הַתְּפִלָּה, גוֹרֵם יַחֲדִים וְצְרוּפִים לְמִילֵי מִלְּיוֹנִים וְכוּ', כְּמוֹכָא בְּאַרְיִכוֹת אֶת הַחֲשִׁבּוֹן בְּשִׁיחוֹתָיו הַקְדוּשִׁים (עֵינֵי חַי מוֹהֲרַ"ן סִימָן מ"ג) שְׂאֵם רַק מִקְרָבִים אָדָם אֶחָד אֶל בֵּית הַתְּפִלָּה, הֵינּוּ שֶׁגַם הוּא מִתְּחִיל לְהַתְּבוּדָה, אִי אֶפְשָׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֵיזָה יַחֲדִים וְצְרוּפִים לְמִילֵי מִלְּיוֹנִים זֶה גוֹרֵם בְּשָׂמִים, וְלִכְּנֵן צָרִיךְ לְהִיּוֹת אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ לְעוֹרֵר וּלְעוֹדֵד וּלְחֹזֵק וּלְקַרֵּב מֵהַ שְׂיֹתֵר אֲנָשִׁים שֶׁיִּתְבוּדְדוּ עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, שָׂרַק כְּזֶה אֲנַחְנוּ מִקְרָבִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְשָׂאֵר הַדְּבָרִים הַכֹּל שְׂטִיּוֹת וְהֵבֵל הַבָּלִים.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (חיי מוה"ר"ן סימן רי"ח) לְפָנַי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הָאֲחֵרוֹן בְּעֶלְמָא
 הָדִין, בְּעַת שְׁאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הִתְאַנְּחוּ לְפָנָיו מְאֹד וְאָמְרוּ מַה נַּעֲשֶׂה? וְעַל מִי
 יַעֲזֹב אוֹתָנוּ? וְהַשִּׁיב "רַק אַתֶּם תַּחֲזִיקוּ עִצְמְכֶם בַּיַּחַד, אִז תִּהְיוּ אֲנָשִׁים כְּשֵׁרִים,
 וְלֹא כְשֵׁרִים בַּלְבָּד, אֲלֵא אֶפְלוּ צְדִיקִים וְטוֹבִים תִּהְיוּ, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲזֹר
 לִי בְּיָדָי שִׁיְהִי כַרְצוֹנִי כַּאֲשֶׁר רְצִיתִי מִכֶּבֶד, כִּי בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ גְּמַרְתִּי
 וְאֶגְמַר כַּרְצוֹנִי", רוֹאִים מִכָּל זֶה אִיךָ שְׂרַבְנוּ ז"ל רָצָה שִׁיְהִי בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ
 אַחַדוֹת מְאֹד גְּדוֹלָה, וְמָה עוֹשֶׂה הַסֵּמ"ךְ מ"ם שְׁשׁוֹנָא מְאֹד מְאֹד אֶת רַבְנוּ ז"ל?
 עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת בְּעוֹלָם רַק שִׁיְהִי עֹכּוּבִים וּמְנִיעוֹת וְכוּ', וַיְהִי מַחְלַקַת
 וְסִכְסוּכִים בֵּין אֲנָשָׁיו, וְלָכֵן מָה אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת? אֵין עוֹד בֵּית חֲרֻשַׁת
 שְׁמִיֵצֵר שְׂכָל, וְאֵין קִנְיוֹן שְׁמוּכֵר שְׂכָל, בְּמָקוֹם שְׁנִצִּית אֶת רַבְנוּ ז"ל, וְנִתְבָּדַד
 עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְנִלְמַד אֶת סִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים, וְנִחְזִיק אֶת עִצְמְנוּ בַּיַּחַד, אִזִּי כָּל אֶחָד
 עֶסוּק עִם הַשְּׁטוּיּוֹת שְׁלוֹ, וְהַכֵּל תְּלוּי בְּנִקְדָּה אַחַת "מִי בְּרֹאשׁ?" וְמָה הַדְּבָר
 הַכִּי מִצְחִיק, שְׂאֵלוֹ הַהִדְיוּטִים שְׁקוֹפְצִים בְּרֹאשׁ, הֵם טוֹעֲנִים עַל עוֹבְדֵי הַשֵּׁם
 אֲמַתִּיִּים שֶׁהֵם קוֹפְצִים בְּרֹאשׁ, וְהַסֵּמ"ךְ מ"ם יוֹדֵעַ טוֹב טוֹב אִיךָ לַעֲבֹד עַל בְּנֵי
 אָדָם, וְלָכֵן צְרִיכִים הִרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵל יִהְיֶה לוֹ חֵלֶק עִם
 אֱלוֹ הַלְּצָנִים שְׂאֵין לָהֶם שׁוֹם שִׁיְכוֹת אֶל רַבְנוּ ז"ל, סֵתָם הֵם הַמְּדַבְּרִים וְכוּ',
 הַמוּבָא בְּסִפְרוֹי מַעֲשִׂוֹת מַעֲשֶׂה ג' שֶׁהַשְּׂדִים שְׁעוֹשִׂים מַחְלַקַת, הֵם נִקְרָאִים
 מְדַבְּרִים, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ו) אָמַר רַבָּא הַאי דוֹחֵקָא דְהוּי
 בְּכֻלָּהּ מְנַיְהוּ; וּפְרַשׁ רִש"י פְּעָמִים שְׁבִנֵי אָדָם יוֹשְׁבִים וְרוֹחִים בְּיוֹם הַשְּׁבִת
 שְׁבָאִין לְשִׁמְעַ דְרִשָּׁה, וְדוּמָה לָהֶם כְּיוֹשְׁבִים דְּחוּקִים; הֵינּוּ הַשְּׂדִים שְׁנִבְרָאוּ
 מִחַמַּת פְּגָמֵי הַבְּרִית שֶׁל בְּנֵי אָדָם שֶׁהֵם נִקְרָאִים נִגְעֵי בְּנֵי אָדָם, הֵם גּוֹרְמִים
 אֶת הַמַּחְלַקַת וְכוּ', וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מִבְּעַלֵּי מַחְלַקַת, וְאִם רוֹצִים
 לְבָנוֹת בֵּית הַכִּנְסַת עַל שֵׁם רַבְנוּ ז"ל, צְרִיכִים לְרֹאוֹת שִׁיְהִי שְׁמָה רַק אַהֲבָה
 וְאַחֲדוּת, וְלֹא יִהְיֶה שֵׁם שׁוֹם מְקוֹם לְאֲנָשִׁים בְּלַתֵּי רְצוּיִים שְׂרַק רוֹצִים לְדַחֵף
 אֶת עִצְמָם לְרֹאשׁ וְכוּ', וְגוֹרְמִים מַחְלַקַת וְכוּ', כִּי הֵם בְּכֻלָּל לֹא שִׁיְכִים אֱלֵינוּ
 כְּלָל, כִּי כִּף אָמַר רַבְנוּ ז"ל (חיי מוה"ר"ן סימן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמָהוּ עִצְמָן
 עַל אַהֲבָה שְׁבִינְיוֹ; וְרַק כִּף נִצְלִיחַ אִם נִצִּית אֶת רַבְנוּ ז"ל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקפה.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר כי תשא י"ז אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

לא צריכים לחשש לקנות דברים משמשים, אין שום אסור בדבר, זה מעשים שבכל יום שאנשים קונים דברים משמשים, וזה לא בוששה, ולכן אין לך מה לחשש על זה כלל.

אתה צריך לדעת כשאדם אין לו וכו', או הוא עני וכו', אין בזה בוששה, בוששה להיות גנב, אחד לונה כסף ואינו משלם וכו', אחד מזמין רהיטים חדישים, ואין לו לשלם ולא משלם וכו', זה נקרא בוששה וכו', ולכן אין לך מה להתביש לקנות דברים משמשים, רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ועקר השמחה הוא שמחת המצוות, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות שמחה סימן א) כשאדם עושה מצוה בשמחה זה סימן שלבו שלם עם אלקיו; וצריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא, על שמחה, כי שמחה היא אור כל כף גדולה שאי אפשר לקבלה אלא על ידי רבוי תפלה, לבקש ולהתחנן ממנו יתברך בכל יום רבנו של עולם חוס ורחמל עלי וזכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה לרקד מרב שמחה, שהשמחה יעבר דרך רמ"ח אברי ושס"ה גידי, ואזכה להרגיש את אמתת מציאותך יתברך, שאתה נמצא ואין בלעדך נמצא, ורק בשביל זה נבראתי וירדה נשמתי אל העולם הגשמי והחמרי הזה, הכל כדי שאזכה להפיר אותך מכל פרט מפרטי הבריאה, אבל אתה יודע שפגמתי במחשבה דבור ובמעשי, שעל ידי זה נמשך עלי עצבות ועצלות, שמשם נמשך עלי כל הצרות והדינים והעניות והדחקות, ולכן אבי שבשמים חוס

וְחָמַל עָלַי שְׂאֵזְכָה לְנַתֵּק אֶת עֲצָמַי מִגְשָׁמֵי־יָמַי, וְאֵזְכָה לִהְיוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְאֶשְׂמַח אֶת עֲצָמַי, וְכֵן אֵזְכָה לְשִׂמְחָה אֶת אֲחֵרִים, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּו מִלְחֻזֵק שְׁבוּרֵי לֵב, וְתֵן בְּלִבִּי שִׂמְחָה שְׂאוּכַל לְשִׂמְחָה בְּעֲצָמַי עִם נְקֻדַת יְהוּדוּתִי, וְכֵן אוּכַל לְשִׂמְחָה אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי חַיֵּי, עַד הַיּוֹם שְׂאֶצְטַרְךָ לְעוֹב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְגַם אִז אֵזְכָה לְהַכְלִיל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאֶחָזֵר אֶל שְׂרָשֵׁי הַנִּצְחֵי אֲמֵן סֵלָה. כִּף תִּתְפַּלֵּל כָּל יוֹם וְזֶה יוֹעִיל לְךָ מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקִפּוֹ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא י"ז אָדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (כְּתוּבוֹת נ"ט). הַבְּטָלָה מְבִיאָה לַיָּדַי שְׁעָמוּם וְלַיָּדַי זְמָה, כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ בְּטַל אוֹ שְׁמִשְׁתַּגֵּעַ, אוֹ שֶׁמִּתְחִיל לְהִסְתַּכֵּל עַל סְרֻטִים וְכוּ', וְנִכְשֵׁל בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת, הַשְׁעָמוּם זֶה מִסְפָּר אֶחָד שֶׁהוֹרֵג בְּנֵי אָדָם, וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (אָבוֹת דְּרַבִּי נֶתַן פָּרָק י"א) אֵין אָדָם מִת אֶלָּא מִתּוֹךְ הַבְּטָלָה; וְלִכֵּן כָּל אֶחָד מְכָרַח לְמִצָּא לְעַצְמוֹ עֲבוּדָה, כְּעֵין שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (אָבוֹת פָּרָק ב') יְפֶה תִלְמוּד תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ, שִׁיגִיעַת שְׁנִיָּהֵם מְשַׁכַּח עוֹן. וְכָל תּוֹרָה שְׂאֵין עִמָּה מְלָאכָה, סוֹפָה בְּטָלָה וְגוֹרֶרֶת עוֹן; אִם אָדָם קוֹבֵעַ עֵתִים לְתוֹרָה, וְכֵן עוֹסֵק בְּאֵיזָה עֲבוּדָה, עַל יְדֵי זֶה אֵין לוֹ זְמַן לְחֻטָּא, הוּא שׁוֹכַח לְחֻטָּא, שְׂזָה לְשׁוֹן מְשַׁכַּח עוֹן, הֵינּוּ לְשׁוֹן שְׁכַחָה, כִּי הוּא כָּל כִּף עֲסוּק שְׂאֵין לוֹ זְמַן לְחֻטָּא, וְאֵין לוֹ זְמַן לְהִסְתַּכֵּל בְּסְרֻטִים מְזֻהָמִים וּמְטַנְפִּים וְכוּ', שְׁמַחֲמֵם אֶת הַדָּם וּבְאִים לְעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ'.

עבודה צריכים לקחת מה שרק בא, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (פסחים קי"ג). פשט נבילתא בשוקא, ושקיל אגרא, ולא תימא כהנא אנא, וגברא רבא אנא, וסניא בי מלתא; תוריד את העור של הנבלה בתוך השוק, ותקבל על זה שכרך ואל תאמר אני כהן, או אני אדם גדול, וזה לא מתאים לי, הינו אדם צריך לקחת כל מה שרק מציעים לו עבור פרנסה, ולא להגיד שעבודה זה לא מתאמת לי וכו'.

אותו דבר בענין שדוף, אסור להיות בררן, ואני רגיל לומר לרוקים ולרוקות שטוענים שאין להם זיווג וכו', וקשה להם מאד למצא זיווג וכו', וכך מיני טענות ומענות וכו' וכו', שיזכרו טוב מה שאמרו חכמינו הקדושים (יבמות סג). נחית דרגא נסיב איתתא, צריכים לרדת מדרגה ואז מוצאים את הזיווג, כי בדרך כלל בחור או בחורה הם גאותנים וכו', ולא מתאים להם לקחת את זאת או את זה וכו', אני הכי חכם והכי יפה וכו', קח את זו? או אני הכי חכמה והכי יפה והכי משכלת וכו', קח את זה? והם מסתובבים ומחפשים את הזוג שלהם כפי הדמיון שנכנס בכל אחד ואחת כאלו מי יודע מה הוא, והם מחיבים שיבואו להם זוג משהו שעדין לא נברא וכו', ועל ידי זה מחפשים וכו', ומסתובבים ויוצאים לפגישות פן ואולי אמצא את בחיר לבבי שיבוא אלי על סוס לבן עם שקים מלאין כסף וכו', ובשביל זה הבחור או הבחורה מחכים עד שיוולד זוג כזה, ובין כך הם לא קולטים שהזמן לא מחכה, כמאמר החכם "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", עד שתופסים את עצמם רואים שאנחנו כבר בגיל שלשים, מה עושים עכשו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה (יבמות סג). נחית דרגא נסיב איתתא, תרדו מדרגה ואל תחזיקו מעצמכם כל כך בגדול וכו', ואז תמצאו בקלות זוג מה שיתאים לכם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּקִפּוֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֻדָּר כִּי תִשָּׂא י"ו אָדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עַקֵּר עֲבוּדַת בַּר יִשְׂרָאֵל בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב מִשִּׂמְחָה, וּבְזֶה שְׂאָדָם תָּמִיד שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה, בְּזֶה מֵרָאָה אֶת טֵהַר לְבָבוֹ שֶׁהוּא מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אַחֲרַת לְמָה הוּא שִׂמְחָה? אֲבָל כְּשֵׁשׁ לְאָדָם שָׂכַל, הוּא שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה שֶׁנִּבְרָא מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, אֲשֶׁר רִבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') שֶׁהִשְׂמַחָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַשְּׂמֵחוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכִים לִישׁוּב הַדַּעַת, כִּי מֵה שְׂאָדָם אֵינוֹ מֵיִשָּׁב בְּדַעְתּוֹ מִפְּנֵי שֶׁהוּא לֹא שִׂמְחָה, וְלִכֵּן רָאָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה כִּי אֵין דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שִׂמְחָה, וְכָל כֵּךְ קִשָּׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמִדַּת הַשְּׂמֵחָה יוֹתֵר מִכָּל הָעֲבוּדוֹת הַכִּי קִשׁוֹת, קָל יוֹתֵר לְצוּם וְכוּ', וְלִסְגֹּף אֶת עֲצָמוֹ עִם סְגוּפִים קָשִׁים וּמְרִים וְכוּ', הָעֵקֶר לֹא לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִכֵּן עַל שִׂמְחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נַפֶּשׁ גְּדוּלָה, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחֻמָּא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמְחָה הַיּוֹם שִׂמְחָה לְמָחָר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמָחָר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה כָּל הַחַיִּים שְׁלֶךְ יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי.

הַרְגַּע שֶׁתִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, אֲזִי תוֹכֵל לִהְיוֹת מֵיִשָּׁב בְּדַעְתָּךְ, וְתַעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ סֻדְרִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קֶצֶת חֶמֶשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרוּגוֹם מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבִיעִי, וְכֵן לְלַמֵּד כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת כְּסוּדָרָן, וְכֵן גְּמָרָא כְּסוּדָרָן, וְכֵן שַׁעוֹר בְּשִׁלְחָן עֲרוּף כְּסוּדָרָן וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹד לְמוֹדִים מֵה שֶׁתִּרְצֶה כְּסוּדָרָן, כִּי אָדָם צָרִיף לִהְיוֹת מְסוּדָר בְּעִנְיָנָיו, כִּי גַם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֵׁם אֶת מַעְרַכַת הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמֵשׁ וְהַלְבָּנָה וְהַכּוֹכָבִים וְהַמַּזְלוֹת כְּסוּדָר נִכּוֹן מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', וְכֵךְ גַּם אָדָם צָרִיף לִהְיוֹת מְסוּדָר, כִּי אֵין עוֹד הַצְּלַחָה לְאָדָם כְּמוֹ מִי שֶׁהוּא מְסוּדָר.

בְּעִנְיַן כְּאֲבֵי רְגָלִים שֵׁשׁ לָךְ וְכוּ', אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּשׁוּרָה חֶלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא רְגִיל לְבִשָּׁר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת, עַל יְדֵי זֶה לֹא יִכָּאֲבוּ לוֹ רְגָלָיו;

וְלִכְּנָן תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּה תְּמִיד לְדַבֵּר מֵהַטּוֹב שֵׁישׁ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְתְּמִיד תְּחַפֵּשׂ עַל הַטּוֹב אֲצֵל הַזּוֹלָת, וְתִבְשֹׂר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, וְזֶה יִמְשִׁיךְ לָךְ רִפּוּאָה שְׁלֵמָה לְהַרְגִּילִים, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּפִלָּה סִימָן ס"ד) הַחֹלָה שֶׁמִּתְפַּלֵּל עַל עֲצָמוֹ בְּדַמְעוֹת, בְּוִדְאֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְפָּא אוֹתוֹ וְיִקְבַּל תְּפִלָּתוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקִפָּה.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ד' לְסִדְרָה כִּי תִשָּׂא י"ו אָדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיף לְדַעַת מִי שֶׁחֲזַר בְּתִשְׁבֵּעָה, עָלָיו לְדַעַת שֶׁהָיָה הוּא מִשְׁתַּנָּה מְקִיצוֹנִיּוֹת לְקִיצוֹנִיּוֹת וְכוּ', וְכוּ', וְלִכְּנָן לֹא בְּחִנָּם שֶׁמֵּרַב הַתִּרְגָּאוֹת הוּא נִכְנָס בְּחִרְדוֹת וּבְפִחַד וְכוּ', וּבְאֵמַת רַבֵּנוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּטַחֲוֹן סִימָן א') מִי שֵׁישׁ לוֹ בְּטַחֲוֹן אֵין לוֹ שׁוֹם פִּחַד; אִם אֶחָד רַק בּוֹטֵחַ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֵין לוֹ פִּחַד, וְלִכְּנָן אַתָּה צְרִיף לְהִתְחַזֵּק בְּבִטְחֹן עֲצָמִי, וּבְכִטְחֹן בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (רִישׁ לְמִי פֶּרֶק ה' הַלְכָה א') לְעוֹלָם לֹא יֵהָא הַפְּסוּק הַזֶּה זֶה מִתּוֹךְ פִּיךָ "הַיּוֹי"ה צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ"; וְזֶה סְגָלָה לְבִטְחֹן, וְשֵׁלָא יוֹכְלוּ שׁוֹנְאָיו לְעֲשׂוֹת לוֹ שׁוֹם דְּבָר, וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת פַּחַד סִימָן י"א) מִי שֵׁישׁ לוֹ פִּחַדִּים, יִזְמַר זְמַר שֶׁל שְׂמֻחָה; כִּי הַשְּׂמֻחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחֲנִי, וּבַעַל תְּשׁוּבָה תְּמִיד שְׂרוּי בְּעֲצָבוֹת וּבְדַאגוֹת וְכוּ', וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת עֲצָבוֹת סִימָן א') מִי שֵׁלָא תִקֵּן חֲטָאת נְעוּרִים, עַל יְדֵי זֶה בָּאִים לוֹ דַּאגוֹת; וְדוּאָג תְּמִיד וְזֶה מְכַנֵּס בּוֹ חִרְדוֹת, וְלִכְּנָן חֲזַק וְאָמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׂזֻכִּית לְחֹזֵר בְּתִשְׁבֵּעָה שְׁלֵמָה, שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ל"ה) בְּמִקּוֹם שֶׁבַעֲלִי תְּשׁוּבָה עוֹמְדִים, שָׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים

לעמד, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא) גדול כוחה של תשובה שפיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד, והסמך מ"ם מאד מאד מפחד מן אדם שחוזר בתשובה, כי פיון שאדם בא אל הקדוש ברוך הוא אפלו שהוא עשה עד עכשו מה שהוא עשה, ומתודה ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש ברוך הוא כבר מקבלו, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה כ' סימן י"ג) בלעם היה רשע ערום וידע שאין עומד בפני הפרענות אלא תשובה, שכל מי שחוטא ואומר חטאתי, אין רשות למלאך לגע בו, בשביל זה הוא מסית את כל אדם מה לך לחזור בתשובה? ומה לך להתודות? כי הוא יודע שמי שחזר בתשובה ומתודה להקדוש ברוך הוא, אין רשות למלאך המות לגע בו, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נח) אין מכה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע תשובה; ולכן הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, וזה יסוד היסודות של התשובה, שאדם רגיל להתודות אליו יתברך, וכמו שכתב הרמב"ם (פרק א' מהלכות תשובה הלכה א') כל מצות שבתורה בין עשה בין לא תעשה אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתודות לפני האל ברוך הוא שנגאמר (במדבר ה') "איש או אשה כי יעשו וגו'" והתודו את חטאתם אשר עשו" זה ודוי דברים ודוי זה מצות עשה כיצד מתודין אומר אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך והרי נחמתי ובושתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה וזהו עקרו של ודוי וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משבח.

חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, וזה יוריד ממך את המתח שמשם בא כל החרדות, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות פחד סימן ט') בר דעת אין לו להתפחד מפני קול בעלמא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֶר כִּי תִשָּׂא י"ח אֲדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּתְאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׂאִין עוֹד מְדָה יוֹתֵר טוֹב מְזָה, כִּי הַסְּבָלָן הוּא הַמְּנַצֵּחַ, וּבִזְזָה הָעוֹלָם מִכְרָחִים אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים בְּצוּרָה כְּזוֹ שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעֵר כָּלֵל, כְּאֲשֶׁר כָּל אֶחָד יוֹדֵעַ בְּנַפְשׁוֹ מָה עוֹבֵר עָלָיו וְכוּ', וְאָמַר הַחֶכֶם "הַדְּאָגָה מִקְצַרְתַּת הַחַיִּים, וְנִמְצָא מִצְטַעֵר עַל עוֹלָם שְׂאִינוֹ שְׁלוֹ", כִּי לְבִסּוֹף אָדָם יוֹצֵא מְזָה הָעוֹלָם, וְעוֹבֵר כָּל יוֹם וְיוֹם עִם דְּאָגוֹת מִשְׁנֹנוֹת אַחֲרוֹת, וּבֵינָן כֶּךָ אֶבֶד אֶת הַיּוֹם, וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי אָדָם שְׁמִתְאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְלֹא נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּכָר שָׂרָק עוֹבֵר עָלָיו, וְאֵת הַלְמוּד הָעֵמֶק הַזֶּה אֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים מִרְבֵּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא הַמִּתְנַהֵג הַכִּי יָפָה שְׁנִתֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, שֶׁשָּׁלַח לָנוּ אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם בְּדוּרוֹת אֵלּוּ, לְהַחֲדִיר בָּנוּ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַעֲקָר שֶׁבִקֵּשׁ אוֹתָנוּ לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמָּנוּ לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, וּבִפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קנ"ד) שֶׁעֲקָר מָה שֶׁהִגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהִיָּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵינָן קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בִּפְשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר אִם הֵייתִי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מָה שְׂאֵנִי עֲתָה, דִּהְיִינוּ חַדוֹשׁ כְּזֶה, הֵייתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מָה שֶׁעֲשִׂיתִי בִּשְׁנָה כְּלָה (כְּלוֹמַר שֶׁהִיָּה מוֹדְרוֹ כֵּן כֶּךָ בְּעִבּוּדְתוֹ עַד שֶׁמָּה שֶׁהִיָּה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בִּשְׁנָה כְּלָה הִיָּה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהִיָּה מִתְגַּעְגַּע מָאד אַחֵר מַעֲלַת הָעִבּוּדָה שֶׁל פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאֻמַּת, וְאָמַר אִי אִי פְּרָאסְטִיק. גַּם אָמַר שֶׁדַּבֵּר עִם כַּמָּה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאסְטִיק, שֶׁעֲסָקוּ בְּעִבּוּדְתָם עִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בִּפְשִׁיטוֹת גָּמוּר בְּהַתְּבוּדָּוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵינָן קוֹנוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ; וּבִבְרִסְלָב הִיָּה יְהוּדִי פְּשוּט מָאד, וְהִיָּה דָּרְכוֹ לומר כְּכֵל יוֹם הַרְבֵּה תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת, וּרְבֵנוּ ז"ל הִפְלִיג מָאד בְּמַעֲלָתוֹ, אִיךָ שֶׁבְּגָדֵל תְּמִימוֹתוֹ הוּא לֹא מִפְסִיק מְלוֹמַר כָּל הַיּוֹם תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת, שֶׁכֶּךָ צָרִיךְ בַּר יִשְׂרָאֵל לְנַהֵג, לְזַרֵּק אֶת הַחֶכְמוֹת מְדָמוֹת שְׁלוֹ, וְלְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה

ובקִשָּׁה, וְדִיקָא עַל יְדֵי זֶה זֹכִים לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי תִפְלָה תְלוּיָה בְּאַמוּנָה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ס"ב) וּבְאַמֶּת אִם הִיָּה יוֹדֵעַ הָאָדָם יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלָם, 'שְׁמַלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ' (ישע"ה ו') וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֹמֵד בְּשַׁעַת הַתִּפְלָה, וְשׁוֹמֵעַ הַתִּפְלָה. וְדַאי הִיָּה מִתְפַּלֵּל בְּהַתְּלַהּבוֹת גְּדוֹל, וְהִיָּה מְדַקְדֵּק מְאֹד לְכוּן אֶת דְּבָרָיו. וּבְשִׁבִיל שְׁהָאָדָם אֵינוֹ יוֹדֵעַ זֹאת יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלָם, בְּשִׁבִיל זֶה אֵינוֹ מִתְּלַהֵב כָּל כֶּה, וְאֵינוֹ מְדַקְדֵּק כָּל כֶּה. וְכָל אֶחָד לְפִי מַעוּט שְׁכָלוֹ וְיְדִיעָתוֹ, כֵּן הַתְּלַהּבוֹתוֹ וְדַקְדוּקוֹ. וְהִיְדִיעָה הִיא מְהִיָּצֵר הַטוֹב שְׁבִלֵב, וְהַסְתֵּרֶת הִיְדִיעָה הִיא מְהִיָּצֵר הָרַע שְׁבִלֵב. וְהַסְתֵּרֶת הִיְדִיעָה, הֵן הֵן אֶפִיקוֹרְסוֹת וְקִשְׁיוֹת, שְׁהִיָּצֵר הָרַע מִקִּשָּׁה אֶת לְבוֹ לְפַל בְּרַעְיָה; וְלִכֵּן אֲשֵׁרִי מִי שְׁאִין לוֹ שׁוֹם קִשְׁיוֹת עָלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל יְדֵי זֶה יִלְךְ בְּטַח בְּהַכֵּל, וְיִהְיֶה לוֹ סִבְלָנוֹת מְאֹד גְּדוֹלָה, כִּי הַסִּבְלָנוֹת תְלוּיָה בְּתַקְוָה הָאָמוּנָה, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן קנ"ה) כִּי מִי שְׁמַאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁדַבֵּר גְּדוֹל דְּבַר קִטָּן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה הוּא זֹכֵה לְמַדַּת אֲרִיכַת אִפִּים שְׁזֶה הַמְּדָה הִיקָרָה שֶׁל סִבְלָנוֹת.

אֲנִשֵּׁי שְׁלוּמְנוּ מְסַפְּרִים שְׁהַצְדִּיק רַבִּי אֶפְרַיִם ב"ר נִפְתָּלִי ז"ל (תלמיד רַבְּנּוּ ז"ל) כְּשֶׁנִּסַּע לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, בָּא אֵלָיו חֶכֶם אֶחָד וְשָׂאֵל אוֹתוֹ הֲרַבָּה שְׂאֵלוֹת וְקִשְׁיוֹת וְחִקְרִירוֹת בְּאַמוּנָה וְכוּ', וְהַשִּׁיב לוֹ רַבִּי אֶפְרַיִם ז"ל שְׁמוּכָא בְּזֹהַר שֵׁישׁ גִּיהֵנָם הַנִּקְרָא שְׂאוּל, וְנִרְאָה לִי בְּשִׁבִיל זֶה נִקְרָא הַגִּיהֵנָם הַזֶּה שְׂאוּל, שְׁשֵׁם נִכְנָסִים כָּל אֵלוֹ שְׁשׁוּאֵלִים קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, וְנִתְבַּיֵּשׁ הַחֶכֶם וְעֹזֵב אוֹתוֹ, רוֹאִים מְכַל זֶה כְּשֶׁאָדָם יֵשׁ לוֹ סְפָקוֹת בְּאַמוּנָה רַחֲמָנָא לִיעֲלֹן, סוּבַל אֶת הַגִּיהֵנָם בְּזֹה הָעוֹלָם, וְלִכֵּן אֲשֵׁרִי הָאָדָם שְׁמַחְדִּיר בְּעַצְמוֹ אָמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁאֵז חֵי חַיִּים טוֹבִים חַיִּים נִצְחִיִּים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בקצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא י"ח אָדָר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׂתִקְנִי לְעֲצֻמְךָ אֶת הַמְדָּה הַיְקָרָה שֶׁל סִבְלָנוֹת, כִּי אֵין עוֹד מְדָה יְקָרָה כְּזוֹ כְּמוֹ לְסַבֵּל אֶת כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלָיו, כִּי הַסִּבְלָן הוּא הַמְנַצֵּחַ בַּחַיִּים, רַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מָאד מָאד בְּמַעֲלַת הָאָדָם הַזּוֹכֵה לְסַבֵּל וְכוּ', וְלִשְׁתַּק וְלָדָם עַל בְּזִיוְנוֹ וְצַעְרוֹ שְׁעוֹבֵר עָלָיו וְכוּ', וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ו') שְׁעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה יִשְׁמַע בְּזִיוְנוֹ יָדָם וְיִשְׁתַּק, וְלִכֵּן כְּשֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ אֵיזָה מִשְׁבֵּר, תְּהִי פְקֻחִית וְתִשְׁתַּקִּי בְּסִבְלָנוֹת גְּדוּלָּה מָאד, וְאֵל תִּתְפָּרֵצִי, אֲלֵא תִבְרַחִי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִרְאִי אֶל אֵיזָה טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי תִגִּיעֵי וְכוּ', וְלִכֵּן אָנִי מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁלֵא תִגִּיבִי וְלֵא תַעֲנֵי עַל זֹאת שְׂמִבְּזָה אוֹתְךָ וְכוּ', וְאֵל תַּעֲשֵׂי עֶסֶק מֵאִף בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם שְׂמַצְעֵר וּמִבְּזָה אוֹתְךָ, רַק לִשְׁתַּק בְּסִבְלָנוֹת גְּדוּלָּה, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְדוֹת אוֹת תְּפִלָּה סִימָן ע"ז) כְּשֶׁתִּשְׁמַע חֲרָפְתְּךָ וְתִשְׁתַּק תִּזְכָּה שִׁיעֲנָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּקִשְׁתְּךָ; וְאָמַר (שָׁם אוֹת מְרִיבָה סִימָן פ"ו) מִי שְׂשׁוּמַע חֲרָפְתּוֹ וְשׁוֹתֵק, עַל יְדֵי זֶה נִתְבַּטַּל מִמֶּנּוּ רַבּוֹת רַעוֹת שֶׁהִיָּה רְאוּיָן לְבוֹא עָלָיו; וְאָמַר (שָׁם סִימָן כ"ט) מִי שְׂשׁוּמַע חֲרָפְתּוֹ וְשׁוֹתֵק נִקְרָא חֲסִיד, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אֶת נַפְשׁוֹ; וְאָמַר (שָׁם אוֹת הַמִּתְקַת דִּין סִימָן פ"ד) עַל יְדֵי שְׂתִיקָה נִמְתַּק הַדִּין. וְאָמַר (שָׁם אוֹת אֲמוּנָה סִימָן ט"ז) כְּשֶׁמְחַרְפִּין אוֹתְךָ וְאִתָּה שׁוֹתֵק תִּזְכָּה לְהִבִּין תְּרוּץ עַל קִשְׁיוֹתֶיךָ, וְתִזְכָּה לְרוּחַ בֵּינָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוּמַע תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בקצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא י"ח אֲדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנַכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי שֶׁזְּכִיתִי לְהִיּוֹת שְׁלִיחַ מִצְוָה לְעֹזֵר לָךְ, שְׁלֹא יִסְלְקוּ אוֹתָךְ מִהַבֵּית וְכוּ', וְעַדִּין אֲנִי בַּצַּעַר גְּדוֹל מְאֹד אִיךָ הַשְּׂכוּר הִיָּה יְכוּל לְהַפְּךָ אֶת מְרֹדְכִי לְהִיּוֹת לְהֶמֶן וְכוּ', שֶׁיִּתְאַכְזֹר כָּל כֶּךָ שְׁלֹא יִרְצֶה לְחַתֵּם שֶׁהֵבֵן שְׁלָךְ יוֹכֵל לְבוֹא לְלַמֵּד פֶּה וְכוּ'.

חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָךְ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתִנְצְלִי מִכָּל הַצָּרוֹת, וְיִהְיֶה לָךְ כְּכֹר טוֹב בְּחַיִּים, רַק תַּעֲשֵׂי כָּל מַה שֶׁבִּידָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִךָ שְׂזָה מְאֹד קֶשֶׁה לָךְ בְּמַצָּב שְׂאֵת נִמְצָאת בָּהּ, עִם כָּל זֹאת רִבְנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד הִזְהִירָנוּ עַל שִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה רְפוּאָה לְכָל בֵּין בְּגִשְׂמִי בֵּין בְּרוּחָנִי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שֶׁיִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בקצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא י"ח אֲדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנַכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ לָכֶם נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלְצִיכֶם וְתִהְיֶה הֵכִי מְאֻשְׁרִים בְּחַיִּיכֶם, רַק חֲזָקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד וְשׂוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

... נרו יאיר נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל מינו על הארץ ואין מקנה, והלואי כצלו של כותל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקנה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואמרין בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'כאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסבב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדף היומי של היום שבת קמ"ח, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מוחך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדף היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדף היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בקצג.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר כי תשא י"ח אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שלאט לאט המשפחה באה לגור ביבנאל, יעזר

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂכַלְמֵם יִמְצְאוּ אֶת הַמְּקוֹם שֶׁלֶהֶם פֶּה, וַיְהִיָּה לָהֶם רַק טוֹב, וְלֹא יִחַסֵּר לָהֶם שׁוֹם דְּבָר, וְיֵמָּה שֶׁהֵם רוֹצִים לְמַכּוֹר שְׂיִמְכְרוּ, וְשִׁיְהִיָּה הַצְּלָחָה גְדוּלָה מְאֹד מְאֹד.

נָא וְנָא רְאֵי לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלֵי מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שְׂיִתְפַּס אוֹתָךְ, כִּי הַסְּמִיךְ מִ"ם רוֹצֶה רַק לְשַׁבֵּר אֶת הָאָדָם וְלְהַפִּילוֹ בַּעֲצָבוֹת וּבְמַרְירוֹת וְדְכָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כּוֹחוֹ, וְרַבְנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשִּׁמְחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׂצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵת צָרִיכָה לְדַעַת שֶׁלַּהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה זֶה בָּא בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַרֵּחַ אֶת עֲצָמוֹ לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילֵי אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׁיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁחֲזָקָה בָּזָה בְּכָל יוֹם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקִצָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֻדֵּר כִּי תִשָּׂא י"ח אָדָר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שֶׁתִּקְנֶה בֵּית בֵּינְאֵל, וּבְעֵנִין הַמְּחִירִים אֶתָּה צָרִיךְ לְשַׁאֵל אֶת מִי שְׂבָקִי בָּזָה, אֲנִי לֹא בָקִי בְּדַבְרִים כְּאֵלוֹ.

נָא וְנָא רְאֵה לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלֵי מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שְׂיִתְפַּס אוֹתָךְ, כִּי הַסְּמִיךְ מִ"ם רוֹצֶה רַק לְשַׁבֵּר אֶת הָאָדָם

ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כוחו, ורבנו ז"ל הזהירונו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכוחות להיות בשמחה, ואתה צריך לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האיש שחזק בזה בכל יום.

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקנה, והלואי כצלו של כהל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקנה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפניהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסבב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום שבת קמ"ח, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מוחך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בקצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא י"ח אֲדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵל תִּפְנְסִי בְּלַחֲץ וְאֵל תִּפְחָדִי מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אֶת הַצְּלָחַת וּמַצְלִיחָה וְתַצְלִיחֵי לְנַהֵל אֶת הַבַּיִת סִפֵּר וְאֶת הַסְּמִינָר, רַק מִפְּעַם לְפַעַם תִּקְהִילִי אֶת הַבְּנוֹת וְתִדְבְּרִי לְפָנֶיךָ דְּבָרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִיית וְאֲמוּנַת חֻמָּים, וְשָׁלֵא יִצְעֲרוּ אוֹתִי וְכוּ', וְיִעֲשׂוּ לִי נַחַת רוּחַ, כִּי זֶה חֶלְקִי מִכָּל עֲמָלִי, אַחַר יְגִיעוֹת וּטְרָחוֹת שֶׁל חֲצִי יוֹבֵל שָׁנָה שָׁאֲנִי מִשְׁקִיעַ פֶּה אֶת הַחַיִּים שְׁלִי בִּבְנֵאֵל, מִגִּיעַ לִי קֶצֶת נַחַת.

שׁוֹב פַּעַם אֵל תִּדְאָגִי וְאֵל תַּעֲשֵׂי חֲשׁבוֹן לְאֵף אַחֵר, כִּי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

נָא וְנָא רְאֵי לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שִׁיתַּפֵּס אוֹתָךְ, כִּי הַסְּמִינָר מ"ם רוֹצֶה רַק לְשִׁבֵר אֶת הָאָדָם וְלְהַפִּילוֹ בַּעֲצָבוֹת וּבִמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, כִּי זֶה כָּל כּוּחוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מַדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכּוּחוֹת לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֶת צָרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה זֶה בָּא בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַרֵּחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהֵיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׂיחָה שָׂאֲדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שִׁחֲזָקָה בָּזָה בְּכָל יוֹם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שָׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחֵי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֶר כִּי תִשָּׂא י"ח אֲדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה וְהַנַּחֲת רֹיחַ שְׂאֵתָן גּוֹרְמוֹת לִי עִם הַעֲזָרָה לְיוֹלְדוֹת, זֶה כָּל חַיּוּתִי שְׂזֻכִּיתִי לְהַכְנִיס בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִדַּת הַחֶסֶד, וּבִפְרָט לְיוֹלְדוֹת שְׂאֵין לָהֶן אֶף אַחַד, וְאֵתָן עוֹזְרוֹת לָהֶן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַּמְשִׁיכּוּ בַּעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְּפִיד שְׂאֶף אַחַד לֹא יִפְרִיעַ לָכֵן וְכוּ', לְהַפְנֵס בַּעֲבוּדַתְכֶן וְכוּ', אֲדַרְבֶּה מִי שְׂרוּצָה שְׂיִצְטָרֵף אֲלֵיכֶן, וְיַעֲזְרוּ לָכֵן, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד נֶגְדַּ פְּרוּדִים, כִּי זֶה הַסְּמ"ךְ מ"ם שְׂרַק רוּצָה לְרֹאוֹת פְּרוּדִים בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן יַעֲזֹר שְׂאֵתָן הַרְּאִשׁוֹנוֹת שְׂהַתְחַלְתֶּן, אֲנִי רוּצָה שְׂכָל מִי שְׂחַפְּצָה וְרוּצָה לַעֲזֹר לָכֵן, שְׂהִיא תִצְטָרֵף אֲלֵיכֶן, אֲבָל לֹא שְׂתַעֲשֶׂה אֲרֻגוֹן בַּעֲצָמָה, כִּי זֶה רַק יִפְרִיעַ, וְיִגְרַם רַק בְּעִיּוֹת, וְיַחֲלִישׁ אֶת אֲרֻגוֹן "עֲזֹר לְיוֹלְדוֹת", אֶת יְכוּלָה לְהַרְאוֹת אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה לְכָל אַחַת שְׂרוּצָה לְהַפְרִיעַ וְכוּ', וְאֲדַרְבֶּה לְבַקֵּשׁ אוֹתָהּ בְּשֵׁמי שְׂתַעֲזֹר לָכֵן, וּבְזֶה יִגְרַמוּ לִי נַחַת גְּדוֹל מְאֹד.

נָא וְנָא רְאִי לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׂתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שְׂיִתְפַּס אוֹתָךְ, כִּי הַסְּמ"ךְ מ"ם רוּצָה רַק לְשַׁבֵּר אֶת הָאָדָם וְלְהַפִּילוֹ בַּעֲצָבוֹת וּבְמַרְירוֹת וְדְכָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כּוֹחוֹ, וּרְבִנוּ ז"ל הִזְהִירֵנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׂצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, וְאֶת צָרִיכָה לְדַעַת שְׂלֵהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה זֶה בָּא בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלָכֵן אֲשָׁרִי מִי שְׂמַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְּגִילִי אֶת עֲצָמִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׂיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רֹיחַ לְמַעְלָה, אֲשָׁרִי הָאִשָּׁה שְׂחֻזְקָה בָּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקִצּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֻדְרָךְ כִּי תִשָּׂא י"ח אֲדָר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיָנִיק וְחַפְּסִים ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם אֲנִי יִרְאֶה שְׁבֹאֲמַת אֶתָּה מִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, וְאֶתָּה מִתְמַיֵּד בְּלַמּוּד תּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, וּמִתְנַהֵג בְּמַדוּת טוֹבוֹת וּבְדֶרֶךְ אֶרֶץ וְכוּ', אֲזִי יֵשׁ אֶפְשָׁרוֹת שְׁאֲנִי יִקַּח
אוֹתָךְ אֵלַי, אֲבָל תִּנְאִי כְּפוּל שְׁאֶתָּה קֹדֶם צְרִיף לְהִרְאוֹת נְכוֹנוֹת.

אֶתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׁעַכְשָׁו זֶה הַזְּמַן הַכִּי יִפֶּה שְׁלֶךְ שְׁאֶתָּה יָכוֹל לְהַתְעַלּוֹת
בְּתוֹרָה וּבִירְאַת שָׁמַיִם, כְּמֵאֲמָרְם ז"ל (שְׁבַת קִנְיָה): יִנְקוּתָא כְּלִילָא דְוִרְדָּא, עֵקֶר
יְפִי הַפְּרָח כְּשִׁעְדִין בְּצַעֲרִירוֹתוֹ, וְאָמַר רַבִּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמַּדּוּת אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן ע"ג)
הַעֲבוּדוֹת שְׁאֵדָם עוֹבְדֵי אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּבַחֲרוּתוֹ, כָּל יוֹם עָרְכוּ יִקַּח מִשְׁנִיִּים
רְבוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לְעַת זְקֵנָתוֹ, אֲנִי מֵאֵד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצִּיט
אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט, אֲבָל אֶתָּה צְרִיף לְהִרְאוֹת נְכוֹנוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בקצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֶר כִּי תִשָּׂא י"ח אָדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי שְׂאֵתָה חֶזֶק בְּלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי בְּכָל יוֹם, וְתִרְאֶה לְהַמְשִׁיךְ בְּזֶה כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְכָל זְמַן שְׂאָדָם לּוֹמֵד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם, הוּא יִצְלִיחַ בְּחַיֵּיו, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת חֶזֶק בְּדַבָּר זֶה, כִּי כָּל זְמַן שְׂאָדָם לּוֹמֵד כָּל יוֹם דָּף גְּמָרָא, הוּא יַחְזִיק בִּיהַדּוּת וּבִירְאַת שָׁמַיִם, וְהַסְמִיךְ מ"ם מְאֹד מִפְּחַד מֵאַבְרָךְ שְׁלוֹמֵךְ כָּל יוֹם דָּף גְּמָרָא.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקִשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאַמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מִנְּחָה עֲרַבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שֶׁמִּנְחָה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלֹשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם נִזְהָר בְּהַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאֵר יְהוּדֵי מְאַמִּין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְּף וּמְיָד כְּשִׁיתְחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כִּבֵּר יוֹצֵא מִמִּנְחָה יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלִתָּךְ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִיֵס פְּרוּטָה לְצַדָּקָה בְּקַפְתַּ הַצַּדָּקָה, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא דָּף י') רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהֵדָר מְצַלִּי אָמַר דְּכָתִיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרִי הַמְקַיֵּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּרָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּקִצָּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֶר כִּי תִשָּׂא י"ח אֲדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל מִסְתַּדֵּר אֶצְלֶךָ, וְמִי יִתֵּן שְׂאֻזְכָּה לְעֲשׂוֹת בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם בֵּית אֲמַתִּי, וְלַעֲשׂוֹת סוּף לְהַצְרוֹת שִׁישׁ בְּבֵיתְכֶם.

אֲנִי מְאֹד שָׂמַח שְׂאִתָּה מְטַפֵּל כְּמוֹ שְׂצָרִיךָ בְּהַמְרַפָּאָה, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁלֹּא יִהְיֶה לְשׁוֹם אִשָּׁה שׁוֹם טְעָנוֹת.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְטֻלָּן, רְאֵה מָה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שָׁבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֹּל פּוֹרַח, כְּמֵאֲמָרִם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקַנֶּה, וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֶלָּא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעַה שֶׁהוּא עָף דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאִין מְקַנֶּה, וְאִין מִי שְׂיִקְנֶה שֶׁלֹּא יָמוֹת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלִכְּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גִ'מ'ר'א' הֵם רֵאשֵׁי תַבּוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה גִ'בְּרִיאֵל מִיְכָאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרִיאֵל, וְמִי שְׂזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה שְׂשׁוֹמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פֶּגַע וְנִגְעַת וּמַחְלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שְׁבַת קמ"ח, אֵף שְׂנִדְמָה לָךְ דְּמִיּוֹנוֹת כְּפִי קְטָנוֹת מוֹחֶךָ מָה יִהְיֶה כְּבוֹר אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גְרַסְתִּי אֲתָמוֹל, וְמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרַס מִחֶר? אֵל תֹּאמַר זֹאת, אֶלָּא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יְבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִיס אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׂאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתִּהְיֶה הִכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבָעוּלָם לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֶה עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוֹ רַבְנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שֶׁמַּחְנֶה יִשְׂרָאֵל הוּא שֶׁלֶשׁ פְּרָסָאוֹת, הִינּוּ שֶׁלֶשׁ

תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשגשג תפלות, הוא שאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשטות גמורה, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בר.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר כי תשא י"ח אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני תמיד מיעץ להוליד בבית חולים לניאדו, אבל לאחרונה אני שומע מנשות אנשי שלומנו שכאן בפוריה גם פן נותנים יחס טוב להיולדות, ולכן איפה שתבחרו שילך מה שיותר מהר, ותולידי בקלות מאד מאד.

בענין לטבל בחדש התשיעי וכו', יש נוהגים ככה, אבל אין בזה הכרח.

... נרו יאיר נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה,

הנה שבוע והנה חודש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל מינו על הארץ ואין מקנה, והלואי כצלו של כותל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקנה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים פניהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדף היומי,

כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי גמרא' הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה גבריאל מיכאל רפאל אוריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסבב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום שבת קמ"ח, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מוחך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבכי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ברא.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר כי תשא י"ח אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

היה בין אנשי שלומנו יהודי בשם רבי אברהם שטרנהרץ ז"ל, הוא היה נכד של הרב מטשערין ז"ל, ונכד ממוהרנ"ת ז"ל, הוא אמר שיש לו קבלה מהסבא שלו עד מוהרנ"ת ז"ל, שרבנו ז"ל הזהיר ללמד בכל יום דף גמרא, ופלא על גבי פלא שהיה בין אנשי שלומנו יהודי בשם רבי בן ציון אפטער ז"ל, הוא היה עובד השם גדול מאד, והוא היה מאד מחבר אל כל הצדיקים מפולניה, כלם קרבו אותו, והוא היה מאד מחבר אל רבי מאיר שפירא ז"ל, שהוא היה המחולל של הדרך היומי, יש אומרים שהוא השפיע

עָלְיוֹ שִׁיבָא עִם הָעֵינָן שֶׁל לְמוֹד כְּסָדְרָן ש"ס, וְהָיִיתָ שָׂרְבִי מֵאִיר שִׁפְרָא ז"ל הָיָה מְאֹד מְפָרָס בְּכָל פּוֹלְגָנִיה, הוּא הָיָה צִיר בְּפִרְלִמְנֻט שֶׁל פּוֹלְגָנִיה, הוּא הָיָה שָׁמָּה חָבֵר בְּתוֹךְ הַסִּיָּם, שָׁזָה בֵּית הַנְּבֻחָרִים שֶׁל פּוֹלְגָנִיה, עַד כְּדֵי כֶּף הָיָה כָּל כֶּף מְפָרָס גַּם בֵּין הַגּוֹיִים, מִכָּל שָׂכָן וְכָל שָׂכָן לְהַבְדִּיל בֵּין הַיְהוּדִים הָיָה מְאֹד מְאֹד מְפָרָס עִם הַיְשִׁיבָה שְׁלוֹ, יִשְׁבֵּת חֲכָמֵי לּוּבְלִין, הוּא לֹא הַכְּנִיס בְּהַיְשִׁיבָה שְׁלוֹ אֲלֵא מִי שִׁדְעָ מֵאֲתִים דָּף גְּמָרָא בְעַל פֶּה, הוּא הָיָה מְאֹד מְפָרָס לְגֵאוֹן גְּדוֹל, וְלָכֵן כִּשְׁהוּא יָצָא עִם הַדָּף הַיּוֹמִי, נִתְקַבַּל מְאֹד בְּכָל תְּפִוצוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזֶה לֹא קָשׁוּר בְּכָלֵל לְשׁוּם מְפָלְגָה, כִּי כָּל אֱלוֹ שֶׁהַתְּנַגְדּוֹ לְדָף הַיּוֹמִי, הֵם לֹא הַתְּנַגְדּוֹ נִגְדָּ דָף גְּמָרָא, אֲלֵא מִפְּנֵי שֶׁמְפָלְגָה מְסִימַת לְקַחָה לְעִצְמָה אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי כְּאֱלוֹ זֶה שְׁלָה, אָבָל זֶה בְּשׁוּם פְּנִים לֹא קָשׁוּר אֶל שׁוּם מְפָלְגָה שְׁבַעֲוֹלָם, וְיִדְוֵעַ שֶׁהַחֲפֵץ חַיִּים מְאֹד הַפְּלִיג בְּמַעַלְתָּ רַבִּי מֵאִיר שִׁפְרָא ז"ל, וְהוּא אָמַר אֲנִי מְקַנָּא בְּךָ שְׂאֲתָה הַחֲיִיתָ הַמּוֹן מְסַכְתוֹת שְׂכָךְ לֹא הָיוּ לּוֹמְדִים אֶת זֶה, כְּמוֹ עֲרֻכִין תְּמוּרָה כְּרִתוֹת וְכוּ', אָבָל אִם לּוֹמְדִים בְּסִדְרָן דָּרְךָ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנּוֹ ז"ל, מִתְחִילִים מְבָרְכוֹת שְׁבֵת עֲרוּבִין פְּסָחִים רֵאשׁ הַשָּׁנָה יוֹמָא סְכָה וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן מִמְשִׁיכִים כְּסָדְרָן כָּל יוֹם דָּף אַחַר דָּף, אַזּ זּוֹכִים לְסִיָּם אֶת הַש"ס, שְׂאִין לְמַעְלָה מְזָה, וְתַהֲלָה לְאֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּפּוֹלְגָנִיה הֵם הָיוּ הֵרָאוּשׁוֹנִים שֶׁקְּבָלוּ עַל עִצְמָם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְאָמְרוּ שְׂאֲצֻלָּם בְּטוֹחַ שָׂרְבִי מֵאִיר שִׁפְרָא ז"ל קָבַל אֶת זֶה מִתְּנָה מִרַבְּנּוֹ ז"ל, מֵאַחַר שֶׁהוּא מְסַר אֶת אוֹלָם הַיְשִׁיבָה שְׁלוֹ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, בְּשִׁבִיל הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שְׁלָנוּ, וְהוּא בְּעִצְמוֹ הַתְּפִלָּה עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה כְּמָה שְׁנִים, וְלָכֵן יֵשׁ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁיִכּוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד אֶל הַדָּף הַיּוֹמִי, וּמְלַבֵּד זֹאת יִדְוֵעַ אִם אָדָם חִזַּק בְּלְמוּד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, יִהְיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה וְיִהְיֶה מֵהַ שְׁיִהְיֶה וְכוּ' וְכוּ', יִשְׂאָר יְהוּדֵי יִרָא שְׁמִים, כִּי כָּלֵל זֶה צְרִיכִים לְקַחַת בְּעִצְמוֹ, שְׂכָל זְמַן שְׂאָדָם לּוֹמֵד דָּף גְּמָרָא, הוּא לֹא יִתְקַרֵּר מִהַיְהוּדוּת, כָּל זְמַן שְׂאָדָם מוֹצִיא אֶת הַגְּמָרָא מִהַסְפְּרָיָה שְׁלוֹ, וּמְדַפְדֵּף יוֹם יוֹם דָּף אַחַר דָּף, הוּא יִשְׂאָר עִם אָמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי דָף גְּמָרָא מְבַטֵּל אֶת עֲמֻלָּה, וְעֲמֻלָּה מְאֹד מְפַחַד מִלְמוּד גְּמָרָא, הוּא יִרְשָׁה לְאָדָם לְלַמֵּד הַכָּל אָבָל לֹא גְמָרָא, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַתְחַזֵּק בְּיַתֵּר שְׂאֵת בְּיַתֵּר עוֹז וְלְלַמֵּד כָּל יוֹם דָּף אַחַד גְּמָרָא, וְלַחְזוֹר עַל זֶה כְּמָה פְּעָמִים.

וְעֲלִיף לְדַעַת כִּי דָף גַּמְרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְנַפְשׁ, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁחוּטֵף בְּכָל יוֹם דָף גַּמְרָא אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא, וְאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת הַמַּעְלָה הַנּוֹרְאָה הַזֶּה שֶׁל לְמוֹד דָף גַּמְרָא בְּיוֹם, וְהֵרַב הַקְדוּשׁ רַבִּי שְׁלֹמֹה מִזְעוּוִיל זִי"ע אָמַר כְּשֶׁאָדָם אֵינוֹ לוֹמֵד כָּל יוֹם דָף גַּמְרָא, הַפְּנִים שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה צוּרָה שֶׁל חַיָּה וּבִהֶמָּה וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁזוּכָה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם דָף גַּמְרָא, שְׂוֵה מְזַכֵּף אֶת הָאָדָם, וְכָל זְמַן שֶׁאָדָם חָזַק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָף גַּמְרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רַע, וְחֻקְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (סִנְהֵדְרִין כ"ה) בְּמַחְשָׁכִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹלָם אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה זֶה תִּלְמוּדָהּ שֶׁל בְּבַל; וְלִכְאוּרָה אֵיךְ יְכוּלִים לומר עַל תִּלְמוּד בְּבַלִּי אֶת הַלְשׁוֹן הַזֶּה שֶׁהוֹשִׁיבֵנִי בְּחֻשָּׁף כְּמַתִּי עוֹלָם? אֵלֶּא הַפְּרוּשׁ הוּא אַחֲרַת, דִּיקָא מַחְמַת שְׁאַנְחָנוּ נִמְצְאִים בְּגִלוֹת מֵרַמָּד שְׁחֻשָּׁף לָנוּ וְלֹא אוֹר, וְהוֹשִׁיבוּ אוֹתָנוּ בְּמַחְשָׁכִים, וְאַנְחָנוּ נִדְמִים בְּגִלוֹת כְּמוֹ מַת, מַה יְכוּל לְהַחְיּוֹתָנוּ? עַל זֶה אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה זֶה תִּלְמוּדָהּ שֶׁל בְּבַל, הֵינּוּ לְלַמֵּד הַרְבֵּה תִּלְמוּד בְּבַלִּי, וְאָמַר רַבִּינוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רי"ד) שֶׁהַקְּלָפָה הַמַּחְטָטָא אֶת הָעוֹלָם בְּכָל מִינֵי לְכַלּוֹף נִקְרָאֵת לִילִי"ת, שְׁעוֹלָה כְּמִסְפֵּר תִּלְמוּד וְעַל יְדֵי לְמוֹד תִּלְמוּד מְבַטְלִים אוֹתָהּ לְגַמְרֵי, וְהַשֵּׁם שֶׁל הַקְּלָפָה נִקְרָאֵת עַל שֵׁם יִלְלָה שֶׁאָדָם מִלֵּל מְרַב צַעַר וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וּמְאַבֵּד לוֹ אֶת הָרְצוֹן לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֵן נִקְרָא עַל שֵׁם לִילָה, שְׂאָז הוּא זְמַן חֻשָּׁף, וְעַל יְדֵי לְמוֹד תִּלְמוּד מְאִיר לוֹ הַלִּילָה בְּסוּד (תְּהִלִּים קל"ט) "וְלִילָה כְּיוֹם יְאִיר", וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁלּוֹמֵד תְּמִיד גַּמְרָא שֶׁהִיא תִּלְמוּד, שְׁעַל יְדֵי זֶה יְאִיר לוֹ אֶפְלוּ בְּגִלוֹתוֹ הַמֵּר, וְיְאִיר עָלָיו מְלֶךְ הַכְּבוֹד אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיחִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֶר כִּי תִשָּׂא י"ח אֲדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ שְׂאֵתָה זֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים, וּמְקָרֵב אֲנִשִּׁים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל פִּי דְרֻכּוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וּמְרַגֵּיל אוֹתָם לְהַתְּבוּדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן שִׂיאֲמָרוּ בְּכָל לַיְלָה סֹדֶר תִּקּוֹן חֲצוֹת, וְיִלְמְדוּ כְּסִדְרָן מְקָרָא מְשֻׁנָּה גְּמָרָא מְדַרְשׁ וְכוּ' וְכוּ', כִּי מַעֲלַת הָאָדָם הַמְּקָרֵב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, עַד כְּדֵי כֶּךָ שְׂאֲמָרוּ בִּזְהַר (תְּרוּמָה קכ"ח:): תָּא חֲזִי כָּל מַאֵן דְּאֲחִיד בִּידָא דְחִיִּיבָא, וְאֲשְׁתַּדֵּל בֵּיהּ לְמַשְׁבַּק אֲרַחָא בִּישָׂא, אִיהוּ אִסְתַּלַּק בְּתַלְתַּת סְלוּקִין, מַה דְּלָא אִסְתַּלַּק הָכִי בַר נֶשׁ אַחְרָא, גְּרִים לְאִכְפִּיָּיא סְטָרָא אַחְרָא, וְגְרִים דְּאִסְתַּלַּק קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, וְגְרִים לְקִימָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיהּ לְעֵילָא וְתַתָּא, וְעַל הַאי בַר נֶשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב') "בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהַאי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי, כָּל מְאָרֵי דִּינִין לֹא יִכְלִין לְמִידֵן לֵיהּ בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, עָאֵל בְּתַרְסֵר תַּרְעֵי וְלִית מַאֵן דִּימְחֵי בִּידֵיהּ, וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים קי"ב) "גְּבוּר בְּאַרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרַךְ הוּן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד זֶרַח בַּחֲשֻׁף אֹר לִישְׂרָאֵל" וְגו', [בֹּא וּרְאֵה כָּל מִי שְׂאוּחֵז בִּידֵיו שֶׁל הַחֲכִיבִים, וּמִשְׁתַּדֵּל שִׁיעֲזֹבוֹ אֶת דְּרָכֵיהֶם הַרְעוֹת וְכוּ', עוֹלָה בְּמַעֲלַת הַקְּדוּשָׁה בְּמִקּוֹם שְׂאֵף אֶחָד לֹא יְכוֹל לְעֵלוֹת שָׁמָּה וְכוּ', וְהוּא גּוֹרֵם לְהַכְנִיעַ אֶת הַסְטָרָא אַחְרָא, וְהוּא גּוֹרֵם שִׁיתְיַקֵּר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְגוֹרֵם שְׁבֻזְכוּתוֹ כָּל הָעוֹלָמוֹת יֵשׁ לָהֶם קִיּוּם, וְזוֹכָה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנוּי, וְזוֹכָה לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחֵי בְּזֶה הָעוֹלָם וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְכָל הַכְּעֵלֵי דִּינִים לֹא יְכוֹלִים לְדוֹן אוֹתוֹ לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְנִכְנָס בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה שְׁעָרִים שֶׁל רְחֻמִּים לְמַעְלָה בַּשָּׁמַיִם, וְאֵין מִי שִׁימְחָה בּוֹ], הֲרִי שְׁלָךְ לְפָנֶיךָ גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׂזוּכָה לְקָרֵב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

עַם כָּל זֹאת אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן רכ"ח) דַּע שְׁכֻשְׁהַקְּדוּשׁ

בְּרוּךְ הוּא מְסַתְּפֵל בְּנִשְׁמָה שְׁתּוּכֵל לְהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה וּלְעֲשׂוֹת גְּרִים, אֲזִי הוּא יִתְבָּרֵךְ בְּעֲצָמוֹ כְּבִיכּוֹל מִבְּקֵשׁ וְרוֹאֶה שִׁיְהִי מַחְלֶקֶת עָלָיו, כִּי (יבמות כ"ד) 'אֵין מְקַבְּלִין גְּרִים לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלֹא בִימֵי שְׁלֵמָה מִשּׁוּם שְׁלַחַן מְלָכִים', כִּי אֲזַי אֵינָן מִתְגַּיְרִין מֵאַהֲבָה, רַק מִחֲמַת שְׂרוּאֵין גְּדֻלַּת יִשְׂרָאֵל, וְעַקֵּר הַגְּרִים הוּא כְּשִׁמְתִּיגְרִין בְּעַת שִׁישְׂרָאֵל סְחוּפִים בְּעֵנֵי וְדַחֵק, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב (ישעיה נ"ד) "מִי גַר אֶתְךָ בְּעֵנֵינוּתְךָ" וְגו', וְעַל כֵּן בְּהִכְרַח שִׁיְהִי מַחְלֶקֶת עַל מִי שְׂמַחְזִיר בְּנֵי אָדָם לְמוֹטֵב וּמְגִיר גְּרִים, כְּדֵי שְׁלֹא יְהִי לּוֹ שׁוּם שְׁלֹוּהָ, כִּי אֲזַי מִי שְׂמַתְקָרֵב אֵלָיו הוּא בְּאַמְתָּה, וְאֲזִי יְכוּל לְגִיר גְּרִים בְּאַמְתָּה, לֹא מִשּׁוּם שְׁלוֹם וְנַחַת, וְזֶהוּ "וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִגְּוֵרֵי אַבְיוֹ" וְאֵיתָא בְּמִדְרָשׁ (בְּרַאשִׁית פְּרָשָׁה פ"ד סִימָן ד') "מִגְּוֵרֵי אַבְיוֹ" שֶׁהִיא מְגִיר גְּרִים כְּמוֹ אַבּוּתֵינוּ, כְּמוֹ מִגְּוֵרֵי אַבְיוֹ, וְזֶה שְׂאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סו) "וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב" בְּקֵשׁ יַעֲקֹב לֵישֵׁב בְּשְׁלֹוּהָ, מִיַּד קִפְצָן עָלָיו רְגָזוֹ שֶׁל יוֹסֵף, הֵינּוּ מִחֲמַת שִׁיעֲקֵב הָיָה מְגִיר גְּרִים, בְּחִינַת "מִגְּוֵרֵי אַבְיוֹ", עַל יְדֵי זֶה לֹא הָיָה יְכוּל לֵישֵׁב בְּשְׁלֹוּהָ, כְּדֵי שִׁיְהִיו הַגְּרִים בְּאַמְתָּה, וְאִם יְהִי לּוֹ שְׁלֹוּהָ לֹא יוּכַל לְעֲשׂוֹת גְּרִים, כִּי אֵין מְקַבְּלִין גְּרִים לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ; וְלִכֵּן אֲסוּר לָךְ לְהִשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבַר, אֲדַרְבָּה אֶתְּךָ תְּמַשִּׁיךְ בְּעִבּוּדְתְךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ לְקָרֵב בְּנֵי הַנְּעוּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שִׁיתְּבוּדְדוֹ בְּכָל יוֹם עֲמוֹת יִתְבָּרֵךְ, וַיִּלְמְדוּ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן עַל פִּי סִדְרֵי דְרֵךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, הַמוֹכָא בְּאַרְיֵכוֹת בְּשִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ע"ו, וְהִיא זֶה חֲלֻקָה לְנֶצַח, כִּי לְקָרֵב בְּנֵי אָדָם אֶל הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה עוֹלָה עַל כָּל הַזְּכוּיּוֹת, וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשּׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, תְּמַשִּׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וְאִפְלוּ שִׁיעֲמְדוּ עָלֶיךָ מִי שִׁיעֲמַד וְכוּ' וְכוּ', אֵל תִּתְפַּעֵל מֵהֶם כָּלֵל, כִּי הַסְּמ"ךְ מ"ם אֲוֵרֵב מְאֹד מְאֹד עַל אָדָם שִׁישׁ לּוֹ כּוֹחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתֵּי מַגְבָּלִים לְקָרֵב בְּנֵי הַנְּעוּרִים אֶל הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמַעוּרָר עָלָיו מַחְלֶקֶת גְּדוּל מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁעוֹסֵק בְּקָרוֹב רְחוּקִים, מְכַרַח שִׁיְהִי עָלָיו מַחְלֶקֶת, אֲבָל אֲסוּר לְהִשְׁבֵּר בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפָּן, רַק לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מִשּׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֶר כִּי תִשָּׂא י"ח אָדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁהַשֵּׁם נִיר זֶה יוֹתֵר שֵׁם לְבֵן, וְלֹא לְבַת, וְלִכֵּן
אִם הַבַּת רוֹצֶה לְהוֹסִיף אוֹת ה' לְשִׁמָּה, וְתִקְרָא נִירָה, בְּוֹדָאֵי טוֹב מְאֹד, אֲכַל
אֲנִי הֵייתִי מוֹסִיף גַּם שֵׁם חֲנָה, כִּי בְּאֵמֶת בְּעֵינַי הַשְּׂמוֹת צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד
אֵיזָה שֵׁם נוֹתְנִים לְהִילָדִים, כִּי כְּפִי הַשֵּׁם כֶּךָ נִמְשָׁךְ נִשְׁמַת וּמִזֵּל הִילָדִים, לִכֵּן
מָה טוֹב וּמָה נְעִים לְתֵת שֵׁם אַחַר צְדִיק אוֹ אַחַד מִשְׂמוֹת הָאֲבוֹת וְהָאֲמָהוֹת
הַקְּדוּשִׁים, אוֹ הַנְּבִיאִים וְהַנְּבִיאוֹת וְכוּ', שֵׁם תַּנְ"כִי, כַּמּוּבָא מִהַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ
הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעֶנְסֶק זִי"ע (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ - בַּמְדַּבֵּר) שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרוּךְ
הוּא גֹזֵר בְּבְרִיאַת הָעוֹלָם שְׂיִהְיֶה כֶּךָ וְכָךְ שְׂמוֹת רְאוּבֵן וְכָךְ וְכָךְ שְׂמוֹת שְׂמֵעוֹן
וְעֵתָה כְּשֶׁנִּתְגַּלְגַּל אֵיזָה אָדָם בְּעוֹלָם וְנוֹתְנִין לוֹ שֵׁם בְּשֵׁם צְדִיק אַחַד שְׂיִהְיֶה
כְּכֹר בְּעוֹלָם זֶה גוֹרֵם לְאִישׁ הַלְּזָה שְׂיִהְיֶה גַם כֵּן צְדִיק מְחַמֵּת שְׂנִתְעוֹרֵר הָאוֹר
שֶׁל הַצְּדִיק שֶׁהוּא בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן; וְלִצְעֲרָנוּ הַרְבֵּי בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל נוֹתְנִים שְׂמוֹת
בְּדוּיִים וּמְצוּצִים מִהָאֲצַבַּע, אַחַר עֵץ וְאֲבָנִים וּפְרָחִים וְכוּ' וְכוּ', וְצְרִיכִים מְאֹד
מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְתֵת שְׂמוֹת כְּאֵלוֹ, כְּמוֹ טַל שֶׁחָר אֵילָן אֶבֶן וְכוּ' וְכוּ', שְׂעוֹשִׁים
חֵס וְשְׁלוֹם מִנְשַׁמַּת הִילָד צְמַח רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְצְרִיכִים לְדַעַת כִּי הַשֵּׁם הוּא
הַנְּפֶשׁ שֶׁל אָדָם כְּמוֹ שְׂכַתוֹב (בְּרֵאשִׁית ב') "וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה
הוּא שְׂמוֹ" כִּי הַשֵּׁם הוּא נֶפֶשׁוֹ, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר לֹא לְתֵת שְׂמוֹת
בְּדוּיִים לְהִילָדִים שְׂאִין לְזֶה שׁוֹם עֶרְךָ וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא י"ח אֲדָר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁבָשׂוּם פָּנִים וְאִפֵּן אֲסוּר לִישׁוֹן עִם תֵּינִיקַת בְּאוֹתוֹ
מְטָה, כִּי כָּבֵד קָרָה אֲסוּנוֹת שְׁבִטָּעוֹת הַתֵּינִיקַת נִחְנָקָה וְכוּ', אוּ נִמְחָצָה וְכוּ',
וְלִכְּן בְּשׂוּם פָּנִים אֲסוּר לְקַחַת לִישׁוֹן בְּמִטָּה תֵּינִיקַת קִטְנָה לְפָנֶי גִיל שֶׁלֵּשׁ, כִּי
יְכוּל לְצַאֵת מִזֶּה אֲסוּן וְכוּ', וְכָבֵד קָרָה אֲסוּנוֹת כְּאֵלוֹ לֹא עָלִינוּ, בְּדֶרֶךְ כָּלֵל עַד
גִּיל שְׁמִנִּיקִים מַחְזִיקִים עֲרִיסָה בְּחֹדֵר שָׁנָה, וְשֵׁם מְנִיחִים אֶת הַתֵּינִיקַת וְכוּ'.

וּמוֹבָא שְׁבַעַת שֶׁהַבַּעַל וְהָאִשָּׁה בְּיַחַד וְכוּ', צְרִיכִים לְהוֹצִיא אֶת הָעֲרִיסָה
מִחֹדֵר הַשָּׁנָה, כִּי זֶה מְסַכֵּן שֶׁהָעֲרִיסָה תִּהְיֶה אֲזֵי שְׁמָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִהְיֶה לָכֶם נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל
יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, הָעֵקֶר לְשִׁמּוֹר מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ
וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פֶּרֶק ט' הֶלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ
בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם
שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֵהָבָה גְדוּלָּה
מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְלִכְּן אִם מְכַנִּיסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית,
הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֶר כִּי תִשָּׂא י"ח אֲדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל הַסְּפּוּר זֶה תַּעֲלוּמָה וְכוּ', וְכַמוּכָן אֲנִי צָרִיךְ לְשִׁמְעַ גַּם צַד שֶׁל הָאִשָּׁה, כִּי אִי אֶפְשֶׁר לְשִׁמְעַ רַק צַד אֶחָד, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (דְּבָרִים א' ט"ז) "שְׁמוּעַ בֵּין אַחֲיֶיכֶם וּשְׁפִטָּתָם" וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין ז') אָמַר רַבִּי חֲנִינָא, אַזְהָרָה לְבֵית דִּין שְׁלֵא יִשְׁמַע דְּבָרֵי בַעַל דִּין קָדָם שְׁיָבוּא בַעַל דִּין חֲבָרוֹ, וְאַזְהָרָה לְבַעַל דִּין שְׁלֵא יִטְעִים דְּבָרָיו לְדִין קָדָם שְׁיָבוּא בַעַל דִּין חֲבָרוֹ.

עַם כָּל זֹאת כְּפִי שְׂאֵתָה כּוֹתֵב שְׂאֵף פַּעַם לֹא הָיָה בִּינֵיכֶם מְרִיבוֹת, וְהָיָה הֵיטָה הַכִּי מְאֹשְׁרַת וְכוּ' וְכוּ', צָרִיכִים מְאֹד לְחַשֵּׁשׁ אִם הָיָה לֹא הִתְכַּתְּבָה עִם אֵיזָה גְּבֵר זָר וְכוּ', וּבְרַחֲמֵי לֵךְ וְכוּ', כִּי הַיּוֹם הַזֶּה יֵשׁ קַלְפָּה עֲצוּמָה שְׁכּוּבֶשֶׁת אֶת כָּל חֲלָקֵי טוֹבָה, וּמְקַרְרַת אֶת הָאֲמוּנָה וְאֶת הַיְרָאָת שְׁמַיִם מִבְּרֵי יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנִּיס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַפְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא מַחֲשָׁב (מְכַשֶּׁף) הַמְּחַבֵּר לְאִינְטֶרְנֵט, אוֹ אִיפֵד, אוֹ בְּלֶקְבְּרֵי וְכוּ', שְׁבֹזָה יְכוּלִים לְרֹאוֹת כָּל מִינֵי שְׁקוּץ תַּעֲוֵב עֲרוּם וְזָהוּם, וּמֵאֲמָלָלִים אֶת עֲצָמָם וְכוּ', וְאֶת הַיְלָדִים וְכוּ', וְלִכְּן הָעֵקֶר רָאָה לְזֶרֶק מֵהַבֵּית מַחֲשָׁב אִינְטֶרְנֵט אִיפֵד בְּלֶקְבְּרֵי אִם יֵשׁ לֵךְ דְּבַר כְּזֶה, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין מ.ה.) אֵין יִצֵּר הָרַע שׁוֹלֵט אֶלָּא בְּמֵי שְׁעִינְיוֹ רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵין חוֹצֵץ בִּפְנֵי הַתְּאוּהָ כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵין לֵךְ אֶבֶר בְּאֲבְרֵי הָאָדָם שְׁיִגְרֵם לוֹ מְכַשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לֵךְ שֶׁהַרְבֵּה בְּתַיִם נִהְרָסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שְׁהֵיָה לְהֵם מַחֲשָׁב שְׁמַחְבֵּר אֶל אִינְטֶרְנֵט בְּבֵית, וְהַבַּעַל אוֹ הָאִשָּׁה הַתְּחִילוּ לְהִתְפַּתֵּב דְּרָף הַפִּיִּסְבוֹק וְכוּ' וְכוּ', וְכֵךְ נִפְלוּ בַּפֶּח, וּלְבַסּוֹף אוֹ הַבַּעַל אוֹ הָאִשָּׁה בְּרַחוּ מֵהַבֵּית וְכוּ', וְדָבַר זֶה מְאֹד מְאֹד מְצוּי בְּעַתִּים הַלְלוּ, וְאֵף שְׁזֶה נִדְמָה כְּאִלוֹ הַגְּזֵמָה וְכוּ', אֲבָל רַבִּים נִפְלוּ בַּפֶּח בְּשִׁבִיל הַפְּלִי הָאֲרוּרָה הַזֶּה וְכוּ', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וּלְבַסּוֹף הַתְּגַרְשׁוּ רַחֲמָנָא לִישְׁבֹּן, וְלִכְּן אֶסוּר בְּהַחֲלֵט שְׁיֵהיָה בְּבֵית מַחֲשָׁב שְׁמַחְבֵּר לְאִינְטֶרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֲלָקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוֹת, וּמוֹרִידָה אֶת הַיְרָאָת שְׁמַיִם

עד השאלו תחתית רחמנא לישזבן, ומה גם שמאבדים את הילדים, כי ילד שלוקח כלי משחית כזה בתוך ידו וכו', הוא כבר נופל בשאלו תחתית ומתחתיו, ולכן אשרי מי שמבער את החמץ הזה מביתו, ואז השכינה תשמר עליו.

הקדוש ברוך הוא שאמר לעולמו די יאמר לצרותיו די, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברו.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר כי תשא י"ח אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד מהרגע שעושים ארוסין, שכבר יתכנונו על חתנה, הוא לא רצה שיעשו הפסק גדול בין הארוסין להחתנה, ומכל שכן וכל שכן שבחור ובחורה שלא יסתובבו כל כך הרבה זמן בלי ארוסין ובלי נשואין, כי הסמ"ך מ"ם יעשה כל מיני פעולות שבועולם להפריד בין הזוג, ובפרט כשיש משיכה אחד להשני, צריכים לדעת שזה בן זוגי, או זאת בת זוגי, ותכף ומיד לקבע זמן על חתנה, ויתחתנו ויחיו חיים באשר, וזה הדרך האמתי של יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא וכו', ומתנהג על פי התורה וכו', אבל מה עשו אלו שהלכו ועזבו את הקדוש ברוך הוא ואת התורה וכו', שהם מסתובבים ככה כמה שנים וכו', וחיים ביחד באסור וכו', ולבסוף נכנס עין רעה ביניהם וכו', ונפרדים וכו', ולכן אשרי מי שהולך בדרך התורה, שתכף ומיד כשיש משיכה בין הבחור והבחורה ומפירים אחד את השני וכו', שכבר יעשו ארוסין וידברו על נשואין, ויקבעו זמן הכי קצר לנשואין, ולא לחכות עד שיהיה כסף וכו', עד שיהיה חכמה וכו', כי כבר אמר החכם מכל אדם (קהלת א' י"ח) "כי ברב חכמה רב כעס ויוסיף דעת יוסיף מכאוב",

וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קֹהֶלֶת וְכֵּה פִּרְשָׁה א' סִימָן ל"ז) "בְּרַב חֲכָמָה רַב כְּעֵס" כָּל זְמַן שְׂאָדָם מְרַבָּה בְּחֲכָמָה מְרַבָּה בְּכַעַס, וְכָל זְמַן שֶׁהוּא מְרַבָּה בְּדַעַת מְרַבָּה בִּיסוּרִין אָמַר שְׁלֹמֹה עַל יְדֵי שֶׁהִרְבִּיתִי בְּחֲכָמָה הִרְבִּיתִי בְּכַעַס, וְעַל יְדֵי שֶׁהִרְבִּיתִי בְּדַעַת הִרְבִּיתִי בִּיסוּרִין; הִרִי שֶׁלֶף לְפָנָיִךְ אִם אָדָם חוֹשֵׁב הוּא חָכָם וְכֵּן דַּעַת, וּמוֹשֵׁף אֶת הַזְּמַן וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה לְבִסּוּף מִתְפּוֹצֵץ הַכֹּל וְכוּ', וְנַעֲשֵׂה בִּינֵיהֶם רִיב וְכַעַס וְנִפְרָדִים וְכוּ', אוֹ שְׂבָאִים לְנִגְיַעוֹת בֵּינֵיהֶם וְכוּ', עַד שְׂמִתְחִילִים לַחַיּוֹת בַּיַּחַד בְּאֶסּוּר חֵס וְשְׁלוֹם, שְׂזָה אֶסּוּר נִדְהָ הַחֲמוּרָה מְאֹד מְאֹד וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הַבְּחוּר אוֹ הַבְּחוּרָה שְׂמוֹצְאִים אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וַיֵּשׁ בֵּינֵיהֶם מְשִׁיכָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, שְׂכַבְר יִרְאוּ לְסַגֵּר אֶת הַכֹּל, וְהַכֹּלֵל הַזֶּה טוֹב לְכָל אֶחָד וְאַחַת, אֲשֶׁרִי מִי שְׂיִצִּית וַיִּקְיָם אֶת כָּל זֶה, וְאָז יִהְיֶה לָהֶם חַיִּים מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסִדְרָן כִּי תִשָּׂא י"ח אָדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶתְּהָ צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשִׁמַּח שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָנַן אוֹתְךָ עִם תְּפִיסָה מְהִירָה, וְאֶתְּהָ תוֹפֵס אֶת הַחֲמֵר מֵהַ שְׂאֵתְהָ לּוֹמֵד בְּגִמְרָא, אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלָקָה, וְלִכֵּן תִּלְמַד כְּסִדְרָן בְּש"ס בְּעִיּוֹן אֶלְבָּא דְהַלְכְתָּא, שְׂזָה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וּמֵה טוֹב וּמֵה נְעִים שְׂאֵם תִּרְשָׁם לְעֲצֻמָּה מֵה"עֵין מִשְׁפֵּט" וְאֶת הַרְמַב"ם וְהַטוֹר וְשִׁלְחָן עֶרוּף הַשִּׁיכִים לְקִטְעַת זֶה שֶׁל הַגְּמְרָא, וְכֵּן תִּזְכֶּה לְחַדֵּשׁ בְּדַבְרֵי הַרְמַב"ם, וְתַעֲיֵן בְּמִפְרָשִׁים שְׂעַל הַרְמַב"ם, וְכֵּן תִּלְמַד אֶת הַטוֹר וְהַבֵּית יוֹסֵף וְהַשִּׁלְחָן עֶרוּף וְהַמְּגִינִים, וְכֵּן תוֹכֵל לְהוֹצִיא מֵהַגְּמְרָא אֶלְבָּא דְהַלְכְתָּא, וְאִם יֵשׁ לָךְ תְּפִיסָה כָּל כֶּף מְהִירָה, טוֹב מְאֹד שֶׁתִּלְמַד כְּכֹה וְתִמְשִׁיךְ בְּדַרְךָ זֶה, וְלֹא לְלַמֵּד בְּגִרְסָא, שְׂזָה רַק לְאָדָם שְׂאִין לוֹ תְּפִיסָה מְהִירָה וְכוּ', וְכֵּן מִי שְׂעֵדִין רְחוּק מִלְּמוּד וְכוּ', אֲזִי רְאוּי לוֹ לְלַמֵּד כְּסִדְרָן בְּגִרְסָא, אֶבֶל לָךְ זִכָּה הַקְדוּשׁ

ברוך הוא עם תפיסה מהירה, תלמד בעיון אלבא דהלכתא, וכך למדתי בעת בחורתי, והיה לי ציונים כמעט על כל הש"ס וכו'.

אך שאר חלקי התורה אתה יכול ללמד בגרסא, כגון לגרס הרבה משניות, שזה דבר גדול מאד מאד, ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה ומובא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנם, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להכנס שם, ולכן אשרי מי שיגרס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, פי משנה אותיות נשמ"ה, משנה עולה כמספר פרנס"ה, שכל המתמיד במשניות, נמשך עליו פרנסה בשפע, וזה מקרבת את הגאולה, כמאמרם ז"ל (ויקרא רבה פרשה ז' סימן ג') אין כל הגליות הללו מתכנסות אלא בזכות משניות; ולכן כל מי שגורס משניות, יש לו חלק בהתקרבות הגאולה.

העקר אתה צריך כבר לדאג לשדוף, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (יומא עב:) על פסוק (תהלים יט) "יראת ה' היא טהורה עומדת לעד" אמר רבי חנינא, זה הלומד תורה בטהרה מאי היא? נושא אשה ואחר כך לומד תורה; ואתה צריך להתפלל הרבה להקדוש ברוך הוא שתזכה להתחתן מה שיותר מהר, כי זה היה הרצון של רבנו ז"ל שבחור רוק או בחורה רוקה שיתחתנו מה שיותר מהר, ויבנו בית נאמן בישראל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברח.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר כי תשא י"ח אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם אתה מסתובב עם החברה כל כך הרבה שנים והייתם ביחד וכו', אתם מכרחים להתחתן, אל תדאג היא גם כן תחזור בתשובה ביחד עמך, ואל תכביד עליה כלל, אבל אתם מכרחים להשאיר יחד, ואמרו חכמינו הקדושים (מנחות מ"ד) אותן מצעות שהציעה לו באסור הציעה לו בהתר; אני בטוח שאם יהיה ביניכם אהבה אמיתית כמו שראוי וכו', אזי ביחד תחזרו בתשובה שלמה, ותתחילו להתנהג על פי התורה, ותהיו הכי מאשרים בחייכם, כי אינו דומה מי שחי חיים על פי התורה, או אחד חי חיי הפקרות וכו' וכו', אני מאד מאד מקווה שתצית אותי ואל תלחיץ אותה, ותראה שאתם תהיו הכי מאשרים עוד בחייכם.

וצריך שתדע אשר מעלת בעל תשובה אין לתאר ואין לשער כלל, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ל"ד) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא) גדול כוחה של תשובה שכיון שאדם מהרהר בלבבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני פסא הכבוד, והסמ"ך מ"ם מאד מאד מפחד מן אדם שחוזר בתשובה, כי כיון שאדם בא אל הקדוש ברוך הוא אפלו שהוא עשה עד עכשו מה שהוא עשה, ומתודה ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש ברוך הוא כבר מקבלו, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה כ' סימן י"ג) בלעם היה רשע ערום וידע שאין עומד בפני הפרענות אלא תשובה, שכל מי שחוטא ואומר חטאתי, אין רשות למלאך לגע בו, בשביל זה הוא מסית את כל אדם מה לך לחזור בתשובה? ומה לך להתודות? כי הוא יודע שמי שחוזר בתשובה ומתודה להקדוש ברוך הוא, אין רשות למלאך המות לגע בו, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נח) אין מכה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע תשובה.

העקר בחזרה בתשובה, רק להיות בשמחה עצומה, שזוכה לקים את מצוות הבורא יתברך שמו, וזוכה לעשות את רצונו יתברך, ולכן בשום פנים אל תדחק עליה וכו', היא בת זוגך האמתית, וחבל שתפספס אותה, ותראה

אִיךָ שְׁעַם רַב אֶהְבֶּה הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְתִתְחַתְּנוּ יַחַד וְתִהְיוּ הַכִּי מְאֹשְׁרִים
בְּחַיֵּיכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא י"ט אָדָר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּהִיָּה בְּשִׂמְחָה כָּל הַשָּׁבֹת, כִּי אַתָּה לֹא
יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שֶׁהוּא שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ,
עַד כַּדֵּי כִּף שְׂמוֹחֵלִין לוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים ק"ד) "אֲנֹכִי
אֲשִׁמַּח בַּהוֹי"ה יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינִם", וְתִאֲמִין לִי שֶׁעַקֵּר
הַשִּׂמְחָה שְׂרָאוֹי לָנוּ לְשִׂמְחָה שְׂאֲנַחְנוּ נִבְרָאנוּ מִזְרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא עֲשֵׂנוּ גוֹי כְּגוֹיֵי
הָאָרְצוֹת, וְאֲנַחְנוּ מְאֻמִּינִים בְּאַלְקִים חַיִּים וּמְלֵךְ עוֹלָם, וְכַתּוּב מוֹהַרְנֵנוּת ז"ל
(לְקוּטֵי הַלְכוֹת כְּלֵי הַיַּיִן הֵלְכָה א' אוֹת ג') מִי שֶׁלִּבּוֹ שָׁלֵם עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֲמוּנָתוֹ
חֲזָקָה, וּמֵאֲמִין שֶׁהַכֹּל בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְדָבָר גְּדוֹל דְּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ
אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל, אֲזִי הוּא בְּשִׂמְחָה תְּמִיד וְאִין לוֹ שׁוֹם דְּאָגָה וּפְחַד
כָּלֵל מִשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעֵוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מִשְׁלֵי ג' כ"ה) "אֵל תִּירָא מִפְּחַד פְּתָאִם
וּמִשׁוֹאֵת רְשָׁעִים כִּי תִבּוֹא, כִּי הוֹי"ה יְהִיָּה בְּכִסְלֵךְ וְשׁוֹמֵר רִגְלֵךְ מִלְּכַד", כִּי
מֵאַחֵר שֶׁהַכֹּל רַק בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, אִם כֵּן אִין לוֹ לְהִתִּירָא מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי מִי יוּכַל
לַעֲשׂוֹת לוֹ דְּבָר גְּדוֹל אוֹ דְּבָר קָטָן בְּלִי רִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קי"ח
ו') הוֹי"ה לִי לֹא אִירָא מֵהַ יַעֲשֶׂה לִי אָדָם", וְעַל כֵּן הוּא שִׂמְחָה תְּמִיד, וְאֶפְלוּ
אִם לְפַעְעִים בְּאִין עָלָיו אֵיזָה יִסּוּרִים, חַס וְשְׁלוֹם, אַף עַל פִּי כֵן מֵאַחֵר שִׁיּוּדַע
שֶׁהַכֹּל בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ לְבַד, הוּא יְכוּל לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמוֹ תְּמִיד, כִּי כְּוִנַּת הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, שֶׁמִּבִּיא עָלָיו הַיִּסּוּרִין, הוּא בּוֹדָאֵי רַק לְטוֹבָה: אִם לְהַזְכִּירוֹ שִׁיּוּב
בְּתִשׁוּבָה, אִם לְמַרְק עֲוֹנוֹתָיו, וְאִם כֵּן כָּל הַיִּסּוּרִים, חַס וְשְׁלוֹם, הֵם טוֹבוֹת

גְּדוּלוֹת, וְעַל כֵּן הוּא יְכוּל לְשַׁמַּח אֶת עַצְמוֹ תָּמִיד, כִּי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מְלֵא רַחֲמִים, וְכוּנָתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּוִדְאֵי לְטוֹבָה, וְלֹא לְעוֹלָם יָרִיב וְכוּ', וּבְוִדְאֵי יָשׁוּב הַשֵּׁם וִירַחֲמֵהוּ וְיִיטִיב אַחֲרֵיתוֹ, וְהַיְסוּרִים יִתְהַפְּכוּ לוֹ לְטוֹבָה גְּדוּלָה לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצּוֹחַ נְצָחִים, כְּמֵאמָרָם ז"ל (קְדוּשֵׁין מ:): הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבִיא יְסוּרִין עַל הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּדֵי שִׁירְשׁוּ עוֹלָם הַבָּא, וְאָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה ט' סִימָן ח'): טוֹב מְאֹד זֶה מִדַּת יְסוּרִין, שֶׁעַל יְדֵיהֶם הַבְּרִיּוֹת בָּאִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וְעַל כֵּן הוּא בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, כִּי הַיְסוּרִין מְמַרְקִין עוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם, וְאִפְלוּ שֶׁעֵבֶר בְּחַיָּיו מֵהַ שֶׁעֵבֶר רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַצַּעַר וְהַיְסוּרִים שֶׁעוֹבֵר, זֶה מְמַרֵּק כָּל עוֹנוֹתָיו, וּמֵה גַם שִׁיחֵיהָ כְּלֵי לְהַמְשִׁיךְ אֵלָיו אֶת אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְיִהְיֶה מְרַכְּבָה לְהַשְׁכִּינָה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ד סִימָן ה'): אֵין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵיַחַד שָׁמוּ עַל בְּרִיָּה כְּשֶׁהוּא חַי, אֲלֵא עַל בְּעַלְיֵי יְסוּרִין, אֲבָל מִי שְׁנוּטָה חַס וְשְׁלוֹם מֵאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְטוֹעָה בְּטָעִיּוֹת, וְנִכְנָס בְּכַפִּירוֹת שֶׁל חֲכָמֵי הַטַּבַּע וְסוֹבֵר שֵׁישׁ טַבַּע וּמְקַרֵּה וּמְזַל חַס וְשְׁלוֹם וְכוּ', אֲזִי אֵין לוֹ שׁוֹם חַיִּים כָּלֵל, כִּי כָּל יָמָיו כְּעַס וּמְכַאֲבוֹת, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב (אִיּוֹב ט"ו כ'): "כָּל יָמַי רָשָׁע הוּא מִתְחוֹלֵל" וְכוּ', "קוֹל פְּחָדִים בְּאָזְנוֹי בְּשְׁלוֹם שׁוֹרֵד יְבוֹאָנוּ: לֹא יֵאמְרִין שׁוֹב מְנִי חֲשׂוֹךְ", כִּי מִתִּירָא פֶּן יְבוֹא עָלָיו שֶׁבֶר פְּתָאוֹם, וְכִשְׁבָּא עָלָיו אֵיזָה צָרָה וְיִסוּרִין, אֵין לוֹ לְמִי לְפָנָת לְהוֹשִׁיעַ, וְעַל כֵּן הוּא מְלֵא צַעַר וְיִסוּרִין וּפְחָדִים וְעַצְבוֹת תָּמִיד, וְאֵין לוֹ שׁוֹם חַיִּים כָּלֵל, אֲבָל מִי שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה שְׁלֵמָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיוֹדֵעַ שֶׁכָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו זֶה בְּחֲשָׁבוֹן צְדָק, אוֹ לְמַרְק עוֹנוֹתָיו, אוֹ לְהַזְכִּירוֹ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כְּמֵאמָרָם ז"ל (מְנַחוֹת נ"ג): מֵה זֵית אֵינוֹ מוֹצִיא שְׁמֵנוֹ אֲלֵא עַל יְדֵי כְּתִית, אִף יִשְׂרָאֵל אֵין חוֹזְרִין לְמוֹטָב אֲלֵא עַל יְדֵי יְסוּרִין; אֲזִי עַל יְדֵי זֶה הוּא זוֹכֵה לְשִׂמְחָה אֲמִתִּית, כִּי אֵין עוֹד שִׂמְחָה כְּמוֹ כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַחֵם עָלָיו, וּמְמַרֵּק אֶת כָּל עוֹנוֹתָיו, וְאַחַר כָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו, הוּא יֵצֵא זְכָאֵי בְּדִין, וְדִיקָא אֲזִי יִשְׁפַּע עָלָיו שִׁפְעַ גְּדוּל מְאֹד, וְכַךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת פ"ח'): עוֹשִׁין מֵאֲהָבָה וְשִׂמְחִין בְּיִסוּרִין, עָלֵיהֶם הַכְּתוּב אוֹמֵר "וְאוֹהֲבֵיו כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבּוֹרָתוֹ", אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שִׂמְחִזִּיק מֵעֲמֵד בְּעֵת שֶׁעוֹבֵר עָלָיו מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וּבּוֹרַח אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא רַק שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְבִיא עַל עַצְמוֹ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד, וְלִכְּן אֵל תְּהִיָּה בְּטֹלָן תִּקַּח אֶת עַצְמָךְ

בְּיָדֶיךָ וְתִהְיֶה רַק שְׂמֵחַ, וְאִם הֵייתָ תְּמִיד שְׂמֵחַ לֹא הָיָה חֶסֶר לְךָ שׁוֹם דְּבָר, וְלִכְּנַת תְּכַרִּיחַ אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִרְאֶה שְׂתִּיחֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיֶּיךָ, וּמָה גַם אִם אַתָּה תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, לֹא תַעֲשֶׂה שׁוֹם בְּקֶרֶת עַל אֲשֶׁתְךָ וְכוּ', וְלֹא תַעֲטֹרֵךְ לְהַרְבִּיץ לְהִילָדִים שְׁלֶךָ, כִּי לֹא תִהְיֶה עֲצָבְנִי, כִּי אֱלוֹ שְׂמֵרְבִּיצִים אֶת הִילָדִים, זֶה בָּא רַק מִחֲמַת עֲצָבִים, לֹא מִחֲמַת חֲנוּנָה, וְלִכְּנַת כְּשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמְחָה, הוּא אִף פַּעַם לֹא עֲצָבְנִי אֲלֵא הוּא סִבְלָן גָּדוֹל מְאֹד, וּמְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ שְׂתַעֲשֶׂה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ גָּדוֹל מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּמִנְיָן, וּבִפְרָט בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ, שְׁזֶה דְּבָר גָּדוֹל מְאֹד לְלַכֵּת לְבֵית הַכְּנֶסֶת דִּיקָא, כִּי כִּף אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְדַרְשׁ אַגְדָּה בְּרֵאשִׁית) עִם הָאָרֶץ שְׂאִינָן יוֹדְעִין לֹא לְקִרוֹת וְלֹא לְשִׁנוֹת וְלֹא לְדָרֶשׁ כְּמִדְּבָר שְׂאִינֵנוּ מְגַדֵּל פְּרוֹת, וְהֵן נִכְנָסִין לְבֵיתֵינוּ וְלְבֵיתֵי מְדַרְשׁוֹת וּמְבָרְכִין בְּרוּךְ יוֹצֵר הַמְּאֹרוֹת, וּמְחַיֶּה מֵתִים שֶׁהוּא בָּרָא וּמְחַיֶּה מֵתִים, וְהֵן עוֹנִים אַחֲרָיו אָמֵן, וְאוֹמְרִים מֵאֲמִינֵינוּ אָנוּ שֶׁהוּא מְחַיֶּה מֵתִים, וְהוּא שְׂבָרָא אֶת הָעוֹלָם, אֲפֹלוּ אֵין בְּיָדֶךָ אֲלֵא שְׂכָר אָמֵן זֶה דִּים;

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָן, רְאֵה מָה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שְׁבוּעַת הַיּוֹם חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרֵחַ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּהָ, וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵין מְקוּהָ, וְאֵין מִי שְׂיִקְוֶה שְׁלֵא יָמוּת הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלִכְּנַת עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, כִּי גִמְרֵי'א הֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מְלֶאכֵי הַשְּׂמִירָה גִבְרִיאֵל מִיכָאֵל רִפְאֵל אִוְרִיאֵל, וּמִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מְלֶאכֵי הַשְּׂמִירָה שְׂשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פֶּגַע וְנִגְעַת וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שַׁבַּת קַמ"ט, אִף שְׁנַדְמָה לְךָ דְּמִיוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מוֹחָךְ מָה יִהְיֶה כְּבָר אִם אָנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גְרַסְתִּי אֶתְמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אָנִי יִגְרַס מְחַר? אֵל תֹּאמַר זֹאת, אֲלֵא דַע לְךָ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שְׂתִלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְזֶה יְבִיא

לִּפְנֵי הַצְּלָחָה בַּחַיִּיךָ, אֲנִי מֵאֵד מְקוּנָה לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה בְּתוֹךְ לִבְךָ, שְׂאֲנִי כוֹתֵב בְּדָם לִבְכִי וְלֹא בְּדִיּוֹ, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתְךָ עִם דָּךְ גַּמְרָא, שֶׁתִּהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בַּחַיִּיךָ.

הַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאֵחַל לְךָ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם

ברי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא י"ט אֲדָר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסְרֵי אֶת נַפְשִׁי לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁמֵרֵב צֶעַר וְעִגְמוֹת נַפְשׁ וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, אֶת נִמְשָׁכַת אֵל הַעֲצָבוֹת וְאֵל הַעֲצָלוּת, עֲלֶיךָ לְזַכּוֹר מֵה שְׂאֲמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קפ"ט) צְרִיךְ לְהִזְהָר מֵאֵד מֵעֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, כִּי עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנֶּחֱשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת בְּבַחֲיִינָת (יִשְׁעִיָּה ס"ה) "וְנִחַשׁ עֲפָר לְחֶמוֹ", עֲפָר הֵיא בַּחֲיִינָת עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת שֶׁהֵם בָּאִים מִיִּסוּד הָעֲפָר; וְלִכְּנֵן אֶת צְרִיכָה לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַשְׁמֵחָה יִבִּיא אוֹתְךָ לְאַמּוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכַּכַת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן כָּתַב מוֹהַר"ן ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת נְפִילַת אַפִּים הַלָּקָה ד' אוֹת ד') מִי שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה שְׁלֵמָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בּוֹדָאֵי רְאוּי לוֹ לְשִׂמְחָת תְּמִיד בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְזֶה הַדְּבָר אֵי אֲפֹשֶׁר לְבָאֵר בְּכַתְּבִי, וּמְכַל שֶׁכֵּן בַּעַל פֶּה, כִּי הוּא לְכָל חֵד כְּפּוּם מֵה דְמִשְׁעַר בְּלִבָּה, וְכֵן רְאוּי לוֹ לְשִׂמְחָת בְּשִׂמְחַת הַמְּצוּוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים י"ט ט) "פְּקוּדֵי הַיְי"ה יִשְׂרָיִם מִשְׁמַחֵי לֵב", כִּי בּוֹדָאֵי אֵינן שִׂמְחָה בְּעוֹלָם כְּשִׂמְחָה זֹה, שְׂאֲדָם זוֹכֵה לְקִים אֶת מְצוּוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וּבִפְרָט כְּשׁוֹזְכִים לְשִׁמְרַת שְׁבֵת, וְטִהַרַת הַמִּשְׁפָּחָה, וְאֶכִּילַת כִּשְׁרוֹת וְכוּ' וְכוּ', זֶה הַשְׁמֵחָה הַכִּי גְדוּלָּה שְׂרָק יִכּוֹל לְהִיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי אֶת צְרִיכָה לְדַעַת אֲשֶׁר בְּעוֹלָם הַזֶּה אֵינן שׁוֹם שִׂמְחָה כָּלָל, (קֵהֶלֶת א' ג') "מֵה יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ שֵׁיִעֲמַל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ", וְיִמְיֵנו כְּצֵל עוֹבֵר, וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרַאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן

ב) כְּצֵל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ, וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תהלים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאִין מְקוּהָ, וְאִין מִי שִׁיקוּהָ שְׁלֵא יָמוּת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלָכֵן אִין שְׂמֻחָה כְּשִׂמְחַת הָאָמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְשִׂמְחַת קִיּוּם הַמְצוּוֹת, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמֻחָה סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מְצוּהָ בְּשִׂמְחָה בְּיָדוּעַ שְׁלֵבוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, וְאָצְלוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂרוּי רַק הַשְּׂמֻחָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עֵז וְחֶדְוָה בְּמִקוּמוֹ", וּמִסְכַּנִּים אֵלּוֹ הָאֲנָשִׁים שֶׁהֵם רְחוּקִים מִכָּל זֶה, אִין לָהֶם שׁוּם שְׂמֻחָה אֲמֵתִית כָּלֵל, וְכָל יְמֵיהֶם הֵם מְלֵאִים עֲצָבוֹת וְיָגוֹן וְאֲנָחָה, כִּי מֵאֲחֵר שְׂכוּפְרִים בְּתוֹרָתוֹ הִקְדוּשָׁה, וּבְעֲשֵׂית מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלָכֵן עֲלִינוּ לְהִתְאָזֵר בְּמִדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְלִשְׂמַח עִם כָּל נִקְדָּה וּנְקָדָה טוֹבָה שֵׁישׁ בָּנוּ, וְעַל כֵּן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תְּרָאֵי לִשְׂמַח עִם נִקְדַּת יְהוּדֵיךָ, וְאֵל תִּתְּנֵי שְׁקֵלוֹת דַּעַת וְכוּ', יִקְרָרוּ אוֹתָךְ מִהָאָמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אִין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

בְּרִיא.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא י"ט אָדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיִּקְרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלַמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" דֵּי בְּכָל אֲתָר וְאֲתָר,
הַיְוִ"ה יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, תְּרָאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר
שְׂאֵת בְּיָתֵר עֵז רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּנְיָחוּ אֶת הָעֲצָבוֹת אֲצִלְכֶם כְּרָגַע,
וּכְבָּר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קפ"ט) עֲקָר נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ הוּא
עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלָכֵן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם רַק לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְאֵז עַל יְדֵי זֶה נִתְרַחַב לוֹ דַּעַתוֹ וּמְחַשְׁבָּתוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל

(לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן י') מה שִׁבְנֵי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחֲמַת חֶסֶד וְיָשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יָשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מֵהַשְּׂמֵחָה, וְלָכֵן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהַיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאִז תִּזְכּוּ לְגַדְלוֹת הַמּוֹחִין וּכְבֹר לֹא יִחְסַר לָכֶם שׁוֹם דָּבָר, וְעַם שִׂמְחָה יְכוּלִים לְהוֹלִיךְ אֶת הַמַּחְשָׁבָה כְּמוֹ שְׂרוּצִים, כִּי בְשִׂמְחָה אוֹתִיּוֹת מַחְשָׁבָה, כְּשֶׁאָדָם תָּמִיד שֵׁשׁ וְשֵׁמַח, אֲזִי מִח מַחְשַׁבְתּוֹ בְּעוֹלָם הַחַרּוֹת, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶם תַּעֲשׂוּ כָל מַה שְּׂבִידְכֶם לְהַיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תִּתְּנוּ שֶׁהַעֲצוּבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּפָאוֹן יִתְּפֹס אֶתְכֶם.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אֶתְכֶם שֶׁעֲכָשׁוּ תִכְנִיסוּ עֲצֻמְכֶם לְעֶזֶר לִי בְהַמְבָצֵעַ שֶׁל "קַמְחָא דְפִסְחָא", שֶׁאֵין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֹּו מִלְעֶזֶר לְעֵנִיִּים לְצָרָכִי חַג הַפִּסְחָה, וְכַמוֹבָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אֶרְחַ חַיִּים סִימָן תַּכ"ט סֵפֶר א') וּמִנְהֵג לְקִנּוּת חֻטִּים לְחִלְקֵן לְעֵנִיִּים לְצָרָךְ פִּסְחָה; וְכַתֵּב הַמְשָׁנָה בְּרוּרָה הַמְנַהֵג הַזֶּה הוּא מְנַהֵג קְדוּשָׁה מִזְמָן הַגְּמָרָא, וּמוֹבָא בִּירוּשָׁלַיִם (בְּבֵא בְתֵרָא פֶּרֶק א' הַלְכָה ד') וְיִכּוּלִין בְּנֵי הָעִיר לְכַפּוֹת זֶה לְזֶה בְּעֵינָן זֶה, הֵינּוּ שְׂכָל אֶחָד צָרִיךְ לְהַשְׁתַּתֵּף בְּמַעוֹת חֻטִּים וְכוּ', וְאַלְהָה הַמְשַׁתְּמָטִים עֲצָמָם מִלְתֵּן קַמַח לְעֵנִיִּים, יֵשׁ עוֹוֹן בִּידָם; עֵינֵן שָׁם, וּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוֹ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ר"א) צְדָקָה תִצְלֵל מִמּוֹת (מִשְׁלֵי י') רֵאשִׁי תְבוֹת מִצַּת', סְגִלָה לְחַלִּי נוֹפֵל רַחֲמָנָא לִי צִלְזֵן, לְפִזּוֹר צְדָקָה, כִּי (תְהִלִּים קי"ב) פִּזּוֹר נִתֵן לְאַבְיוֹנִים, רֵאשִׁי תְבוֹת נִפְלֵ', וּמוֹבָן מְדַבְרֵי רַבְנּוֹ ז"ל הָאֵלוֹ שְׁעַל יְדֵי שֶׁאָדָם נוֹתֵן צְדָקָה עֲבוּר מַעוֹת חֻטִּים, נִצּוֹל מִמַּחְלַת הַנְּפִילָה רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְיִדּוּעַ שְׂכָל הַחֲלָאִים רְעִים מִתְחִילִים מֵהַמוּת וְכוּ', רוֹאִים מְזֶה אִם אָדָם נוֹתֵן צְדָקָה עֲבוּר מַעוֹת חֻטִּים שִׁיְהִיָּה מִצּוֹת לְעֵנִיִּים, אֲזִי יִנְצֵל מִכָּל מִינֵי חֲלָאִים רְעִים, וְלָכֵן בּוּזָה שֶׁאַתֶּם תַּעֲוֹרוּ נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שִׁינְדָבוּ לְהַמְשַׁרְדּ מֵאַה וְשִׁמוֹנִים ש"ח עֲבוּר סֵל לְחִלְקָ לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַגְּרִים בְּיִבְנָאֵל לְקִרְאֵת חַג הַפִּסְחָה, זֶה יְהִיָּה לִי לְעֶזֶר גְּדוֹל מֵאֵד, וְכָל תְּרוּמָה שֶׁרַק תִּתְרִימוּ אֲנָשִׁים, תְּבִיאוּ לְהַמְשַׁרְדּ וְתִקְבְּלוּ קִבְלָה עֲבוּר זֶה, כִּי הַשְּׁנָה אֲנִי רוֹצֵה לְחִלְקָ לְכָל מִשְׁפָּחוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּיִבְנָאֵל שְׁפַע גְּדוֹל שֶׁאֵף פַּעַם לֹא הָיָה שְׁפַע כְּזוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שֶׁאֵף פַּעַם לֹא תִדְעוּ מַה זֶה מַחְלוֹת וְחֲלָאִים רְעִים, וְתִהְיוּ אִתְּם וְכָל מִשְׁפַּחְתְּכֶם בְּרִיאִים וְשְׁלָמִים, וְיִהְיֶה אֲשֶׁר וְעֲשֶׂה בְּבִיתְכֶם תָּמִיד, אֲקַנְהָ שֶׁתִּכְנִיסוּ עֲצֻמְכֶם בְּהַמְצָוָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּו לְהַתְרִים בְּנֵי

אָדָם עֵבוּר מַעוֹת חֹטִים, וְהִיָּה זֶה שְׂכָרִי שְׂזֻכִּיתִי נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עִם צְדָקָה
אֲמַתִּית.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

בְּרִיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא י"ט אֲדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁתָּךְ כְּתָבָה לִי שֶׁהִיא כְּבָר שְׁלֹשׁ שָׁבוּעוֹת אַחֵר לָדָה, וְאַתָּה לֹא נוֹתֵן לָהּ
לְנִסֵּעַ אֵל הָאֲמָא, אַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁהִלְכָה הוּא עַד חֹדֶשׁ אִם הִבְעֵל לֹא נוֹתֵן לְנִסֵּעַ
אֶת אִשְׁתּוֹ אֶל הַהוֹרִים שְׁלָה, הוּא צָרִיךְ לָתֵת לָהּ גִּט וְכוּ', מָה אַתָּךְ? אֵיךְ אָדָם
יְכוּל לְהִתְאַכְזֹר כָּל כֶּף עַל אִשְׁתּוֹ? הֲלֹא רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן רס"ד) הִזְהִיר
לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֵלֵךְ הַנָּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צָעַר וְיִסוּרִים גְּדוֹלִים
מְאֹד מְאֹד מִלְּדִיָּהֶם, צָעַר הָעֵבוּר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֲצָם
מִכְּאוּבָם וְצָעָרָם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכִמְהָ אִפְגָּיִם הַקָּשִׁים וּכְבֵּדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ', וְכוּ',
עַל כֵּן רָאוּי לְרַחֵם עָלֵיהֶם וּלְיַקֵּרָם, וּלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא
מִצִּיעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם
כְּדִי שְׁתִּהְיוּ עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְכָמוֹת סג.) 'דִּינּוּ שְׁמַגְדָּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצָלָת
אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא, וְלִכְּן צָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יִסוּד גְּדוֹל
בְּחֻסֵּידוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהִבְעֵל מְכָרַח לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב
אֵל רַבְּנּוּ ז"ל וּלְצִיָּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמּוֹבְנִים,
וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵל תִּתְאַכְזֹר עַל אִשְׁתָּךְ, תֵּן לָהּ לְנִסֵּעַ, אֵין
שׁוּם תְּרוּץ בְּעוֹלָם לְמַנַּע לְאִשָּׁה לְנִסֵּעַ אֶל הַהוֹרִים שְׁלָה, זֶה לֹא מְצַדִּיק שׁוּם
תְּרוּצִים, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפִּיד עַל דְּבָר זֶה, אֲנָשִׁים אַחֵרִים שׁוֹלְחִים אֶת
נְשׁוֹתֵיהֶם אַחֵר לָדָה אֵל בֵּית הַחֻלְמָה, וּמָה סֵךְ הַכָּל אִשְׁתָּךְ רוֹצֵה? לְנִסֵּעַ לְיוֹם
אוּ כְּמָה יָמִים אֵל הָאֲמָא שְׁלָה, וְאַתָּה לֹא נוֹתֵן לָהּ, לְדַעֲתִי זֶה אַכְזָרִיוֹת מְאֹד
גְּדוֹלָה, וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּשְׁנֶה אֶת הַגִּישָׁה שְׁלָךְ אֵלֶיָּה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשטות גמורה, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום

בריג.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר כי תשא י"ט אדר התשע"ג

שלום וברכה אל היניק וחכים ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תמשיך להתמיד בלמוד תורה הקדושה ותוכל להגיע לכאן בקלות, כי עכשו זה הזמן הכי יפה להשלים את עצמו בתורה ובעבודת השם יתברך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (שבת קנב:) ינקותא כלילא דורדא, עקר יפי הפרח כשעדין בצעירותו, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות תשובה סימן ע"ג) העבודות שאדם עובד את השם יתברך בבחירתו, כל יום ערכו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנתו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

בריד.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר כי תשא י"ט אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כבר כתבתי לך לא להתפעל משום בריה שבעולם, מי שיש לו עסק עם רבים, ההכרח שיהיה עליו בקרת וכו', ואסור להתפעל מאף אחד שבעולם, תהלה לאל אני מאד מאד שמח שאת המנהלת, יעזר הקדוש ברוך הוא שנזכה לחנך את הבנות שלנו על אמונה פשוטה בו יתברך, ועל קיום התורה ומצוות מעשיות, ויראת שמים, כי היום צריכים מאד מאד לשמר על הבנות וכבר אמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה י"א סימן ה') וישמרך בבנות שצריכות שמירה; רק חזקי ואמצי מאד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תבשרי לי בשורות טובות.

המאחל לך שבת שלום

ברטו.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר כי תשא י"ט אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה מכרח לדעת שלהיות מלמד צריך להיות עם עצבים חזקים, אי אפשר לשחק פעם כן פעם לא, ואם זה לא הלך לך, סימן שאתה לא בנוי

להיות מלמד, ולא נורא וכו', נורא הוא כשֶׁאָדָם לא יכול להיות מלמד ונעֲשֶׂה מלמד, אז זה נורא נוראות, ולכן אם כבר כמה פעמים נסית ונפלת וכו', אז כדאי שתקח אמונות חדשה וכו', והקדוש ברוך הוא ירחיב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד.

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקנה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקנה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומית, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'כאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסבב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומית של היום שבת קמ"ט, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מוחך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדרך היומית של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומית שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבכי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום

ברטז.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא י"ט אֲדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲנִי בָּא בַּעֲזֶרְתּוֹ יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם שְׁנַי, וְאִם יֵשׁ סִפְרִים
חֲדָשִׁים, תִּרְאֶה לְהֵבִיא לִי, אֲבָל לְשֵׂאל קֹדֶם, יֵשׁ סֵפֶר שֶׁנִּקְרָא "כְּתָבִי רַבְּנוּ
יִצְחָק אַבּוּהָב" בְּהוֹצָאת "מְכוֹן יְרוּשָׁלַיִם", אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁיֵּשׁ אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה,
וְאֲנִי צָרִיךְ אֶת זֶה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת אֶת
הַעֲצוּבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שֶׁיִּתְפַּס אוֹתָךְ, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם רוּצָה רַק לְשִׁבֵר אֶת הָאָדָם
וְלְהַפִּילוֹ בַּעֲצוּבוֹת וּבְמַרְיוֹת וּדְפָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כּוּחוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד
מְאֹד עַל מִדַּת הַשִּׂמְחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שֶׁצָּרִיכִים לְהַכְרִיחַ
אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכּוּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה
זֶה בָּא בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַרֵּחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הֲרִגַל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׂיחָה שֶׁאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמָע וְנִתְקַבַּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה,
אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שֶׁחֻזַּק בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, רְאֵה מַה לְפָנָיךְ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ
וְהִנֵּה חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרַח, כְּמֵאמָרֵם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב')
כְּצֵל יְמִינוֹ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּנָה, וְהַלּוּאִי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן
אֲלֹא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵין
מְקוּנָה, וְאֵין מִי שֶׁיִּקְוָה שֶׁלֹּא יָמוּת הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים;
וְלִכֵּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף
גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִישׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גִ'מ'ר'א' הֵם רְאֲשֵׁי
תְּבוֹת אַרְבַּע מְלֵאכֵי הַשְּׂמִירָה גִ'בְּרִיאֵל מִיכָאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרִיאֵל, וּמִי שְׁזוּכָה
לְלַמַּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מְלֵאכֵי הַשְּׂמִירָה שֶׁשׁוֹמְרִים אוֹתוֹ

מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום שבת קמ"ט, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מוחך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

בריז.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר כי תשא י"ט אדר התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם המצב כל כך דחוק אצלכם, אזי כדאי לחכות עוד בענין השפוצים והרחבת הבניה וכו' וכו', וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן קכ"ב) שאם לא היה ממתין בבטחון לישועת השם כבר היה איש נוסע ומטלטל כמו כל הנוסעים ומטלטלים עצמם בשביל הפרנסה כנהוג עכשיו. והפונה כי אמר זאת לענין הנהגת הבית בפרנסה ומלבושים ושאר צרכי הבית שעל פי רב חסר לאדם הרבה. כגון, לזה חסר מלבוש פשוט, ויש שחסר להם מלבושים חשובים או דירה וכו'. שצריכין להמתין לישועת השם ולכלי לדחק את השעו (עריבין יג:) למלאות החסרון תכף ומיד. רק צריכין להמתין עד ירחם השם, ואמר רבנו ז"ל על עצמו שאם לא היה ממתין, כגון כשהיה חסר לו איזה דבר, אם היה דוחק את השעו שיהיה דוקא תכף, היה צריך ללוות לעצמו ולהיות בעל חוב עד שהיה מכרח להיות נוסע ומטלטל. כמו שאנו

יודעים ענין הנוסעים שהם מְכַרְחִים תמיד לסע על המדינה מחמת שהם תמיד בעלי חובות, וענין זה צריכים לידע מאד. וצריכין ללמד עצמו להרגיל את עצמו בזה מאד. כי לכל אדם חסר הרבה אפלו בעלי בתים ועשירים גדולים, מכל שכן מקבליים אפלו החשובים והגדולים. וצריך לזה להסתפק במעוט ולהנהיג ביתו כפי השעה והזמן. ואם נדמה לו שצריך מלבוש או לאשתו ובניו, אף על פי שמכרח לו אל ידחק השעה ללוות ולהקיף ולהיות בעל חוב, אף ימתין עד שיבוא עתו. וטוב לסבל דחק אפלו במזונות וכך שכן במלבושים ודירות וכו' ולא להיות בעל חוב. ומוטב שיהיה בעל חוב לעצמו או לבניו ביתו במלבושים מלהיות בעל חוב להחנוני או לאחרים. כי בכל עניני פרנסה צריכין להמתין עד שיבוא עתו, כמו שכתוב (תהלים קמ"ה ט"ו) "עיני כל אליך ישרו ואתה נותן להם את אכלם בעתו".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום

בריה.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר כי תשא י"ט אדר התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אסור לך להשבר משום דבר, כי כך מובא (תקוני זהר תקון כ"ו) דאית מאן דאתפרע בממוניה, ואית מאן דאתפרע בנפשיה; ותהלה לאל אתה התפטרת בהפסד ממון, ואתה צריך לתת תודה להקדוש ברוך הוא שחס ושלום לא קרה לך משהו יותר רציני, כי כל מה שעובר על האדם זה רק לקרבו יותר ויותר אליו יתברך.

הקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון ונשמע ונתבשר בשורות טובות.

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקנה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקנה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'רא' הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'כאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסבב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום שבת קמ"ט, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מוחך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

בריט.

בעזרת השם יתברך יום ו' עש"ק לסדר כי תשא י"ט אדר התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני בא בעזרתו יתברך שמו בשבוע הבא לארץ ישראל ואז נדבר באריכות, העקר תקים מה שדברנו, ועל ידי זה הכל יסתדר על הצד הכי טוב,

וְהַעֲקֹר שִׁיְהִי קְרוּב לְכַבּוֹת בֵּינֵיכֶם, וְאִז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁשְׂכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתָךְ, כִּי (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁשְׂכִינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִי בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁבְתָּ י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיְהִי לִּי הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לִּי שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

בְּרַכָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עֶשְׂרִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא י"ט אֲדָר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

אֵין לִי מַלִּים לְהַסְבִּיר לָךְ אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ שְׂאֵתָה שְׂד"ר עֲבוּר קַהֲלָתְנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וּבְיוֹדְאֵי בְּזִכּוֹת הַזֶּה שְׂאֵתָה דוֹאֵג לְאַסֵּף קַפּוֹת כְּדֵי לְהַכְנִיֵס הַכְּנָסוֹת לְקַהֲלָתְנוּ, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְשֵׁלֵם אֶת כָּל הַחֻבּוֹת הַרוֹבְצוֹת עָלַי, כִּי לְהַחְזִיק כָּל כֶּף הַרְבֵּה מִבְּנִים וְכו', עִם הַמְּקַנְאוֹת הֵן שֶׁל הַגְּבָרִים וְהֵן שֶׁל הַנְּשִׁים, זֶה עוֹלָה הוֹן תּוֹעֵפּוֹת, וְאֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ מְזֵה, וְאֵף עַל פִּי כֵן אֵתָה עוֹזֵר לִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַזְּכוּת הַזֶּה יַעֲמֹד לָךְ תָּמִיד, וְתוּכַל לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּרָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֶּה.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׂזוּכָה לְזִכּוֹת אֶת אַחֵרִים בְּשִׁבְלֵי לְתָרֵם צְדָקָה, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבָא בְּתָרָא ט.) גְּדוֹל הַמַּעֲשֶׂה יוֹתֵר מִן הָעוֹשֶׂה.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְטָלָן, רְאֵה מָה לְפָנֶיךָ, הֵנָּה יוֹם וְהֵנָּה לַיְלָה, הֵנָּה שְׁבוּעַ וְהֵנָּה חֹדֶשׁ וְכו' וְכו', וְהַכֵּל פּוֹרֵחַ, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (בְּרַאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב')

כְּצֵל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּנָה, וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעַה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תהלים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאִין מְקוּנָה, וְאִין מִי שִׁיקוּנָה שְׁלֵא יְמוֹת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלִכְּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גִ'מ'ר'א' הֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה גִ'בְּרִיאַל מִיְכָאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרִיאַל, וּמִי שְׂזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה שְׂשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פְּגַע וְנִגְעָה וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם שַׁבַּת קמ"ט, אִף שְׁנַדְמָה לָךְ דְּמִיּוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מוֹחֶךְ מַה יִּהְיֶה כְּבָר אִם אֲנִי יְגַרְס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גְרַסְתִּי אֲתָמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יְגַרְס מִחֶרֶץ? אֵל תֹּאמַר זֹאת, אֲלֵא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְזֶה יְבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מֵאֵד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּכַנִּיס אֶת הַדְּבּוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׁאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתִּהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ברכא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא י"ט אֲדָר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיף לְדַעַת שֶׁהַחַיִּים לֹא קִלִּים לְאַף אַחַד, הַעֲקֹר יִשְׁתַּדֵּל לְבִטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵל הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל יְדֵי זֶה יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכּוֹ, וְלִכְּן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּכַנִּיס בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכָל אֲלָקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זוֹ תְּמִיד תִּלְךָ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתָךְ

מהכל, כי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל רק חושב מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ, על יְדֵי זֶה נִדְבֶק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוּל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שׁוֹכֵחַ לְהִכְנִיס בְּמוֹחַ מַחְשַׁבְתּוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּמִצִּיר לִפְנֵי אֵיךְ שֶׁהִכַּל לְכָל הוּא אֹרֵךְ הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאֹרֵךְ אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כַּתַּעֲנוּג הַזֶּה, וְאִם בְּזֶה יִהְיֶה תְּמִיד מַחְשַׁבְתָּךְ, אֲזִי לֹא תִבְלָבֵל אֶת עֲצֻמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, וּכְבָר אָמַר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ (אָבוֹת פָּרָק ו') אַל תִּתְאַוֶּה לְשַׁלְחָנְךָ שֶׁל מַלְכִים, כִּי שַׁלְחָנְךָ גָּדוֹל מִשַׁלְחָנְךָ; אָדָם אֲסוּר לוֹ אֵף פַּעַם לְהִסְתַּכֵּל עַל אַחֲרִים, וְאֵף פַּעַם לֹא לְחַשֵּׁב מֵאַחֲרִים, תְּמִיד צְרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל רַק עַל עֲצֻמוֹ, וְאֵיךְ יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכּוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְלִכֵּן כָּלֵךְ מִבְּלִבּוֹלִים, אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל זְכוּתְךָ שְׁאֵתָהּ מִקְלִיט אֶת הַסְּפָרִים בְּהַקְלָטָה, וּמִזְכָּה אֶת הַרְבִּים שִׁישְׁמְעוּ אֶת זֶה בְּדִרְךָ בַּעַת נְסִיעֶתְךָ, שְׁזֶה זְכוּת מְאֹד גְּדוֹלָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּצְלִיחַ בְּגִדּוֹל, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

בִּרְכָב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם א' לְסֵדֶר וִיקָהֵל פְּקוּדֵי כ"א אָדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אָתָּה שׁוֹאֵל מָה עוֹשִׂים? הַתְּרוּץ הוּא אֲזִי לֹא נַעֲשִׂים בְּכַעַס! וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ק"י) לְאִישׁ אַחַד שֶׁשָּׂאֵל אוֹתוֹ: כִּיצַד הוּא הַבְּחִירָה, הַשִּׁיב לוֹ בְּפִשְׁטוּת: שֶׁהַבְּחִירָה הִיא בְּיַד הָאָדָם בְּפִשְׁטוּת, אִם רוּצָה עוֹשֶׂה, וְאִם אֵינוֹ רוּצָה אֵינוֹ עוֹשֶׂה. וְכַתֵּב מוֹהַר"ת ז"ל רְשַׁמְתִּי זֹאת, כִּי הוּא נִצְרָךְ מְאֹד, כִּי כִּמָּה בְּנֵי אָדָם נְבוֹכִים בְּזֶה מְאֹד, מִחֲמַת שֶׁהֵם מְרַגְּלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מְנַעֲרוּיָהֶם מְאֹד, עַל כֵּן נִדְמָה לָהֶם שֶׁאֵין לָהֶם בְּחִירָה חֵס וְשְׁלוֹם, וְאֵינָם יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. אָבֵל בְּאֵמַת אֵינוֹ כֵּן, כִּי בּוֹדְאֵי יֵשׁ לְכָל אָדָם בְּחִירָה תְּמִיד עַל כָּל דְּבָר, וְכִמּוֹ שֶׁהוּא רוּצָה עוֹשֶׂה. וְהִבֵּן הַדְּבָרִים מְאֹד;

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (אבות פֶּרֶק ד') אֵיזָה גְבוּר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יְצָרוֹ, שְׁנֵאמַר (משלי ט"ז ל"ב) "טוֹב אֶרֶךְ אַפִּים מִגְבוּר וּמוֹשֵׁל בְּרוּחוֹ מִלוֹכֵד עֵיר", רוֹאִים מִזֶּה שֶׁמִּדְבַר מֵיְצַר הֵרַע שֶׁל כַּעַס, שְׁזֶה יְצַר הֵרַע גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, עַד כְּדֵי כֶּף שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שֵׁבַת ק"ה:): הַמְקַרֵּעַ בְּגִדָיו בַּחֲמָתוֹ וְהַמְשַׁבֵּר כְּלָיו בַּחֲמָתוֹ וְהַמְפֹּזֵר מְעוֹתָיו בַּחֲמָתוֹ, יֵהָא בְּעֵינָיֶךָ כְּעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, שֶׁכֶּף אֲמַנְתוּ שֶׁל יְצַר הֵרַע הַיּוֹם אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כֶּף, וְלִמָּחָר אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כֶּף, עַד שֶׁאוֹמֵר לוֹ עֲבֵד עֲבוּדָה זָרָה וְהוֹלֵךְ וְעוֹבֵד; כִּי הַמְאָמֵן הָאֲמַתִּי שֶׁמְאָמֵן שֶׁדָּבַר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְאָצִיל הָעֲלִיּוֹן, הוּא אֵף פַּעַם לֹא יִהְיֶה בְּכַעַס, וְאֵם הוּא בְּכַעַס, סִימָן שֶׁלֹּא מְאָמֵן בּוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִכְן כְּפִי הַכַּעַס, כֵּן דוֹחָה אֶת הַשְׂכִּינָה מִמֶּנּוּ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסָחִים ס"ו:): כָּל אָדָם שְׂכוּעֵס, אִם חָכֵם הוּא חֲכָמָתוֹ מִסְתַּלְקֶת מִמֶּנּוּ; וְאָמְרוּ (נְדָרִים כ"ב): כָּל הַכּוֹעֵס אֶפְלוֹ שְׂכִינָה אֵינָה חֲשׂוּבָה כִּנְגָדוֹ, וּמוֹסִיף טַפְשׁוֹת עַל טַפְשׁוֹתָ; וְזֶה טְרוּף הַדַּעַת פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, כִּי הַכַּעֲסָן מְאֵבֵד אֶת הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל שֶׁלוֹ לְגַמְרִי, עַד שֶׁלֹּא מִסְגָּל לַחֲשֵׁב יֵשֶׁר, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וְהַר חֲדָשׁ נח) לֹא יִהְיֶה בֶּךָ אֵל זֶר, שֶׁלֹּא תִהְיֶה נַח לְכַעַס, כִּי זֶה עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ, כִּי הוּא דוֹחָה אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא מִמֶּנּוּ.

בְּדֶרֶךְ כָּלֵל מִי שֶׁחָטָא בַּחֲטָא הַמְגַנָּה שֶׁל פָּגַם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׁזֶה חָטָא מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, עַד כְּדֵי כֶּף שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (נְדָה י"ג): אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן כָּל הַמוֹצִיא שְׂכַבַת זֶרַע לְבִטְלָה חַיִּב מִיתָה; וְאָמְרוּ (שָׁם) רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי אֲמִי אָמְרִי כְּאֵלוֹ שׁוֹפֵף דְּמִים שְׁנֵאמַר (ישעיה נ"ז ה') "הַנְּחַמִּים בְּאֵלִים תַּחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן שׁוֹחֲטֵי הַיְלָדִים בְּנִחְלִים תַּחַת סַעֲפֵי הַסְּלָעִים" אֵל תִּקְרִי שׁוֹחֲטֵי אֲלֵא סוֹחֲטֵי; כִּי מִכָּל טַפָּה וְטַפָּה יְכוּלִים לְהוֹלֵד וְלֵד, וְכִשְׁסוֹחַט אֶת זֶרְעוֹ לְבִטְלָה הוּא שׁוֹחֲט אֶת יְלָדָיו, וְהַעוּוֹן הַזֶּה מְטַמֵּם אֶת הַמַּחַ וְהַדַּעַת, וּמְכַנֵּס אֶת הָאָדָם בַּחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וּבִיאֹשׁ גְּדוֹל כְּאֵלוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא שׁוֹנֵא אוֹתוֹ, וְלֹא צָרִיךְ אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְהַחֲטָא הַזֶּה מְבִיא אֶת הָאָדָם לְכַעַס וּרְצִיחָה גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְכָל אֵלוֹ שֶׁהֵם עֲצָבָנִיִּים וְכוּ', וְכַעֲסָנִים גְּדוֹלִים וְכוּ', וְכָל דְּבַר קָטָן מְעַצְבָּן אוֹתָם וּמְכַנֵּס בָּהֶם כַּעַס וּרְצִיחָה, סִימָן שֶׁהֵם נִכְשְׁלוּ בַּחֲטָא הַמְגַנָּה הַזֶּה שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סִימָן

קפ"ד) כי בחטם יכולין להכיר הנואף, עין שם, הינו כעס בא מהחטם שהוא האף, ורואים אדם כעסן שמוציא את העצבים שלו על הזולת, זה סימן שהוא נואף.

מספר (שיחות הר"ן סימן רמ"ט) שפעם אחד עמד לפני רבנו ז"ל אדם מקבל גדול ולמדן, אבל דרכו היה שהיה ככעס תמיד על פועליו ומשרתיו וכיוצא, והכה אותם וכו', ענה רבנו ז"ל ואמר: מפני מה כתיב (בראשית ל"ח ז) "ויהי יער בכור יהודה רע בעיני הוי"ה"? מדוע רע ולא רשע? אף סים רבנו ז"ל מי שעובר עברה זו של ער ואונן חס ושלום, הוא תמיד רע (שקורין בלשון אשכנז בייז), דהינו שהוא איש רע ובכעס תמיד ודוד של עצבים וכו', ולא אמר רבנו ז"ל יותר, ותכף כששמע האיש הזה דבורים אלו וכו', נודעו על לאחוריו ונפל עליו רתת זזיע ופחד ואימה גדולה ונוראה מאד בלי שעור וערך וכפף קומתו. ולא היה יכול להגביה ראשו. ולא היה יכול עוד לעמד כלל לפני הדרת קדשת רבנו ז"ל, ונשמט מן הבית אל החוץ והתחיל לבכות ובכה הרבה הרבה מאד בדמעות שלישי. ובקש מאד מאד מהמלמד שלו, שהיה המלמד שלו מאנשי רבנו ז"ל, שיקרב אותו לרבנו ז"ל, ואחר כך ראה רבנו ז"ל שמנח אצלו על הקורה ספר ושאל איזה ספר הוא. ונודע לו שהוא ספר קבלה. ואמר לו רבנו ז"ל שאין ראוי לו ללמד קבלה, כי קבלה גימטריא נאוריף וכו', הרי שלך לפניך שמי שחטא בחטא המגנה הזה של הוצאת זרע לבטלה, וכן מי שהוא ככעס ובעצבים וכו', הוא מתפרץ על הזולת וכו'.

ולכן אתה צריך לדעת שהכעס והרציחה שלך מגלה את מעשיך המגנים, ולכן חוס וחמל על עצמך, ותקח את עצמך בידך ותפסיק להיות ככעס, ואין עצה על זה אלא תפלה, להרבות בתפלה ובתחנונים אליו בתברך שיוציא אותך מכעס, וצריכים להתפלל בכל יום ויום שלא תהיה ככעס היום, ושלא תהיה עצבני היום, ושום דבר בעולם לא יוכל להביא אותך אל כעס, ולהוציא אותך משווי משקל וכו', כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא יכול לפעל, ולכן זכור גם זכור בזה שאתה כעסן, אתה מבזה את עצמך ואתה מאבד את השכל שלך וכו' וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר וַיְקַהֵל פְּקוּדֵי כ"א אֲדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שֵׁישׁ טַבַּע שֶׁל אֲנָשִׁים שֶׁהֵם אֵף פַּעַם לֹא מְרַצִּים מֵעֲצָמָם וְכוּ', וּמָה גַם שִׁשׁוֹנָאִים אֶת עֲצָמָם, וְזֶה מִחֲלָה כְּמוֹ כָּל מִינֵי מַחֲלוֹת שֶׁל עֲצָבִים, וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְעַבֵּד עַל עֲצָמָךְ הֶעָקֵר לְהִיּוֹת תָּמִיד שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל אֵף אַחַד בְּעוֹלָם, וְלְהוֹצִיא אֶת הַקְּנָאָה מִלְּבָבְךָ, כִּי הַקְּנָאָה הוֹרֶסֶת אֶת הָאָדָם, עַד כְּדֵי כֵּךְ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁבְתָּ קנ"ב:) כָּל מִי שֵׁישׁ בּוֹ קְנָאָה בְּלִבּוֹ, עֲצָמוֹתָיו מְרַקִּיבִין, וְזֶה סוֹכֵב עוֹד בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ שֶׁל אָדָם, וְאִם לֹא מוֹצִיאִים מֵעֲצָמוֹ אֶת הַמְּדָה שֶׁל קְנָאָה, פָּשוּט הַקְּנָאָה הוֹרֶסֶת לוֹ אֶת חַיָּיו לְגַמְרִי, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרַאשִׁית רַבָּה פֶּרֶשֶׁה ע' סִימָן ד') אֵין אִשָּׁה מְקַנָּאת אֲלָא בִּירוֹךְ חֲבֵרְתָּהּ; תָּמִיד הִיא חוֹשֶׁבֶת שֶׁלְּזוֹלַת יֵשׁ יוֹתֵר מִמֶּנָּה וְכוּ', אוֹ לְהַזוֹלַת יוֹתֵר מִצְּלַחַת מִמֶּנָּה וְכוּ', שְׂזָה פָּשוּט מִחֲלָה, וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ לֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל אֵף אַחַד, רַק תִּסְתַּכְּלִי עַל עֲצָמָךְ, וְתִבְנִי אֶת עֲצָמָךְ, וְתִשְׁמַחִי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זָכָה אוֹתָךְ עִם בַּעַל נִפְלָא וְעִם יְלָדִים חֲמוּדִים, אֲזִי מָה אֶת צְרִיכָה לְהִתְבַּלְּבֵל מִהַזוֹלַת?

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ רְאִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא לָתֵת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שִׁיתַּפֵּס אוֹתָךְ, כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם רוֹצֵה רַק לְשִׁבֵּר אֶת הָאָדָם וְלְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְיוֹת וּדְכָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כּוּחוֹ, וְרַבְּנֵינוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מַדַּת הַשְׂמִיחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׂצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכּוּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֶת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁלְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה זֶה בָּא בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׂמִיחָה אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֲזִי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׂיחָה שֶׁאֲדָם מְדַבֵּר וּמְשַׁיַּח לְפָנָיו הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשַׁרִּי הָאִשָּׁה שֶׁחֲזָקָה בָּזָה בְּכָל יוֹם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֶדֶר וַיְקַהֵל פְּקוּדֵי כ"א אָדָר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רַבְּנוּ צְבִי מְזִידִיטְשׁוּב זי"ע מְאֹד מְאֹד מְקַפִּיד עַל זֶה שְׁבַעַת הַבְּרִית לֹא
יִלְכוּ עִם תְּפִלִּין, וּמִבְּאֵר אֵת הַטַּעַם עַל פִּי קַבְּלָה, וְכֵן מְחִזִּיק בְּשִׁיטְתוֹ הַרֵב
הַקְדוּשׁ רַבִּי יִצְחָק אֵיזִיק מְקַאֲמְרָא זי"ע, וְלִכְּנֵן כָּל אֱלוֹי שְׁהוֹלְכִים בְּשִׁיטְתָם
כְּמוֹ קְאָסָאן, סְפִינְקָא וְכוּ' וְכוּ', מְקַפִּידִים מְאֹד מְאֹד לֹא לְלַכֵּת עִם תְּפִלִּין בְּעַת
בְּרִית מִלָּה, וַיַּעַן שְׂאֲנִי בְּאֵ מְאוּתוֹ גִּזַּע הַקְדוּשׁ, וְלִכְּנֵן גַּם אֲנִי מְקַפִּיד לֹא לְלַכֵּת
עִם תְּפִלִּין בְּעַת בְּרִית מִלָּה.

כָּתַב הַחִיד"א בְּסִפְרוֹ "חֻמַּת אֲנָךְ" עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ל' י"ב) מ"י 'יַעֲלֶה'
לְנֹו' ה'שְׁמִימָה' אֲמָרוּ בְּזִהַר הַקְדוּשׁ וּבִתְקוּנִים (תְּקוּן ע') שֶׁהוּא רְאִשֵׁי תְּבוֹת
מִי'לָה' וְסוֹפֵי תְּבוֹת הַיְ'וִי'ה', וְכָתַב רַבְּנוּ אֶפְרַיִם ז"ל דְּשֶׁאֵר הָאוֹתִיּוֹת
גִּימְטְרִיא יִשְׂרָאֵל עִם הַכּוֹלֵל, עַד כָּאֵן דְּבָרֵיו, וְאֶפְשָׁר לְרַמֵּז דְּתַכְפֵּן שְׁנַמּוּל הַיֵּלֶד
נִקְרָא יִשְׂרָאֵל, וְהוּא אַחוּז כְּבִיכּוֹל בְּשֵׁם הַיְ'וִי"ה, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוּ בְּזִהַר הַקְדוּשׁ
וּבְרַמְזוֹ פְּסוּק (בְּרֵאשִׁית א' י"ז) "וַיִּתֵּן אוֹתָם אֱלֹקִים בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם", אִי נִמִּי אֶפְשָׁר
דְּעַל יְדֵי הַמִּילָה נַעֲשֶׂה מִתּוֹק הַדִּינִים, וּמִתְגַּלִּים הַחֲסָדִים, וְזֶה רַמְזוֹ מִי 'יַעֲלֶה'
לְנֹו' ה'שְׁמִימָה, רְאִשֵׁי תְּבוֹת מִי'לָה', וְעַל יְדֵי זֶה יַעֲלֶה לְנוּ גִימְטְרִיא אֱלֹקִים,
שְׂיִתְמַתְקוּ הַדִּינִים וַיִּתְגַּלוּ הַחֲסָדִים, וְזֶה רַמְזוֹ סוֹפֵי תְּבוֹת הַיְ'וִי"ה גְּלוֹי הַחֲסָדִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר וַיְקַהֵל פְּקוּדֵי כ"א אָדָר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

רַבְנוּ ז"ל הִזְהִירְנוּ מֵאֵד מֵאֵד לֹא לְקַלֵּל בְּנֵי אָדָם, וּבִפְרוּשׁ גְּלַה לָנוּ (ספֶר
הַמְדוּת אוֹת קָלְלָה חֵלֶק ב' סִימָן א') אָדָם הַרְגִיל בְּקַלְלוֹת הוּא מְעוֹלָם הַתְּהוּ, וְכֵן
לְהַפְּךָ הַרְגִיל בְּבְרָכָה הוּא מְעוֹלָם הַתְּקוּן; כִּי בְּאַמַּת אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ
יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, כִּי דוֹמֵם צוֹמַח חַי מְדַבֵּר הֵם לְבוֹשׁ
לְגַבֵּי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְצְרִיכִים לְהַחְדִּיר בְּעֶצְמוֹ אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג
אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצֶדֶק וּבִמְשַׁפֵּט, וְדַבֵּר גְּדוּל וְדַבֵּר קֶטֶן לֹא נַעֲשֶׂה
מְעֶצְמוֹ אֵלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כֶּךָ שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(תְּלִין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמַטָּה אֵלָּא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאֵדָם
לֹא מִקְבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְעֵ קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קִדְּם מִלְּמַעְלָה, וְזֶה
נִקְרָא עוֹלָם הַתְּקוּן, מֵה שְׂאֵין כֵּן כְּשֵׂאֵדָם מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל וְאֵין לוֹ יִשׁוּב הַדַּעַת
כָּלֵל, שְׁעַל יְדֵי זֶה הוּא פְּגוּם מֵאֵד בְּאַמוּנָה, וְנִכְנָס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת
רַחֲמָנָא לִישׁוּבָךְ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְקַלֵּל אֶת כָּל אָדָם, וְלִכֵּן צְרִיכִים מֵאֵד מֵאֵד
לְשֹׁמֵר לֹא לְקַלֵּל אֶת אֶף אֶחָד, כִּי בִפְרוּשׁ גְּלַה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל (ספֶר הַמְדוּת אוֹת קָלְלָה
סִימָן ו') סוּף שְׁקַלְלַת חֲנָם יִשׁוּב עַל הַמְקַלֵּל; וְאָמַר (שֶׁם חֵלֶק ב' סִימָן ז') כְּשֵׂאֵדָם
מְקַלֵּל לְחִבְרוֹ בְּשַׁעַת חֲרָדָה מְזִיק לוֹ הַקְּלָלָה מֵאֵד; הֵינּוּ כְּשֵׂאֵדָם הוּא עֲצַבְנֵי
מִלֹּא חֲרָדוֹת וְעוֹד מְקַלֵּל אֶת אַחֲרִים, הֵרִי זֶה מְזִיק לְהַמְקַלֵּל אֶת הַקְּלָלוֹת, וְלִכֵּן
אֲשֶׁרִי מִי שְׁנֹזְהָר לֹא לְקַלֵּל אֶת הַזּוֹלוֹת, וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (ספֶר הַמְדוּת אוֹת קָלְלָה סִימָן
א') עַל יְדֵי הַקְּלָלוֹת בָּא אֲבָלוֹת חֶסֶד וְשְׁלוֹם; וְלִכֵּן טוֹב מֵאֵד לְשֹׁמֵר אֶת עֲצַמוֹ
מִלְּקַלֵּל, כִּי הוּא מְזִיק אֶת עֲצַמוֹ וְלֹא אֶת אַחֲרִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרֻכּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדְר וַיְקַהֵל פְּקוּדֵי כ"א אָדָר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַיּוֹם זֶה מְאֹד מְצוּי שְׁעוֹשִׁים נְתוּחַ לִיזֵר עַל הָעֵינַיִם, כְּדֵי שְׁלֹא יִצְטָרֵךְ
לְחַבֵּשׁ מְשֻׁקְפִים, אָבֵל כְּמוֹבֵן שְׁצָרִיכִים רוֹפֵא מִמְּחָה לְזֶה.

וּבְכָלֵל בְּכָל דְּבַר כְּשֶׁאֲדָם צְרִיךְ לְרוֹפֵא, שְׁיִלֵּךְ רַק אֵל רוֹפֵא הַכִּי מִמְּחָה,
וַיְדוּעַ שְׁרַבְנוּ ז"ל הִיָּה מְאֹד מְאֹד נֶגְדַ רוֹפְאִים, עִם כָּל זֶה אָמַר אִם הוֹלְכִים אֵל
רוֹפְאִים, שְׁיִלְכּוּ אֵל הַכִּי מִמְּחָה.

וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ג') כְּשֶׁאֲדָם צְרִיךְ לְלַכֵּת אֵל רוֹפֵא,
שְׁיִתֵּן קֶדֶם עַל פְּדִיוֹן, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת, וְהַכֵּל
יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרֻכּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֻדְר וַיְקַהֵל פְּקוּדֵי כ"א אָדָר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיךְ לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׁמְחָה שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זָכָה אוֹתָךְ

עם אשה טובה, אשה יקרה, ושני ילדים חמודים, ולמה אתה צריך לחפש לעצמך צרות? כי כל מי שמכור למחשב שקשור אל אינטרנט וכו', זה מחלה כמו סמים וכו', וכמו אלכוהוליסט וכו', וכבר אמרו חכמינו הקדושים (סוטה ג.) אין אדם עובר עברה אלא אם פן נכנס בו רוח שטות; ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ז') כפי רבוי העברות שלו כף רוח שטות נכנס בו, ולכן אדם שמכור אל מחשב שקשור אל אינטרנט, וגולש תמיד שמה להסתכל בתמונות תועבה נשים ערמות וכו', זה מחלה שמאבד את השכל שלו לגמרי, ולא מסגל לחשב ישר, ואתה צריך לדעת אשר היום יש קלפה עצומה שכובשת את כל חלקי טובה, ומקררת את האמונה ואת היראת שמים מבר ישראל, ומכניס בו כפירות ואפיקורסות, והוא הכלי משחית הנקרא מחשב (מכשף) המחבר לאינטרנט, או אייפד, או בלקברי וכו', שבזה יכולים לראות כל מיני שקוץ תעוב ערום וזהו, ומאמללים את עצמם וכו', ואת הילדים וכו', ולכן העקר ראה לזרוק מהבית מחשב אינטרנט אייפד בלקברי, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (פנהדרין מה.) אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאוה כעצימת העינים" ואמר "אין לך אבר באברי האדם שיגרום לו מכשול כמו העינים". ואני מכרח להגיד לך שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב שמחבר אל אינטרנט בבית, והבעל או הבעל או האשה ברחו מהבית וכו', ודבר זה מאד מאד מצוי בעתים הללו, ואף שזה נדמה כאלו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הכלי האורורה הזו וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו רחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב שמחבר לאינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאל תחתית רחמנא לישזבן, ומה גם שמאבדים את הילדים, כי ילד שלוקח כלי משחית כזה בתוך ידו וכו', הוא כבר נופל בשאל תחתית ומתחתיו, ולכן אשרי מי שמבער את החמץ הזה מביתו, ואז השכינה תשמר עליו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי כ"א אֲדָר הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קי"ב) אִם אַתָּה מֵאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקַל תֵּאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְתַקּוֹן, אִין לָךְ דְּבַר שְׁלֵא מוֹעִיל עַל זֶה תְּשׁוּבָה, אָבֵל אַתָּה צְרִיף לְזַכֵּר שְׁעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ט) וְדַע, שְׁעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה הִיא, כְּשֶׁאָדָם עוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְּקוּמוֹת מִמֶּשׁ שֶׁהִיָּה מִקְדָּם הַתְּשׁוּבָה, כֹּל אֶחָד לְפִי מָה שְׁעַבֵּר עָלָיו בִּימֵים הַקּוּדְמִים, וְכִשְׁעוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְּקוּמוֹת וְהָעֵינִינִים שֶׁהִיָּה מִתְחַלֵּה מִמֶּשׁ, וְעַכְשָׁו פּוֹנֵה עֲרֵף מֵהֶם, וְכוּפָה יִצְרוּ לְבָלִי לַעֲשׂוֹת עוֹד מָה שְׁעַשֶּׂה זֶהוּ עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלֵמָה, וְרַק זֶה נִקְרָא תְּשׁוּבָה.

אַתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׁחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סנהדרין מ"ה). אִין יִצֵּר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלָא בְּמֵי שְׁעִינְיוּ רִואוֹת; וְאָמַר הַחֵכֶם "אִין חוֹצֵץ בְּפִנֵי הַתְּאֵוָה כְּעִצִּימַת הָעֵינִינִים" וְאָמַר "אִין לָךְ אֶבֶר בְּאֶבְרֵי הָאָדָם שְׁיִגְרָם לוֹ מְכָשׁוּל כְּמוֹ הָעֵינִינִים", וְאָמְרוּ (ירושלמי ברכות פ"ק א' ה'לכה ה') לְבָא וְעֵינָא תְּרִי סְרַסוּרֵי דְחֻטָּאָה, אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אִי יְהִיבִית לִי לְבָא וְעֵינָא, אָנָּא יְדַע דְּאַתָּה לִי, כִּי צְרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הָעֵינִינִים לֹא לְהִסְתַּכֵּל בְּרֵאיוֹת אֲסוּרוֹת שְׁזֵה מְשַׁגֵּעַ אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (דברים כ"ח ל"ד) "וְהֵייתָ מְשַׁגֵּעַ מִמְּרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה", כִּי מִי שְׁלֵא שׁוֹמֵר עַל הָעֵינִינִים שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה מְשַׁגֵּעַ מִמֶּשׁ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ו) שְׂרַב הַמְּשַׁגְּעִים מְשַׁתְּגָּעִים רַק מִחֻמַּת תְּאֵוֹת נֶאֱוָה, וְלִכֵּן רֵאָה לְחֹזֵר בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל שֶׁהִלְכֵתָ לְהִסְתַּכֵּל בְּמְקוּמוֹת מְזֻהָמִים וּמְשַׁקְּצִים וְכוּ' וְכוּ', בְּתִמּוֹנוֹת תּוֹעֵבָה, כִּי זֶה רַק מְגַרֵּה אֶת הַיִּצֵּר הָרַע, וּבָאִים לִיְדֵי הַחֻטָּא הַמְּגַנָּה שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׁזֵה מְטַמֵּם אֶת הַלֵּב וְהַמַּח, וּמְכַנֵּס בְּאָדָם כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת בְּיודָעִים וּבְלֹא יוֹדָעִים, וְכֵן מֵאֲבֵד אֶת הַפְּרִנְסָה שְׁלוֹ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברכט.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר ויקהל פקודי כ"א אדר התשע"ג
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תאמין לי שלא חסר בנות להתחתן, אבל יש בחורים וינקים שהם גאותנים מאד, ומחפשים מה שעדין לא נולד, ולכן אני תמיד אומר לרוקיס כאלו שיזכרו מה שאמרו חכמינו הקדושים (יבמות ג.ס.) נחית דרגא נסיב איתתא, אתה צריך לרדת מדרגה ואז תמצא את הזוג שלך, כי בדרך כלל בחור הוא גאותן וכו', ולא מתאים לו לקחת את זו או את זו וכו', אני הכי חכם והכי יפה וכו', אקח את זו? או אני הכי חכם והכי יפה והכי משפל וכו', אקח את זו? והוא מסתובב ומחפש את הבת זוג שלו כפי הדמיון שנכנס בו כאלו מי יודע מה הוא? והוא רוצה שיבוא אליו זוג משהו שעדין לא נברא וכו', ועל ידי זה מחפש וכו', ומסתובב ויוצא לפגישות פן ואולי אמצא את בחירת לבבי שתבוא אלי על סוס לבן עם שקים מלאין כסף וכו', ובשביל זה הבחור מחפה עד שיולד זוג כזה, ובין כך הוא לא קולט שהזמן לא מחפה, כמאמר החכם "הזנה מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", עד שתופס את עצמו רואה שהוא כבר בגיל שלשים, מה עושים עכשו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה (יבמות ג.ס.) נחית דרגא נסיב איתתא, תרד מדרגה ואל תחזיק מעצמך כל כך גדול וכו', ואז תמצא בקלות בת זוג מה שיתאים לך.

תהיה רגיל לומר את התפלה הזו בכל יום, והקדוש ברוך הוא יזמין לך

אֶת בַּת זִוְגָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְתוּכַל לְהִתְחַתֵּן מֵה שְׂיֹוֹתֵר מֵהָר, הָעֵקֶר אֶל תְּהִיָּה בְּרִוּן כָּלֵל, רַק אֶת הַשְּׂדוּף הָרֵאשׁוֹן שְׂיִצִיעוּ לָךְ, תִּתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְזַכְּנִי לְמִצָּא אֶת בַּת זִוְגִי, וְאַתָּה בְּעֶצְמָךְ יוֹדֵעַ שְׂאֲנִי מוֹכֵן כְּכֹר לְהִתְחַתֵּן כְּדִי לְהַנְצִיל מֵעֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת, אֶךְ מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַמְּגֻנָּנִים וְהָרַעִים שְׂעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, נִתְקַע מִצִּיאַת זִוְגִי, וְאֲנִי נִמְצָא בְּצַעַר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אֲתָה גְּלִיתִי עַל יְדֵי חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֹא אֲשֶׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמֻחָה, וּבְלֹא תוֹרָה, וּבְלֹא חוּמָה, וּבְלֹא שְׂמִירָה, וְלִכֵּן הִנְנִי מִתְחַרֵּט עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי שְׂעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאֲנִי מְקַבֵּל עַל עֲצָמִי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׂלָמָה, וְגִלִּיתִי לָנוּ עַל יְדֵי הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי (תְּקוּנֵי זֵהָר תְּקוּנָה י"ד) עִם כָּל דָּא דְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, חֹזֵר וְיִהְיִבְנָא לִיה בַּת זִוְגִיָּה, וְהִנְנִי שָׁב בְּתִשׁוּבָה שְׂלָמָה, וְלִכֵּן תִּזְמִין לִי אֶת בַּת זִוְגִי, וְאִזְכֶּה לְהִקָּים בֵּית נַאֲמָן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברל.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבְּרַךְ יוֹם א' לְסִדֵּר וַיְקַהֵל פְּקוּדֵי כ"א אָדָר הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

הַיּוֹם הוּא יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַצְּדִיק הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסְק זי"ע, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלָתוֹ, וְשְׂמַעְתִּי מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מְפּוֹלְגֵי שֶׁהָיוּ רְגִילִים לוֹמַר בְּכָל יוֹם לְפָנָי הַתְּפִלָּה, אֶת הַתְּפִלָּה שֶׁתִּקֵּן הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע, וְאָמַר הֵרֵב הַקְּדוּשׁ מִצְּאֲנוּ זי"ע בְּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים" שְׂמִי שְׂמֵרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לוֹמַר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת לְפָנָי תְּפִלַּת שְׂחָרִית, יִהְיֶה בְּטוֹחַ שֶׁתְּפִלְתוֹ תִּתְקַבֵּל בְּשָׁמַיִם.

אֲחִיו הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי זושא מְאַנְפּוֹלִי זי"ע, שְׂאֵל פְּעַם אוֹתוֹ תִּגִּיד לִי

אָחֵי הַקְּדוּשׁ מֵהֵיכָן יֵשׁ לָךְ הַכַּח לְהִרְאוֹת כָּל כֶּף הַרְבֵּה מוֹפְתִים וּפְלֵאוֹת? עֲנֵה וְאָמַר הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע, הַכְּנִסְתִּי בֵּין תַּלְמִידֵי אֲהָבָה כָּל כֶּף גְּדוּלָה, שֵׁישׁ בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְזֶה נוֹתֵן לִי אֵת כָּל הַכַּח לְהַמְשִׁיךְ יְשׁוּעוֹת וּנְפִלְאוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל, רוֹאִים מִכָּל זֶה מַעֲלַת הָאַחֲדוּת וְהָאַהֲבָה שֵׁישׁ בֵּין הַתַּלְמִידִים, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְהַתְחַזֵּק בֵּיתֵךְ שֶׁאֵת בֵּיתֵךְ עַז לְדוֹן אֵת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִקְהַלְתֵּנוּ הַקְּדוּשָׁה לְכַף זְכוּת, וְאֵל תְּחַפֵּשׂ וּלְחַטֵּט אַחַר מוֹמִין וְחִסְרוֹנוֹת אֲצִלָּם וְכו', תִּהְיֶה לְאֵל הַתַּפְטָרְנוּ מֵאֶחָד שֶׁתְּמִיד חִפֵּשׂ חִסְרוֹנוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְכו', וְהִיָּה מִמֶּשׁ כְּמוֹ נִחַשׁ בֵּין הַקֵּשׁ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ שֶׁעַל כָּל פְּנִים מֵעַכְשָׁו נִזְכֶּה לְהַחְזִיק אֵת עֲצֻמֵּנוּ בֵּיתֵךְ בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, וְאִישׁ אֵת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזוּק, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר מִשְׁבָּרִים וְגוֹלִים וְכו', עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְכו', זֶה בְּכֹה וְזֶה בְּכֹה, וְלִכֵּן אֵף אֶחָד לֹא מַעֲנִין שֶׁיִּחַטְטוּ לוֹ בְּחִסְרוֹנוֹת שְׁלוֹ וְכו', צְרִיכִים לִזְכֹּר שֶׁחִסְרוֹנוֹת יֵשׁ לְכָלֵנוּ, וְזֶה לֹא מַעֲלָה לְמַצֵּא חִסְרוֹנוֹת אֲצִל הַזּוּלָת, עֵקֶר הַמַּעֲלָה לְמַצֵּא אֵת הַטוֹב שֵׁישׁ אֲצִל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְטוֹב יֵשׁ אֲצִל כָּלֵם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת נ"ו.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְלַח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֶפְלוּ רִיקְנִין שֶׁבָּךְ מְלֵאִים מִצְּרוּת כְּרָמוֹן; וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירְנוּ מְאֹד מְאֹד (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רפ"ב) שֶׁצָּרִיךְ לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא אֶפְלוּ אֲצִל רִשְׁעֵי גְמוּר נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְעַל יְדֵי שְׁמוּצָאִים אֲצִלוּ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְדָנִים אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, יְכוּלִים לְהַחְזִיר אוֹתוֹ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאִין לָךְ עוֹד הַרְגֵּשׁה טוֹבָה כְּמוֹ שֶׁאָדָם תְּמִיד דָּן אֵת כָּלֵם לְכַף זְכוּת, וּמִשְׁתַּדֵּל לְעֹזֵר לְהַזּוּלָת, וְלִהְפֹךְ אִין עוֹד מִדָּה רַעָה מְגַנֶּה מְאֹד כְּמוֹ שֶׁאָדָם תְּמִיד דָּן אֵת הַזּוּלָת לְכַף חוֹב, שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ח) שֶׁהוּא מִסְטָרָא דְקִיָּין, שֶׁתְּמִיד מִחַפֵּשׂ אֵת הַרַע אֲצִל הַזּוּלָת.

אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ שֶׁאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא הַצְּדִיק הָאֲמֵת, שְׁמוּלִיךְ אוֹתֵנוּ עַל דְּרָךְ הַנְּכֹנֶה שֶׁנִּהְיָה הֵכִי מְאֻשְׁרִים בְּחַיֵּינוּ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי כ"א אֲדָר הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

הַיּוֹם הוּא הַהִלּוּלָא שֶׁל הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסְק זי"ע, שְׁזָה אֲצֵל חֲסִידִים יוֹם חַג מִמֶּשׁ, כִּי גִדְּלָתוֹ אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְרַבְּנּוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלָתוֹ, וְהִחְדִּיר בְּאַנְשֵׁי שְׂיֵהִיָּה בִּינֵיהֶם אַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד מְאֹד, עַד כְּדֵי כֵּךְ שְׁאַפְּלוּ הַמְּבַשְׁלוֹת וְהַנְּשִׁים שְׁעָזְרוּ בְּהַמְטַבָּח, בְּכָל עָרַב שַׁבַּת נִפְּלוּ אַחַת עַל צְוָאָרָה שֶׁל חֲבֵרְתָּהּ וּבִקְשׁוּ סְלִיחָה וּמְחִילָה כְּמוֹ בְּעָרַב יוֹם כַּפּוּר, כִּי מְרַב קְדוּשָׁתוֹ הוּא הַכְּנִיס אַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד בֵּין הַמְּקַרְבִּים אֵלָיו.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי מְאַמְצִים שְׁבַעְעוּלָם רַק לְדוֹן אֶת כָּל אַחַת לְכַף זְכוּת, וְלִמְצָא רַק אֶת הַטּוֹב בְּהַזוּלָת, כִּי זֶה חֲשׁוֹב מְאֹד מְאֹד בְּשָׂמִים, שְׁמוּצָאִים אֶת הַטּוֹב אֲצֵל הַזוּלָת, וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת פַּחַד סִימָן כ"ד) כְּשִׂישְׂרָאֵל בְּאַחַדוֹת הָאֲמוֹת מִתְּפַחְדִּים מֵהֶם; וּפְרַשְׁתִּי בְּזָה בְּפוּרִים שְׁזָה מַה שְׁכָּתוּב (אֶסְתֵּר ג' ח') "וַיִּשְׁנּוּ עִם אַחַד" כְּשֶׁעַם יִשְׂרָאֵל הֵם בְּאַחַדוֹת אַחַד, עַל יְדֵי זֶה "מִפְּזָר וּמִפְּרָד בֵּין הָעַמִּים", הַגּוֹיִים מִתְּפַזְּרִים וּמִתְּפַרְדִּים בִּינֵיהֶם וְנִעֲשָׂה בִּינֵיהֶם מְלַחְמוֹת, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי מְאַמְצִים שְׁבַעְעוּלָם לְהִיּוֹת בְּאַחַדוֹת עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְלִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכְּאִיב לְשׁוֹם אִשָּׁה בְּעוּלָם, כִּי זֶה הָעוֹוֹן הַכִּי חֲמוּר, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא מוּחַל עַל זֶה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן, אֵין שׁוֹם הַצְּדָקָה לְהַכְּאִיב לְאִשָּׁה שְׁעוֹבֵר עָלֶיהָ מַה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה סִימָן ג') עַל יְדֵי אַחַדוֹת שְׂיֵהִיָּה בִּישְׂרָאֵל, יְבוֹא מְשִׁיחַ; וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּשְׁתַּדְּלִי שְׂיֵהִיָּה אַחַדוֹת בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו בְּקַהֲלָתֵנו הַקְּדוּשָׁה.

יִתֵּן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַחַיִּים בְּיוֹם רַבִּיעֵי בְּלִילָה בְּשַׁעַת תְּשַׁע וְחָצִי, יְהִיָּה דְרָשָׁה בְּהַבִּית הַכְּנִסַּת הַגְּדוּל.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיֵהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם א' לְסֻדֵּר וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי כ"א אֲדָר הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מאד מבקש אותך שתקיים את דברי רבנו ז"ל שאמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ע"ט) על הפסוק (שמות ט"ז כ"ט) "שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו", אדם צריך לשבת תמיד תחת מקומו, ולא יחפש ויחטט מומים אצל אחרים, כי מאד כואב לי שאתה שולח מכתבים נגד המנהלת וכו', עדין אני חי, ואם יש לך איזה תלונה תבוא אלי, אבל לא ללכת ולהתלונן עליה למפקחת שזה בכלל מסירה, ולכן הייתי מאד מאד מבקש אותך כבר הגיע הזמן שתשב תחת מקומך ותעשה את העבודה שלך באמונה, ואל תתערב עם אף אחד, ואז תחיה חיים טובים חיים נעימים ותתרא וכו', וכל זמן שאתה מחטט אצל הזבל של הזולת וכו', אזי מתעורר הזבל שיש אצלה וכו', ומה אתה צריך את זה? אני רואה שכל מה שאתה מסתבך בכל פעם, זה רק שאתה מחפש את הרע אצל הזולת, ושוכח ממך, ולכן ראה לדון את כלם לכף זכות, וכן תוכל למצא גם בעצמך נקודות טובות, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן רפ"ב) שעל ידי שדנים את עצמו לכף זכות, יכולים לדון גם את אחרים לכף זכות, ורואים אדם שממרמר וכו', הוא תמיד מוצא את הרע אצל הזולת.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי כ"א אֲדָר הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחֵיו נִצַּח
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֲנִי מְבַרֵךְ אֶתְכֶם לְקִרְאֵת יוֹם הַנְּשׂוּאִים שְׁלָכֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שִׁיחֵיה לָכֶם אַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֻשְׁרִים בְּחַיֵּיכֶם, וְשִׁלָּא
יִחְסַר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁהַרְיוֹן יַעֲבֹר בְּקָלוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת תְּמִיד.

בְּיָדָאֵי מִי שִׁחֲכָה כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה שָׁנִים עַד שֶׁהִתְחַתֵּן וּלְבִסּוֹף עֶזֶר לוֹ
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמִצָּא אֶת בַּת זִוְגוֹ, שְׁזָה יוֹם גְּאֻלְתּוֹ הַפְּרֻטִיית, רְאוּי לוֹ
לוֹמַר הֲלֵל בְּלִי שׁוֹם פֶּקֶפוֹק כָּלָל, כִּי סוֹף כָּל סוֹף זֶה יוֹם הַיְשׁוּעָה שְׁלוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיחֵיה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי כ"א אֲדָר הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ וּמִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שֶׁתִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה,
וְתִשְׁתַּדְּלֵי מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שִׁיתַּפֵּס אוֹתָךְ, כִּי הַסֵּמ"ך
מ"ם רוֹצֵה רַק לְשִׁבֵר אֶת הָאָדָם וְלִהְפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְירוֹת וְדְכָאוֹן, כִּי זֶה

כָּל כּוּחוֹ, וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁצַרִּיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ עִם כָּל הַכוּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵת צַרִּיכָה לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה זֶה בָּא בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכְּנֹן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמִיחָה אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עַצְמִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׂיחָה שְׂאֵדָם מְדַבֵּר וּמְשַׁיח לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁחֲזָקָה בָּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמָע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיחָה לִּי הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי כ"א אָדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שְׂכַבֵּר תִּתְחַיֵּל לְעֶזֶר לִי בְּעִנְיַן קִמְחָא דְּפִסְחָא, שְׁזֶה חֶסֶד גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֶסֶד, כְּמֵאמָרָם ז"ל (יְלִקוּט הוֹשַׁע רַמְזוֹ תַק"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֵתָם גּוֹמְלִים זֶה לָזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שְׂזָבַח שְׁלֹמָה לִפְנֵי אֱלֹהֵי עוֹלוֹת; וְאֵין עוֹד חֶסֶד יוֹתֵר גְּדוֹל מִלְּעֶזֶר שִׁיחָה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִקְהַלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה סֵל מְלֵאָה כָּל טוֹב עַל חַג הַפִּסְחָה, וּבְזֶה שְׁנַעֲסַק בְּמִדַּת הַחֶסֶד, אֲנַחְנוּ מִתְּלַבְּשִׁים וּמִתְחַבְּרִים אֶל הַמְּלֵאכִים שִׁיעֲצוּ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבְרָא אֶת הָאָדָם שֶׁהוּא כְּלוֹ חֶסֶד, כְּמֵאמָרָם ז"ל (יְלִקוּט תְּהִלִּים רַמְזוֹ תַתל"ד) אָמַר רַבִּי סִימוֹן בְּשַׁעָה שְׂבָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבְרָא אָדָם הָרָאשׁוֹן, נַעֲשׂוּ הַמְּלֵאכִים כְּתוּת כְּתוּת, מִהֵם אוֹמְרִים יְבְרָא וּמֵהֵם אוֹמְרִים אֵל יְבְרָא, חֶסֶד אוֹמֵר יְבְרָא שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסְדִּים; וְלִכְּנֹן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ תִּרְתָּם אֶת עַצְמִי בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה שֶׁל לְהַשִּׁיג נְדָבָנִים שִׁנְדָּבוּ לָנוּ עַל קִמְחָא דְּפִסְחָא, וּמְאֹד מְאֹד אֶהְיֶה לְךָ אֶסִיר תּוֹדָה.

זְכוּר וְגַם זְכוּר מֵה שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ו:); כָּל הַרְגִיל לְבוֹא
 לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשָׁאֵל בּוּ; הֵינּוּ בָּזֶה שְׁאֲדָם
 רְגִיל לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשֵּׁיךְ
 עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרָטִי פְּרֻטֵיית, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם
 יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְתַעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לָמָּה הוּא לֹא
 בָּא? וּמְשָׁלִים לוֹ אֶת חֲסָרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שְׁמִשְׁתַּלֵּם לְהִתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן, שְׁעַל יְדֵי
 זֶה מְמַשֵּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עַלְיוֹנָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
 הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי כ"א אֶדֶר הַתְּשַׁע"ג
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר הַיָּקָר ... גְּרוֹ יֵאִיר

חֶסֶר, (כָּאן הָיוּ מְכַתְּבִים בְּיִיִדִישׁ, הַנִּלְיָד פֶּסוּ בְּעֶזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר
 בְּנַחַל בְּיִיִדִישׁ).

ברלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר וַיְקַהֵל פְּקוּדֵי כ"א אֲדָר הַתּשַׁע"ג
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

את צריכה להתחזק ולא להשבר משום דבר שבָּעוֹלָם, זוהי גְּדֵלַת נשמות ישראל, שאֶפְלוּ אִיךָ שֶׁהוּא, לְמִרוֹת שֶׁהֵם מִתְרַחֲקִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, תְּמִיד הֵם יְכוּלִים לְחֹזֵר אֵלָיו, וּבִפְרָטִיּוֹת כְּשׂוֹכִים לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר בְּלִשׁוֹן רַבֵּנוּ ז"ל זֶה נִקְרָא "הַתְּבוּדָּדוֹת", הֵינּוּ רַבֵּנוּ ז"ל גִּלָּה לָנוּ דֶּרֶךְ קֵלָה וְנִעִימָה לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתְּמִיד לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְלֹא לְהִסִּיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְהִיא שְׁאֵדָם צְרִיף לְהַרְגִּיל עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, וְכָל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ יִשְׁפֹּךְ וְיִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שְׂמֵדְבָרִים עִם חֵבֵר טוֹב, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה. וְאִף שְׁבִהַתְחַלָּה נְדָמָה שְׂאֵף אֶחָד לֹא שׁוֹמֵעַ לוֹ, כִּי מֵרַב הָעוֹוֹנוֹת נַעֲשֶׂה כְּעֵין מַחְצָה בֵּינוֹ לְבֵינוּ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה סִימָן כב) הַפֶּשַׁע שֶׁל אָדָם מְכַנֵּס כְּפִירָה בְּאָדָם, כִּי כָּכָל שְׂאֵדָם חוֹטֵא חָס וְשָׁלוֹם הוּא גּוֹרֵם לְעֲצֻמוֹ כְּעֵין מַחְצָה הַמְּפַסְקֵת בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, כְּעֵין הַעֲלָמָה וְהַסְתָּרָה וְכוּ' עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֹזֵב אוֹתוֹ וְכוּ' וְכִבֵּר אֵינּוּ צְרִיף אוֹתוֹ וְכוּ' אֲשֶׁר בְּאֵמַת כָּל זֶה הוּא דְּמִיּוֹן גְּדוֹל וְכוּ', כִּי בְּלִעְדֵּיו יִתְבָּרַךְ אֵין לְאָדָם קִיּוֹם כָּלָל, הָרִי הַכֹּל לְכָל הוּא אֱלֻקוֹת.

אָדָם חַי - מִי חַי בּוֹ? הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא! וְכֵן הוּא נוֹשֵׂם - הוּא יִתְבָּרַךְ נוֹשֵׂם בּוֹ וְכוּ', וְכֵן כָּל הַחוֹשִׁים, וְאֵם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹצִיא מִמֶּנּוּ אֶת חַיּוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אָדָם נִשְׂאָר כְּפֶגֶר מֵת בְּלִי שׁוֹם חַיּוֹת כָּלָל וְכוּ', אִף מֵרַב הָעוֹוֹנוֹת נְדָמָה לוֹ בְּדְמִיוֹנוֹ כְּאִלוֹ יֵשׁ מִסָּךְ עֹב בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, עַד שֶׁעַל פִּי רַב שׁוֹכְחִים לְגַמְרֵי

מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וְכוּ' וּבָאוֹת לוֹ מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת רַחֲמָנָא לִי צִלָּן, אָבֵל בְּזוֹה שְׂאָדָם מְרָגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ, כִּף לֵאֵט לֵאֵט יוֹרְדוֹת מִמֶּנּוּ כָּל הַהֶעֱלָמוֹת וְהַהֶסְתָּרוֹת וְהַכְּסוּיִים, עַד שֶׁמִּתְחִיל לְהִרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁבָּא לְמִדְרָגָה כְּזוֹ שֶׁמְרָגִישׁ פָּנִים אֶל פָּנִים אֲדַבֵּר בּוֹ.

וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁכָּל כִּף מְרִים לָךְ הַחַיִּים, וְעָבַרְתָּ יְלָדוֹת קָשָׁה, וְאַחַר כִּף חַיִּי נִשְׂוֵאִין קָשִׁים עַד שֶׁהִתְגַּרְשֶׁתָּ וְכוּ', וְעָכְשׁוּ אֶת מְרָגִישָׁה בּוֹדְדָה וְגַלְמוּדָה וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי עֲצָתִי אֲמוֹנָה שֶׁתְּצִיִּתִי אֶת רַבְּנוּ ז"ל וְתִרְגְּלִי עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְאֲזִי אֵיפֹה שָׂרָק תִּהְיֶי אִף פֶּעַם לֹא תִהְיֶי לְבַד, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן עח) אֲשֶׁר הַדְּבֹר הוֹלֵךְ עִם הָאָדָם אֶפְלוּ בְּמִקּוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים וְכוּ' וּמְזִכִּיר לוֹ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִרְמְיָהוּ לֹא יט) "כִּי מִדֵּי דְבָרֵי בּוֹ זָכַר אֲזַכְרֶנּוּ", עַל יְדֵי הַדְּבֹר תְּמִיד נִזְכָּרִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְאִף פֶּעַם לֹא נִמְצָאִים לְבַד, אֵיפֹה שָׂרָק הוֹלְכִים וְאֵיפֹה שָׂרָק בָּאִים, מְטִילִים עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ.

זוֹ הַמִּדְרָגָה הַכִּי עֲלִיוֹנָה שְׂאָדָם צָרִיךְ לְהִגִּיעַ אֵלֶיהָ, וְאֵל מִדְרָגָה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזוֹ תִהְיֶה הַגְּאֻלָּה שֶׁכָּל אֶחָד יִרְגִישׁ תְּמִיד אֶת אֲמַתַּתוֹ יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדֵּי נִמְצָא, וְאֲזִי יִקָּים מֵה שְׂאָמַר הַנְּבִיא (צְפַנְיָה ג') כִּי אֲזִי אֶהְפֹּךְ אֶל כָּל הָעַמִּים שֶׁפֹּה בְּרוּרָה לְקֹרֵא אֶל הוֹי"ה.

וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ חֲזָקִי וְאַמְצִי עֲצָמְךָ מֵאֵד וְאֵל תְּפִלֵי בְּיָאוֹשׁ וְכוּ' שֶׁזֶה לֹא יִבְיֵא אוֹתָךְ אֶל שׁוֹם דְּבָר, רַק אֶל אֲבִדוֹן חֵס וְשְׁלוֹם, אָבֵל אִם תְּצִיִּתִי אֶת רַבְּנוּ ז"ל תִּבְנֶי אֶת הַבְּטָחוֹן הָעֲצָמִי שֶׁלְּךָ, וְכִבֵּר לֹא תְּפִלֵי בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל וְתִהְיֶי עֲצָמָאִית, מֵאַחַר שֶׁיֵּשׁ לָךְ אֵל מִי לְפָנוּת. וְזָכְרִי טוֹב כִּי אֶת לֹא לְבַד, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ וְרוֹצֵה לְשִׁמֵּעַ אֶת קוֹלְךָ תְּמִיד, וְהוּא יַעֲזֹר לָךְ לְצֵאת מֵאֵיפֹה שֶׁנִּפְלַתָּ וְהִשְׁלַכְתָּ וְכוּ' וְכוּ'.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְשֹׁמֵר שְׁבֵת, שֶׁהִיא הַמִּתְנָה הַכִּי יְפֹה שֶׁנִּתֵּן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְכִשְׂאָדָם שׁוֹמֵר שְׁבֵת אֲזִי הַשְּׁבֵת שׁוֹמֵרֵת עֲלָיו, הַקְּדוּשׁ

ברוך הוא אומר נתתי לכם את ששת ימי השבוע, תשמרו את יום השבת שהוא היום שלי, ואז אשמר לכם את ששת הימים שלכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברלה.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר ויקהל פקודי כ"א אדר ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת כי כל אדם כלול מארבע יסודות: אש, רוח, מים ועפר. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') שכל התאוות רעות באות מאלו הד' יסודות; כעס ורציחה - באים מכח האש שבו, דברים בטלים ופטפוטי דבורים שתמיד צריך לדבר - באים מכח הרוח שבו, תאוות רעות, נאוף, אכילה ושתייה, וממון - באים מכח המים שבו, עצבות ומרה שחרה - באים מכח העפר שיש בו. וצריכים לזכך את הד' יסודות ואז דיקא מאיר עליו אורו יתברך בבטול כל הרגשותיו. ומובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפט) שעצבות ועצלות באים לאדם מכח העפר שבו וזה מושך אותו תמיד אל עצבות ומרירות ודכאון.

והנה את הד' יסודות האלו שנמצאים באדם, אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן סז) יכולים להפך אל הקדשה ויאירו בו ד' אותיות הוי"ה ברוך הוא, כי אלו הארבע יסודות הם כנגד ד' אותיות הוי"ה ברוך הוא יתברך שמו, ואם אדם מזכך את הארבע יסודות שלו בקדשה, אז תמיד יאיר לו לפני עיניו שם הוי"ה ברוך הוא יתברך שמו.

ולכן, יען שאתה נמשך תמיד אל העצבות והדכאון ואתה תמיד ממרמר, סימן שכח העפר מתגבר עליך ביותר, ולכן אתה צריך לעשות כל מה שבנידך להפך את היגון והאנחה אל שמחה. ואף שזו עבודה מאד מאד קשה כי מי שמתגבר אצלו כח העפר על ידי זה מתגברת אצלו המרה שחרה מאד, ולכן

צְרִיכִים לְעֵבֶד מְאֹד קִשָּׁה לְהִסִּיר מִמֶּנּוּ הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן שֶׁבָּאִים מִמֶּרָה שְׁחָרָה וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה. וְאַתָּה צְרִיף לְדַעַת שְׂזוֹ עֲבוּדָה בְּכֻלָּל לֹא קֵלָה, כִּי הֵטְבַע שְׁלוֹ מוֹשֶׁךְ אוֹתוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶל הָעֲצָבוֹת שֶׁזֶה טֵבַע נִפְשׁוֹ, מִשׁוּם שֶׁכַּח הָעֶפֶר מִתְגַּבֵּר וּמִתְפַּשֵּׁט עָלָיו בְּיוֹתֵר, וְלָכֵן צְרִיכִים לְהִכְרִיחַ עֲצֻמוֹ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאַף שֶׁבְּאֵמֶת בְּהַתְחַלָּה הוּא לֹא בְּאֵמֶת בְּשִׂמְחָה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צְרִיף לַעֲשׂוֹת עֲצֻמוֹ כְּאִלוֹ הוּא שְׂמֵחַ וְעַל יְדֵי זֶה לְבִסּוּף יָבוֹא אֶל שִׂמְחָה אֲמִתִּית. וְזֶה שֶׁאִמְרוּ צְדִיקִים עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים טו טו) וְ'הֵייתָ אִיף שֶׁ'מַּח רְאִשֵׁי תְבוֹת שׁוֹ"א, הֵינּוּ אֶפְלוֹ אִם הַשִּׂמְחָה אֵינָה שִׂמְחָה אֲמִתִּית, עֲדִיפָה שִׂמְחָה שֶׁל שׁוֹ"א מֵאֲשֶׁר עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחָרָה אֲמִתִּית.

וְהִנֵּה, עֲצָבוֹת וְיֵאוּשׁ בָּאִים מִכַּח הָעֶפֶר – קִלְפַת עֲמֶלֶק, שֶׁמְכַנִּסָּה כְּבִדּוֹת בְּאָדָם עַד שְׁכּוֹפֵר בְּעֶקֶר, וְלָכֵן מְצִינּוּ שֶׁאִמְרַת הַמֶּזֶן (אֶסְתֵּר ה, יג) "וְכֹל זֶה אֵינְנוּ שׁוֹה לִי", אֶפְלוֹ שֶׁהִיָּה לוֹ הַכֵּל, עֲשֵׂר וְכָבוֹד וּרְבַב בְּנֵיו וְכוּ' עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁרָאָה אֶת מֶרְדֵּכִי הִיהוּדִי מִמֶּשׁ הַשְּׁתַּגֵּעַ וְאִמְרַת בְּפִרוּשׁ שֶׁלֹא שׁוֹיִם לוֹ הַחַיִּים, כִּי אָדָם שֶׁנִּפְלַב בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרָה שְׁחָרָה וְכַח הָעֶפֶר מִתְגַּבֵּר עָלָיו, אֲזִי הוּא אֵף פַּעַם לֹא שְׂמֵחַ עִם חֵלְקוֹ, וְתִמִּיד רוֹצֶה יוֹתֵר וְיוֹתֵר. וְזֶה סוֹבֵב הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת – יֵשׁ לוֹ מְנָה רוֹצֶה מְאִתִּים וְכוּ', וְהֵן בְּרוּחָנוּת – הוּא לֹא מְחִיָּה עֲצֻמוֹ עִם הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁיֵּשׁ בוֹ שְׂזוֹ גַם כֵּן קִלְפָה עֲצוּמָה שְׂרוּצָה לְהַכְנִיסוֹ תִּמְדִּי בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרִירוֹת וּבְדְכָאוֹן, הָעֶקֶר שֶׁלֹא יִהְיֶה שְׂמֵחַ בְּחֵלְקוֹ שְׂזוּהֵי הָעֲשִׂירוֹת הַכִּי גְדוּלָה כְּמֵאִמְרַת הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פֶּרֶק ד') אֵיזְהוּ עֲשִׂיר הַשִּׂמְחַת בְּחֵלְקוֹ.

וְזוֹ מְדַרְגַת הַצְּדִיקִים שֶׁמְאִירִים בָּנוּ שְׂפַע כְּפוֹל שֶׁתִּמִּיד נֹזֶכֶה לְהַרְגִישׁ אֶת הַנְּקֻדּוֹת הַטּוֹבוֹת שֶׁיֵּשׁ בָּנוּ, וְלָכֵן דִּיקָא מְרִדְכִי הִיָּה מְחִזֵּק אֶת אֶסְתֵּר שֶׁהֵם כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם נִקְרָאִים בְּסוּד אֶסְתֵּר לְשׁוֹן הַסְּתֵרָה, שֶׁעֲכָשׁוּ בְּגִלוּתָנּוּ הַכֵּל נֶעְלַם וּמִסְתָּר וְנִדְמָה כְּאִלוֹ הַכֵּל אֲבוּד, כִּי קִלְפַת עֲמֶלֶק מְכַנִּסָּה כְּפִירוֹת בְּלֵב בֵּר יִשְׂרָאֵל וּמְפִילָה אוֹתוֹ בְּכְבִּדּוֹת עֲצוּמָה.

וְלָכֵן דִּיקָא הַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא בְּחִינַת מְרִדְכִי מֵרֶדְוֶה, עַל יְדֵי שִׂמְחָה מְכַנִּסֵּי דְרוֹר וְחִירוֹת בְּאָדָם שֶׁלֹא יִהְיֶה עֲצֵל וְכָבֵד, וְעַל כֵּן אִמְרַת רַבְּנּוֹ ז"ל (לְקוּטֵי

מוהר"ן חלק א' סימן קנג) על ידי אנפין נהורין פנים שמחות יכולים לראות בפניו את פני הצדיק האמת.

ולכן ראה מה לפניך, תעשה כל מיני מאמצים בעולם להיות בשמחה ואף שבהתחלה תרגיש שאתה באמת לא בשמחה, מה בכך? תעשה עצמך כאלו אתה שמח! ועל ידי זה לבסוף תזכה להגיע אל שמחה אמיתית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברלט.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר ויקהל פקודי כ"א אדר ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון והעיקרי שעליך לדעת וזה יסוד מוסד בחסידות ברסלב, שאצלנו יש רק רבי אחד והוא רבנו ז"ל בעצמו, אשר בפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצב) אשר פניו שכלו ונשמתו מנחים בתוך ספריו הקדושים, כי הדבור שהוציא מפיו זה שכלו ונשמתו וחכמתו והכניסו בתוך הכתב, ולכן רבנו ז"ל נמצא בספריו הקדושים, ולכן כדי להיות מקרב אל רבנו ז"ל, צריכים קדם להתמיד הרבה בספריו הקדושים עד שיהיה שגור על פיו ממש, ואלו הם ספריו הקדושים "לקוטי מוהר"ן", "ספורי מעשיות", "ספר המדות" והשיחות הקדושות שלו שרשמם מוהרנ"ת ז"ל "שיחות הר"ן" ו"חיי מוהר"ן". ואלו הם דברי רבנו ז"ל ממש ואת זה צריכים לחזור פעמים אין מספר עד שיהיה שגור על פיו וישתדל לקיים את כל דבריו בתמימות ובפשטות גמורה כפי שכלו הקט ודעתו המצמצמת וכו' וכו'.

כל חסידי ברסלב, מהגדולים עד הקטנים הם רק חברים, פי כלם תלמידים אצל רבנו ז"ל, שאמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן לד) קדם צריכים לקבל את נקדת הרב שזה רק רבנו ז"ל, ואחר כך צריכים נקדת החבר שזה כלל אנשי שלומנו היקרים, שאחד יחזק את השני לקבל את נקדת הרב. פי

כָּל אֶחָד מִקְבֵּל אֶת נִקְדָּתוֹ בְּאִפְנֵי אַחֵר מֵהַזֵּילֹת, וְכֵדָאֵי וְרֵאוּי לְחִזּוֹק אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי כְּדֵי שְׂיִבִין אֶת דְּבָרֵי הָרַב שֶׁהוּא רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּעֶצְמוֹ, לֹא שִׁישְׁתַּלֵּט עָלָיו וְכוּ', אֲלָא יַחֲזִיק אוֹתוֹ לְקִים אֶת עֲצוֹת וְדַרְכֵי וְהַנְּהַגוֹת הַצַּדִּיק וְהָרַב הָאֲמַת שֶׁהוּא רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּעֶצְמוֹ. וְאִז כְּשֶׁמִּקְבֵּל כָּבֵר אֶת נִקְדָּת הָרַב דֶּרֶךְ נִקְדָּת הַחֶבֶר, אִז הוּא יוֹכֵל לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם נִקְדָּת עֲצָמוֹ, כֵּן בְּאֵר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת בְּרַכַּת הַמְּזוּן הַלְכָה ג').

וְהַעֲנִין שְׂצָרִיכִים נִקְדָּת הַחֶבֶר וְזֶה מְאֹד נַחוּץ וְכוּ' כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מְשַׁבְּרִים וְגַלִּים עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת וְכוּ', נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וּמַהוּתוֹ כְּפִי פְּגְעֵי וּמְקַרֵי הַזְּמַן וְכוּ', כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים אַחֲרִים וְכוּ' וְלִכֵּן מְכַרְחִים אֶת נִקְדָּת הַחֶבֶר לְהַתְּחַבֵּר עִם כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֵר חֲזוֹק, אִךְ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה מו:): מְשַׁרְבוּ תְּלִמִּידֵי שְׂמָאֵי וְהַלֵּל שְׁלֹא שְׂמָשׁוּ כָּל צָרְפָן רַבּוּ מִחֻלְקַת בִּישְׂרָאֵל וְנַעֲשִׂית תּוֹרָה כְּשִׁתִּי תוֹרוֹת, כָּל אֶחָד מִשֶּׁךְ לְדֶרֶךְ אַחֲרֵת וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן הוּא בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב יֵשׁ כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה מְקַרְבִּים חֲדָשִׁים תְּהִלָּה לְאֵל, אֲבָל יֵשׁ כְּמָה בִּינִיָּהם שֶׁהֵם מְאֹד פְּגוּמִים וְכוּ' עֲבָרוּ עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה רַחֲמָנָא לְצַל, וְעַכְשָׁו חֲזָרוּ בְּתִשְׁבּוּבָה, וּבְמִקּוֹם לְשִׁבְתָּ בַּפְּנֵה וְלְקִים (שְׁמוֹת טז כח) שָׁבוּ אִישׁ תַּחְתָּיו אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֲלָק א' סִימָן עט) שֶׁב תַּחַת מְקוֹמָהּ, כִּי יֵשׁ עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה זְמָרִי (נוֹאף גְּדוּל) וּמִבְּקֵשׁ שְׂכָר כְּפַנְחָס (לֵהִיּוֹת מְנַהֵיג).

וּפַה מִתְּחִילָה הַבְּעִיָּה שֶׁל אֵלוּ הַקְּטָנִים וְהַזְּנוּבוֹת וְכוּ' שְׂמַנְסִים לְהִשְׁתַּלֵּט לְוֹמֵר דְּעוֹת בְּדָבָר רַבְּנֵנוּ ז"ל וְהֵם עֲדִין פְּגוּמִים מְאֹד מְאֹד וְהֵם מְלֵאִים דְּמִיוֹנוֹת וְכוּ', וְכָבֵר רוֹצִים לְלַמֵּד אֶת אַחֲרִים וּמְדַבְּרִים גְּדוּלוֹת וְכוּ' אֲפֹלוּ בְּלִשׁוֹנוֹת שֶׁל קְבֵלָה וְכוּ' וְאוֹמְרִים כְּוָנוֹת בְּתַקוֹן הַכְּלָלִי וְכוּ' בְּשַׁעֲה שְׂרַבְּנוּ ז"ל הַתְּפֹאֵר שֶׁהַרְבֵּה צַדִּיקִים קְדוֹשִׁים רְמִי מַעְלָה רְצוּ לְהַשִּׁיגוּ, וְלוּ נָתַן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַתְּקוֹן הַזֶּה בְּמַתְּנָה, וּפְתָאוּם בְּאִים קְטָנֵי שְׁכָל בְּעֲלֵי דְמִיוֹנוֹת וְכוּ' וְכָבֵר אוֹמְרִים כְּוָנוֹת בְּהַעֲשֶׂרָה מְזֻמְרִים, וְהַיּוֹם יֵשׁ כָּבֵר טְפָשִׁים שֶׁעָשׂוּ קַצּוֹר תְּקוֹן הַכְּלָלִי... הֵי שֶׁ בְּדִיחָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה? וְכֵךְ מוֹלִיכִים שׁוֹלֵל אֶת הַמְּקַרְבִּים הַחֲדָשִׁים עַד שִׁישׁ שְׂאוּמְרִים שְׂאָף אֶחָד לֹא מִבִּין אֶת דְּבָרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל רַק הֵם

בְּעֶצְמָם בְּלִבָּהּ. הַאֵם יֵשׁ שְׁטוּת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה? וּמִכֵּל זֶה נִגְרָמִים בְּלִבּוֹלִים
לְמַקְרָבִים הַחֲדָשִׁים כְּמוֹ שְׁקוּרָה לָךְ.

וְלָכֵן הֵעֵקֵר לְזִכְרֵךְ אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל שֶׁאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קכג)
הֵעֵקֵר וְהִיסוּד שֶׁהַכֵּל תְּלוּי בּוֹ הוּא לְקִשְׁר עֲצָמוֹ אֶל הַצְּדִיק וְלִקְבֵּל אֶת כָּל
דְּבָרָיו כְּאִשֶּׁר יֹאמֵר כִּי הוּא זֶה, וְלִבְלִי לְנִטּוֹת מִדְּבָרָיו יָמִין וּשְׂמָאל, וְרַק זֶה
נִקְרָא שְׁלֵמוֹת הַהִתְקַרְבוּת.

רַבֵּנוּ ז"ל גִּלָּה אֶת מַעְלַת הַשְּׂמֻחָה וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כד) מִצָּוָה
גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה תְּמִיד, וְלָכֵן הִדְבָּר הָרִאשׁוֹן צְרִיכִים לְהַכְרִיחַ עֲצָמוֹ
לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשֻׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם לְהִיּוֹת רַק
בְּשֻׂמְחָה וְתְמִיד לִילָךְ עִם אֲנָפִין נְהוּרִין פְּנִים שׁוֹחֲקוֹת וּשְׂמֻחוֹת שְׂעֵל יָדֵי זֶה
יֵאִיר בּוֹ פְּנֵי הַצְּדִיק, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קנג) עַל יָדֵי
פְּנִים שְׂמֻחוֹת אֲנָפִין נְהוּרִין נִתְרָאֵין בּוֹ פְּנֵי הַצְּדִיק הָאֲמֵת.

וְהִנֵּה בְּתוֹךְ תַּבְּת שְׂמֻחָה יֵשׁ הָאֲרָבַע עֲקָרִים בְּדַעַת רַבֵּנוּ ז"ל שֶׁהִזְהִירָנוּ
עַל זֶה יוֹתֵר מִהַכֵּל:

שְׁלֹחַן עֲרוּף - רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כט) שֶׁכָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מִכְּרַח
לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁלֹחַן עֲרוּף, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן סב) שֶׁעַל יָדֵי לְמוּד
פּוֹסְקִים זוֹכִים לְיִשְׁרוֹת הַלֵּב, שְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עֲלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְיִוָּכַל
לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ. וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן רפז) שֶׁעַל יָדֵי לְמוּד פּוֹסְקִים
נַעֲשֶׂה בְּעַל הַבַּיִת עַל הָעוֹלָם, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן מא) שֶׁעַל יָדֵי לְמוּד
פּוֹסְקִים יְכוּלִים לְהִרְאוֹת מוֹפְתִים, כִּי מִי שֶׁפּוֹסֵק הַלְכוֹת, כְּמוֹ שֶׁפּוֹסֵק כְּאֵן כָּךְ
פּוֹסְקִים לְמַעְלָה.

מְקוּהָ - אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל שֶׁטְבִילַת מְקוּהָ אֵינָה מְזַקֶּת כָּלֵל, אֲדַרְבֵּהּ, טְבִילַת
מְקוּהָ הִיא רְפוּאָה לְאָדָם, וְרַבֵּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ עַל טְבִילַת מְקוּהָ, וְאָמַר לְגַבִּי
תְּקוּן הַכָּלְלִי, הִדְבָּר הָרִאשׁוֹן זֶה טְבִילַת מְקוּהָ, וְאָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת הַמִּתְקַת
דִּין סִימָן כב) עַל יָדֵי טְבִילַת מְקוּהָ נִתְבַּטֵּל הַצָּרוֹת וְיִשׁוּעָה בָּאָה, וְכֵן אָמַר (שֵׁם
אוֹת יִרְאָה סִימָן לא) לְיִרְאָה תִּלְךָ לְמְקוּהָ, וְאָמַר (שֵׁם אוֹת זְכוֹת אֲבוֹת סִימָן א') עַל יָדֵי

טְבִילַת מִקְוֵה מְזַכְרִין זְכוֹת אַבוֹת, וְלִכֵּן זֶה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת רְגִיל בְּטְבִילַת מִקְוֵה בְּכָל יוֹם.

חֲצוֹת - רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירְנוּ מְאֹד עַל עֲנִיַן תַּקּוּן חֲצוֹת, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קמט) שְׁאַמִּירַת סֵדֵר תַּקּוּן חֲצוֹת זֶה מוֹעִיל כְּמוֹ פְדִיּוֹן, וְזִמְן חֲצוֹת הוּא שְׁתֵּי שָׁעוֹת, וּבְאֵלוֹ הַשְּׁתֵּי שָׁעוֹת בְּעֵת חֲצוֹת זֶה עֵת רְצוֹן גְּדוֹל מְאֹד, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן נד) שְׁאֵז הוּא הַזְּמַן הַשְּׁלֵמָה לְהִתְבוּדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּסוּד (תַּהֲלִים עז) אֲזַכְרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וְיִחַפֵּשׂ רוּחִי, דִּיִּקְא בְּעֵת לִילָה אֵז הוּא הַזְּמַן לְשִׁיחַ וּלְסַפֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ וּלְחַפֵּשׂ רוּחוֹ לְהִתְיַשֵּׁב אִיפֵה הוּא בְּעוֹלָם.

הַתְּבוּדוֹת - עַל זֶה אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כה) הַהִתְבוּדוֹת הֵיא מַעֲלָה עֲלִיוֹנָה מֵהַכֵּל, שְׁאָדָם יִרְגִיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ וְיִסְפֹּר לְפָנָיו אֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבַכְּפִישִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כְּאֲשֶׁר יִדְבֹר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְזֶה הִיָּה הַעֲקָר שֶׁבְּכָל הַעֲקָרִים אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל לְהִרְבוֹת בְּשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבִין קוֹנוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבַכְּפִישִׁיטוֹת גְּמוּרָה. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ק) שְׁכָל הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאוֹה מְאֹד אָמְרוּ שְׁלֵא הִגִּיעוּ אֶל מְדַרְגָּתָם אֲלֵא עַל יְדֵי שֶׁהִרְבוּ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַרִי שֶׁלֶף לְפָנָי הִיסוּדוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה וּלְעִשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת אִף וְרַק בְּשִׁמְחָה, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שֶׁלֶחֶן עָרוֹךְ וְלֵא לְנִטּוֹת מֵהַשְּׁלֶחֶן עָרוֹךְ כִּי הוּא זֶה, וְכֵן לְהִזְהַר לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם לְמִקְוֵה וּלְהִיּוֹת עַר בְּשַׁעַת חֲצוֹת, וְהַעוֹלָה עַל הַכֵּל לְהִתְבוּדֵד הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁזֶה מְזַכֵּר אֵת הַמַּחַ וְהַדַּעַת וְהַשְּׁכָל שֶׁל הָאָדָם, וּבְכֵלֵי הַתְּבוּדוֹת הוּא מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל מְאֹד מְאֹד.

עַל כָּל פָּנִים, אִיךָ שֶׁהוּא אֲסוּר לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה, וְאִף אֶחָד שְׁלֵא יֹאמַר לָךְ דַּעוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, וּמְכַל שֶׁכֵּן אֵלוֹ הַחֲדָשִׁים אֲשֶׁר מְקָרוֹב בָּאוּ, אִיךָ זֶה שֶׁעֲכָשׁוּ חֲזוֹר בְּתִשְׁבָּה כְּבָר אוֹמֵר דַּעוֹת? יֵשׁ לוֹ זְקָן אַרְךָ עַד הַטְּבוּר וְכוּ' וְחוֹשְׁבִים שֶׁהוּא כְּבָר מֵרַב רַב אֲשִׁי וְכוּ'.

תְּהִלָּה לְאֵל עַד עֲכָשׁוּ נִדְפְּסוּ כְּבָר מְאֹד וְעִשְׂרֵי חֲלָקֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל"

ובו יש קרוב לעשרים וששה אלף מכתבים שמדברים מכל הנושאים שרק יש בעולם והכל בנוי על פי דברי רבנו ז"ל, ומשם תקבל חיות והתחזקות ועזות דקדושה לא להתפעל משום בריה שבעולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברמ.

בעזרת השם יתברך יום ב' לסדר ויקהל פקודי כ"ב אדר התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשה כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, כי השמחה הוא רפואה בין בגשמי בין ברוחני, ועל ידי שמחה הוא זוכה לכל טוב אמתי ונצחי, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ואם אדם היה תמיד שמח, אף פעם לא היה חולה, ולכן אני מאד מבקש אותך שתהיה רק בשמחה, אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם אתה רוצה להצליח בחייה, תשתדל עם כל הכוחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו' וכו', עם כל זאת תכריח את עצמך להיות בשמחה, ותראה שיהיה לך הצלחה בהחיים.

בעזרתו יתברך בשבת הזה עושים סיום מסכת שבת כפי סדרת הדרך היומי, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתראה ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת דף היומי, כי דף גמרא ליום, זה הצלת נפשות ממש, כי הנפש משתוקקת אל דף גמרא, והסמ"ך מ"ם מאד מפחד מלמוד גמרא, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רי"ד) שתלמוד גימטריא של הקלפה המחטאת את האדם בפגם הברית, ולכן הוא מאד מאד מפחד מזה שלומד גמרא בכל יום, ולכן אם אתה רוצה להציל את נפשך, תגרוס את הדרך היומי אם אתה לא מבין, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגרוס

איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; ואל תסתכל מה שאחרים אומרים וכו', אתה צריך להיות חזק וללמד בכל יום את הדרך היומי, כי דף גמרא זה חיות לאדם, וכל זמן שפותחים בכל יום את הגמרא, תהיה בטוח שתשאיר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ולכן תצית אותי בזה, ותהיה עקשן גדול על דבר זה, הדרך היומי של היום שבת קנ"ב. תעשה מה שתעשה, אבל שלא יחסר לך דף גמרא, הלוואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים ולא יעזב את הקדוש ברוך הוא, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך, והנה אתה רואה בעיניך, כל אלו שזכו ללמד כל יום דף גמרא, יום אחר יום, והנה עבר מאה וחמשים ושנים ימים, וכבר הולכים לעשות עוד כמה ימים סיום על מסכת שבת, וכך לכל הפחות יש לכל הפחות בכל יום לאדם זכות שלמד את הדרך היומי אפלו בגרסא, ולכן אני מתחנן אליך שגם אתה תהיה בין אלו, כי סוף כל סוף רק זה מה שייציל אותך, כי דף גמרא ליום, זה הצלת נפשות, ושומר את האדם מכל הקלפות שמסבבים אותו מחמת רבוי עוונותיו, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו). תניא אבא בנימין אומר אלמלי נתנה רשות לעיני לראות אין כל בריה יכולה לעמד מפני המזיקין, אמר אבבי אינה נפישו מנן וקיימי עלן כי כסלא לאוגיא אמר רב הונא כל חד וחד מנן אלפא משמאליה ורבבתא מימיניה; אדם שחטא בחטא של הוצאת זרע לבטלה, הוא ברא קלפות ומשחיתים לאלפים ולרבבות שמסבבים אותו לימין ולשמאל וכו', וכו', ואין העין של האדם רואה אותן וכו', ועל ידי דף גמרא הוא שורף את כל הקלפות האלו, עכשו אני שואל אותך, האם לא כדאי לגרס בכל יום דף גמרא, שזה מציל אותו מכל הקלפות והמשחיתים וכו'?

העקר ראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח). מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, וזכור וגם זכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו): כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה

שְׁאֵדָם רָגִיל לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטֵיית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לָמָּה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֲסֹרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שְׂמֵשְׁתִּלֵּם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָה עָלֵינוּהָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂנוֹזְכָה לְהִתְרַאוֹת בְּשִׂמְחָה רַבָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברמא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסִדְר וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי כ"ב אֶדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

מָאֵד מָאֵד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּשַׁמְּחֵי מְאֹד מְאֹד שֵׁישׁ לָךְ חֵלֶק כָּל כָּךְ גָּדוֹל בְּקִהְלִתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא חֲמֵמָה שֶׁל אֱמוּנָה, בְּנִין יְסוּד שֶׁל חֶסֶד, כִּי הַחֶסֶד שֵׁישׁ בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ זֶה אִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וְלִשְׁעַר כָּלֵל, וְלִכְן צְרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּלֵם לְכַף זְכוּת, אִיכָּה עוֹד בְּעוֹלָם שׁוֹמְעִים כְּשֶׁאִשָּׁה יוֹלֶדֶת שְׁעוֹזְרִים לָהּ בְּעֶזֶר כָּל כָּךְ גָּדוֹלָה בְּלִי לְבַקֵּשׁ, רַק מִיִּזְמַת עֲצָמֵינוּ וְכוּ', שְׁנִשׁוֹת קִהְלִתְנוּ הַקְּדוּשָׁה עוֹזְרוֹת לָהֶן, וְלִכְן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁגַם אֶת תְּקִחֵי חֵלֶק בְּחֶסֶד וְתַעֲזְרֵי בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל – אֶהֱל אֲבָרְהֵם, שְׁבִזְכוּת הַחֶסֶד נִזְכָּה לְהַגְאֵל, וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת זְכוּת אֲבוֹת סִימָן ג') הַגּוֹמֵל חֶסְדִּים אֵין צְרִיךְ לְזְכוּת אֲבוֹת, אֲלֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר לוֹ מִצַּד עֲצָמוֹ; כָּל כָּךְ חֲשׁוֹב מִדַּת הַחֶסֶד, וְהוֹלֵךְ לִי בַחֲיִים שְׁנִשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִּהְיוּ בַעֲלוֹת חֶסְדִּים, וְכִךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִלְקוּט תְּהִלִּים רַמְזוֹ תַתְּל"ד) אָמַר רַבִּי סִימוֹן בְּשַׁעָה שֶׁבָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבְרָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, נַעֲשׂוּ הַמְּלֶאכִים כְּתוּת כְּתוּת, מֵהֵם אוֹמְרִים יְבָרָא וּמֵהֵם אוֹמְרִים אֵל יְבָרָא, חֶסֶד אוֹמַר יְבָרָא שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסְדִּים; וְלִכְן כְּשֶׁאֲנַחְנוּ עוֹשִׂים חֶסֶד אֶחָד עִם הַשֵּׁנִי, בְּזֶה אֲנַחְנוּ מִתְּחַבְּרִים אֶל אֱלוֹ הַמְּלֶאכִים שֶׁכֵּן אָמְרוּ לְבְרָא אֶת הָאָדָם שֶׁהוּא כְּלוֹ חֶסֶד, כִּי הַסֵּמֶךְ ״מ״ם ימ״שׁ וְגוֹנָדָא דִּילִיָּה הֵם הַמְּלֶאכִים הַמְּשַׁחֲיִתִּים שֶׁקְטָרְגוּ עַל בְּרִיאַת הָאָדָם וְכוּ',

ואם מוצאים תמיד זכות בהזולת ועושים חסד עם הזולת, על ידי זה אנחנו מתחברים אל המלאכים שיעצו להקדוש ברוך הוא שכן יברא את האדם כי הוא מלא חסדים, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתעסקי תמיד רק בחסד.
 יתן הקדוש ברוך הוא את החיים ביום רביעי בלילה בשעה תשע וחצי, יהיה דרשה בהבית הכנסת הגדול.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.
 המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברמב.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר ויקהל פקודי כ"ג אדר התשע"ג
 שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזק ושום דבר בעולם שלא יוכל לשבר אותך, ואל זה זוכים רק על ידי תקף האמונה, להיות חזק באמונה פשוטה שהוא יתברך מנהיג את עולמו בהשגחה פרטיית, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון.

אנשים מדברים עכשו פוליטיקה וכו' מי יעלה ויביא וכו' ומי בראש ומי בסוף וכו' ואף אחד לא קולט שהכל משחק מכור וכו' יש מנהיג לבינה, חכמינו הקדושים אמרו (יומא ל"ח). בשמך יקראוך במקומך יושביכך אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה.

לפעמים בני אדם כל כך עקשנים וגאותנים וכו' ובטוחים בעצמם ופתאום מלמעלה שולחים מישהו שיעשה צרות שיציק וכו' וכך כלם נכנסים בלחץ אוי מה יהיה? איך יהיה? מה נעשה? ואם יש לבני אדם שכל ושבים אליו יתברך אזי יתפרדו כל פועלי און, הקדוש ברוך הוא עושה פרוד ביניהם והם נתבטלים כלא וכו' ואם אין שכל וחושבים שהכל טבע מקרה

וּמְזוֹל אֲזַי מְקַבְּלִים עוֹד מִכָּה וְעוֹד מִכָּה וְכוּ' עַד שְׂיַחְזְרוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וַיִּדְעוּ שֵׁישׁ כָּאֵן יַד הַשֵּׁם מְכוֹנֶת.

זוהוּ הַלְמוּד הַעֲמֵק מִרְבֵּנוּ ז"ל שֶׁבְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן סִימָן ר"ן) שֶׁכָּל מִינֵי צַעַר וְכָל הַיְסוּרִים אֵינָם רַק מַחֲמַת חֶסְרוֹן הַדַּעַת, כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ דַּעַת וַיִּדְעַ שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֵין לוֹ שׁוּם יְסוּרִין וְאֵינוּ מְרַגֵּישׁ שׁוּם צַעַר כִּי (אִיּוֹב א') "הַיְוִי"ה נָתַן וְהַיְוִי"ה לָקַח" וְהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּחֶשְׁבוֹן צָדֵק וּבְכוֹנָה מְדִיקַת עַד מְאֹד.

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל שֶׁאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְהוּא אֲשֶׁר מְעוֹרָר אוֹתָנוּ בְּכָל יוֹם לְבָרַח אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלִהְיוֹת רְגִילִים לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיכִים אֶת הַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרָטִיית עֲלֵינוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלִתָּךְ וְהַרְגַל עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂזָה הִיְתָה בְּקִשְׁתּוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל לְכָל תַּלְמִידָיו, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁדָּן אֶת עֲצֻמוֹ בְּכָל פַּעַם וְעַל יְדֵי זֶה מִמַּתִּיק מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַדֵּינִים וַיִּזְכֶּה שְׂאִיר עָלָיו הָאוֹר הַגָּנוּז כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ט"ו) מִי שֶׁרוּצָה לְטַעַם טַעַם אוֹר הַגָּנוּז שִׂיתְגַּלְהַ לְעַתִּיד שִׁירָאָה לְשַׁפֵּט עֲצֻמוֹ בְּכָל דְּבַר שְׁעוֹשֶׂה שְׂזָה כָּל הַעֲנָיִן שֶׁל הַתְּבוּדוֹת כְּשֶׁאֲדָם מְרַגֵּיל עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי זוֹכָה לְקַרְבַּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל יְדֵי זֶה בּוֹנֶה הַבְּטָחוֹן הַעֲצֻמִי שְׁלוֹ, וְזוֹכָה לִישׁוֹב הַדַּעַת אֲמַתִּי.

נָא וְנָא אֶל תִּשְׁכַּח לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁבַת קַנ"ג וְעוֹד כַּמָּה יָמִים אֲנַחְנוּ זוֹכִים לְסִיִּם מְסַכֵּת שֶׁבַת וְלִהְתַּחִּיל מְסַכֵּת עֲרוּבִין וְזָכוֹר וְזָכוֹר שְׁדָף גְּמֵרָא יִצִּיל אוֹתָךְ מִכָּל מִינֵי פְרַעְנִיּוֹת הַמְּצוּיּוֹת בְּעוֹלָם וַיִּמְשֵׁךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

מְחַר בְּעָרֵב בְּשַׁעַת תְּשַׁע וְחֻצֵי יְהִיָּה דְרָשָׁה לְנָשִׁים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל

וְלִכְּנֵן אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלֶתְךָ לְהִיּוֹת בְּבֵית וְלִשְׁמֹר עַל הַיְלָדִים כְּדֵי שְׂאֲשַׁתְּךָ תּוּכַל לְבֹא לְדַרְשָׁה שְׁזֶה מְאֹד נְחוּץ.

ברמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֹדֵר וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי כ"ג אָדָר הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַזְּקִי בְּכָל הַכּוּחוֹת לְהִיּוֹת אֶךְ וְרַק בְּשִׂמְחָה שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שֶׁגַּם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשִּׂמְחָה, וְלִכְּנֵן אֶת צְרִיכָה לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה וְזֶה יוֹעִיל לְךָ מְאֹד לְעֵבֶר עַל מִשְׁבְּרֵי הַגְּלִים וְכוּ' שְׁעוּבֵר עַל כָּל אִשָּׁה בְּזֶה הָעוֹלָם.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מַה שְׁבִנִּי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ מִפְּנֵי שְׂאִין לָהֶם יָשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין לָהֶם יָשׁוּב הַדַּעַת מִפְּנֵי שְׂאִינָם בְּשִׂמְחָה, כִּי עַל יְדֵי שִׂמְחָה יְכוּלִים לְחַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל, וּבְלִי שִׂמְחָה אֵי אֶפְשָׁר לְהַשְׁתַּלֵּט עַל עֲצָמוֹ כָּלֵל.

וְלִכְּנֵן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׁבִיכְלֶתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוֹ בְּקִלּוֹת תּוּכְלִי לְהַתְגַּבֵּר עַל פְּגַעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן שְׁעוּבֵר עַל כָּל אִשָּׁה, וְעַל יְדֵי זֶה תִּקְנִי לְעֲצָמְךָ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי וְלֹא תִצְטָרְכִי לְפַחַד כָּלֵל.

תְּאֻמְיֵנִי לִי יִשְׂרָאוֹל לְךָ לְשִׂמְחָה שְׂאֶת נִמְצָאת בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ, חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה, בְּנִיָּן שֶׁל חֶסֶד, שִׂמְתִּנְהַג הַכֹּל עַל פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל וְאָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שִׂמְחָה סִימָן ה') הַשִּׂמְחָה שֶׁל מִצְוָה הִיא מְעוֹז לְאָדָם, סוּף סוּף גַּם לְךָ יֵשׁ חֶלֶק בְּקִהְלִתְנוּ הַקְדוּשָׁה שְׂרַק עוֹשׂוֹת הַנְּשִׂיִם מִצְוֹת וְגַם אֶת חֶלֶק מִהֵן וְלִכְּנֵן אֶת צְרִיכָה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד.

רוֹאִים בְּמִקּוּמוֹת אַחֵרִים אֵיךְ שְׂמִפְלִים וּמִשְׁפִּילִים אֶת הַנְּשִׂיִם וְכוּ' וְרַבְּנוּ ז"ל הַקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד וְהִתְבַּטָּא שֶׁתְּפִלוֹת הָאִשָּׁה הַרְבֵּה יוֹתֵר מִקְבָּלוֹת בְּשָׂמִים יוֹתֵר מִתְּפִלוֹת הַגְּבָרִים כִּי הַתְּפִלוֹת שְׁלֵהֵן זֶה עִם לֵב נִשְׁבָּר, לֵב אֲמֵת,

לב תמים, ולכן חזקי ואמצי לספר להקדוש ברוך הוא כל מה שעובר עליך
בפּרטי פרטיות ותראי נסים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

מחר בערב בשעה תשע וחצי יהיה שעור מאד נחוץ לנשות אנשי
שלומנו בבית הכנסת הגדול ולכן רציתי מאד שתבואי, הדרשה תהיינה רק
לנשים ולא לבנות ולכן שלא תביאו עמכן בנות בשום אופן.

ברמד.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר ויקהל פקודי כ"ג אדר ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מבאר בספורי נסיעותיו של רבנו ז"ל (שבחי הר"ן סימן טו, ובפצלת הצדיק סימן
ו'לא) שאמר רבנו ז"ל שתכף ומיד כשרק ירד מהספינה, השיג מה שהשיג וכו'
מה שרצה להשיג וכו', ולכן רצה כבר לחזור, אך היות שהגיעו ראש השנה,
יום הכפורים וסכות לא היה באפשרותו לחזור. ואחרי החגים רצה לחזור לחוץ
לארץ, רק האיש שלנה את רבנו ז"ל ר' יצחק ז"ל התעקש שהוא רוצה לנסע
למירון, צפת וטבריה, אבל רבנו ז"ל לא הסכים מפני טעמיו הכמוסים. ואף
שתלמידי המגיד הגדול ממעזריטש זי"ע שהיו גרים אז בטבריה בקשו אותו
הוא לא רצה, אבל לבסוף הסכים וכו'. ולכן לא רק לטבריה לא רצה רבנו
ז"ל לנסע, אלא גם לא לצפת ולמירון וכו' ולבסוף פן נסע.

והדברים האלו נעלמים מהשגתנו, כי כל הנסיעה של רבנו ז"ל היתה
במסירות נפש הכי גדולה, וכל פסיעה שלו היתה עם חשבון מיחה, ולכן כל
הנסיעות שלו היו פליאות גדולות ובפרט הנסיעה לארץ ישראל היא נפלאות
תמים דעים.

אגב, כשהיה רבנו ז"ל בטבריה, ומשם רואים את ההרים שסביב יבנאל,

הָטָה רַבְנוּ ז"ל אֶת יְדוּ הַקְדוּשָׁה וְהִרְאָה כְּלָפֵי הַהָרִים, וְאָמַר "שָׁם טוֹב לְגוֹר".
וַיְדוּעַ שִׁיבְנָאֵל הִיא מֵהַשְּׂדוֹת שֶׁל טְבָרְיָה וְנִמְצִיּוֹן רַבִּי עֲקִיבָא שֶׁהוּא בְּשִׁכּוֹן
ד' יְכוּלִים לְרֹאוֹת עִם מִשְׁקַפֵּת אֶת יְבִנְאֵל].

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ שֶׁתִּמְיֵד נַחֲזֹר בְּשִׁיחוֹתָיו הַקְדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְנוּ
ז"ל, אֲשֶׁר הִיְדִיעָה לְבַד מִמֶּנּוּ ז"ל, מְאֹד מְסֻגְלֵת לְנִשְׁמָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברמה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי כ"ג אָדָר ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (קְדוּשִׁין ל). בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם יִצְרוּ שֶׁל אָדָם
מִתְגַבֵּר עֲלָיו, וְאֵלְמָלֵא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר לוֹ לֹא יְכוּל לוֹ, וְגִלְהַ מוֹהֲרֵנִי
ז"ל שֶׁהַעֲזָרָה הַזֹּאת שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר לְכָל אֶחָד זֶה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי
הַצְדִּיק שֶׁבְדוֹר שֶׁהוּא מַחְדֵּשׁ חֲדוּשִׁין חֲדָשִׁים בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם לְחִזּוֹק לְאַמֵּץ
וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמְפִיחַ בָּהֶם רוּחַ חַיִּים שֶׁלֹּא יִתְיַאֲשׁוּ
עֲצָמָם מִלְּחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל אִף גְּדֹל הַתְּגַבְרוֹת הַיִּצָּר שֵׁישׁ עַל אָדָם בְּכֹל
יוֹם וַיּוֹם מִחְדָּשׁ.

וְהִנֵּה רַבְנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָנִים פ"א) שֶׁהָאָדָם יוֹתֵר גְּרוּעַ מֵהַיִּצָּר
הָרָע, כִּי בְּנֵי אָדָם יְכוּלִים לְהַפִּיל אֶת הַזּוּלָת בְּשֵׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתִּיו, כִּי הַיִּצָּר
הָרָע זֶה רַק לְפִי כּוֹחוֹ, מֵה שְׂאִיִן בֶּן הָאָדָם הוּא כְּלוּל מִכָּל הָעוֹלָמוֹת וְהוּא יְכוּל
לְמַנְעַ וּלְעַכֵּב אֶת הָאָדָם בְּיוֹתֵר, וְלִכֵּן בְּנֵי אָדָם הֵם מְאֹד מְסַכְּנִים שֶׁלֹּא יִפִּילוּ
וַיִּיַאֲשׁוּ אוֹתוֹ חֵס וְשְׁלוֹם כְּאֵלוֹ אֵינן לוֹ כְּכָר תַּקְוָה וּכְאֵלוֹ לֹא צְרִיכִים אוֹתוֹ וְכו'.
וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ז') שְׂאָדָם שֶׁלֹּא דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ
הוּא יוֹתֵר גְּרוּעַ מִחִיָּה רְעָה, כִּי מִי שְׂאִינּוּ שָׁם אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְפָנָי עֵינָיו
הוּא גְרוּעַ מִחִיָּה רְעָה וְהוּא מְסֻגֵּל גַּם לְהַרְגוֹ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית כ') כִּי אֲמַרְתִּי

רק אין יראת אלקים במקום הזה והרגוני וגו'. הרי שלך לפניך איך בן אדם יותר מסכן מחיה רעה וחיה טורפת.

מוכא בספרי מוסר שאריה מלך החיות טיל פעם ורצה לראות מה קורה בעולם החיות, והנה בא לפניו חמור, שאל אותו האריה למה אתה הולך כל כך עצוב? ענה החמור ואמר, למה שאני לא אהיה עצוב, האדם הגאותן הזה שם עלי משא כבד ונותן לי מפה שאלה, ואם אני לא הולך מהר כפי רצונו הוא נותן לי הרבה מפות. אמר לעצמו האריה, אני רוצה לראות את האדם הזה שמתעלל בחיות. והמשיך ללכת, והנה סוס בא מולו, שואל אותו האריה מה נשמע סוס? עונה לו הסוס לא טוב! שואל אותו האריה למה? עונה לו הסוס האדם הגאותן הזה רוכב עלי ונותן לי בעיטות עם הברזלים שעל המגפים שלו כדי שארוץ יותר מהה. אמר לעצמו האריה אני מכרח לראות את האדם הזה שמתעלל בחיות. ממשיך האריה לטיל והנה לפניו גמל, שואל אותו האריה מה נשמע גמל? עונה הגמל מר לי מאד, האדם הזה סוחב אותי עם חבל ארוך דרך המדברות, ויכולים לעבר ימים שאין לי אפלו מים לשתות ולכן מר לי מאד. אמר לעצמו האריה אני מכרח להכיר את האדם הזה שמתעלל בחיות. והנה רואה לפניו זאב שהוא חיה תוקפנית, שואל אותו האריה – מה שלומך זאב? עונה הזאב לא טוב. שואל אותו האריה למה? עונה הזאב, הנה נכנסתי לחצר אנשים לאכל כדי שבועי ופתאום התנפלו עלי בני אדם עם מקלות והרביצו לי מכות רצח, וכמעט שהרגוני, וברחתי כל עוד נפשי בי. אמר לעצמו האריה אני מכרח לראות את האדם הזה שמתעלל ומתעלל בחיות. והנה הוא ממשיך ללכת ופוגש את השועל, שואל אותו האריה הרי אתה הפקח שבחיות, מה עושים עם האדם הזה שמתעלל כל כך בחיות? אמר לו השועל הפקח אל תשאל, האדם הוא יותר חזק מכלנו, כמה פעמים הוא שם לי מלפדת וטמן שם אכל, וכשהלכתי לאכל נלפדתי במלפדת והיה לי קשה מאד לצאת ממנה. כעס האריה ואמר, יום אחד אני אמצא את האדם הזה ואני אתנקם בו על כל הסבל שסובלות כל החיות! והנה פתאום הולך נגדו אחד עם המון עצים שכרת ביער, עצר אותו האריה ושאל אותו מי אתה? ענה לו אני אדם! שאל אותו האריה אתה רוצה להתמודד עמי ולראות מי יותר חזק? ענה לו האדם, חכה פה

כִּי הִשְׁאֲרֵתִי אֶת הַכַּחַשׁ שְׁלִי בְּבֵיתִי, אֲנִי אֶלֶף הַבֵּיתָה וְאָבִיָא אֶת הַכַּחַשׁ שְׁלִי, וְאִזּוֹ נִרְאָה מִי יוֹתֵר חֲזָק. עֲנָה וְאָמַר הָאֲרִיָּה לְאָדָם, בְּסִדֵּר לָךְ. אָמַר לוֹ הָאָדָם אֲבָל אֲנִי מִפְּחָד שֶׁתִּבְרַח לִי, עֲנָה הָאֲרִיָּה לֹא! אֲנִי אֲחַכְּהָ פֹה עַד שֶׁתַּחֲזֹר. שָׁאֵל אוֹתוֹ הָאָדָם הֲאֵם תִּסְפְּכִים שְׁאֲקִשֶׁר אוֹתָךְ עַד שֶׁאֲחֲזֹר כְּדֵי שֶׁלֹּא תִבְרַח לִי? עֲנָה הָאֲרִיָּה בְּסִדֵּר, תִּקְשֹׁר אוֹתִי. הָאָדָם קָשֶׁר אוֹתוֹ וְכִשְׁהָיָה כְּבָר קָשׁוּר טוֹב טוֹב, לָקַח הָאָדָם עֵץ אַחַד מֵהָעֵצִים שֶׁסָּחַב, וְנָתַן לוֹ מִכּוֹת רִצָּח וּפְצָע אוֹתוֹ עַד שֶׁלֹּא הִיָּתָה יוֹתֵר תְּקוּמָה לְאֲרִיָּה.

וְהִנֵּה מוּבָא בְּדַבְרֵי הָאֲרִיָּז"ל (עַץ חַיִּים שַׁעַר ז' פָּרָק ב') וְכֵן בְּשַׁעַר הַקְּדוּשָׁה לְרַבֵּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל זַצ"ל וְכֵן בְּלִקוּטֵי אֲמָרִים מִבְּעַל הַתְּנַיָא פָּרָק א', שֵׁישׁ לְאָדָם נִפְשׁ אֱלֹקִית וְנִפְשׁ בַּהֲמִית. הַנִּפְשׁ הָאֱלֹקִית תְּמִיד מוֹשְׁכַת אוֹתוֹ לְהַשִּׁיג רַק רוּחָנִיּוֹת אֱלֹקוֹת, וְהַנִּפְשׁ הַבַּהֲמִית מוֹשְׁכַת אוֹתוֹ רַק אֶל גְּשָׁמִיּוֹת תְּאֵוּוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה שֶׁקוֹץ תְּעוּב וְזֵהוּם וְכוּ' וְזוֹ הַמְּלַחְמָה בֵּינֵיהֶם, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לִקְוֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן רַלג) הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹלַח לְאָדָם אֶת הַנְּסִיּוֹנוֹת הָאֵלוּ לְרֵאוֹת מִי תִגְבֵּר עַל מִי וְכוּ' וַיֵּשׁ לוֹ תַעֲנוּג גְּדוֹל כְּשֵׁישׁ לְאָדָם שֶׁכָּל וּמִתְגַּבֵּר עַל הָרַע וּמִנְצֵחַ אוֹתוֹ.

וְלִכֵּן עָלֶיךָ לְהַתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשְׁבֵּר בְּזֵה שֶׁאַתָּה נוֹפֵל בְּכָל פַּעַם בְּלִכְלוּךָ וְזָבַל וְכוּ', אֲדַרְבֵּה כְּכֹל שֶׁאַתָּה נוֹפֵל וּמִקְבֵּל מִכּוֹת וְכוּ' תִּקְוֵם וְתִתְחַזֵּק וְתִחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. וְדַע לָךְ שֶׁהַבְּחִירָה חֲפָשִׁית כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לִקְוֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן נד) הַבְּחִירָה הִיא בְּיַדֵּי הָאָדָם לַעֲשׂוֹת כְּרָצוֹנוֹ, וְעַל כֵּן אֲסוּר לָךְ לְהִשְׁבֵּר בְּשׁוּם פְּנִים, קַח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֵּיךָ וְתִחֲזֹר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֲפִלוּ שְׁבִין כֶּף אֶתָּה נוֹפֵל וְנִכְשָׁל וְכוּ' קוּם בְּכָל פַּעַם וְתִחֲזֹר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוֹלָה, וְלֹא תִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם כִּי אֶתָּה צָרִיךְ לְדַעַת כִּי הַכֹּל זֶה נְסִיּוֹנוֹת מֵהַשָּׁמַיִם לְרֵאוֹת אֶל מִי תִפְנֶה בְּעַת צְרָתְךָ וְכוּ', וְלִכֵּן רֵאֵה לְחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, רַק תִּשְׁמַר מִבְּנֵי אָדָם שֶׁהֵם מְאֹד מְסַכְּנִים וְכוּ'.

החזק עצמך ברבנו ז"ל שהוא הצדיק האמת שצ'עק (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן עח) אין שום יאוש בעולם כ'לל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברמו.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר ויקהל פקודי כ"ג אדר ה'תשע"ג
ש'לום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, אדם חי ומסתובב בעולם ואין לו משג מה קורה עם נפטרם וכו' שם בעולם העליון זה משג אחר לגמרי, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כג) בעולם הזה הרחמנות נראית לעינים, כשחסר לאדם בגד ללבש או לחם לאכל וכו' מרחמים עליו, אבל גדל הרחמנות שיש על אחד שנפטר בלא כלום זה אי אפשר לתאר ולשער כ'לל, כי יש נשמות ערמות לגמרי בלי תורה ובלי מצוות ומעשים טובים ובוכות שירחמו עליהן, ומסכנות, אין מי שירחם עליהם כ'לל, ולכן כשאחד מניח בן או בת או הרבה ילדים, כל הטוב והחסד והצדקה וקיום המצוות והתורה שעושים לעלוי הנשמה זה להם טובה גדולה עד מאד, וגדל הנחת רוח שעושים להם אין לתאר ולשער כ'לל.

ולכן אמר רב, כשתספיד אותי תחמם את לבות השומעים כדי שיתעוררו בתשובה ויבכו והזכות הזו תעמד לי למעלה בשמים, רואים שאפלו רב בקש דבר קטן כזה, להספיד אותו באפן כזה שאנשים יתעוררו בתשובה והזכות הזו תעמד לו.

ומכל שכן כשאחד לומד איזה למוד או מקים איזו מצוה לעלוי נשמה כ'לשהי, הוא גורם לה טובה גדולה עד מאד בשמים, והמפרשים פ'רו שו כיון שאדם נפטר מזה העולם כבר נקרא עומד, כי שם אי אפשר להתעלות, אבל כשבר ישראל לומד תורה או מקיים מצוות לעלוי נשמתו אזי גם שם הוא עולה ומתעלה למעלה למעלה.

וְכֵן אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל שְׁזוֹ הַמַּעֲלָה שֶׁל אָדָם הַזּוֹכֶה לְהִשְׁתַּטֵּחַ עַל קֶבֶר הַצַּדִּיק, כִּי אִזּוֹ הַצַּדִּיק צָרִיךְ לָרַדֵּת אֵלָיו, וּבְזֶה שִׁיּוּרֵד אִזֵּי כִּשְׁעוּלָה, עוֹלָה לְמָקוֹם יוֹתֵר גְּבוּהָ, וְכֵן לְעוֹלָם. וְלָכֵן זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְהִיּוֹת בְּכָל פַּעַם אֲצֵל קֶבֶר הַצַּדִּיק שֶׁהוּא יוֹרֵד בְּכָל פַּעַם אֶל זֶה שְׁמִבְקֵשׁ שָׁם, וְאַחַר כֵּן עוֹלָה עוֹד יוֹתֵר גְּבוּהָ, וְלָכֵן גַּם לְאַחַר הַהִסְתַּלְקוֹת שֶׁלוֹ הוּא נִקְרָא הוֹלֵךְ, כִּי בְּכָל פַּעַם עוֹלָה מֵעֵלָה מֵעֵלָה.

וְלָכֵן לֹא רַק לְאָדָם שֶׁבָּא אֶל קֶבֶר הַצַּדִּיק יֵשׁ תּוֹעֵלֶת, שְׁבִזְכוּת הַצַּדִּיק הַגְּנוּז שֶׁם יִשְׁמְעוּ אֶת תְּפִלָּתוֹ, אֲלֵא גַם לְנִשְׁמַת הַצַּדִּיק יֵשׁ טוֹבָה, כִּי כֵּן גַּם אַחֲרֵי פְטִירָתוֹ הוּא נִקְרָא הוֹלֵךְ, כִּי בְּכָל פַּעַם עוֹלָה מֵעֵלָה מֵעֵלָה.

וְשִׁמְעֵתִי שֶׁפַּעַם בָּא אָדָם בְּחֵלוֹם אֶל בְּנָיו וּבְכֶה, אֲנֵא שֶׁלְּחוּ לִי חֲבִילוֹת חֲבִילוֹת, וְהַחֲלוֹם חָזַר אֵלֵיהֶם כַּמָּה לַיְלוֹת, וּמְאֹד פָּחַדוּ וְהִצְטַעְרוּ עַל בְּכִיַּת אֲבֵיהֶם, אָבֵל לֹא יָדְעוּ מַה פֶּשֶׁר הַחֲלוֹם. וְהִלְכוּ אֶל צַדִּיק גְּדוֹל שִׁיְפָרֵשׁ לָהֶם אֶת פֶּשֶׁר הַחֲלוֹם, וְעָנָה לָהֶם הַצַּדִּיק, כִּינֵת אֲבִיכֶם שֶׁתְּלַמְדוּ תוֹרָה וּתְקַיְמוּ מִצְוֹת וְתַעֲסִקוּ בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים וּבְצַדִּיקָה וְחֶסֶד, וְהַכֵּל שִׁיְהִיָּה לְזְכוּת אֲבִיכֶם, וְאֵת הַחֲבִילוֹת הָאֵלוֹ הָאֲבָא צָרִיךְ לְמַעֲלָה, כִּי שָׁם זֶה מְאֹד חֲסֵר לְנִשְׁמָה, וְהִילָדִים יְכוּלִים לְזְכוּת אֵת הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנִּפְטְרוּ וְלִהְיוֹתָם בְּעֵלְיָה אַחַר עֲלִיָּה, וְלַעֲשׂוֹת לָהֶם שָׁם טוֹבָה גְּדוֹלָה, וְכֵן עָשׂוּ הַבְּנִים וְהַפְּסִיק הָאֲבָא לְבֵא אֵלֵיהֶם בְּחֵלוֹם. רֹאִים מְזֵה אֵיךְ שֶׁהַנְּשָׁמוֹת מְאֹד מְאֹד נִהְנוֹת לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם אִם עוֹשִׂים מַשְׁהוֹ בְּשִׁבְלֵן, וְזוֹ טוֹבָה רַבָּה עֲבוּרֵן.

וּסְפַר לִי הָרַב הַחֲסִיד ר' לױ יִצְחָק בְּנֵדֵר ז"ל שֶׁבָּא אֵלָיו בְּחֵלוֹם אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב תְּמִיד בְּחַיִּים חַיִּיתוֹ בְּשַׁעֲרוֹ שֶׁלְּמַד בֵּין מִנְחָה לְמַעְרִיב לְקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן, וְאָמַר לר' לױ יִצְחָק ז"ל לְמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב דְּבַר רַבְּנֵנוּ ז"ל אִם לֹקְחִים אֶת זֶה בְּאִמַּת וּבְכַרְצִינּוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם, וְעוֹד אָמַר לוֹ כִּי לְמַעֲלָה תּוֹבְעִים מְאֹד עַל לְמוּד כְּסִדְרָן.

עוֹד סְפַר לִי ר' לױ יִצְחָק ז"ל שֶׁבְּהִיּוֹתוֹ גַּר בְּאוּמָן אַחַר שֶׁהִסְתַּלַּק הַצַּדִּיק מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ ר' גַּעֲצִיל זצ"ל, בָּא אֵלָיו בְּחֵלוֹם, וּשְׁאָלוֹ ר' לױ יִצְחָק ז"ל מָה

אַתְּכֶם שָׁם? עֲנֵה וְאָמַר עִס אִי זְמִיר נִישׁוּט שְׁלֻעֶכֶט, נֶאֱהָר אִיךְ הָאָב גִּיקְעֵנֵט
מֵאֲכִינ בַּעסִיר (זֶה לֹא רַע לִי, אָבֵל הֵייתִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר טוֹב).

הָרִי שְׁלֵךְ לַפְּנֵיךְ מַעֲלַת הָאָדָם שְׁזוּכָה לְהַכִּינ לַעֲצָמוּ צְדָה לְדֶרֶךְ הָאָרְכָה,
וּכְבֹר לֹא צָרִיךְ שְׁיַעֲשׂוּ לּוֹ טוֹבָה שָׁם כִּי הוּא הַכִּינ טוֹב אֲמַתִּי וְנִצָּחִי, וְכֵן
מַעֲלַת הָאָדָם שְׁמֻזְכָּה אֶת נִשְׁמַת אַבּוֹתָיו שְׁכַבֵּר נִסְתַּלְקוּ, כִּי הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת
וְהַמַּעֲשִׂים טוֹבִים שְׁעוֹשִׂים בְּשִׁבִיל נִשְׁמַתָּם מוֹעִילִים לָהֶם מְאֹד שָׁם בְּעוֹלָם
הָעֲלִיּוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרֵמָז.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר וִיקָהֵל פְּקוּדֵי כ"ג אָדָר ה'תשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

זֶה לִי כְבוֹד גְּדוֹל לְשִׁמְעַ שְׁאָבִי מוֹרֵי הָיָה הַמְּסֻדֵר קְדוֹשֵׁינ שְׁלֵךְ, וְזוֹ
זְכוּת גְּדוֹלָה עַד מְאֹד, כִּי אֲדוּנִי אָבִי מוֹרֵי הָיָה גָאוֹן עֲצוּם, בְּקִי נִפְלֵא בְּש"ס
וּבְפּוֹסְקִים, הָיָה מְפַלְפֵל גְּדוֹל כְּמוֹ שְׂרוּאִים קִצַּת בְּסִפְרוֹ "מִנְחַת זָאֵב" עַל
הַש"ס, וְכֵן הָיָה בְּקִי בַד' חֲלָקִי שְׁלַחָן עֲרוּךְ בְּאִפְּן נִפְלֵא מְאֹד מְאֹד.

וּסְפְרוּ לִי כַּמָּה וְכַמָּה רַבָּנִים גְּדוֹלִים וּמְבַהֲקִים אִיךְ שְׁהִיו ד' חֲלָקִי
שְׁלַחָן עֲרוּךְ מְנַחִים לַפְּנֵי, וְעֵנָה עַל אֶתֶר עַל כָּל שְׁאֵלָה שְׁשָׂאֵלוּ אוֹתוֹ בְּלִשׁוֹן
הַמְּדִיקַת בְּאִפְּן נִפְלֵא, וְכֵן סִפֵּר לִי הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל הָרַב רַבִּי יִשְׁכָּר בְּעַר רוֹטְנִבֵּרְג
זַצ"ל הָרַב מוּוֹאדִיסְלוּב, שְׁהִיָּה לוֹ כּוֹלָל וְלָמַד עִם אַבְרָכִים יוֹרֵה דַעָה, וְהָיִית
שְׁהוּא כְּנֵס אֲסִיפַת רַבָּנִים בְּבֵית מְדֻרָשׁוֹ, וְעַד שְׁבָאוּ וְהַתְּאֲסָפוּ הַרַבָּנִים, לָמַד
עִם אַבְרָכִי הַכוֹלָל שְׁלוֹ. וַיַּעַן שְׁאָבִי מוֹרֵי הָיָה דִיקָן גְּדוֹל בְּזִמְן וְלִכְּן בָּא
רֵאשׁוֹן וַיֵּשֶׁב מֵהַצַּד בְּקִצָּה בֵּית הַמְּדֻרָשׁ, וְכֹאשֶׁר הָרַב מוּוֹאדִיסְלוּב אָמַר לַפְּנֵי
הָאַבְרָכִים אֵיזָה ש"ךְ אוֹ ט"ז, הָיָה הָאָבָא מִמְשִׁיךְ לוֹמַר בְּעַל פֶּה קְדִימָה אֶת
הַש"ךְ וְאֶת הַט"ז עִם הַלְשׁוֹן הַמְּדִיקַת, וּסְפֵר לִי הָרַב שְׁהוּא תְּמִיד עוֹרֵר אֶת

הַאֲבָרְכִים שֶׁכֶּךָ צָרִיךְ לְלַמֵּד וּלְחַזֵּר עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּי. וְעוֹד כַּמָּה רְאֵשִׁי כוֹלְלִים סִפְרוּ לִי לְהַפְלִיא אֵיךְ שִׁבְחָן אֶת הַאֲבָרְכִים בְּאֶפֶן כִּזֶּה שֶׁהִכֵּל יָדַע בְּעַל פִּה וְהַפְלִיגוּ בְּמַעֲלָתוֹ עַד מְאֹד.

וַיְדוּעַ שֶׁקָּבַל סְמִיכָה בְּגִיל תְּשַׁע עֶשְׂרֵה מֵהַגְּאוּן בְּעַל שׁו"ת הַמַּהְרֵש"ג שְׁלֹא נָתַן הַתֵּר הוֹרָאָה לְאַף בַּחוּר רֵוֶק מְעוֹלָם, וְלוֹ נָתַן הַתֵּר הוֹרָאָה שְׁלֹא נִמְצָא בְּכֻלָּל בְּלִשׁוֹן כִּזֶּה "אָדָם אֶחָד מְאָלְף לֹא מְצֵאתִי בְּקִי כִּזֶּה", וְכֵן קָבַל הַתֵּר הוֹרָאָה מֵהַגְּאוּן בְּעַל "לְבוּשֵׁי מְרֻדְכִי" עִם תְּאָרִים גְּדוֹלִים כְּשֶׁהָיָה עֹדִין בַּחוּר רֵוֶק בְּגִיל תְּשַׁע עֶשְׂרֵה.

אָבִיו הָיָה גְּאוּן גְּדוֹל וְצַדִּיק קְדוֹשׁ עוֹבֵד הַשֵּׁם נִפְלָא, שָׂמוּ הָיָה רַבִּי אֶלְכָסְנֵדֶר זִישָׁא זצ"ל ה"י, וְהָיָה רַב בְּיָשׁוּב קְטָן בְּשֵׁם סִילָאדִי פִיעַר בְּמִדִּינַת רוֹמְנִיָּה, וְשֵׁם שֶׁקָּדַעַל הַתּוֹרָה וְעַל הַעֲבוּדָה רַב הַיּוֹם וְרַב הַלִּילָה, וְאַף שֶׁרָצוּ לְהַעֲלוֹתוֹ לְרַב בְּעִיר גְּדוֹלָה לֹא רָצָה בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֶּן, כִּי פֶה לֹא הָיוּ לוֹ שׁוּם טְרֻדוֹת וְרַק יָשַׁב וְלָמַד בִּיגִיעָה עֲצוּמָה, וְהָיָה אִישׁ מוֹרֵם מְעַם בְּעַל מְקָבַל גְּדוֹל, וְלֹא הִחְסִיר חֲצוֹת וְאַמְרוּ בְּבִכּוּת עֲצוּמוֹת, וּבַחֲרָף הָיָה מוֹסֵר נִפְשׁ לְטַבַּל בְּמַקְוֵה שֶׁהָיָה שׁוֹבֵר אֶת הַקֶּרַח עִם גְּרִזָּן וְכו'.

הָיָה לוֹ חֲבוּר עַל כָּל חֵלֶק יוֹרֵה דַּעְיָה עַל כָּל סִימָן וְסִימָן וַיִּכְבֵּר הָיָה מוֹכֵן לְדַפּוּס, אֶךְ מְרַב עֲנִיּוֹת לֹא הָיָה בִּידוֹ לְהַדְפִּיסוֹ, וְאַחַר כֵּךְ אָבַד בְּשׁוֹאָה עִמּוֹ בִּיחַד שֶׁנֶּעְקַד עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם.

וְאֲדוּנֵי אָבִי הָיָה מְסַפֵּר עֲלָיו גְּדוֹלוֹת עַד מְאֹד, שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב רַב הַיּוֹם בְּטַלִּית וְתַפְלִין, וְהָיָה צֵם צוּמוֹת, וְהָרַב הַקְּדוֹשׁ מְסַאֲטָמָר הַפְּלִיג בְּמַעֲלָתוֹ לְפָנֵי אֲדוּנֵי אָבִי כִּי הִכִּיר אוֹתוֹ טוֹב, כֵּךְ אָמַר לְאֲדוּנֵי אָבִי.

אָבִיו שֶׁל זְקֵנִי רַבִּי אֶלְכָסְנֵדֶר זִישָׁא זי"ע הָיָה שָׂמוּ רַבִּי מְנַחֵם זָאב זי"ע וְהוּא הָיָה בְּעַל מְקָבַל גְּדוֹל, וְהָיָה תַלְמִיד הַרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִצְחָק אֵיזִיק מְקַאמָרְנָא זי"ע, וְקָבַל מִמֶּנּוּ סְמִיכָה. אַחַר שֶׁנִּסְתַּלַּק הָיָה קָבְרוֹ כַּח הַמוֹשֵׁף שֶׁהָיוּ רְגִילִים לְבֹא לְהַתְּפַלֵּל עַל קָבְרוֹ בְּעַת צָרָה, וְלֹא מִזְמָן נִמְצָא קָבְרוֹ וְקָבַר אֲשֶׁתוֹ שֶׁשְׂמָהּ הָיָה רַבָּקָה, וְעַכְשָׁיו שְׁלַחְתִּי כֶּסֶף שִׁישְׁפָּצוּ אֶת כָּל בֵּית הַקְּבָרוֹת שָׁם, וּמִתְקַנִּים מַחְדָּשׁ אֶת הַמַּצְבֵּה שֶׁנַּחֲרָבָה בְּעַת הַמַּלְחָמָה.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הֵם דוֹר אַחֲרֵי דוֹר רַבָּנִים גְּאוּנִים וְצַדִּיקִים וּבְעֲלֵי מְקַבְּלִים, וְאֲדוּנֵי אָבִי הָיָה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה דוֹרוֹת עַד הַתּוֹסְפוֹת יוֹם טוֹב זִי"ע וְלִמְעֻלָּה בְּקֹדֶשׁ, וּכְבֹר אֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת יְחוּס סִימָן ג') קָשָׁה לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲבִיר וּלְכַטֵּל גְּדוּלֵי הַיְחוּס.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי כ"ד אָדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח

בְּאֵתִי לְחִזּוֹק אוֹתָךְ שֶׁלֹא תִפֹּל בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל מִפְּגַעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן כִּי גְדוּל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ .

רַק חִזּוֹק וְאִמְצָן מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְדַע לָךְ שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא וְעַל יְדֵי שֶׁתְּהִיָּה חִזּוֹק וְאִמְצָן בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה עַל יְדֵי זֶה יְאִיר עֲלֶיךָ אוֹר הַשְּׂכִינָה וְתִהְיֶה בְּטֹל לְגַבֵּי הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא וְתֵאִיר עַל נִפְשְׁךָ כָּל מִינֵי שְׁפַע.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה סִימָן ל"ג) עַל יְדֵי אֲמוּנָה יִסְלַח לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ וְלָכֵן חִזּוֹק וְאִמְצָן לְהֵאֱמִין בֵּהשֵׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ אֶת תְּפִלָּתְךָ, וְלָכֵן רֵאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּישִׁיטוֹת וְדַע לָךְ שֶׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁבּוֹר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הַעוֹלָמוֹת וְעוֹשֶׂה רַעַשׁ גְּדוּל לְמַעְלָה וְכוּ' אֶךְ הָאָדָם מִקְטַנּוֹת דַּעְתּוֹ וְקַטְנּוֹת אֲמוּנָתוֹ אֵינוֹ מֵאֱמִין בְּזֶה, וְלָכֵן הוּא מִתְרַשֵּׁל וּמֵאֲבֵד בִּידֵיו טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי שְׂרוּצִים לְתַת לוֹ לְמַעְלָה.

לָכֵן הַדְּבָר הַרְאִישׁוֹן קַח אֶת גּוּפְךָ בְּכָל בִּקּוּר וּטְבַל אוֹתָהּ בְּמִקְוֵה שְׂאֵז בּוֹ בְּרַגַע שְׂגוּפְךָ הַגִּשְׁמִי נִטְבַּלְתָּ כִּאֲן בְּמִקְוֵה תִתְאַהּ בּוֹ בְּרַגַע נִשְׁמַתְךָ נִטְבַּלְתָּ שֵׁם לְמַעְלָה בְּמִימֵי הַדַּעַת וְנִזְדַּכְךָ גַּם גּוּפְךָ וְנִשְׁמַתְךָ יַחַד.

אחר כך תעשה מעשה בפעל ותלך בזריוות לבית הכנסת ששם משכן השכינה ותתפלל במנין דיקא ואז בהכרח שהקלפות שבראת מעוונותיך המרבים ובפרטיות מפגמי הברית שלך יברחו ממך ותמשיך עליך השגחה שלמה כמאמרם ז"ל (ברכות ו) כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו, אבל אוי לאותה בושח פשעך לא הולך לבית הכנסת איזה בושח ותסבל ותסבל נשמתו עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות פרק ב') כל מי שאינו נכנס בבית הכנסת בעולם הזה אינו נכנס לבית הכנסת לעתיד לבא הינו עוד בחיים חיותו יסבל מה שייסבל וכו' כי עצם ביאת האדם שלש פעמים לבית הכנסת להתפלל שחרית מנחה מעריב מאיר על נפשו אור אלוקי ואז יקל לו בפרנסתו ויתפרדו כל פועלי און.

ולכן אבקש אותך קח את עצמך בידיך ותבא שלש פעמים ביום בבית הכנסת ועל ידי זה יאיר עליך מלך הכבוד ותמיד תהיה בשמחה עצומה, כי במקום השכינה שם השמחה מצויה ולכן צריכים לשמר מאד לא לזלזל בבית הכנסת שלא יעשה קלניא לשכינתא בושח לנשמתו שהיא חלק אלוך ממעל ולכן אמרו חכמינו הקדושים (מגלה כ"ח) בתי כנסיות אין נוהגין בהם קלות ראש, אין אוכלים בהן ואין שותין בהן.

נא ונא חוס על נפשך ואל תהיה עצוב כי עם עצבות לא פועלים כלום רק תתחזק להיות בשמחה תמיד, והשמחה היא הצלחת האדם, כי מי שתמיד שמח, והוא משמח את אשתו כמאמרם ז"ל (ראש השנה ו) אשה בעלה משמחה על ידי זה נשפע עליו שפע בפרנסה ורבנו ז"ל הזהירנו ביותר לכבד ולקיר את האשה ואמר (שיחות הר"ן סימן רס"ד) כמה סבל האשה סובלת צער עבור צער לדה וגדול וכו' וכו' ואמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ס"ט) שכל העשירות של האדם בא לו רק בזכות אשתו ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.) אוקירו לנשייכו כי היכי דתתערתו תכבדו את נשותיכם כדי שתתעשרו. אתה כל כך דואג על פרנסתך וכו' אבל אתה גורם לעצמך עניות בזה שאתה

מְזוּלָזֵל בְּאַשְׁתָּךְ וְכו', עִם כָּל מִינֵי תְרוּצִים וּטְעָנוֹת וּמַעֲנוֹת שֶׁל הַבַּל הַבָּלִים וְכו', כִּי בָּאֵם הָיָה לָךְ סִבְלָנוֹת עִם אֲשֶׁתְּךָ לֹא הָיָה חֶסֶד לָךְ שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

מָחָר בְּיוֹם חֲמִישִׁי בְּשַׁעַה שְׁלֹשׁ יְהִיָּה שַׁעוֹר לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּכוֹלֵל
"תְּפָאֶרֶת בְּנִימִין" רְצִיתִי שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְבוֹא.

ברמט.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֵדֶר וִיקָהֵל פְּקוּדֵי כ"ד אָדָר הַתִּשְׁעִי
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחַזֵּר לָנוּ אֶת נְשִׁמְתֵינוּ בְּכָל
יוֹם מִחֲדָשׁ, כְּדֵי שְׁנוּזָכָה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכְן עֲלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת
וּבְיִתֵךְ עַז לְהִיּוֹת אִשָּׁה חֲזָקָה וְעֵקֶר הַהִתְחַזְקוֹת צְרִיכִים בְּאֻמוּנָהּ בּו' יִתְבָּרַךְ,
וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ל"ג) אֲצֵל בְּנֵי אָדָם הָאֻמוּנָה הוּא דְבַר קָטָן אֲכָל
אֲצֵלֵי הָעֵקֶר הוּא הָאֻמוּנָה וְעֵקֶר הָאֻמוּנָה כְּמוֹ שֶׁהַנָּשִׁים הַתְּמִימוֹת מְאֻמִּינוֹת,
וְרַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת הָאֻמוּנָה וְהַתְּפִלָּה שֶׁל הַנָּשִׁים הַתְּמִימוֹת
בְּשָׂמִים זֶה אֵין לְתַאֲרֵי וְאֵין לְשַׁעֵר כָּלָל.

וְלִכְן חֲזָקִי וְאֻמְצִי מְאֹד מְאֹד וְאֵל תְּהִי שְׁבוּרָה וּבְמַצַּב רוּחַ יְרוּד וְכו' וְכו'
אֲדַרְבֶּה תְּהִי גְּאָה שְׂאֵת בַּת יִשְׂרָאֵל בַּת שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְאֵת הוֹלָכַת בְּצַנִּיעוֹת, כִּי הַצְּנִיעוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה הֵן בְּדַבּוּר וְהֵן בְּלְבוּשׁ זֶה
הַגְּאֻוָּה שֶׁל בַּת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֵלְקֶךָ.

נָא וְנָא רְאֵי רַק לְשִׁמְחָה וְלִהְשִׁרוֹת שְׂמִחָה בְּבֵית הֵן לְשִׁמְחָה אֶת בְּעֵלְךָ וְהֵן
אֶת הַיְלָדִים וְאֵף שְׂאֵנִי יוֹדַע שְׂזֵה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ כִּי גַם עֲלֶיךָ עוֹבֵר מֵה
שְׁעוֹבֵר וְכו', בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִמֶּשׁ וְכו' עִם כָּל זֹאת עֲשִׂי אֶת הַחֲשׁוּבֹן מֵה פְּעֻלַּת
אֲתָמוּל עִם הַכַּעַס וְהַעֲצָבוֹת שֶׁהֵייתָ בָּהֶן? הָאֵם זֶה עֶזֶר לָךְ? הָאֵם הַתְּקַדְמָת
מִזֶּה? אֲדַרְבֶּה הַעֲצָבוֹת הַבִּיא אוֹתְךָ סֵתֵם לְוִכּוּחִים וְלְמַרְיבוֹת וְעִגְמַת נַפְשׁ

בַּחֲנֻם וְלִכְּן תִּקְחִי עִצְמוֹךְ בְּיַדְךָ וְתִתְחִילִי הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה הַיּוֹם דִּיקָא רַק לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה וּתְשַׂמְחִי אֶת חֲבֵרוֹתֶיךָ וּבְזֶה גַם אֶת תְּהִי בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה שְׂזֵה מִצְּוֶה
גְּדוּלָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

מָאָד מָאָד רְצִיתִי שֶׁהַיּוֹם בְּלִילָה בְּשַׁעֲהַ תִּשַׁע וְחֲצִי תְּבוֹאִי לְבֵית הַכְּנֶסֶת
הַגְּדוֹל וְתִבְיָאִי גַם אֶת חֲבֵרוֹתֶיךָ וּשְׂכֵנוֹתֶיךָ.

ברנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר כִּי וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי כ"ד אֲדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל כָּל לַיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב"
הַגְּרִים ב' יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

יֵשׁ מֵאֲמֵר הַחֲכָם "הַהֲכָרַח אִם לֹא יִשְׁבַּח לֹא יִגְנֶה" אֲנִי מְכָרַח לְהוֹדִיעַ
לְכֶם דְּבַר מָאָד נְחוּץ שְׁלֹא תִפְלוּ בְּפַח יְקוּשׁ וְכו'.

נִפְתַּח מִשְׁרַד תּוֹרוֹךְ שֶׁל קַרְקָעוֹת וְדִירוֹת עַל הַכְּבִישׁ הָרֵאשִׁי וְכֵן יֵשׁ
אֶחָד צְרָפְתִי שְׂאוּמֵר שְׁבוּנָה שְׁכוּנָה אֲבָל הַכַּל עוֹרְבָא פּוֹרַח, וְלִכְּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִזְהָרוּ מָאָד לֹא לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם כִּי אַתֶּם שָׁמַיִם אֶת הַכֶּסֶף
שְׁלֹכֶם עַל קֶרֶן הַצָּבִי וְאֵל תִּהְיוּ מֵהַצּוֹעֲקִים וְאִינֶם נִעְנִים.

וְאֵגֵב אֲנִי מְכָרַח לְהוֹדִיעַ לְכָלְכֶם שְׁכָל הַשֵּׁטַח מִמּוֹל הַבַּיִת כְּנֶסֶת הַגְּדוֹל
שִׁיךְ לִי, וְלִכְּן חָבַל שְׁמִישָׁהוּ יִשְׁקִיעַ אֶפְלוּ פְרוּטָה אַחַת כִּי הַכַּל יִלֵּךְ לוֹ לְאֲבוּד
וְרֹא כִי הִזְהַרְתֶּם!

וְאֵגֵב לְפָנַי שְׁמִישָׁהוּ קוֹנֶה שֵׁטַח לְבִנְיָה טוֹב שִׁיְהִי בְקָשֶׁר עִם הַמִּשְׁרָד כִּי
לְאַחֲרוֹנָה מְכָרוּ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֵׁטַח וְלִבְסוֹף נִתְגַּלָּה שֶׁהַכַּל הָיָה שָׁקֵר וְאֲבוּדוֹ
אֶת כֶּסֶפָם לְגַמְרֵי כִּי נִתְגַּלָּה שֶׁהַשֵּׁטַח אֵינָה לְבִנְיָה, אוֹ יֵשׁ עַל זֶה שְׁעֵבוּדִים
וְכו' וְלִכְּן תִּזְהָרוּ מָאָד לֹא לְפַל בְּפַח.

הקדוש ברוך הוא ישמרנו מכל מיני רמאים וצבועים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ברנא.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר ויקהל פקודי כ"ד אדר ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הספור שלך מאד מאד עצוב וכואב, עם כל זאת את צריכה להתחזק מאד, ואת צריכה להתאזר עם אמץ ולדבר פתוח הן עם האבא והן עם האמא, ולהתחנן לפנייהם שישלימו ביניהם בשביל הילדים, ותפתחי עצמך לפנייהם, הינו לגלות את פנימיות לבבך ואיך שזה כואב לך ומה ההרגשה שלך וכו' ואיך ששאר הילדים סובלים וכו'.

כי הורים לא שמים לב מה הם גורמים על ידי המריבות שלהם לילדים שלהם, שהורסים אותם נפשית לגמרי, ובטוח שאם ההורים היו יודעים את זה או מבינים ומרגישים את זה, אזי לא היו רבים וזה ברור.

בדרך כלל ההורים חושבים, מה הילדים מבינים הם עדין קטנים, וכשיגדלו אזי נשלים בינינו וכו' ואינם תופסים שבין כך הזמן עובר והילדים גדלים וכו' והשנאה ביניהם מתגברת וכו' והפער והקרע מתרחב וכו' ובין כך מתגרשים, בשעה שהיו יכולים לכבות את האש כשהיתה עדין קטנה.

ולכן לדעתי כפי שאת כותבת את המכתב ומציגה את השאלה ואת הספור וכו' את נראית הרבה יותר גדולה מהגיל שלך, ולכן היה טוב שתדברי עם ההורים ותסבירי להם כמה שאתם הילדים סובלים סבל גדול וכו' ולדעתי זה יזוז להם את הלב וישלימו ביניהם, כי בדרך כלל הורים שרבים ביניהם לא שמים לב איך שהם הורגים נפשית את ילדיהם, כי אם היו יודעים היו משלימים ביניהם.

חכמינו הקדושים אמרו (גטין ז'): המגרש אשתו הראשונה אפלו מזבח מוריד עליו דמעות, ונשאלה השאלה, מה פתאם המזבח מוריד דמעות? הלא היו עוד כלים יקרים במשכן ובבית המקדש כגון הארון והכרובים, השלחן, המנורה, הכיור וכו', ולמה הם לא בוכים, רק המזבח? אלא המזבח בוכה ואומר מספיק קרבנות הקריבו עלי, אני לא צריך עוד קרבנות שיוצאים מגרושין, ומי הם הקרבנות? הילדים! הם הסובלים והם היוצאים פגועים נפשית.

ולכן כל הורים שחושבים להתגרש, שיקחו בחשבון שהולכים להרס ולאמלל את הילדים שלהם ותשארו להם צלקת נפשית על כל החיים, וישאלו את עצמם האם זה כדאי? האם זו התכלית שלנו בזה העולם? האם בשביל זה הבאנו ילדים לעולם כדי שנתן להם לסבל כל החיים בזה שנתגרש?

החיים כל כך קצרים, ולמה צריך לריב? רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן סא) כתוב (תהלים ז') ימי שנותינו בהם שבעים שנה - למי שיש דעת גדולה, כל השבעים שנה זה כמו רבע שעה. עכשו אשאל אתכם בשביל רבע שעה כדאי להתגרש? בשביל רבע שעה שאנחנו נמצאים בזה העולם כדאי לריב? כדאי לבגד רחמנא ליצלן אחד בשני?

ולכן תקחו את זה בחשבון, הילדים בוכים כשאתם רבים ביניכם, הילדים גדלים בעלי מומין בנפשם כשאתם מקללים ומנבלים את הפה אחד נגד השני, חוסו וחמלו על נפשכם. רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן קח) בשביל תענוג קטן אחד של רבע שעה, האדם יכול לאבד ולהפסיד את כל העולם הזה עם העולם הבא גם יחד, ולכן תשלימו ביניכם ותותרו אחד לשני, ואז טוב לכם וטוב לילדים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֵדֶר וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי כ"ד אָדָר ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲנִיָּה
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן צְרִיכִים לְבַדֵּק אֶת הַמְזוּזוֹת כִּי בְּיָדָי הַמְזוּזוֹת פְּסוּלוֹת
וְאֵין שׁוֹם סֶפֶק בְּזֶה. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת פַּחַד סִימָן כ"א) בֵּית שֵׁשׁ בּו
פַּחַד בִּידוּעַ שֵׁשׁ בּו חֶלֶק לְסִטְרָא אַחְרָא.

הַדְּבָר הַשְּׁנִי צְרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר שֶׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בְּתוֹךְ הַבַּיִת, שֶׁדְּבָר זֶה
מְגַרֵּשׁ אֶת הַסִּטְרָא אַחְרָא מִן הַבַּיִת וּמְמַלֵּא אֵין כְּבֹר פַּחַד, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ
ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׁלוֹם סִימָן י"ט) כְּשֵׁשׁ שְׁלוֹם אֵין פַּחַד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁיִּסּוּרוּ הַפְּתָדִים מֵהַבַּיִת, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד
הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֵדֶר וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי כ"ד אָדָר ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי עֲשִׂיתָ טַעוֹת עִם הַהִתְנַהֲגוֹת שְׁלֶךְ, בְּמָקוֹם לַעֲזוֹר לְאֲשַׁתְּךָ לַעֲזוֹד
וּלְשִׂמְחָה אוֹתָהּ, עוֹד יִרְדֶּת עָלֶיךָ בְּבִזְיוֹנוֹת וּקְלָלוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת וְכוּ' וְכֵן נִגְרַם
הַמָּצָב שֶׁאַתָּם חַיִּים בְּנִפְרָד וְלֹא מְדַבְּרִים אֶחָד עִם הַשְּׁנַי וְכוּ', הַיִּיתָ צָרִיךְ לְחַזֵּק
אוֹתָהּ וּלְעַמֵּד לְיַמִּינָהּ וּלְעֲזוֹר לָהּ לְלַכֵּת לְגַמְלָהּ וְלֹא לְהַתְּפָרֵץ עָלֶיךָ, שְׁזֵה
הֵבִיא אֶת כָּל הַצָּרוֹת בְּבַיִת.

אַתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין שֶׁאֲלִכּוֹהוּלִיסְט זֶה מִחֻלָּה בְּדִיוֹק כְּמוֹ שֶׁאֵר הַמַּחְלוֹת

רַחֲמָנָא לִיצְלָךְ, וְלִכְן כְּשֶׁאַחַד נַעֲשֶׂה חוֹלָה בְּאִיזוֹ מַחֲלָה שָׂרָק תְּהִיָּה וְכוּ' הָאֵם יוֹרְדִים עַל הַחוֹלָה? הָאֵם מִתְפָּרְצִים עָלָיו? הָאֵם מְשִׁפִּילִים אוֹתוֹ בְּקִלְלוֹת? הֲלֹא לְחִסְרֵי דַעֲיָה יַחֲשָׁב, אֲדַרְבָּהּ, אִם אַחַד אוֹ אַחַת מִהַמְשֻׁפָּחָה אוֹ הַבַּעַל אוֹ הָאִשָּׁה מְקַבְּלִים אִיזוֹ מַחֲלָה (שְׁלֵא נִדַע מִצְרוֹת) אֲדַרְבָּהּ, עוֹמְדִים לִימִינֵם וְעוֹזְרִים לָהֶם בְּכָל מַה שָׂרָק יְכוּלִים, תּוֹמְכִים בָּהֶם בְּכָל מִינֵי תְּמִיכָה וְלֹא מְשִׁפִּילִים אוֹתָם.

וְלִכְן אַתָּה עֲשִׂיתָ טַעוֹת חֲמוּרָה שְׁבִזִית וְהִשְׁפַּלְתָּ אוֹתָהּ מִפְּנֵי שְׁלֻקְחָה אֶת עֲצָמָה לְשִׁתְיָהּ וְכוּ', וְלִכְן עָלֶיךָ לְתַקֵּן אֶת זֶה מַה שְׂיוֹתֵר מִהָרָה, תַּעֲמֵד לִימִינָהּ וְתַעֲזֹר לָהּ בְּגִמְלָהּ (וּאִפְּי שְׂאֵתָהּ בְּכַעַס וְרִצְיָהּ עָלֶיהָ אִיךָ הִיא עֲשֵׂתָהּ זֹאת, אֲבָל זוֹ שְׁטוּת לְחֶשֶׁב כִּי אֲלֹכוֹהוּלִיסְט זוֹ מַחֲלָה בְּדִיּוּק כְּשֶׁאֵר הַמַּחֲלוֹת) וְאִם אַחַד נַעֲשֶׂה חוֹלָה, אֲזִי יִהְיֶה בְּכַעַס וְרִצְיָהּ עָלָיו? אֲדַרְבָּהּ, יִרְחֲמוּ עָלָיו וְיַעֲזְרוּ לוֹ בְּכָל מַה שְׂיִכּוּלִים, וְזוֹ הַטַּעוֹת שְׁלָךְ שְׁבִמְקוֹם לַעֲזוֹר לָהּ אַתָּה עוֹד מִתְפָּרֵץ עָלֶיהָ וְקוֹרֶה לָהּ בְּשִׁמוֹת שֶׁל גִּנְאֵי וְהִשְׁפַּלָהּ וְכוּ' שְׁכוּרָה וְכוּ' וְכוּ' אֲזִי מַה אַתָּה רוֹצֵה, שְׂיִהְיֶה לְכֶם שְׁלוֹם בֵּית? תַּפְסִיק לְהִשְׁפִּיל אוֹתָהּ וְלִקְרֹא לָהּ בְּשִׁמוֹת שֶׁל גִּנְאֵי, וְתַעֲמֵד עַל יְמִינָהּ וְתַעֲזֹר לָהּ בְּכָל מַה שְׂאֵתָהּ רַק יְכוּל, וְאִזּוֹ תִרְאֶה אִיךָ שְׁהַשְׁלוֹם בֵּית יִחְזֹר אֲלֶיךָ.

אֲבָל אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׂיִקַּח לָךְ זְמַן עַד שְׁהַשְׁלוֹם יִחְזֹר עַל כְּנֹו, כִּי בְּהַתְחַלָּה הִיא לֹא תִרְצֶה אֶפְלוֹ לְדַבֵּר אִתָּךְ, אַחֲרֵי שְׂיִוִם יוֹם וְלִילָה לִילָה אַתָּה קוֹרֵא אוֹתָהּ בְּשִׁמוֹת שֶׁל גִּנְאֵי שְׁכוּרָה וְכוּ', אֲבָל אִם אַתָּה תִּשְׁנֶה אֶת גִּישְׁתְּךָ אֲלֶיהָ, וְתִתֵּן לָהּ רַק אֶהְבֶּה וְעֲזָרָה, אִזּוֹ תִרְאֶה אִיךָ שְׁלִבְסוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, אֲבָל תִּמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלָךְ לְתַקֵּן אֶת הַטַּעוֹת שְׁלָךְ, רַק לַעֲזוֹר לָהּ וְלִהְפָּסִיק לְקֹרֵא לָהּ בְּשִׁמוֹת שֶׁל גִּנְאֵי שְׁכוּרָה וְכוּ' וְכוּ'.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כו') עַל יְדֵי שְׁכָרוֹת שׁוֹכְחִים אֶת הַמִּצְוֹת שְׁצוּנוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׁכָרוֹת חֶלֶק ב' סִימָן ג') אִי אֶפְשָׁר לְשְׁכָרוֹת שְׁלֵא יָבִיא לְאִיזָה תִקְלָה, וְאָמַר (שֵׁם חֶלֶק א' סִימָן ד') הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אֶת מִי שְׂאִינוֹ מְשִׁתְּכֵר.

וְלִכְּנָן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלִתְךָ לְעֹזֵר לְאַשְׁתְּךָ לְהַגְמִיל מִזֶּה, אֲכַל לֹא בְדַרְךָ
בְּזִיווּנוֹת וְהַשְּׁפָלוֹת וְכוּ' שְׁזֶה מִחֲמִיר יוֹתֵר אֶת הַמַּצָּב.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֶדֶר וַיְקַהֵל פְּקוּדֵי כ"ה אָדָר ה'תשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח
לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תֵּאֱמִין לִי אֲשֶׁר אֵין שְׂמִיחָה כְּשִׂמְחָה זוֹ שְׁבִשְׂרַתְנִי שְׂזִכִּיתָ לְסִיִּם מִסִּכְתָּה
בְּרָכוֹת, כִּי כִּף אָמַר אֲבִי (שְׁבַת קִיח): תִּיתִי לִי דְכִי חֲזִינָא צוֹרְבָא מְרַבְּנָן דְּשְׁלִיִם
מִסִּכְתָּה עֲבִידְנָא יוֹמָא טְבָא לְרַבְּנָן - אִם אָנִי אַרְאֶה תְּלִמִיד חָכָם שְׁעוֹשֶׂה סִיּוֹם
מִסִּכְתָּה, אָנִי יַעֲשֶׂה יוֹם טוֹב לְכָל הַחֲכָמִים וְאָנִי יַעֲשֶׂה סְעוּדָה עֲבוּרָם, כִּי אֵין
לְתֵאָר וּלְשַׁעַר כָּלֵל אֶת הַזְּכוּת הַזֹּאת שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל זֹכֶה לְסִיִּם מִסִּכְתָּה וְזֶה הִיָּה
רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל (עֵינֵי שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן יט) שְׁכָל רְצוֹנוֹ וּמִגְמָתוֹ הוּא עֲשִׂיָה,
שְׁנַעֲשֶׂה הַרְבֵּה מִצְוֹת וְנִלְמַד הַרְבֵּה תוֹרָה.

וְלִכְּנָן עֲצַתִי אֲמוּנָה שְׂתַחֲזֹר עַל מִסִּכְתָּה זוֹ מֵאָה וְאַחַת פְּעָמִים עַד שְׂתַהֲיָה
שְׁגוּרָה עַל פִּיָּה, וּמִלְבָּד זֹאת רְאֶה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם דִּף גְּמָרָא כְּפִי סְדֵרֵת הַדָּף
הַיּוֹמִי וְתַחֲזֹר אֶת הַדָּף כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, וְכִּף יִהְיֶה לְךָ שְׁעוֹר בְּסֵדֶרֶן בְּש"ס,
וּמִלְבָּד זֹאת מִסִּכְתָּה אַחַת תַּחֲזֹר מֵאָה וְאַחַת פְּעָמִים שְׁהַמִּסִּכְתָּא הַזֹּאת תִּלְךָ לְפָנֶיךָ
בְּעוֹלָם הָעוֹלָמוֹן.

הַעֲקֹר רְאֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה שְׂאֵתָה יוֹדֵעַ מְרַבְּנֵנוּ ז"ל, שְׂאֵמַר לָנוּ
(שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן נ"א) אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֹא יִטְעָה אֲתָכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם
מִטְעָה מְאֹד. וְעֵקֶר הַטְּעוֹת שְׁנִדְמָה לְאָדָם שְׂיִכּוֹלִים לְחִיּוֹת בְּלִי תוֹרָה וְעוֹד
לְהִיּוֹת נִקְרָא "עוֹבֵד" אוּ "מִשְׁכִּיל" שְׁהַכָּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל מְאֹד, כִּי בְּלִי תוֹרָה
אֵינּוּ כְּלוּם, וְהַסְמִיךְ מ"ם יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבָעוֹלָם הָעֵקֶר לֹא לְלַמַּד
תוֹרָה, כִּי הוּא מְאֹד מִפְּחָד מִפְּחָד מֵאָדָם שְׁלוֹמֵד תוֹרָה, שְׁמִבְטֵל אוֹתוֹ לְגַמְרֵי,

ובפרט הסמ"ך מ"ם מפחד מסיום מסכת, ולכן שמו הטמא הוא ראשי תבות ס"יום מ'סכת א"ין ל'עשות, כי בזה מבערים אותו מהעולם.

ראה לקבע לעצמך שעורים קטנים ואז תוכל לעמד בזה, כגון קצת חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, וכן לגרס כמה פרקים משניות ואז לא תהיה משעמם, כי (כתבות ט.) הבטלה מביאה לידי שעמום ולידי זמה. ומה טוב שתקח לעצמך איזו עבודה לכמה שעות ביום, כי (אבות פרק ב') טוב תורה עם דרך ארץ שגייעת שניהם משכחת עוון, משכחת לשון שכחה, אם אדם עסוק הן בלמוד והן בעבודה כבר לא יהיה לו זמן לחטא כי הוא ישכח מזה.

רוב העולם משתגעים רק מהשעמום, ולכן ראה להיות עסוק באיזו עבודה ותקבע עתים לתורה, ואז תנצל מכל רע ותמשיך על עצמך ערבות נעימות ידידות זיו אלקותו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברנה.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר ויקהל פקודי כ"ה אדר ה'תשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, כל הספור הזה לא מריח טוב וכו', שנתים הפל היה בסדר והכל היה על הצד הכי טוב וכו' ובדיוק לפני חצי שנה היא כבר לא אוהבת אותו וכו', מכרח להיות שמישהו באמצע וכו'.

היום הדור פרוץ מאד ומאז שיש בפתים מחשב (מכשף) שמחבר לאינטרנט ועל ידי זה מתפתים בפייסבוק וכו' על ידי זה הרבה בתיים נשברו לצערנו הרב. זו קללה שאין כמוה, ולא בחנם שכל הצדיקים וחכמי

הדור האמתיים אָסְרוּ לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁהַכְּלִי הַטָּמֵא הַזֶּה יִהְיֶה בְּבֵיתוֹ, כִּי רַבִּים חָלְלִים הִפִּילָה.

הִיָּה טוֹב שֶׁתִּתְּפָסוּ שִׂיחָה עִם בְּעֵלָה וְלַחֲקוֹר מֵה קוֹרָה וְכוּ' וְאוּלַי עַל יְדֵי גוֹף שְׁלִישִׁי יִכּוּלִים לְבָרַר יוֹתֵר מֵה קוֹרָה בֵּין בְּנֵי הַזּוּג וְאִז תֵּצֵא הָאָמֶת לְאוֹר.

בְּוֹדַי כָּל זְמַן שִׁיכּוּלִים לְהַצִּיל אֶת הַנְּשׂוֹאִין אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, אֲכַל כְּדַאי לְדַבֵּר עִם הַחֲתָן וּלְבָרַר יוֹתֵר פְּרָטִים אִיךָ הָיוּ הַחַיִּים וְכַךְ תִּתְּגַלֶּה הָאָמֶת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֵמַר לְעוֹלְמוֹ דֵּי, יֹאמֵר לְצִרוֹת יִשְׂרָאֵל דֵּי וַיִּשְׁלַח לָנוּ אֶת הַגּוֹאֵל צְדָק.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי כ"ה אָדָר הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח

מָאֵד אֲבָקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמַר מִן הַכַּעַס כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ח) שֶׁמִּלְמַעַלָּה רוֹצִים לְתַת לְאָדָם שְׁפַע שֶׁל כֶּסֶף לְרַב וְכוּ' אִךְ יֵשׁ מִדָּה רַעָה שֶׁמַּעַכְבֵּת מֵהָאָדָם אֶת כָּל שְׁפַע הַכֶּסֶף, וְהִיא הַמִּדָּה רַעָה שֶׁל הַכַּעַס שֶׁנִּטְבַּע בְּאָדָם שֶׁנִּכְנַס בְּלִחְצִים וּמִתְחִיל לְכַעַס, וְהַכַּעַס מַעַכֵּב מִמְּנוֹ אֶת הַפְּרִנְסָה וְלָכֵן נִמְצְאִים כָּל כַּף הַרְבֵּה עֲנִיִּים מִפְּנֵי שֶׁלֹּא נִזְהָרִים מֵהַמִּדָּה הַמְּגַנָּה שֶׁל כַּעַס וּקְפִידוֹת וּבִפְרָט כְּשׁוֹעֲסִין עַל הָאִשָּׁה זֶה מֵה שֶׁמַּעַכֵּב אֶת כָּל הַפְּרִנְסָה שֶׁל הָאָדָם, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) אֲשֶׁר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם בָּאָה רַק בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְכַךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכֹא מְצִיעָא ג' ט) אוֹקִירוּ לְנִשְׂיִכּוֹ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, תְּכַבְּדוּ וּתִיקְרוּ אֶת נְשׂוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתִּתְּעָשְׂרוּ.

הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל אָדָם תְּלוּיָה רַק כְּפִי הַשְּׂמִחָה וְהַסְּבֻלָּנוֹת שֶׁמִּשְׁקִיעַ בְּבֵיתוֹ, בֵּיתוֹ זֶה אֲשֶׁתּוֹ (יּוֹמָא ב.) וְלָכֵן אֲנִי מָאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַקְרִיא

חֶסֶד בְּרִסְלָב עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, זָכַר מַה שֶׁהִזְהִירוּ רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סימן רס"ד) לְכַבֵּד וּלְיַקַּר אֶת הָאִשָּׁה וְלִזְכּוֹר כְּמָה סָבָל הֵם סוֹבְלוֹת צַעַר עֲבוּר צַעַר לְדַה צַעַר גְּדוּל וְכוּ' וְכוּ' וְרוּב הָעוֹלָם מְזוֹלְזָלִים בְּזָה וּבְשִׁבִיל זֶה הֵם סוֹבְלִים עֲנִיּוֹת.

וְלִכֵּן אֲשָׁרִי הָאָדָם שֶׁשׁוֹכֵר אֶת הַכַּעַס שֶׁלוֹ, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קנ"ה) סְבֻלָּנוֹת וְאֲרִיכַת אַפִּים תְּלוּי בְּאֻמוּנָה אִם מְכַנְיָסִים בְּעֲצָמוֹ אֻמוּנָה שְׂאִינְ שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי זֶה זוֹכִים לְהִיּוֹת סְבֻלָּן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברנו.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֻדְר וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי כ"ה אָדָר הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּזְכְּרֵי מַה שֶׁדְּבַרְנוּ אֶתְמוּל בְּלִילָה כִּי הָאֲמָא הִיא עֶקְרַת הַבֵּית הִיא עַקֵּר וְאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְדַרְשׁ אַגְדָּה) כְּאֲמָא כֵּן בַּתָּה כְּמוֹ שֶׁהָאֲמָא מִתְנַהֶגֶת כִּף הַבַּת תִּתְנַהֵג.

בְּאוֹ פַעַם אֶל הַצְּדִיק הַסְּטִיפֵלֵר זי"ע לְשָׂאֵל דְּרָךְ בְּחַנוּף וְכוּ' עֲנָה וְאָמַר הָאֲמָא הִיא הַמְּחַנְכֶת לְטוֹב אוֹ לְהַפֵּךְ, הָאֲמָא הִיא הַדְּגָמָה הַחַיָּה שֶׁל יְלָדֶיהָ אִם הִיא מְבָרַכַת בְּרַכַת הַמְּזוֹן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר, אִם תְּבָרַךְ בְּרַכּוֹת בְּקוֹל גְּדוּל הַיְלָדִים יִחְקוּ אוֹתָהּ, וְכֵן בְּכָל הַנְּהֻגָה טוֹבָה כְּמוֹ שֶׁהָאֲמָא תִתְנַהֵג כֵּן הַיְלָדִים יִתְנַהֵגוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּרַגְלִי עֲצָמְךָ לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֻמוּנָה בְּתוֹךְ הַבֵּית, תְּמִיד לְהִזְכִּיר אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתוֹךְ הַבֵּית כִּי (מְשַׁלֵּי כ"ח) אִישׁ אֻמוּנוֹת רַב בְּרַכּוֹת.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַבְּרָכָה תִּהְיֶה מְצוּיָה בְּתוֹךְ הַבֵּית שְׁלָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי כ"ה אָדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל חִבֵּר אֶת סֵפֶר הַמִּדּוֹת בְּהִיּוֹתוֹ בְּגִיל שְׁתֵּים עָשָׂרָה, וְהֵם הַשְּׁגוֹת גְּבוּהוֹת עַד מְאֹד שֶׁהִשִּׁיג כִּבְר אֶז רַבְנוּ ז"ל, וּבִפְרוּשׁ אָמַר אֲשֶׁר הַסֵּפֶר הַזֶּה עָשָׂה אוֹתוֹ לִיהוּדִי, כִּי הַמִּדּוֹת הֵם עֵקֶר הָאָדָם, וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן וְהַעֲקָרִי בַחֲנוּךְ הוּא לְלַמֵּד אֶת הַבְּנִים וְהַבְּנוֹת שְׂיִגְיֵעוּ לְמִדּוֹת טוֹבוֹת, כִּי עִם מִדּוֹת טוֹבוֹת יְכוּלִים לְהִגְיֵעַ לְכָל טוֹב, מִי שִׁישׁ לוֹ מִדּוֹת טוֹבוֹת, כָּלֵם אוֹהֲבִים אוֹתוֹ, וְכָלֵם רוֹצִים לְהִתְחַבֵּר אֵלָיו, כִּי הַמִּדּוֹת שֶׁל הָאָדָם זֶה כִּבְר מְדַבֵּר לְעִצְמוֹ, וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים בְּאֵם יְכוּלִים לְהַכְנִיס אֶת "סֵפֶר הַמִּדּוֹת" שֶׁל רַבְנוּ ז"ל בְּתַכְנִית הַלְמוּדִים, וְאֵז יִצְלִיחוּ עִם הַתְּלַמִּידִים וְהַתְּלַמִּידוֹת.

אֲצַלְנוּ הֵן בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וְהֵן בְּבֵית סֵפֶר לּוֹמְדִים עִם הַתְּלַמִּידִים אֶת "הַסֵּפֶר הַמִּדּוֹת" שֶׁל רַבְנוּ ז"ל, וְרַבָּם כָּלֵם יוֹדְעִים אֶת זֶה כִּבְר בְּעַל פִּה, עוֹבְדִים מְאֹד קָשָׁה לְהַכְנִיס בְּהַתְּלַמִּידִים וְהַתְּלַמִּידוֹת עֲנִין מִדּוֹת טוֹבוֹת, כִּי אָדָם פְּרָא יוֹלֵד, וְצָרִיכִים לְחַנְכוֹ, וְעֵקֶר הַחֲנוּךְ הוּא לְהַקְנוֹת לְהַתְּלַמִּידִים וְהַתְּלַמִּידוֹת מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְדֶרֶךְ אֶרֶץ כְּלַפֵּי הַזּוּלָת, שְׁבֻזָּה כִּבְר כְּלוּל הַכֹּל.

רַבְנוּ ז"ל הִתְבַּטָּא פַּעַם אִם קִיִּסְרִים וּמְלָכִים הָיוּ יוֹדְעִים אִיךְ אֲנִי מְלַמֵּד אֶת אֲנָשֵׁי דֶרֶךְ אֶרֶץ, הָיוּ שׁוֹלְחִים אֶת בְּנֵיהֶם אֵלַי לְלַמֵּד דֶּרֶךְ אֶרֶץ, כִּי אֲצַל רַבְנוּ ז"ל הָיָה הַקְּפָדָה גְּדוּלָּה עַל מִדַּת דֶּרֶךְ אֶרֶץ, וּגְדֹל הִירָאָה וְהַדֶּרֶךְ אֶרֶץ שֶׁהָיָה אֲצַל אֲנָשֵׁי רַבְנוּ ז"ל, זֶה אֵינן לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

וְלִכֵּן הָיוֹת שֶׁאֵת מְנַהֲלַת בְּבֵית סֵפֶר, אֶת צָרִיכָה לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל נִקְיָה זוֹ שֶׁל דֶּרֶךְ אֶרֶץ, וְזֶה הַצְּלַחַת כָּל הַבֵּית סֵפֶר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִתְּפַלֵּל עֲלֶיךָ שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּמִשְׁמִיתֶךָ הַקְּדוּשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֹדֵר וַיְקַהֵל פְּקוּדֵי כ"ו אָדָר הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח

דַּע לָךְ שֶׁהַסְּמִיךְ מ"ם רַץ אַחֲרֶיךָ לְהַפִּיל אוֹתָךְ לְהִיּוֹת בְּכַעַס וּרְצִיחָה וְכוּ' וְלִהְיֶיךָ עַל כָּל דְּבָר וּבִפְרָטִיּוֹת עַל אֲשֶׁתְּךָ וְכוּ' הַעֲקֹר שְׁלֵא תִהְיֶה לָךְ שִׁבְתָּ רְגוּעָה וְעַל זֶה אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (שְׁמוֹת ל"ה ג') לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשִּׁבְתָּ וּמוֹכָא עַל זֶה בְּזֵהָר לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ הַכַּעַס כִּי הַכַּעַס גַּם כִּכָּה חֲמוּר מְאֹד, אָבָל יוֹתֵר חֲמוּר הַכַּעַס בְּיוֹם הַשִּׁבְתָּ שְׂאֵז מֵאִיר אֹרוֹר יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוּי רַב וְנִפְלֵא מְאֹד וְהַנְּשִׂמָה נִדְבָקָת בְּאֵינן סוֹף בְּרוּךְ הוּא וּמְרַגְּשָׁה נַעַם הָעֲלִיּוֹן אָבָל הַכַּעַס מְגַרֵּשׁ אֶת הַכֹּל וּמִמְשִׁיךְ עָלָיו חוֹשֶׁךְ עַל כָּל יְמֵי הַשְּׁבוּעָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן.

וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלֶתְךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה כָּל הַשִּׁבְתָּ וְשְׁלֵא יֵרְאוּ עַל פְּנֵיךָ שׁוֹם שְׂמִיךְ שֶׁל עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ' כִּי אַתָּה מְזִיק לְנַפְשֶׁךָ.

מָה אָמַר לָךְ רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד שְׂזִכְנֵנוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא הַמִּתְנַהֵּג הַכִּי יִפָּה שְׁנֵתֵן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעוֹלָם וָרַבְּנוּ ז"ל מְלַמֵּד אוֹתָנוּ אֵיךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ אֲשֶׁר אֵינן עוֹד טוֹב מְזֵה, שְׂדָבָר זֶה מִמְשִׁיךְ עַל הָאָדָם הָאֶרֶץ הָאֵינן סוֹף בְּרוּךְ הוּא בְּגִלּוּי רַב אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיִּצִּית אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּדָבָר זֶה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה כָּל הַשִּׁבְתָּ (עֵין לְקוּיֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז) וְלְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּמִשְׁךְ כָּל הַשִּׁבְתָּ שְׂאֵינן לְמַעְלָה מְזֵה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עַז בְּאִפְּן שְׁלֵא תִפֵּל בְּחִלִּישׁוֹת הַדַּעַת פְּרָגַע כִּי גְדוֹל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ וְהַסְּמִיךְ מ"ם רַק רוּצָה לְהַכְנִיסוֹ בְּחִלִּישׁוֹת הַדַּעַת וְלִהְיֶיךָ אֶת דַּעַתוֹ וּמוֹחוֹ וְכוּ' כְּדִי לְעַקְרוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

עֲלִיךָ לְדַעַת אֲשֶׁר כָּל מַחְשְׁבָה שְׂאָדָם רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ הוּא מְקַיֵּם בְּזֵה מִצְוֹת "וְדִבְקָתָ בּוֹ" שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בְּזֵה שְׂאָדָם יִזְכֶּה לְמִדְרַגָּה כְּזוֹ שְׂאָדָם רַק יִחְשַׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וַיִּדַּע שְׁגָם כָּאֵן בְּעוֹלָם הַעֲשִׂיָה הַגְּשָׁמִי וְהַחֲמָרִי נִמְצָא אֹרוֹר יִתְבָּרַךְ וְנִתְגַּלָּה לְחַפְצֵים בּוֹ וְכוּ' וּמָה הַסְּמִיךְ מ"ם מְעַלִּים וּמְסַתִּיר אֶת

הָאוֹר כִּי טוֹב וּמְכַנִּיס בְּאֲדָם חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוֹת הַמוֹחִין עַד שְׁמִזְזָה בָּא אַחֵר כִּךָּ לְאָדָם כַּעַס וְקַפְיִדוֹת מַחְלָקָת וּמְרִיבוֹת וְלִכֵּן רָאָה מָה לְפָנָיִךְ כְּדִי שֶׁתִּנְצֵל מִכָּל זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

ברס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עש"ק לְסֹדֵר וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי כ"ו אָדָר הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאִי כָּל הַשְּׁבֶת לְשָׁמֵר לֹא לְהִכְנַס בְּעֵצָבִים וּבְכַעַס שְׂזָה מְאֹד מְאֹד חֲמוֹר כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְרוֹצֵה לְהַשְׁפִּיעַ לָהֶם שְׁפַע גְּדוֹל בְּכָל יוֹם אֲךָ אִמְר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ח) הַסֵּמ"ךְ מ"ם מְכַנִּיס בְּאֲדָם כַּעַס וּבָזָה הוּא הוֹרֵס לוֹ אֶת כָּל הַשְּׁפַע הַמֵּיַעַד לוֹ וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מִיְּנֵי מְאֲמָצִים לֹא לְהִיּוֹת עֲצוּבָה כָּל הַשְּׁבֶת וְלֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס וְעֵצָבִים וְעַל יְדֵי זֶה תִּרְאִי אֶל אֵיזָה שְׁפַע גְּשָׁמִי וְרוֹחֲנִי תִזְכִּי.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ אֶל תַּקְחִי אֶת זֶה בְּקִלּוֹת כִּי כָּל הַעֲתִיד שֶׁל יָמֵי הַשְּׁבוּעָה תְּלוּי אֶךְ וְרַק כִּפִּי שְׁשׁוּמְרִים אֶת הַשְּׁבֶת לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס וְעֵצָבוֹת.

אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁמְצַיֶּתֶת אֶת רַבְּנוּ ז"ל וּמְרַגְּלָה עֲצָמָה כָּל הַשְּׁבֶת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּבְסִבְלָנוֹת שְׂאֵז תִּקְבַּל בְּמִשְׁךָ הַשְּׁבוּעָה כָּל מָה שֶׁהִיא צְרִיכָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

ברסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר וַיִּקְרָא כ"ח אֲדָר הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה
עֲצוּמָה שְׂאֵת נִמְצָאת אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא חֲמֻמָּה שֶׁל אַמוּנָה שְׁזָה יְסוּד
מוֹסֵד שֶׁל קְהֵלְתֵּנוּ הַקְּדוּשָׁה וְלִכֵּן עֲלֶיךָ רַק לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְתַת שֶׁהִסְמַךְ מ"ם
יְפִיל אוֹתְךָ בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְירוֹת וּבְדַכְאֹן כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שֶׁהוֹרֵס אֶת הָאָדָם
כְּמוֹ הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְכוּ' וְכוּ' וְעַל כֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים
שֶׁבְּעוֹלָם רַק לִהְיוֹת שְׂמֵחָה שְׂאֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוֹב מִזֶּה.

אֵת יוֹדַעַת שְׂאֵנִי פִתְחֵתִי אֵת "בְּרִסְלָב סְנֹטֶר" וְהַכֵּל לְזַכּוֹת הַרְבִּים וְלִכֵּן
תַּעֲשִׂי אֵת כָּל הַקְּנִיּוֹת וְהַמְתַּנּוֹת לַחַג אֶךְ וְרַק דְּרָךְ הַחֲנוּת שֶׁהַקְּמֵתִי בְּמִסִּירוֹת
נִפְשׁ וּבִזְהָה תַּעֲזָרִי לְהַדְפִּיס אֵת כָּל הַסְּפָרִים שֶׁישׁ אֶצְלִי עַדִּין בְּכַתָּב יָד.

מָחָר בְּעָרֵב בְּשַׁעַה 9:30 יְהִיָּה שַׁעוֹר מִיַּחַד לְכַבוֹד חַג הַפֶּסַח בְּבֵית
הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל אָנִי מָאד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּבוֹאֵי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר וַיִּקְרָא כ"ח אֲדָר הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂאֵנֵנוּ נִכְנָסִים בְּשַׁבּוּעַ חֲדָשׁ שְׁעַדִּין לֹא הִיָּה וְהוּא
פְּרִשְׁת וַיִּקְרָא, וּמֵהַשָּׁמַיִם מַחֲכִים שְׁנַעֲשֶׂה נַחַת רוּחַ לוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׂמֵתְחִיל כְּבֵר הַיּוֹם לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם
מִפְּרִשְׁת וַיִּקְרָא הַמְּדַבֵּרֵת מִכָּל הַקְּרִבְנוֹת שֶׁהַקְּרִיבוּ וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
(מְנַחוֹת ק"י) כָּל הַעוֹסֵק בְּפְרִשְׁת עוֹלָה כְּאִלוּ הַקְּרִיב עוֹלָה וְכֵן שְׂאֵר הַקְּרִבְנוֹת,
וְעַל כֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה עַל כָּל פְּנִיִּם מִפְּרִשְׁת הַשַּׁבּוּעַ הַזֶּה לְלַמֵּד חֲמֵשׁ

וְרַשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם שֶׁזֶה סִגְלָה לְאַרְיֵכוֹת יָמִים כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִימִים אָדָם פְּרִשְׁוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שֶׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מְשָׁלִימִים לוֹ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו, אֵיזָה תַעֲנוּג לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרַשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם שֶׁעַל יָדֵי זֶה מִמְשִׁיכִין עַל עֲצָמוֹ חַיּוֹת מֵהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

וְכֵן אֲשֶׁר מִי שֶׁזּוֹכֵה לְלַמֵּד עַל כָּל פְּנִים בְּכָל יוֹם פֶּרֶק אוֹ שְׁתֵּי פְּרָקִים מְשַׁנֵּי־תוֹרָה כִּי מְשַׁנֵּה אוֹתוֹת נִשְׁמָ"ה שֶׁעַל יָדֵי לְמוֹד מְשַׁנָּה הוּא מְזַכֵּךְ אֶת הַנִּשְׁמָה וְכֵן מְשַׁנֵּה עוֹלָה כְּמִסְפֵּר פְּרֻנְסָ"ה, וְלִכְּנֹן אֵל תַּהֲיֶה בְּטוֹלֵן חֲטָף בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּרָקִים מְשַׁנֵּי־תוֹרָה כְּסֻדְרָן שֶׁזֶה יִזְכֵּךְ אוֹתָךְ וְיָבִיא לְךָ פְּרֻנְסָה.

וְעַל כָּלֵם זְכוּר גַּם זְכוּר כִּי הַיּוֹם מִתְחִילִים לְלַמֵּד בְּסֻדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי מִסְּכַת עֲרוּבִין שֶׁהוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד שֶׁתַּהֲיֶה עֲקֻשָׁן לְלַמֵּד יוֹם אַחֵר יוֹם דָּף גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא אֶפְלוּ שְׂאֵתָה לֹא מִבֵּין וּמִכָּל שֶׁפֶן כְּשֶׁתִּקַּח חֲבֵרוֹתָ אוֹ תִשְׁמַע שְׁעוֹר בְּלְמוּד דָּף גְּמָרָא אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה כִּי עַל יָדֵי זֶה תִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ מִלְּאֲכִי הַשְּׁמִירָה גְּבֻרִיאֵל מִיְכָאֵל רַפְּאֵל אֲוִרִיאֵל וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דָּבָר זֶה כִּי בְּנִפְשָׁךְ הוּא.

הַעֲקֹר רַק תַּהֲיֶה כָּל הַיּוֹם בְּשִׂמְחָה וְאֵל תִּנְיַח אֶת הָעֲצָבוֹת אֲצִלְךָ כְּרַגַע כִּי הָעֲצָבוֹת הֵיא סֵם הַמּוֹת פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְהַסְמִיךְ מ"ם רַק רוֹצֵה לְהַפִּיל אֶת הָאָדָם בְּעֲצָבוֹת וּבְמִירוֹת וְדִכְאוֹן וְכוּ' כִּי הוּא יוֹדֵעַ הַרְגַע שְׂאָדָם נִכְנָס בְּלַחֲץ זוֹ הַדְּחָק וְכוּ' וְנִעֲשֶׂה מְצַמְצָם בְּדַעְתּוֹ וְשִׁכְלוֹ אֲזִי הוּא כְּכַעַס וּרְצִיחָה וְכוּ' וְעַל יָדֵי זֶה הוּא מְאָבֵד כָּל מָה שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ רוֹצֵה לְתַן לוֹ שֶׁפַע כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ח) הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ רוֹצֵה לְתַת לְאָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם שֶׁפַע אֶךְ מְדָה רַעָה שִׁישׁ בְּטַבַּע הָאָדָם מְנַעוּרָיו שְׁזוֹ הַמְּדָה רַעָה שֶׁל כְּעַס שְׁעוֹקֵר אֶת הָאָדָם מִשְׁרָשׁוֹ לְגַמְרֵי וְלִכְּנֹן תַעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלָתְךָ רַק לְהֵיּוֹת בְּשִׂמְחָה שֶׁזֶה יְסוּד מוֹסֵד אֲצֵל רַבְּנֵי ז"ל וְתִרְאֶה לְשִׁמּוֹר עֲצָמְךָ מִכָּל מִינֵי מְסִיתִים וּמִדִּיחִים וְכוּ' שִׁיעֲקֹרוּ אוֹתָךְ לְגַמְרֵי מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ.

זְכוּר גַּם זְכוּר שִׁישׁ לָנוּ רַבִּי גְּדוֹל כְּזֶה שֶׁרְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה עִמּוֹ בְּכָל יוֹם יוֹם מִחֲדָשׁ וְהַעֲקֹר לְצִיַּת אוֹתוֹ שֶׁבִקַּשׁ אוֹתָנוּ לְהֵיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה תְּמִיד וְכֵן

להרגיל עצמנו לדבר עמו יתברך ששתי יסודות האלו זהו קיום האדם גם בגשמיות ומכל שכן ברוחניות.

רק תהיה מאחד עם אנשי שלומנו היקרים ותשמר מאד מאד שלא תהיה שום מחלקת ואי הבנות בינינו כי רבנו ז"ל הקפיד על זה ביותר ואמר לפני שיצא מעיר ברסלב לעיר אומן להסתלק וכו' אם תחזיקו עצמכם ביחד אתם תמשיכו אותי אליכם ולכן העקר לשמר על האחדות שזה הכלי להכניס את רבנו ז"ל בתוכנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברסג.

בעזרת השם יתברך יום א' לסדר ויקרא כ"ח אדר התשע"ג

שלום וברכה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים חסידי ברסלב הגרים ביבנאל עיר ברסלב הוי"ה ישרה שכירתו תמיד

באתי לבקש את כלל אנשי שלומנו היקרים שתראו להתחזק יחד באהבה גדולה מאד מאד אשר זה היה רצון רבנו ז"ל שנהיה מאחדים יחד ואמר (חיי מוהר"ן סימן שי"ט) העולם ראוי שיתמהו על גדל אהבה שתהיה בינינו כי האהבה עם אנשי שלומנו ביחד זה הצלחתנו ולכן תשמרו מאד מאד על אהבת חברים.

זכרו היטב שהיום התחילו ללמד כפי סדרת דף היומי מסכת ערובין ולכן אני מאד רוצה שכלכם תצטרפו ללמד בכל יום את הדף היומי ומי יתן שתקחו חברותות כי אין לנו שיור אלא התורה הזאת ומי שיהיה חזק בדרך גמרא בכל יום רק ירויח וכו' כי ירגיש ספוק רוחני ונפשי כי אם לא לומדים דף גמרא ביום מרגישים רקנות וחבל מאד.

נא ונא תעשו את כל הקניות שלכם והמתנות לכבוד החג אף ורק בחנות שהקמתי ביזע ובדם "ברסלב סנטר" שזה למען זכוי הרבים ועכשו כל ההדפסה עוברת דרך החנות ולכן בזה שתקנו בחנות אתם עוזרים לקרן

הַדְּפָסָה יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנוּזָכָה לְגַדֵּל וּלְפָרֵס אֶת שְׁמוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל
בְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' לְסֵדֶר וַיִּקְרָא כ"ט אָדָר הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּתְחַזַּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם כִּי
בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הִתְחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וְיוֹם כְּפִי הַיְסוּרִים וְהַמְרִירוֹת
וְהַחֲלִישוֹת הַדַּעַת שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד.

וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטֹלָן קַח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדְךָ וְתִהְיֶה רַק בְּשִׁמְחָה כִּי עִם
עֲצָבוֹת מְרִירוֹת וְדַכְאוֹן לֹא תִפְעַל שׁוֹם דְּבָר.

הָעֵקֶר הַרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֵל
רַעְהוּ כִּי אֵין עוֹד טוֹב מְזֶה, וְזֶה הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל כְּדִי לַעֲבֹר
אֶת זֶה הָעוֹלָם וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ שְׁאַתָּה מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ
כִּי כָּל דְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִיית, הַצְּלָחָה כְּזֹאת שְׁאֵין
לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲנָשִׁים לֹא יוֹדְעִים אֵיזֶה אוֹצְרוֹת יֵשׁ בָּהֶם בְּשִׁבִיל זֶה
בְּמִקוֹם לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הֵם מְדַבְּרִים וּמְפַטְפְּטִים שְׁטִיּוֹת עַל דָּא
וְעַל הָא וְכוּ' וְכוּ', וְכָל כֶּף חֲבָל כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁאָדָם מְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה רוּשֵׁם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטֹלָן מֵהַיּוֹם תִּצָּא
לְשֻׁדָּה וְתִטִּיל שְׁמָהּ וְתִדְבֹר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ בְּכָל הַמּוֹכְנִים
וּבִפְרֹט לְקַרֵּר אֶת עֲצָבֶיךָ וְכוּ' וְכוּ'.

נָא וְנָא תְהִיָּה חֲזַק בְּלְמוּד חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם בְּפִרְשֵׁת הַשָּׁבוּעַ

וללמד כמה פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת כְּסֻדְרָן וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי כִּי זֶה
מֵה שִׁישָׁאָר לָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

נא ונא רְאֵה שְׂאֵשְׁתָּךְ תְּבוֹא הַיּוֹם בְּעָרֹב בְּשָׁעָה 9:30 לְדַרְשָׁה.

ברסה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרָן וַיִּקְרָא רֹאשׁ חֲדָשׁ נִסְחָן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה ;
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁטַבַּע אָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחֲרֵי
עֲצָבוֹת מִחַמַּת פְּגָעִי וּמְקַרֵי הַזְּמַן, וְלִכְּן הִתְכַּרַח לַעֲשׂוֹת כָּל הַמֵּאֲמָצִים בְּעוֹלָם
לְהִיּוֹת אֶף וְרַק בְּשִׂמְחָה, וְצָרִיכִים לְהִתְכַּרֵּחַ עֲצָמוֹ בְּכָל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְזֶה לֹא עֲבוּדָה קָלָה, עִם כָּל זֹאת צָרִיכִים לְזַכֵּר אֲשֶׁר שִׂמְחָה זֶה מְקוֹר הַקְּדוּשָׁה,
וְלִהְיוֹת עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת זֶה מְקוֹר הַטְּמָאָה, וְלִכְּן אִם רוֹצִים לְבַחֵן בְּעֲצָמוֹ הֵיכָן
הוּא עוֹמֵד, וּבְאִיזָה מַצָּב הוּא נִמְצָא, אִזִּי יְבַדֵּק עֲצָמוֹ אֶל מֵה הוּא נִמְשָׁךְ וְכוּ'.

וְלִכְּן אֵין עֲצָה אַחֲרַת רַק לַעֲשׂוֹת עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא שְׂמֵחַ, וְזֶה יְבִיאוּ
לְהִיּוֹת בְּאֵמֶת בְּשִׂמְחָה, תְּמִיד לְלַכֵּת עִם פָּנִים שְׂמֵחוֹת וְעֲלִיזוֹת, וְזֶה בְּעֲצָמוֹ
יְבִיאוּ לְיַדֵּי שִׂמְחָה, וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קנ"ג) עַל יְדֵי אֲנַפִּין
נְהוּרִין פָּנִים שְׂמֵחוֹת וְעֲלִיזוֹת, יֵרְאוּ בְּפָנָיו אֶת פְּנֵי הַצַּדִּיק, כִּי בְּאֵמֶת הַצַּדִּיק
נִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, שֶׁשֵּׁם הוּא עֲצָם הַשִּׂמְחָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִי הַיָּמִים
א' ט"ז כ"ז) "עֹז וְחֲדוּדָה בְּמִקְמוֹ", שֵׁם שׁוּרָה רַק שִׂמְחָה, וּמֵאַחֲרֵי שֶׁהַצַּדִּיק הָאֵמֶת
הוּא בֶּן הַשִּׂמְחָה, הַנִּכְלָל בְּמִקְמוֹר הַשִּׂמְחָה, וְעוֹסֵק לְקַשְׁרָנוּ בְּשֵׁרֵשׁ הַשִּׂמְחָה,
וְלִכְּן כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שָׁשׂ וְשִׂמַּח תְּמִיד, וּמֵרְאָה תְּמִיד פָּנִים שְׂמֵחוֹת וְעֲלִיזוֹת,
וְעַל כֵּן נִתְרָאָה בְּתוֹךְ פָּנָיו, פְּנֵי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת.

ועל כן תשתדלי בכל מיני אפנים רק להיות בשמחה, ותעשי עצמך כאלו את בשמחה, וזה יביא אותך באמת לשמחה אמיתית.

מה אמר לך כשזוכים לשוב הדעת אמתי, רואים ומבינים שעם עצבות ומרירות ודכאון לא מגיעים אל שום מקום וכו', רק מסתבכים יותר ויותר בצרות ויסורים וכו', וכן לא פועלים כלום עם עצבות ומרירות וכו', ולכן אשרי מי שמחזק עצמו להיות בשמחה עצומה תמיד.

את צריכה לדעת אשר עצבות ודכאון לאדם, זה בא מחמת חסרון בטחון עצמי וכו', מחמת שנאה עצמית וכו', מדמים בדעתו שהוא לא שנה לשום דבר וכו', וזה שובר אותו לגמרי, עד שנופל בדכאון ועצבות ומרירות וכו', וזה שיך בין לאיש ובין לאשה.

סימן של חסרון בטחון עצמי וכו', זה שהוא או היא נמשכים אל עצבות וכו', ולכן תעשי כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, שזה מגביה את המצב רוח, ומכניס בו בטחון עצמי, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה חלק ב' סימן א') מי שהוא תמיד בשמחה, הוא מצליח.

אשרי אדם שמציית את רבנו ז"ל, והוא מקריח עצמו להיות תמיד בשמחה, ואז עולמו יראה בחייו.

המאחל לך חדש מברך

ברסו.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר ויקרא ראש חדש ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך אין לך צער כצער גדול בנים, שזה הצער הכי גדול שאדם צריך חס ושלום לקבר בנו בחייו (לא עלינו) וכן אין לך צער כצער של הורים שצריכים להתמודד עם בן חולה נפש שיורד להם לחייהם, הצער הזה הוא

הצער הכי קשה שרק יכול להיות, עד כדי כך שהחזון איש זי"ע אמר פעם, אדם שיש לו בן חולה במחלה שאי אפשר לרפאותו כגון בן אוטיסטי וכו', או שיש לו מחלה אחרת אשר קשה לרפאותו וכו', ראוי לקום לפניו במלא קומתו, כמו שיש מצות קימה והדור לקום לפני אדם שהגיע לגיל שיבה או לפני תלמיד חכם, כי הצער והכאב הזה אי אפשר להסביר לבני אדם שלא עברו את זה, ההורים מכרחים לחיות עם הצרה הזו יום יום שעה שעה וכו', וגדל הסבל והצער הזה אי אפשר להסביר בשום מלים כלל.

ולכן אין עצה אחרת רק לפנות אליו יתברך, ולהכנע לפניו יתברך, וישפך שיחו ותפלתו יומם ולילה לפני הקדוש ברוך הוא, שיחוס וירחם עליו שלא יכנס בו איזה קשיא או ספק או תרעמת כלפי הנהגתו יתברך עמו, אלא יזכר היטב מה שאמר דוד (תהלים קמ"ה) "צדיק הני"ה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו", וכתיב (דברים ל"ב) "הצור תמים פעלו אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא", שזה תכלית היסורים למרק עוונותיו המרבים וכו', או לתקן מה שקלקל בגלגולים הקודמים וכו', או יש בזה כוונה עליונה ממנו יתברך אשר בשכלנו הקטן והקצר בלתי אפשר להבינו, ולכן לא בחנם שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ס"ב). סמא דיסורי קבולי ושתיקו, הסם הכי טוב נגד היסורים לקבלו באהבה ולשתק, הינו לא להרהר אחרי המקום ברוך הוא, ולא להטיח דברים כלפי מעלה, אלא לקבל את היסורין באהבה, ואז אם יהיה לו לב נכון, לב ישר בלי שום עקמומיות ושום קשיות עליו יתברך, אז אל רב טוב הצפון והגנוז יזכה, ויאיר עליו מלך הכבוד בעצמו, ומלבד שלא יפסיק מלהתפלל אליו יתברך, כי תפלה זה בטוי האמונה, כי לא יתפלל אדם אליו יתברך, אלא אם יש לו אמונה.

ולכן אשרי אדם שנגעו בו יסורין, ודומם ושותק, שאז נפתחים לפניו אורות צחצחות בגלוי אלקותו יתברך, כי גופו הגשמי נכנעת לגמרי, כדי שתהיה כלי לקבל בה הארת נשמתו שהיא חלק אלוך ממעל.

המאחל לך חדש מברך

ברסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא רֹאשׁ הַדָּשׁ נִסְנֵן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיִּקָּר לִי מְאֹד ... נְרוּ יֵאָר

הַיִּיתִי פֹה שְׁבֹועַ אֶחָד וּמָה שְׁרָאִיתִי בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן הַקָּצֵר הַזֶּה אֵין לְתֹאֵר
וּלְשַׁעַר עַל גְּדֹל שְׁמִיחָתִי כִּי תִהְיֶה לְאֵל שְׁאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו מִשְׁתַּדְּלִים בְּכָל מִינֵי
אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם לְהִתְאַחַד יַחַד וְזֶה חֲפָצִי וְרָצוֹנִי וְתִשׁוּקָתִי וְכָל עֲמָלִי שְׁאֲנִי
עֲמַל תַּחַת הַשְּׁמָשׁ.

אֵל תַּחֲשֹׁב שְׁזֶה דְּבַר קָל מְאֹד כִּי הַסְּמִיךְ מ"ם אֹרֵב עַל זֶה מְאֹד מְאֹד
שְׁלֹא יִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֲדוּת בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו כִּי כִּךְ אָמַר הַמַּגִּיד הַגְּדוֹל
מִמְזִרִיטֵשׁ זִי"ע שֶׁקָּבַל מְרֵבֵו אֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים הַבַּעַל שֵׁם טוֹב כִּי אִם יֵשְׁבוּ
עֲשֻׂרָה אֲנָשִׁים יַחַד בְּלֵב אֶחָד וּבִנְפֻשׁ חֲפָצָה אֶפְלוּ שְׁאֵל יִתְעַסְקוּ בְּשׁוּם דְּבַר רַק
שִׁיְהִיֻּ בְּלֵב אֶחָד אֲזִי אֶפְלוּ הַמְּלֶאֶךְ מִיכָאֵל שְׁמֵלֵמַד זְכוּת עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
לֹא יְכוּל לְעַמֵּד שֵׁם מְרַב אֹר שִׁיּוּצָא מֵהֶם וּמְכַל שְׁכַן וְכָל שְׁכַן אִם יִלְמְדוּ
בְּיַחַד תּוֹרָה וַיִּקְיֻמוּ בְּיַחַד תְּפִלָּה וַיִּתְעַסְקוּ בְּצַדִּיקָה וּבִגְמִילוּת חֲסִידִים אֵין לְתֹאֵר
וּלְשַׁעַר אֵל גְּדֹל הַנְּחַת רוּחַ שְׁגוּרִמִּים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יְדֵי זֶה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ וּלְכָל הַשׁוֹמְעִים אֶל קוֹלְךָ שְׁאֵף פַּעַם לֹא
תִשְׁמְעוּ מֵאַחַד שְׁאוּמֵר 'בְּשֵׁם מוֹהֲרָא"ש' כִּי מָה שִׁישׁ לִי לֹמַר אֲנִי כּוֹתֵב
בְּ'שׁו"ת אֲשֶׁר בְּנַחֲלִי וְאֲנִי חֲזַק בְּזֶה שְׁכָל מִי שְׁצָרִיךְ יִשׁוּעָה אוּ רְפוּאָה וְכו' וְכו'
שִׁישְׁתַּתֵּךְ בְּהַדְפָּסַת כְּרֵךְ אֶחָד מ"שׁו"ת אֲשֶׁר בְּנַחֲלִי" יִרְאֶה יִשׁוּעָה אוּ כָּל
מָה שְׁצָרִיךְ וְכו' וְכו'.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְּטֵלָן יֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה הַמְּרַחֵם עָלֵינוּ, שְׁמַחֲזֵק מְאֹד
וּמְשַׁמַּח אוֹתָנוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם וְלָכֵן תִּקְיֵם מָה שֶׁהוּא מִבְּקֵשׁ אוֹתָנוּ לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה מְצַד אֶחָד וּלְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצַד שְׁנֵי, וְשְׁנֵי הַיְסוּדוֹת
הָאֵלוּ הֵם עֲקָרִים גְּדוֹלִים בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, אִם אָדָם יִהְיֶה כָּל יוֹם שְׁמִיחַ וְכָל
יוֹם יְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּטַח לוֹ שְׁלֹא יַעֲשֶׂה שׁוּם טְעוּת בְּחַיָּיו,
בְּלֵבד שִׁיקִים רָצוֹנוּ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּלְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא.

אני מתחנן אליך תראה ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע ותגרס כמה פרקים משניות כסדרן ועל כלם ראה ללמד בכל יום את הדף היומי כי דף גמרא ביום זה חיות לנפש.

אני מאד מבקש אותך תתפלל בכל יום את השלוש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא.

תעשה לי טובה אישית תשמר לי על הילדים שבקהלתנו כי הם העינים שלי ולכן תעשה כל מה שביכולתך לעזור לי שיהיו שמורים מן החטא ולהשתדל ששום תמהוני לא יסתובב בד' אמות שלנו.

אני מאד מבקש אותך תתפלל עלי כי אני זקוק לרחמי שמים מרבים.
המאחל לך חדש מברך

ברסח.

בעזרת השם יהברך יום שלישי לסדר ויקרא א' ניסן התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

הייתי פה סך הכל שבוע ימים והיו לי שני דרשות לנשים ואני מכרח להגיד לך שאת גדל הנחת רוח שהיה לי אין לתאר ולשער כלל כי אני רואה את גדל מדת החסד של נשות אנשי שלומנו שעוזרות אחת לשנייה וזה חלקי מכל עמלי אשר אני עמל תחת השמש.

נא ונא עם כל זאת באתי לבקש ממך מאד מאד שתשמרי שהסמ"ך מ"ם ימח שמו לא יכנס במחננו שלא יגרם פרוידים בנשות אנשי שלומנו.

אף אשה שלא תדבר בשם מוהרא"ש כי מה שיש לי לומר כתבתי בשו"ת 'אשר בנח"ל' אשר שם אני גנוז וטמון וכו' רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קע"ג) שהנפש ופנימיות הנפש נמצאים בתוך הכתב.

אם יש לך משהו לשאל תשאלי את זה דרך האתר שלנו וידפס בשאלות ותשובות בחסידות ברסלב ועל ידי זה תהיי ממזמי הרבים.

נא ונא רק תהיי שמחה ועליזה שזה יכניס בך סבלנות גדולה מאד שזה המתנה הכי יפה שאדם צריך לקבל על עצמו להיות סבלן וותרן וזה היפי של בר ישראל שהוא מותר תמיד לזולת וסובל את כל מה שעובר עליו.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שאזכה עוד לראות נחת מכל קהלתנו הקדושה שבניתי ביזע ובדם.

המאחל לך חדש מברך

ברסט.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר ויקרא ב' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

שאלות ותשובות בחסידות ברסלב, זה אותו דבר כמו שו"ת "אשר בנחל", ההפרש הוא שבשו"ת "אשר בנחל" לא כתוב השאלות, מה שאין כן בהסדרה החדשה שאלות ותשובות בחסידות ברסלב, כן כתוב כל השאלות, וכמוכן שכל התשובות האלו גם כן אחר כך יכנס בשו"ת "אשר בנחל", ובלי השאלות, יעזר הקדוש ברוך הוא שאזכה לראות את כל הכרכים של שו"ת "אשר בנחל" יוצאים לאור, ותהלה לאל רק אתמול יצא כבר כרך ק"ח וכן כרך ק"ט, שבו מדפסים עד עכשו עשרים ושש אלף מכתבים עד תשנ"ח.

כל המכתבים האלו הם תשובות לשאלות שאנשים מתעניינים בחסידות ברסלב, או כל אחד כותב את הבעיות שלו ורוצה לפתור את הבעיות שלו וכו' וכו', ותהלה לאל אצל רבנו ז"ל יש תשובות לכל הבעיות שבעולם, ולכן אשרי מי שזוכה להתמיד בספרי רבנו ז"ל, שרק בזה תלוי ההתקרבות אליו, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ב) שפניו שכלו ונשמתו נמצאים

בתוך ספריו הקדושים, ושו"ת "אשר בנחל" זה מקבץ ממקום למקום מכל ספרי רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל, את התשובות שאדם צריך לשמע.

רק חזק ואמץ מאד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, תצית את רבנו ז"ל לא להשבר משום דבר, רק להתחזק, ואפלו שנפלת במקום שנפלת, זכר גם זכר מה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קי"ב) אם אתה מאמין שיכולים לקלקל תאמין שיכולים לתקן, ועל קטב זה בנוי כל המכתבים שבשו"ת "אשר בנחל", רק להתחזק בכל המצבים הקשים שעוברים על כל אחד ואחד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברע.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר ויקרא ב' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

יסוד מוסד בחנוך שלא יכולים ללכת עם יד קשה בשום פנים ואפן, ובפרט בדורותינו אלו שההפקרות וכו', חוגג וכו', ולכן עקר הדרך הוא רק באהבה גדולה מאד, ובהסברה בדרכי נעם, אתה צריך לדעת שילדים רוצים חם מההורים, ואם מקבלים את זה, אזי הם ממשמעים, ואם הולכים אתם בידי קשה, כמובן שזה גורם שיפרקו על וכו'.

מה שהיה כבר היה וכו', לא בוכים על חלב שנשפך וכו', צריכים לראות לתקן על כל פנים מעכשו מה שקלקלתם, והוא לא להגיב על החצפה והקללות שלו, אלא לקרבו מאד מאד, ולראות לו אהבה גדולה מאד, אבל לא להגיב לו שטעיתם, שזה יעורר בו את תאות הנקם וכו'.

מה שאתה ואשתך צריכים עכשו לעשות, רק תפלה להתפלל להקדוש ברוך הוא, ולדעת שכל תפלה כל תחנה כל בקשה שמבקשים על הילדים, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וכבר ספרו לנו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פרק י"ח) מעשה בכהן אחד שהיה ירא שמים בסתר, והיו לו עשרה בנים מאשה אחת, ששה זכרים וארבע נקבות, ובכל יום ויום היה מתפלל ומשתטח ומתחנן ומבקש רחמים ומלחך בלשונו עפר, כדי שלא יצא אחד מהן לידי עברה ולידי דבר מכער, מה היה עושה, בכל יום ויום היה מכניסן לבית פנימי, וישב ומשמרן בבית החיצון, ומתפלל ומשתטח ומבקש רחמים ומלחך בלשונו עפר כדי שלא יהא אחד מהן בא לידי עברה ולידי דבר מכער, אמרו, לא יצאת אותה שנה ולא שנתה ולא שלשה, עד שבא עזרא והעלה את ישראל מבבל, והעלה אתו כהן עמהם, לא נכנס אתו כהן לבית עולמו, עד שראה כהנים גדולים ופרחי כהנה מבניו ומבני בניו עד חמשים שנה, ואחר כך נכנס אותו כהן לבית עולמו, ועליו הכתוב אומר (תהלים ל"ג) "בטח בהו"ה ועשה טוב" וגו'.

נא ונא לא להתיאש מתפלה, לבקש רחמי שמים על הבן, כי רק בזכות זה יחזר אל המסלול, אבל אתם תעשו את שלכם רק להראות לו אהבה, ותראו שסוף כל סוף הוא יחזר אל התורה וקיום המצוות.

אסור ללכת עם ילדים ביד תקיפה וכו', רבי נפתלי מנעמרוב ז"ל תלמידו של רבנו ז"ל, היה לו בן שיצא לתרבות רעה, אזי הוא התפלל עליו שימות, וכן היה שהבן מת, וכשספרו את זה למוהרנ"ת ז"ל, הקפיד מאד מאד, ואמר זה לא דרוך רבנו ז"ל, אדרבה אם יש לו כח התפלה כזה, היה צריך לבקש רחמי שמים שהבן יחזר בתשובה, רואים מזה שתפלה פועלת, ולכן אתה ואשתך תתפללו בכל יום למען הצלחת הבן הזה בכלליות, ועל שאר הילדים בפרטיות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא ב' נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁהִבְטַחְתָּ שֶׁל רַבְנוּ ז"ל שֶׁהִבְטִיחַ וְאָמַר (חיי מוה"ר"ן סימן תקי"ז) אֲנִי בְטוּחַ בַּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁכָּל תִּינוּק שְׂיָבוֹא לְפָנָי קָדָם שְׂיָבוֹא לְפָנָי שְׂבַע בּוֹדָאֵי יִהְיֶה נָקִי מִן הַחַטָּא עַד חַתָּנָתוֹ; זֶה בְּמַקּוֹמוֹ מִנַּח, וְאִם פִּסְפְּסָתָּ פִּסְפְּסָתָּ וְכוּ', עַל כָּל פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְהֵבִיא גַם אֶת הַבֵּן אֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, מִתִּי שְׂאֵתָה רַק יָכוֹל.

אֲסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר, אִם לֹא הִצְלַחְתָּ לְהֵבִיא אוֹתוֹ לְפָנָי גִּיל שְׂבַע, אֲסוּר לָךְ לְהַשְׁבֵּר מִזֶּה, רַק לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד וּלְהִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה עַל הַבֵּן שְׂיִהְיֶה שְׂמוֹר מִכָּל חַטָּא וְעוֹוֹן, כִּי תִפְּלַת אָבוֹת עַל בָּנִים זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמַיִם, וְצְרִיכִים לְהִיּוֹת עַקְשָׁן גְּדוֹל מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם עַל הִצְלַחְתָּ הַיְלָדִים, וּבִפְרָט הָאִשָּׁה בְּעַת הַדְּלָקָת הַנְּרוֹת צְרִיכָה הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ עַל הִצְלַחְתָּ יְלָדֶיהָ, וַיְדוּעַ שְׂאֵמֵר הַחֶפֶץ חַיִּים ז"ל לְאַחַד שְׂבָא אֱלִיוֹ שְׂיִבְרַךְ אוֹתוֹ שְׂהִילְדִים שְׁלוֹ יִהְיוּ צְדִיקִים וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים וְכוּ', וְהוֹצִיא אֶת הַתְּהִלִּים שֶׁל אִמּוֹ שְׂהִיוּ הַדְּפִים מְנַפְּחִים מְרַב דְּמַעוֹת, וְהִרְאָה לוֹ, וְאָמַר לְאָדָם שְׂבַקֵּשׁ בְּרָכָה, אֶתָּה רׁוֹאֶה בְּזִכּוֹת הַתְּהִלִּים הַזֶּה זְכִיתִי לְלַמַּד תּוֹרָה וְכוּ' וְכוּ', כְּאוֹמֵר שֶׁהַתְּפִלוֹת שְׂהָאֵמָא מִתְּפַלְּלָת עַל הַיְלָדִים, זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל בְּשָׂמַיִם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְּלַתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הִצְלַחְתָּ מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלַחְתָּ מִן הַשָּׂמַיִם

ברעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא ב' נִסְחָן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּישׁוֹר יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

ידוע שמוהרנ"ת ז"ל אמר לאנשי שלומנו שיאמרו תהלים לרפואתו וכו', ואמר להם תאמרו את זה כפי שתאמרו וכו', כאומר אדם צריך לומר את התהלים איך שהוא, ולא להתבלבל אם הוא כן אמר את זה טוב, או לא אמר את זה טוב וכו', אם כן בטא את האותיות כמו שצריך וכו', אדם לא צריך לבלבל את עצמו מזה, רק יאמרם כמו שיאמרם בלי להתבלבל כלל, כי אין לדבר סוף וכו', ורבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לא לדקדק על עצמו כל כך, שזה משגע את האדם לגמרי וכו', אדם צריך לומר את העשרה מזמורי תהלים הנקראים תקון הכללי, ולא לחשב יותר, ובודאי יזכה לתקן את נפשו הפגומה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא ב' נִסְחָן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כלל גדול צריך להיות בבית, החלק הגשמי שיכת להאשה, והחלק הרוחני שיך להבעל.

בענין לקנות דברים בבית, היה מהראוי שהבעל לא יתערב לך כלל,

ובפרט שהכסף את מביאה בבית, כי את עובדת וכו', ולכן זה לא נכון מצדו שיתערב במה שאת עושה, לקנות או לקשט את הבית וכו'.

אתם צריכים שניכם לדעת מה שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברעד.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר ויקרא ב' ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן על התפלות והאחולים, וכל המברך יתברך מפי אל עליון.

לא צריכים להתבלבל משום בריה שבעולם, צריכים רק להתחזק ברצונות חזקים לעשות את רצונו יתברך, צריכים לכבד את כל בן אדם, אבל לא צריכים להתבלבל מאף אחד, אם מקבלים על עצמם איזה קבלה טובה והנהגה טובה, לא צריכים להתבלבל מאף אחד בשום פנים ואפן, ותמיד כדאי לא להסתכל מה שאחרים אומרים וכו', צריכים לעשות רק את הרצון של הקדוש ברוך הוא, כל אחד כפי נקדו וכו', ולא להסתכל על הזולת כלל, אז חיים חיים טובים ונעימים, העקר להכניס בדעתו את אמתת מציאותו

יתברך, ולהתחזק בַּרְצוֹנוֹת וְכִסּוּפִים חֲזָקִים מֵאֵד מֵאֵד, וְאָסוּר לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף חוֹב כְּאֵלוֹ שְׁמָה שְׁאֵת עוֹשֶׂה זֶה שְׁקָרִי וְכוּ', לָמָּה לְחַשֵּׁב כִּכָּה? צְרִיכִים רַק לְהִסְתַּכֵּל עַל הַטּוֹב שֵׁישׁ בּוֹ, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְאִם הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ זֶה מְצַלִּיחִים בְּגִדּוֹל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא ג' נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאַנְחֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנַפְלָא כְּזֶה, שְׁמִחֲזִק וּמַעוֹדֵד וּמְשַׂמַּח אוֹתֵנוּ, וּמְקַרֵּב אוֹתֵנוּ אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל עֲלֵינוּ לְסַלֵּק אֶת דַּעַתְנוּ וְאֶת חֲכֻמַּתְנוּ מֵאֵתְנוּ לְגַמְרִי, אֲשֶׁר רַק בְּזֶה תְּלוּי כָּל הַהִתְקַרְבוֹת אֵלָיו, כַּמוֹכָא בְּדִבְרֵי (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קכ"ג) הָעֵקֶר וְהִיסוּד שֶׁהַכֵּל תְּלוּי בּוֹ, לְקִשְׁר עֲצָמוֹ לְהַצְדִּיק שְׁבִדוּר, וְלִקְבֵּל דִּבְרֵי עַל כָּל אֲשֶׁר יֵאמֵר כִּי הוּא זֶה, דְּבַר קֵטָן וְדְבַר גְּדוֹל. וְלִבְלֵי לְנִטּוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, מְדִבְרֵי יָמִין וּשְׂמָאל, כְּמוֹ שְׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סִפְרֵי פְרָשַׁת שׁוֹפְטִים) 'אֶפְלוֹ אוֹמֵר לָךְ עַל יָמִין שְׂמָאל וְעַל שְׂמָאל יָמִין תִּצִּית אוֹתוֹ', וְלִהַשְׁלִיךְ מֵאֵתוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וְלִסַּלֵּק דַּעַתוֹ כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ שׁוּם שְׂכָל, בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבֵּל מֵהַצְדִּיק וְהָרַב שְׁבִדוּר. וְכָל זְמַן שֶׁנִּשְׁאָר אֶצְלוֹ שׁוּם שְׂכָל עֲצָמוֹ, אֵינוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר לְהַצְדִּיק; כִּי הָעֵקֶר לְבִטּוֹל אֶת שְׂכָלוֹ הַמְדַמָּה וְהַבְדוּי לְגַמְרִי, וְלִצִּית אֶת הַצְדִּיק עַל כָּל אֲשֶׁר אוֹמֵר, וְרַק זֶה נִקְרָא הַתְּקַרְבוֹת, וְיִסוּד הִיסוּדוֹת אֶצְל רַבְּנֵי ז"ל, לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, בְּלֵי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת כֻּלָּל, וּבְכָר אִמֵּר רַבְּנֵי ז"ל (שִׁיחּוֹת הַר"ן סִימָן קנ"ד) שְׁעָקֶר מֵהַ שְׁהִיַע לְמִדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִין פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהִיָּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאִמֵּר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפִשְׁטוֹת. וְעַל יְדֵי

זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לָמָּה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר אִם הֵייתִי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲשֶׂה מִמְּנִי מָה שֶׁאֲנִי עֹתָהּ, דְּהִינּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הֵייתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מֵה שְׁעֵשִׁיתִי בְּשָׁנָה כְּלָהּ (כְּלוֹמַר שֶׁהִיא מוֹדְרוֹ כֹּל כֶּף בְּעִבּוּדָתוֹ עַד שֶׁמָּה שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּשָׁנָה כְּלָהּ הָיָה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהָיָה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחֵר מֵעֲלֵת הָעֲבוּדָה שֶׁל פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאַמֶּת, וְאָמַר אִי אִי פְּרָאסְטִיק. גַּם אָמַר שֶׁדָּבַר עִם כַּמָּה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לְמִדְרָגָתָם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִין פְּרָאסְטִיק, שְׁעָסְקוּ בְּעִבּוּדָתָם עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּפְשִׁיטוֹת גָּמוּר בְּהִתְבּוֹדּוֹת וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לָמָּה שֶׁהִגִּיעוּ, וְעַל יְדֵי שֶׁאָדָם מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּזָה הוּא מְגַלֶּה אֶת פְּנִימִיּוֹת לְבָבוֹ שֶׁמֵּאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הָאֱמוּנָה וְהַתְּפִלָּה תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה, וְעַל יְדֵי שֶׁמְרַגֵּלִים אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצָמוֹ בְּרוּר וְזוֹכֵף הַמְּדַמָּה, עַד שִׁיּוֹדְעִים בִּידְעָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת אֲשֶׁר הַכֹּל מִמְּנֵו יִתְבָּרֵךְ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (חֵלִין ז'): אִין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמִטָּה אֱלֵא אִם בֶּן מְכָרִיזִין עָלָיו מִלְּמַעְלָה; זֹאת אוֹמֶרֶת אֶפְלוֹ מְכָה קִטְנָה בְּאֶצְבַּע הַקִּטְנָה לֹא מְקַבְּלִים לִפְנֵי שֶׁנִּכְרוּ קִדְּם מִלְּמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, וְכֵן אָמְרוּ (יוֹמָא לַח). בְּשִׁמְךָ יִקְרְאוּךָ וּבִמְקוֹמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ, אִין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שֶׁמוֹכֵן לְחַבְרוֹ, וְאִין מְלָכוֹת נוֹגַעַת בְּמְלָכוֹת חֲבֵרְתָּהּ אֶפְלוֹ כְּמֵלֵא נִימָא, זֹאת אוֹמֶרֶת אֵף אֶחָד לֹא יָכוֹל לִגַּע בְּמָה שֶׁשִׁיף לְהַשְׁנִי, אִם לֹא שֶׁהִכְרִיזוּ קִדְּם בְּשָׁמַיִם, וְכֵן אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת נח). אֶפְלוֹ רִישׁ גְּרַגְלִיתָא מִן שְׁמַיָּא מְנוּ לִי; זֹאת אוֹמֶרֶת שֶׁאֶפְלוֹ עֲבוּדָה בְּזוּיָה וּפְשׁוּטָה כְּמוֹ לְנִקּוֹת בְּיּוֹב וְכוּ' וְכוּ', אָדָם לֹא יִקְבֵּל מִשְׁרָה כְּזוֹ, עַד שֶׁמְכָרִיזִין קִדְּם בְּשָׁמַיִם וְכוּ', רוֹאִים מִכֹּל זֶה אֶת גְּדֹל הַשְּׁגָחַתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִיית עַל כֹּל בֶּן אָדָם, וְאֵל כֹּל זֶה זוֹכִים עַל יְדֵי שֶׁמְרַגֵּלִים אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גָּמוּר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמַר שֶׁלֹּא יִהְיֶה שׁוּם מְרִיבוֹת בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, כִּי כֶּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת קִלְפָּה חֶלֶק ב' סִימָן א') יֵשׁ שְׂדִים שְׁמִצּוּיִים בְּבֵתִים, שֶׁהֵם מְקַלְקְלִין הַשְּׁלוֹם בֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה כַּעַס וּקְטִטוֹת בְּבֵית. וְעַקֵּר הַבֵּית הוּא הָאִשָּׁה כִּי (יוֹמָא ב). בֵּיתוֹ זוֹ אִשְׁתּוֹ, וְעַל כֵּן עַל פִּי רַב עַקֵּר הַקְּטִטוֹת מִמְּנָה. וְלִפְעָמִים נֶאֱחָזִים בְּשֶׂאֵר בְּנֵי הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשִׂים הַקְּטִטוֹת וְהַמְרִיבוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה בָּאִים יִסּוּרִים עַל בְּנֵי הַבֵּית. וְזֶה מִפְּרֵשׁ

בפסוק (איוב כ"א) "בתייהם שלום מפחד", ודרשו חכמינו הקדושים (רש"י שם) מפחד - אלו שדים, וזהו "שלום מפחד" כי השלום הפך הפחד, שהם השדים המקלקלים השלום, וזהו "ולא שבט אלוה" וכו', הינו היסורים, עין שם.

ואני מכרח להגיד לך שהשדים האלו נבראים רק מהכעס והמחלקת וכו' וכו', כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות מריבה סימן ס"ו) במקום מריבה שם השטן; ולכן תשמר את עצמך מפעס, ושיהיה לך סבלנות עם אשתך וכו', כי כעס בבית מחריב את הבית. ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות כעס סימן ט"ו) כעס של אשה מחריב את הבית; ולכן על הבעל לעשות כל מיני פעולות שבעולם לא להכעיס את האשה, וישתדלו שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברעו.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר ויקרא ג' ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשי כל מה שבניך רק להיות בשמחה, וכשאשה שמחה, על ידי זה השכינה שורה בתוך הבית, ועקר השראת השכינה בתוך הבית, זה רק בזכות האשה, כשהיא הולכת בצניעות,

וּמִשְׁתַּדְּלֵת מְאֹד שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְכֵן הוּא בּוֹזֵר (וישב ק"פ:)
 דְּהָא חֲמִינָן דְּשְׁכִינְתָא לֹא שְׂרִיא בְּאַתְרַ עֲצִיבוּ אֲלָא בְּאַתְרַ דְּאִית בֵּיה חֲדוּה.
 אִי חֲדוּה לִית בֵּיה לֹא שְׂרִיא שְׁכִינְתָא בַּהוּא אַתְרַ. כְּמָה דְּאֵת אָמַר (מְלָכִים ב' ג'
 ט"ו) "וְעַתָּה קָחוּ לִי מִנְּגֵן וְהָיָה כִּנְגֵן הַמִּנְּגֵן וְתָהִי עָלָיו יַד הַיְוֵי"ה" דְּהָא שְׁכִינְתָא
 וְדַאי לֹא שְׂרִיא בְּאַתְרַ עֲצִיבוּ; [אֲנַחְנוּ רוּאִים שְׁהַשְׁכִּינָה לֹא שׁוֹרָה בְּמָקוֹם שֶׁל
 עֲצָבוֹת, אֲלָא בְּמָקוֹם שִׁישׁ שְׁמָה שְׁמַחָה וְחֲדוּה, אִם אִין בְּבֵית שְׁמַחָה וְחֲדוּה,
 אֲזִי הַשְׁכִּינָה לֹא נִמְצְאָת שָׁם, כִּי הַשְׁכִּינָה לֹא נִמְצְאָת בְּמָקוֹם שֶׁל עֲצָבוֹת],
 וְלִכְּן תַּעֲשִׂי כָּל מָה שְׁבִידֵךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאַף שְׂאֲנִי יוֹדַע שְׁזָה מְאֹד
 מְאֹד קֶשֶׁה לָךְ, מְרַב הַצְּרוּת וְהִיסוּרִים וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שְׂאֵת עוֹבְרַת וְכוּ', עִם
 כָּל זֹאת אִם תִּכְרִיחִי אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, זֶה יִשְׁרָה אֶת הַשְׁכִּינָה בְּבֵית,
 וּבְמָקוֹם שְׁהַשְׁכִּינָה מְצוּיָה שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה.

אֶת צְרִיכָה לְזַכֵּר כְּשֶׁאֲשֶׁה תְּמִיד שְׁמַחָה וְעֲלִיזָה, בְּזֶה הִיא מְגַלָּה אֶת
 טַהַר לְבָבָה שֶׁהִיא מְאֲמִינָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל יְדֵי אַמוּנָה, לְהֶאֱמִין
 שְׂאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה אֵף פְּעַם
 לֹא נִמְצְאִים לְבָד, כִּי בְּכֹל מָקוֹם שֶׁהוֹלְכִים, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹלֵךְ אַתְּנוּ,
 וְכַמְאֲמָרֵם ז"ל (דְּבָרִים רַבָּה פְּרָשָׁה ב' סִימָן ט"ז) אָמַר רַבִּי תַנְחוּמָא מַעֲשֶׂה בְּסַפִּינָה
 אַחַת שֶׁהִיְתָה כְּלָה שֶׁל עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וְהָיָה בְּתוֹכָה יְהוּדִי אֶחָד הַגִּיעַ עוֹלָם
 אֶחָד אָמְרוּ לְאוֹתוֹ יְהוּדִי פְלוֹנִי טוֹל מְעוֹת וְעַלָּה לְגַס הַזֶּה וְקַח לְנֹו מִשָּׁם
 מְאוּמָה אָמַר לָהֶם לֹא אַכְסְנָאִי אֲנִי מִכִּיר אֲנִי לְהִיכֵן אֲלֵךְ אֲמְרוּ וַיֵּשׁ אַכְסְנָאִי
 יְהוּדִי בְּכֹל מָקוֹם שֶׁאֲתָה הוֹלֵךְ אֲלֵקִיךָ עִמָּךְ הָרִי (דְּבָרִים ד' ז') "אֲשֶׁר לוֹ אֱלֻקִּים
 קְרָבִים אֵלָיו"; וְעַל יְדֵי זֶה יְכוֹלִים תְּמִיד לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ
 שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (דְּבָרִים רַבָּה פְּרָשָׁה ב' סִימָן י"ז) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ד' ז')
 "כִּי מִי גוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֻקִּים קְרָבִים אֵלָיו כִּהְיוּי"ה אֱלֻקֵּינוּ בְּכֹל קְרָאֲנוּ
 אֵלָיו", מַהוּ בְּכֹל קְרָאֲנוּ אֵלָיו? אָמְרוּ רַבָּנָן יֵשׁ תְּפִלָּה שְׁנַעֲנִית לְאַרְבַּעִים יוֹם,
 מִמִּי אֶת לְמַד מִמַּשָּׁה, דְּכְתִיב (דְּבָרִים י"ח) "וְאֶתְנַפֵּל לְפָנֵי הַיְוֵי"ה אַרְבַּעִים יוֹם"
 וְגו', וַיֵּשׁ תְּפִלָּה שְׁנַעֲנִית לְכ' יוֹם, מִמִּי אֶת לְמַד מִדְּנִיָּאל דְּכְתִיב (דְּנִיָּאל י') "לֶחֶם
 חֲמֻדוֹת לֹא אֲכַלְתִּי עַד מְלֹאת שְׁלֹשָׁה שָׁבָעִים יָמִים וְאַחַר כֵּךְ אָמַר הַיְוֵי"ה
 שְׁמַעְזָה הַיְוֵי"ה סְלַחָה" וְגו', וַיֵּשׁ תְּפִלָּה שְׁנַעֲנִית לְשְׁלֹשָׁה יָמִים, מִמִּי אֶת לְמַד
 מִיוֹנָה, דְּכְתִיב (יוֹנָה ב') "וַיְהִי יוֹנָה בְּמַעַי הַדָּגָה" וְגו' וְאַחַר כֵּךְ "וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה

אֶל הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ מִמְעַי הַדְּגָהּ, וַיֵּשׁ תְּפִלָּה שְׁנַעֲנִית לְיוֹם אֶחָד, מִמִּי אֶת לְמַד מְאֹלֶיהוּ, דְּכָתִיב (מְלָכִים א' י"ח) "וַיִּגֶשׁ אֲלֵיהוּ הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר" וְגו', וַיֵּשׁ תְּפִלָּה שְׁנַעֲנִית לְעוֹנָה, מִמִּי אֶת לְמַד מְדוּד, דְּכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ הַיְיָ עַת רְצוֹן", וַיֵּשׁ תְּפִלָּה שְׁעַד שְׁלֹא יִתְפַּלֵּל אוֹתָהּ מִפְּנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְעֹנֶה, שְׁנֹאֵמַר (ישעיהו ס"ה) "וְהָיָה טָרִם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה", רוֹאִים מִזֶּה גְדֹל הַמַּעֲלָה שְׁאֵדָם שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ כָּל מָה שֶׁהוּא צְרִיךְ, בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

לְכֵן חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִידָה, וְהִשְׁמַחָה יְבִיא אוֹתְךָ לְאַמּוּנָה בְּרוּרָה וּמְזֻכָּכַת בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְעַל יְדֵי זֶה תְּהִי רְגִילָה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ תְּמִידָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא ג' נִסְחָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְרִאוֹת לְבָנוֹת אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצָמֵי שְׁלֶךְ, שְׁזָה מְאֹד מְאֹד נַחוּץ, וּבִפְרָט בְּגִיל שֶׁהִגַּעַת לְעֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנֶה, אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת עֲצָמֵית כָּבֵד לְגַמְרִי.

הַבְּעִיָּה שְׁלֶךְ בְּעֵינֵי מְצִיאת הַזּוּוּג, הוּא כְּמוֹ שְׁאֲנִי כּוֹתֵב לְכָל אֵלּוּ שֶׁהֵם בְּרָרְנִים וְכוּ', שֶׁהֵם צְרִיכִים לְדַעַת מָה שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְכָמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, אֶת צְרִיכָה לְרִדַת מְדֻרְגָה וְאֵז תְּמַצְאִי אֶת הַזּוּוּג שְׁלֶךְ, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלל בַּחוּרָה הִיא גְּאוּתָנִית וְכוּ', וְלֹא מִתְאַיִם לָהּ לְקַחַת אֶת זֶה אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הֲכִי חֲכָמָה וְהֲכִי יִפָּה וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? אוֹ אֲנִי הֲכִי חֲכָמָה וְהֲכִי יִפָּה מְשַׁכְּלֵת וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? וְהִיא מְסֻתּוֹכְכַת וּמְחַפְּשַׁת אֶת הַבֶּן זוּג שְׁלָה כְּפִי הַדְּמִיוֹן שְׁנִכְנַס בָּהּ כְּאֵלּוּ מִי יוֹדֵעַ מָה הִיא? וְהִיא רוֹצֶה שְׁיָבוֹא

אֲלֵיהָ זוּג מִשְׁהוּ שְׁעָדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יָדֵי זֶה מִחֲפָשֶׁת וְכוּ', וּמִסְתַּוְבַּת וְיוֹצֵאת לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוֹלֵי אֶמְצָא אֶת בַּחִיר לְבָבִי שִׁיבֹא אֵלַי עַל סוּס לְבֶן עִם שְׁקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבִשְׂבִיל זֶה הִבְחֹרָה מִחֲכָה עַד שִׁיּוֹלֵד זוּג כְּזֶה, וּבֵין כֵּן הִיא לֹא קוֹלְטֵת שְׁהִזְמֵן לֹא מִחֲכָה, כְּמֵאֲמַר הַחֲכָם "הִזְהַר מִן הַזְּמֵן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שֶׁתּוֹפֶסֶת אֶת עֲצֵמָה רוֹאֶה שֶׁהִיא כְּבָר בְּגִיל שְׁלוֹשִׁים, מָה עוֹשִׂים עִכְשָׁו? עַל זֶה בְּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְנוֹתְנֵים לָנוּ עֲצָה (יְכֻמוֹת ג.ו.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֵיתָתָא, תְּרַדִּי מְדֻרְגָה וְאַל תַּחְזִיקִי מִעֲצָמְךָ כֹּל כֵּן גְּדוּלָה וְכוּ', וְאַזְ תִּמְצָאִי בְּקִלּוֹת בֶּן זוּג מִה שִׁיתָאִים לָךְ.

אם את עובדת על יד הכתל, תראי מפעם לפעם לגשת שמה ולהתחנן הרבה על מציאת הזוג, כי אין עצה אחרת רק תפלה, ומה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל, ועל ידי שתפלה שתתפללי להקדוש ברוך הוא בתמימות ובפשיטות גמורה, רבונו של עולם חוס ורחמל עלי שאזכה למצא את בן זוגי ששיף לשרש נשמתי, ואזכה להקים בית נאמן בישראל, ולהוליד בנים ובנות חיים וקיימים, ושנזכה לעשות רצונך בשמחה עצומה, אגא ממך אבי שבשמים נשארתי ותומה מגיל קטנות, אין לי אבא, תהיה לי אתה האבא ותרחם עלי, ותמציא לי את בן זוגי, ואזכה לעשות לך נחת רוח על ידי שאמצא בן זוגי, ונבנה ביחד בית שתהיה משכן לשכינת עזך, ואזכה להכלל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

כך תמשיכי להתפלל יום יום שעה שעה, ותראי איה שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ותמצאי את בן זוגך ותתחנני לשם שמים, ולא יחסר לך שום דבר, ותעשי שמחה להאמא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא ג', נִסְחָן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי חֹסֵר לָךְ אֶת הָאֵהָבָה לְבַעֲלָךְ, סוּף כָּל סוּף רַק עֲכָשׁוּ הַתַּחֲתַנְתֶּם, וּכְבָר אֶת רוּצָה שְׁלֵא יִהְיֶה בְּבֵית וְכוּ', כַּמָּה רַבּוּת רַבּוּת נָשִׁים הָיוּ מְאַחֲלִים לְעֲצֻמָּן שֶׁהַבַּעַל יִבְלֶה אֶתְּךָ וְכוּ', וְלֹא יִשְׁאִיר אוֹתְךָ גְּלִמּוּדוֹת בְּבֵית בֵּין הָאַרְבַּע קִירוֹת, סוּף הַכֹּל הַתַּחֲתַנְתֶּם לְפָנַי זְמַן קֶצֶר, וּכְבָר אֶת רוּצָה שֶׁבַעֲלָךְ לֹא יִמְצָא בְּבֵיתִי?

בּוֹדְאֵי אֶת צְרִיכָה לְצֵאת לְעִבּוּדָה, וְכֵן בַּעֲלָךְ צְרִיךְ לְמַצָּא תַּעֲסוּקָה, שֶׁשְׁנֵיכֶם יִהְיוּ עֲסוּקִים, כִּי (כַּתְּבוֹת נ"ט:) הַבְּטָלָה מְבִיאָה לְיַדֵּי שְׁעָמוּם וְלִידֵי זְמָה.

תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וּבִפְרָט אֶת צְרִיכָה לְלַמֵּד אֶיךָ לְכַבֵּד אֶת בַּעֲלָךְ, כִּי לְדַעֲתִי אֶת מִתְחִילָה עִם רִגְלֵי שְׁמַאל אֶת הַחַיִּים וְכוּ' וְכוּ'.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִי תִמְדֵי הַשְּׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחוּוָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְתוֹתְרוּ אֶחָד לְהַשְּׁנַי, שְׁזֶה יִסוּד גְּדוֹל בְּנִשְׂוֹאִין בְּרִיאִים.

אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִיּוֹת וְתִרְנִים אֶחָד לְהַשְּׁנַי, וְלִתֵּת תְּשׁוּמַת לֵב אֶחָד לְהַשְּׁנַי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה מְמִילָא יֵשׁ אַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, אֲבָל הַרְגַע שְׁרוּצִים אֶחָד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, דְּעֵי לְכֶם שְׁזֶה הַסְּמ"ךְ מ"ם שֶׁבָּא לְשִׁבֵר אֶת הַבַּיִת, הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבָדוּ פִּלַּג גּוֹפָא, חֲצִי גּוֹף, נִמְצָא כְּשֶׁאֲדָם מִתַּחַתֵּן זֶה גּוֹף שְׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הַיְנוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחֻד הֵם שְׁלֵם, מַה שְׁאִין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוּצָה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, זֶה הַסְּמ"ךְ מ"ם, הַיְנוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהַרְגַע שֶׁהַבַּעַל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שֶׁאֶחָד יוֹתֵר מִהַשְּׁנַי עִם עֲשׂוֹר אַחוּז, וְהָהוּא פְּחוּת מִמֶּנִּי עִם עֲשׂוֹר אַחוּז, זֶה כְּבָר נִקְרָא סְמ"ךְ מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁרוּצָה שְׁלוֹם בַּיִת אֲמַתִּי,

צָרִיף לְדַעַת שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוֹף אֶחָד, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר הַחֶכֶם מְכַל הָאָדָם (קהלת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוֹ הָאֶחָד שִׁיפוֹל וְאִין שְׁנַיִ לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וְלָאֶחָד אֵיךְ יִחָם", וְלִכֵּן אִם רוֹצִים שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, צָרִיף לְהִיּוֹת מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מִהַבְּעַל וְהֵן מִהָאִשָּׁה, לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִז הֵם חֲצִי חֲצִי שֶׁתַּפִּים שְׁלֵמִים, וְתִמִּיד יִחִיו בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְיִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוֹאֵיהֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְף שִׁיחִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר וִיקָרָא ג' נִיסָן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעַתִּי בְּעֶלְךָ צוֹדֵק, סוֹף כָּל סוֹף הוּא מְקַפִּיד מְאֹד אֵיזָה בְּשׂוֹר אוֹכְלִים, כִּי הַיּוֹם יְכוּלִים לְהַכְּשֵׁל בְּאִכִּילַת טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת, בְּשׂוֹר הַחֲמוּרִים וְהַסּוּסִים וְכוּ', כְּאֲשֶׁר מְצוּי דָּבָר זֶה מְאֹד מְאֹד בְּאַרְץ לְצַעֲרָנוּ הָרַב, וְלִכֵּן לֹא נוֹרָא שֶׁבְּעֶלְךָ הוּא שׂוֹאֵל שְׁאֵלוֹת, וְכֵן בְּזֶה שֶׁמְעוֹרֵר אֶת הָאָמָא בְּעִנְיַן הַצְּנִיעוּת, זֶה גַּם כֵּן לֹא נוֹרָא וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל כְּמוֹכֵן שֶׁצָּרִיף לְהִיּוֹת בְּדַרְךָ אַרְץ גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֹר עַל כְּבוֹד אָבָא וְאָמָא יוֹתֵר מִהַכָּל, וְיְכוּלִים לְהַעִיר לָהֶם בְּעֶדְיָנוֹת וּבְדַרְךָ אַרְץ גְּדוֹל מְאֹד.

אֲבָל אֶת מִצְדָּךְ לֹא צָרִיכָה לְהַתְּעָרֵב, כִּי מֵה לָךְ לְהַכְּנִס בְּמִטָּה חוּלָה, וְסַתֵּם לָרִיב עִם בְּעֶלְךָ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ תַּתְּאָזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוֹת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יְפָה

מזו, וּאֶפְלוּ שְׁזָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרִי מֵה שְׁאָמַר הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ (אבות פרק ה') לְפָנִים צַעֲרָא אַגְרָא, וְדַעֲי לָךְ כְּשִׂאֲשָׁה עוֹצְרַת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הִיא מִצְלַת אֶת חַיֵּי הַנְּשׂוּאִינן שְׁלָה וְכוּ', כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס וְקִנְיָה וְכוּ', וְהִיא צְרִיכָה לְרִאוֹת שְׁלֹא תִהְיֶה לָּהּ שׁוּם תְּרַעַמַת עַל בְּעֵלָהּ, כִּי הָאֲשָׁה הִיא חֹלֵק מִבְּעֵלָהּ, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחְהָ זֹאת", וְלָכֵן אִשְׂרֵי הָאֲשָׁה שְׁקִנְתָּהּ לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבִּי בְּעֵלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֲלֵת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֹת אֶת הַשָּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה יִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נִשְׂוֵאֵיהֶם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברפ.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר וַיִּקְרָא ג' נִסְחָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

לְדַעֲתִי אֶתָּה טוֹעָה כִּי כִּהֵן מִצְוֵה לְבָרֶךְ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וְאִם הוּא מִבְּקֶשׁ לְהַלּוֹת לוֹ טְלִית, צְרִיכִים תִּכְנֶן וּמִיד לְעֲשׂוֹת אֶת הַגְּמִילוֹת חֶסֶד הַזֶּה לְהַלּוֹת לוֹ אֶת הַטְּלִית, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֻקֵּימִינוּ הַקְּדוּשִׁים נִיחָא לִיָּה לְאִינִישׁ דְּתַעֲבִיד מִצְוֵה בְּמִוּנִיָּה, וּבְפִרְט שְׁעַל הַכֶּהֵן יֵשׁ חִיּוֹב לְבָרֶךְ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וּמֵה סֵךְ הַכֹּל הוּא מִבְּקֶשׁ, שְׂיִלוּ לוֹ טְלִית עַל כְּמֵה דְקוֹת, וְלָכֵן זֶה לֹא נוֹרָא אִם יְלוּ לוֹ אֶת הַטְּלִית.

אֲדָם צְרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְהִיּוֹת בְּקִטְנוֹת הַמוֹחִין וְכוּ', וְלֹא יִהְיֶה קִמְצָן וְכוּ', אֲלָא כְּשִׂאֲחֹד בָּא לְהַלּוֹת מִמֶּנּוּ אִיזָה מִצְוֵה, שְׂתִכְנֶן וּמִיד יִזְדָּרֵז לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוֵה שֶׁל גְּמִילוֹת חֶסֶד, שְׁזָה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, כְּמֵאֲמָרֵם

ז"ל (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֵתֶם
גוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכֹּל הַזְּבַח שְׂזֻבַח שְׁלֵמָה לְפָנַי אֶלֶף עוֹלוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקָרָא ג' נִיסָן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תִּשׁוּאֵת חַן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאֵת מִתְפַּלְלֵת עַל רְפוּאָתִי וּבְרִיאוֹתַי, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיתְקַבְּלוּ תְּפִלוֹתַיךְ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקֶךָ שְׂאֵת לוֹמְדַת כָּל יוֹם פָּרָק בְּתַנּוּךָ, וְהוֹלֶכֶת לְסִיִּם
כָּבֵר אֶת כָּל הַתַּנּוּךְ, עֲצַתִּי אֲמוּנָה שֶׁתַּחֲיִּילִי עוֹד פַּעַם, וְזֶה מְנַהֵג וְהַנְּהַגָּה
טוֹבָה מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פָּרָק תַּנּוּךְ, כְּדֵי שֶׁתִּדְעֵי מֵהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה רוֹצֶה
מֵאֲתַנּוּ וְכו', וְיִדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר שֶׁהַסֵּפֶר מוֹסֵר שְׁלוֹ זֶה סֵפֶר הַתַּנּוּךְ, וְלִכְּן
אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פָּרָק בְּתַנּוּךְ, וְיִסִּים אֶת הַתַּנּוּךְ פַּעַם אַחֵר פַּעַם.

רַק חֲזָקִי וְאֲמִצִּי לִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה תְּמִידָה, וְהַשְׂמִחָה הוּא רְפוּאָה לְכָל בֵּין
בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְאֲסוּר לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ מִשּׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם, רַק לִהְיוֹת
בְּשִׂמְחָה וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא ג', נִסְחָן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת שְׂרַבְנוּ ז"ל הוּא הַרְבֵּי שֶׁל הַדּוֹר הַזֶּה, וְהַלְמוּד שֶׁלּוֹ עֵמֶק עֵמֶק מִי יִמְצְאוּנוּ, הוּא מְדַרְיָכְנוּ בְּדֶרֶךְ פְּשׁוּטָה מְאֹד אֵיךְ לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם וְכוּ', בְּטוֹב וּבִנְעִימִים וְכוּ', לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְהִסִּיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כְּרַגַּע, וְלִהְתַּמִּיד בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, שֶׁהַעֲצָה הַזֶּה יִכְנִיס מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּעוֹלָם, וְלִכְנֵן תְּמַשִּׁיךְ לְלָכֵת בְּשַׁעוֹר שְׂאֲתָה שׁוֹמֵעַ בְּדַבְרֵי רַבְנוּ ז"ל, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מֵאֵלוֹ שֶׁהֵם מְנַגְּדִים, כִּי חָבֵל מְאֹד מְאֹד שֶׁהֵם לֹא טְעָמוֹ אֶת הַטַּעַם הַנִּפְלֵא הַזֶּה שֶׁל רַבְנוּ ז"ל וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְנֵן תִּשְׁאָר אֲצִל זֶה שֶׁמְלַמֵּד אוֹתְךָ אֵיךְ לְהַתְחַזֵּק וְלְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר עַל פִּי דַבְרֵי רַבְנוּ ז"ל וְכוּ', וּכְבָר אָמַר רַבְנוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן קע"ז) שְׂרָאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה בַּהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ. וְאֵף עַל פִּי שְׂאִין אֲתָם יוֹדְעִים מְגַדֵּלֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רָאוּי לָכֶם לְסַמֵּךְ עָלֶי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מְגַדֵּלְתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַזְכִּיר אֶז הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קל"ה ה') "כִּי אֲנִי יוֹדְעִי כִּי גְדוֹל הוֹי"ה" וְגו', גַּם רָאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה בִּי, מֵה שְׁזָכִיתֶם שִׁיחֵיהָ לָכֶם רַבִּי כְּזֶה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיחֵיהָ לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאָחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא ג', נִסְחָן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חָסֵר לָךְ רַק דָּבָר אֶחָד, וְהוּא מֵדַת הַשְּׂמֻחָה, כִּי אִם תִּהְיֶה תְּמִיד בְּשֻׂמְחָה, תִּהְיֶה הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיֶּיךָ, כִּי כָךְ אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמֻחָה חֵלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמֵחַ תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מַצְלִיחַ; כִּי שְׂמֻחָה מֵרַחֲבֶת אֶת הַדַּעַת בֵּין בְּגִשְׂמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכָךְ אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן י') מִה שֶׁהַעוֹלָם רַחוּקִים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְאֵינָם מֵתְקַרְבִּים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ? הוּא רַק מִחֲמַת שְׂאִין לָהֶם יָשׁוּב הַדַּעַת, וְאֵינָם מֵיֹשְׁבֵי עַצְמָן, וְהַעֲקָר לְהַשְׁתַּדֵּל לֵישֵׁב עַצְמוֹ הַיֵּטֵב, מִה הַתְּכָלִית מְכַל הַתְּאֻוֹת וּמְכַל עַנְיֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, הֵן תְּאֻוֹת הַנִּכְנָסוֹת לַגּוֹף, הֵן תְּאֻוֹת שְׁחוּץ לַגּוֹף, כְּגוֹן כְּבוֹד, וְאִזּוּ בּוֹדָאֵי יָשׁוּב אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

אֶךְ דַּע, שֶׁעַל יְדֵי מְרָה שְׁחִרָה אֵי אֲפֹשֶׁר לְהַנְהִיג אֶת הַמַּח כְּרָצוֹנוֹ, וְעַל כֵּן קָשָׁה לוֹ לֵישֵׁב דַּעְתּוֹ. רַק עַל יְדֵי הַשְּׂמֻחָה יוֹכֵל לְהַנְהִיג הַמַּח כְּרָצוֹנוֹ, וְיוֹכֵל לֵישֵׁב דַּעְתּוֹ, כִּי שְׂמֻחָה הוּא עוֹלָם הַחֲרוּת, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (יִשְׁעִיָה נ"ה) "כִּי בְּשֻׂמְחָה תִּצְאוּ", שֶׁעַל יְדֵי שְׂמֻחָה נַעֲשִׂין בֶּן חוֹרִין וְיוֹצֵאִין מִן הַגְּלוּת. וְעַל כֵּן כְּשֶׁמְקַשֵּׁר שְׂמֻחָה אֶל הַמַּח, אֲזִי מַחוּ וְדַעְתּוֹ בֶּן חוֹרִין מִמֶּשׁ, וְאֵינּוּ בְּבַחֲיִנַת גְּלוּת, וְאֲזִי יוֹכֵל לְהַנְהִיג אֶת מַחוּ כְּרָצוֹנוֹ וּלֵישֵׁב דַּעְתּוֹ, מֵאַחַר שֶׁמַּחוּ בְּחֲרוּת וְאֵינּוּ בְּגְלוּת. כִּי עַל יְדֵי גְלוּת אֵין הַדַּעַת מֵיֹשֵׁב כְּלָל וְכוּ', וְלְכוּא לְשֻׂמְחָה הוּא עַל יְדֵי מַה שְׂמוּצָא בְּעַצְמוֹ אֵיזָה נִקְדָּה טוֹבָה, כִּי אֵיךְ שָׂרַק יְהִיָה, יֵשׁ אֲצֵל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל נִקְדוֹת טוֹבוֹת מְנַקְדֵת יְהוּדוֹתוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרַכּוֹת נ"ז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֲפֵלוּ רִיקְנִין שְׂבָךְ מְלֵאִים מְצוֹת כְּרִמּוֹן, וְעַל כָּל פְּנִיָם יֵשׁ לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְשֻׂמְחָה בְּמַה שְׂזָכָה לְהִיּוֹת מְזוּרַע יִשְׂרָאֵל, וְשֵׁלָא עֲשֵׁנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, כִּי הַשְּׂמֻחָה הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַשְּׂמֻחוֹת, וְעַל יְדֵי שְׂמֻחָה מֵתְרַחֵב מַחוּ וְדַעְתּוֹ וּכְבָר יֵשׁ לוֹ יָשׁוּב הַדַּעַת אַחֲרַת לְגַמְרֵי.

אתה צריך לדעת כי שמחה הוא אור גדול מאד מאד, ואי אפשר להשיגו אלא על ידי תפלה, שצריכים להתפלל בכל יום ובכל שעה כדי לזכות לשמחה שהיא עצם אורו יתברך, כי אצלו יתברך שרוי רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז) "עו' וחדוה במקמו", ולכן אבקש אותך שתתפלל בכל יום ובכל שעה את התפלה הזו:

רבונו של עולם זכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה ברמ"ח איברי ושס"ה גידי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקד בכל יום מרב שמחה על גדל חסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכול לקיים את מצוותיך, אנא רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזכני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להכליל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותו יתברך, איך שאתה מחיה ומהנה ומקיים את כל הבריאה כלה, וזכני לאמונה ברורה ומזככת שאזכה לדעת בידיעה ברורה שאתה נמצא ואין בלעדיך נמצא, ועל ידי זה תמחל לי על כל עוונותי, ואזכה להכליל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברפד.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר ויקרא ג' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי ובריאותי, יעזר הקדוש ברוך הוא שיתקבלו תפלותיך לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

אתה צריך מאד מאד לשמח עם הנקודות טובות שיש בך, כי תהלה לאל זה שמחתנו וזה גדלתנו שאנחנו זוכים להתעטף בכל יום עם ציציית, ולהתעטף בתפלין, וזוכים לשמר שבת קדש, ולקיים את כל מצוותיו הקדושים, שזה השמחה הכי גדולה שרק יכול להיות, כי רק זה מה שישאר מאתנו, שאנחנו עושים את הרצון של הקדוש ברוך הוא, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה סימן א) כשאדם עושה מצוה בשמחה בידוע שלבו שלם עם אלקיו; ולכן תמשיך לקיים את כל המצוות בשמחה עצומה, ועל ידי זה יתרחב לך בגשמיות וברוחניות.

צר לי מאד לשמע בענין מציאת הזוג וכו', שמצאת בת זוג כבר, ועזבת את הבת זוג וכו', וחזרת ועזבת וכו' וכו', ולא בחנם אשר רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד מהרגע שעושים ארוסין, שכבר יתכננו על חתנה, הוא לא רצה שיעשו הפסק גדול בין הארוסין להחתנה, ומכל שכן וכל שכן שבחור ובחורה שלא יסתובבו כל כך הרבה זמן בלי ארוסין ובלי נשואין, כי הסמ"ך מ"ם יעשה כל מיני פעולות שבעולם להפריד בין הזוג, ובפרט כשיש משיכה אחד להשני, צריכים לדעת שזה בן זוגי, או זאת בת זוגי, ותכף ומיד לקבע זמן על חתנה, ויתחתנו ויחיו חיים באשר, וזה הדרך האמתית של יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא וכו', ומתנהג על פי התורה וכו', אבל מה עשו אלו שהלכו ועזבו את הקדוש ברוך הוא ואת התורה וכו', שהם מסתובבים ככה כמה שנים וכו', ויחיים ביחד באסור וכו', ולבסוף נכנס עין רעה ביניהם וכו', ונפרדים וכו', ולכן אשרי מי שהולך בדרך התורה, שתכף ומיד כשיש משיכה בין הבחור והבחורה ומפירים אחד את השני וכו', שכבר יעשו ארוסין וידברו על נשואין, ויקבעו זמן הכי קצר לנשואין, ולא לחכות עד שיהיה כסף וכו', עד שיהיה חכמה וכו', כי כבר אמר החכם מכל אדם (קהלת א' י"ח) "כי ברב חכמה רב כעס ויוסיף דעת יוסיף מכאוב", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (קהלת רבה פרשה א' סימן ל"ז) "ברב חכמה רב כעס" כל זמן שאדם מרבה בחכמה מרבה בכעס, וכל זמן שהוא מרבה בדעת מרבה ביסורין אמר שלמה על ידי שהרביתי בחכמה הרביתי בכעס, ועל ידי שהרביתי בדעת הרביתי ביסורין; הרי שלך לפניך אם אדם חושב הוא חכם ובר דעת, ומושך את הזמן וכו', על ידי זה לבסוף מתפוצץ הכל וכו', ונעשה

בִּינֵיהֶם רִיב וְכַעַס וְנִפְרָדִים, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרֵי הִבְחֹר אוֹ הִבְחֹרָה שְׁמוּצָאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וַיֵּשׁ בִּינֵיהֶם מְשִׁיכָה וְהִבְנָה הִדְדִית, שְׂכָבָר יֵרָאוּ לְסֹגֵר אֶת הַכַּל, וְהַכָּלָל הַזֶּה טוֹב לְכָל אֶחָד וְאַחַת, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיִּצִית וִיקָיִם אֶת כָּל זֶה, וְאִזּוּ יִהְיֶה לָהֶם חַיִּים מְאֻשְׁרִים מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְאֻחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר וַיִּקְרָא ג' נִיסָן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַסְּפוּר שְׁלַכְּם מְאֹד מְאֹד מְדַכָּא וְשׁוֹבֵר אֶת הַלֵּב וְכוּ' וְכוּ', אִיךָ אָדָם אֵינִי לוֹ יְשׁוּב הַדַּעַת כָּלֵל וְכוּ', כִּי יִמְיִנוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יִמְיִנוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵינִי מִקְּוָה, וְהַלְוִאי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֶּתֵל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵינִי מִקְּוָה, וְאֵינִי מִי שִׁיקְוָה שְׁלֵא יָמוּת הַכָּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיָּהֶם שֶׁהֵן מְתִים; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ס"א) שֶׁהַשְּׁבַעִים שָׁנָה פּוֹרְחִים כְּמוֹ רַבַּע שְׁעָה, וְאִיךָ יֵשׁ זְמַן לְאָדָם בְּשִׁבִיל רַבַּע שְׁעָה שְׁיֵשׁ לוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, לְרִיב עִם אֲשֶׁתּוֹ וְעִם יְלָדָיו? כָּל כֶּךָ חֲבָל לְבָלוֹת אֶת הַיָּמִים וְהַשְּׁבֻעוֹת וְהַחֲדָשִׁים וְהַשָּׁנִים בְּקִנְיָה וְשִׁנְיָה וּבְמַחְלָקָת וּבְמִרְיבוֹת שְׁלֵא מְבִיא לְשׁוּם דָּבָר, אֲלֵא מִמְרָמִים לְעֲצָמָם אֶת הַחַיִּים, וּמִמְרָמִים אֶת הַחַיִּים לְהַזוּלָת וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה מוֹסֵר הַשְּׁכָל אִיךָ שְׁבַנִּי אָדָם אֵינִי לָהֶם שְׁכָל בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמְבַלִּים אֶת יְמֵיהֶם בְּהֶבֶל וּבְרִיק, מַחְלָקָת אוֹ וּכְנֻחִים שְׁנֵאָה מִיִּתְרָת, וְהַכָּל מַחְמַת חֶסֶד הַדַּעַת, כִּי בְּאֵמַת מִי שְׁיֵשׁ לוֹ דַּעַת בִּידְעַת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְזוֹכָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הוּא אֵף פַּעַם לֹא יַעֲשֶׂה

מְרִיבוֹת בֵּינוּ לְבֵין אִשְׁתּוֹ, וּבֵינוּ לְבֵין יְלָדָיו, אָבֵל מֵה נַעֲשֶׂה שְׁעָדִין אֵין בֵּית חֲרָשֶׁת שְׁמִיּוֹר שְׁכָל וְדַעַת וְכוּ', וְכֵן אֵין חֲנוּת אוֹ קְנִיּוֹן וְכוּ', שְׁמוֹכְרִים שְׁמָה שְׁכָל וְדַעַת וְכוּ', וְעַל כֵּן צְרִיכִים לְכוּן בְּכָל יוֹם שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם בַּעַת שְׁמַתְפַּלְלִים אֶת הַבְּרָכָה "אֲתָה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאֲנוֹשׁ בִּינָה" וְכוּ', לְבַקֵּשׁ אֲז עַל דַּעַת וְשְׁכָל, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (נְדָרִים מ"א.) דַּעַת קְנִיַת מַה חֲסֻרָתָ, דַּעַת חֲסֻרָתָ מַה קְנִיַתָּ, אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת יֵשׁ לוֹ הַכָּל, וְאִם אֵין לוֹ דַּעַת אֵין לוֹ כְּלוּם, וְלִכֵּן כָּל זוֹג צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ עַל דַּעַת וְשְׁכָל, אֲשֶׁר הַשְׁכָּל הַיְבֵשׁ אוֹמֵרֵת שְׁצְרִיכִים לִהְיוֹת וּתְרַנִּים, וְאֲז הַשְּׁלוֹם שׁוֹרָה בְּבֵית.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברפו.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר וִיקְרָא ג' נִסְחָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת כִּי הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל הוּא פְּשוּט בְּתַכְלִית הַפְּשִׁיטוּת, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְּׁכָלוֹת כָּלֵל, רַק לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֵל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֵל אָבִיו, וְדַבֵּר זֶה מְאֹד מְאֹד קִשָּׁה לְאָדָם לְקַבֵּל וְכוּ', כִּי טַבַּע הָאָדָם שְׁרוּצָה לְרְאוֹת בְּעֵינָיו גְּדוּלוֹת וּנְצוּרוֹת וְכוּ', עֲבוּדוֹת פְּרָאוֹת וְכוּ', וּתְנוּעוֹת מְשֻׁנוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן קִשָּׁה לוֹ מְאֹד מְאֹד לְקַבֵּל דְּרוֹךְ פְּשוּט וְקַל מְאֹד וְכוּ', וּכְכֹר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּשוּט בְּתַכְלִית הַפְּשִׁיטוּת, וַיֵּשׁ בְּדַבְּרִים אֵלּוּ עִמָּךְ מְאֹד מְאֹד עִמָּךְ עִמָּךְ מִי יִמְצְאוּ, אָדָם שׁוֹאֵף אֲוִיר, וְזֶה אֲצִלּוֹ פְּשוּט שֶׁהוּא מוֹצִיא רוּחַ וּמְכַנִּיס רוּחַ בַּעַת שְׁנוֹשֵׁף אֲוִיר, וְהוּא לֹא יוֹדַע שְׁאֵין פֶּה אֲוִיר, רַק עֵצִים חַיּוֹת אֲלַקוֹתוֹ

יתברך, כי אין דבר כזה אִויר, הכל אור האין סוף ברוך הוא, וכמוֹבא (תקוני זהר
 תקון ה') וְרָזָא דמְלָה עוֹטָה אור כְּשֶׁלְמָה וכו', כד איהי אור מְעֻטָף וְלֹא אִתְפְּשֵׁט,
 ואִיהוּ סְתִים, אִתְקַרֵי אִויר, אור סְתִים באות יו"ד, נִקְדָה בְּהִכְלִיָה, כד אפיק י'
 מאוּי"ה, אִתְגְּלִיא או"ר וכו', עֵינ שם, הִינּוּ שְׂאִין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלַעְדוּ יתְבַרְךְ
 כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְדוּמָם צוּמַח חַי מְדַבֵּר הֵם לְבוֹש לְגַבֵי
 אִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִין דְּבַר כְּזֶה אִויר, מֵה שְׂאָדָם נוֹשֵׁם, הוּא נוֹשֵׁם אֱלֻקוֹתוֹ
 יתְבַרְךְ, וּמַחְמַת שְׁהַכֵּל כָּל כֶּף פְּשׁוּט וכו', זֶה בְּנֵי אָדָם לֹא יְכוּלִים לְקַבֵּל עַל
 עַצְמָם, כִּי כָל אֶחָד מִחֲפֵשׁ אַחַר גְּדוּלוֹת וְחֲכָמוֹת, וְלִכֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת
 אור רַבְּנוּ ז"ל כְּמוֹ שְׁהוּא וכו', וְלִכֵּן אֲנָשִׁים רְצִים וּמְתוֹרָצִים אֶל בְּנֵי אָדָם
 שְׁעוֹשִׂים הַצְּגוֹת וכו', קוֹפְצִים וְצוֹהֲלִים וכו', צוֹעְקִים וְצוֹרְחִים וכו', עוֹשִׂים
 כָּל מִינֵי תְנוּעוֹת מְשֻׁנוֹת וכו', וּמַחְזִיקִים מְזֶה מְאֹד מְאֹד, וְהַדְּבָרִים הַכִּי פְּשׁוּטִים
 מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה לָהֶם לְקַבֵּל וכו', וּכְבֹר גְּלָה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל בְּפְרוּשׁ (שִׁיחֹת
 הַר"ן סִימָן קנ"ד) שְׁעָקָר מֵה שְׁהַגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִיָן פְּרָאסְטִיק
 (פְּשִׁיטוֹת) שְׁהִיָה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמְשִׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים
 הַרְבֵּה בְּפְשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמֵה שְׁהַגִּיעַ, וְאָמַר אִם הִיִּיתִי יוֹדֵעַ
 שְׁהֵשֵׁם יתְבַרְךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מֵה שְׂאֵנִי עֵתָה, דְּהִינּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הִיִּיתִי עוֹשֶׂה
 בְּיוֹם אֶחָד מֵה שְׁעִשִׁיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוֹמַר שְׁהִיָה מְזוּרָו כָּל כֶּף בְּעִבּוּדָתוֹ עַד שְׁמֵה שְׁהִיָה
 עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יתְבַרְךְ בְּשָׁנָה בְּלֵה הִיָה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהִיָה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחַר
 מַעֲלַת הָעִבּוּדָה שֶׁל פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאַמַּת, וְאָמַר אִי אִי פְּרָאסְטִיק. גַּם
 אָמַר שְׂדִבֵּר עִם כְּמֵה צְדִיקִים גְּדוּלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שְׁלֹא הִגִּיעוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי
 אִם עַל יְדֵי עֲנִיָן פְּרָאסְטִיק, שְׁעָסְקוּ בְּעִבּוּדָתָם עִבּוּדַת הַשֵּׁם יתְבַרְךְ בְּפְשִׁיטוֹת
 גְּמוּר בְּהַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ וכו'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמֵה
 שְׁהַגִּיעוּ, וְדָבַר זֶה מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה לְבְנֵי אָדָם לְקַבֵּל, וְלִכֵּן הֵם מְתוֹרָקִים מִרַבְּנוּ
 ז"ל, וְלֹא רַק זֶה אֱלָא שְׁעוֹשִׂים לִיצְנוּת מְזֶה וכו' וכו', וְלֹא יוֹדְעִים שְׂבִין כֶּף
 עוֹשִׂים לִיצְנוּת כְּכִיכּוֹל מֵהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהוּא פְּשׁוּט בְּתַכְלִית הַפְּשִׁיטוֹת,
 אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַחְזִיק בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וּמְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה
 עִם כָּל נִקְדָה וְנִקְדָה שִׁישׁ בּו, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשְׁלַי בְּרִכּוֹת
 פֶּרֶק ט' הֶלְכָה ה') תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר אִין לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שְׂאִינוּ עוֹשֶׂה מְאָה
 מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרָא אֶת שְׁמַע וּמְבָרַךְ לְפָנָיָה וְלֹא חֲרִיָה וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ

וּמִבְרַךְ לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ וּמִתְפַּלֵּל שְׁלוֹשָׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה וַחֲזוֹר וְעוֹשֶׂה שְׂאֵר מְצוּוֹת וּמְבָרַךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הָיָה רַבִּי מְאִיר אוֹמֵר אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שְׂאֵין הַמְצוּוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפַלֵּין בְּרֵאשׁוֹ וְתַפְלִין בְּזֵרוּעוֹ וּמְזוּזָה בְּפֶתְחוֹ מִלֵּה בְּבִשְׂרוֹ אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטְלִיתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תהלים קי"ט) "שָׁבַע בַּיּוֹם הַלְלֵתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָךָ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תהלים ל"ד) "חֲנֵה מִלֵּאף הַיְיָ" סָבִיב לִירְאִיו וַיַּחֲלִצֵם"; וְדַבֵּר זֶה לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְרְאוּי לוֹ לְשַׁמַּח בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלָמָּה בְּנֵי אָדָם שֶׁמְקַיְמִים אֶת זֶה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, אֵף עַל פִּי כֵן הֵם שְׂבוּרִים וְרְצוּצִים וּמְדַכְּאִים וְכוּ' וְכוּ'? מִפְּנֵי שֶׁהֵם מְחַפְּשִׁים גְּדוּלוֹת וּנְצוּרוֹת שֶׁזֶה חֻכְמוֹת שֶׁל הַבַּל, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שֶׁמְשַׁלֵּיךְ אֶת חֻכְמָתוֹ הַמְדָּמָה, וּמְקַבֵּל אֶת הָאֲמֶת הַפְּשׁוּטָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה בְּנִקְדַּת יְהוּדוּתוֹ, וְלִהְרֹגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּר, שְׂאֵז דִּיקָא אֶל רַב טוֹב הַצֶּפוֹן יִזְכֶּה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברפז.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיְקָרָא ג' נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

עֲלִיךָ לְדַעַת שֶׁהַנְּסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְהַסְמָךְ מ"ם אוֹרֵב עַל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מִהֲרַגַע שְׁנוּלָד עַד שְׁנַפְטָר מִזֶּה הָעוֹלָם, הוּא רוּצָה לְתַפְּסֵ אֶת הָאָדָם בְּמִצּוֹדָתוֹ וְכוּ', וְלָכֵן צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ יוֹמָם וְלַיְלָה לְהַנְצִיל מִמֶּנּוּ, וְלַעֲבֹר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשְׁלוֹם וּבְדַבְּקוֹת בָּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּכְבָר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת נְפִילָה סִימָן א') לְפַעְמַיִם אָדָם נוֹפֵל מִמְדַּרְגָּתוֹ לְעַת זְקֵנָה דִּיקָא, וּמְצִינּוּ שְׂאִמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרַכּוֹת כ"ט.) אֶל תֵּאֱמִין בְּעַצְמְךָ עַד

יום מותך, שהרי יוחנן כהן גדול שמש בכהנה גדולה שמונים שנה ולבסוף נעשה צדוקי; ולכן צריכים לבקש בכל יום ממנו יתברך שישמר אותו שלא יפל בשום תאנה מגנה, או מדה רעה וכו', ואסור להיות חכם בעיניו ולומר לי זה לא יקרה, אלא עליו לבקש רחמי שמים בכל יום ויום שיהא יציאתו מזה העולם כביאתו בלא חטא.

וכבר מובא בשל"ה הקדוש (עשרה הלולים שער יחוד המעשה) מי מקדושים יפנה לפני ה', תמיד ילחם מלחמת ה' עם אל זר השונא הגדול היצר המלך המושל בנראך ונסתרה, והוא אורב לך יום ולילה, כמאמר החסיד בפגע באנשים שבים ממלחמה חזקה ושללו שלל, אמר להם שבתם מהמלחמה קטנה שוללים שלל, התעתדו למלחמה גדולה. ואם תתן לו מקום פעם אחת לא ירף ממך עד השמדך מעולם הזה ומעולם הבא ויעשך כלה, ואף תנצחיהו פעם ומאה פעמים יארב לך כל ימיה. על כן אל תאמין בעצמך עד יום מותך, וצא הלחם בו תמיד ותעשה המלחמה בתחבולה וכו', עין שם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברפת.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר ויקרא ג' ניסן התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת מה שרובנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ד) שיש נקדת הרב שפלם צריכים לקבל ממנו, וזה רק רבנו ז"ל בעצמו, ואין תחליף לרבנו ז"ל כלל, ואפלו מוהרנ"ת ז"ל שהוא תלמידו הגדול של רבנו ז"ל, שרק הוא הבין את דעת רבנו ז"ל יותר מכל התלמידים, כמו שהעיד עליו רבנו ז"ל בעצמו, ואמר "ממני אין מי שיודע רק רבי נתן, ורבי נפתלי

קצת", עם כל זאת גם הוא נחשב בשם נקדת החבר, ועלינו לקבל את דבריו הקדושים שבספרו "לקוטי הלכות", ובצעדי הקדמותיו אי אפשר להבין כלל את דברי רבנו ז"ל, ולכן כל אנשי שלומנו היקרים בלי יוצא מן הכלל הם רק בחינת נקדת החבר, ואין אחד שיכול להתפאר שהוא נקדת הרב וכו' וכו', ולכן אין לה מה להתבלבל משום בריה שבעולם, אני לא יודע ממי אתה מדבר כלל וכו', אבל זה מה שלמדתי את כל התלמידים, שידעו שהרבי שלנו זה רק רבנו ז"ל, וכלנו רק חברים שאחד מחזק את השני, וכמובן מי שיגע וטרח חמשים שנה בעבודת השם יתברך, בודאי מאיר בו יותר נקדת הרב, מאחד שרק עכשו חזר בתשובה וכו', ועדין ריח חטאות נעוריו נודף ממנו וכו', שהוא בודאי צריך לקבל מנקדת החבר הזה וכו', אבל צריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא שיזכה למצא חבר כזה שיכול לחזק ולעודד ולשמח אותו, ולקרבו אליו יתברך, ויכניס בו תשוקה עצומה ללמוד תורה הקדושה, כי בלא זה הכל הבל ורעות רוח וכו' וכו', כי כך אמרו חכמינו הקדושים (אבות פרק א') עשה לה רב, וצריכים לשמר מאד מאד מי הוא הרב הזה שבחר לעצמו להיות נקדת החבר שלו? כי כך אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ו') היצר הרע דומה כמו מי שהולך ורץ בין בני אדם, וידו סגורה ואין אדם יודע מה בתוכה. והוא מרמה בני אדם ושואל לכל אחד, מה אני אוחז? ולכל אחד נדמה כאלו הוא אוחז מה שהוא מתאנה. ועל כן הכל רצים אחריו כי כל אחד סובר שיש בידו מה שהוא חפץ וכו'. ואחר כך הוא פותח את ידו ואין בה כלום וכו', כמו כן ממש היצר הרע שהוא מרמה כל העולם בלו, והכל רצים אחריו, ומרמה לכל אחד ואחד, עד שנדמה לכל אחד ואחד כאלו יש בידו מה שהוא חפץ, כל אחד כפי שטותו ותאותו, ואחר כך בסוף הוא פותח את ידו ואין בה כלום, כי אין מי שימלא תאותו אצלו; וכן הוא אצל רבנים וכו', אדם רץ אחר מישהו ימים ושנים וכו', והוא מכור אליו לגמרי וכו', ונדמה לו שישועתו תלוי ברב זה וכו', והוא עובד עליו ומוריק לו את הכיסים וכו', או מהפנט אותו לגמרי, ומוציא לו את השכל מהדעת וכו', ולבסוף ההוא פותח את היד ורואה שהכל כלום וכו', וסתם בליתי את הימים והשבועות והחדשים והשנים הכי טובות שלי בימי חיי, ומאומה אין בידי וכו' וכו', אבל זה כבר מאחר וכו', ולכן כשאדם מתקרב אל איזה רב

יְהִי מִי שִׁיְהִיָּהּ, צָרִיף תְּמִיד לְזִכֵּר מַה שְּׂאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (שיחות ה"ר"ן סימן נ"א) אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֹא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מִטְעָה מְאֹד מְאֹד, אִם לֹא מִקְבָּלִים מִהָרַב תִּכְף וּמִיָּד מַה שֶּׁהוּא צָרִיף וְכוּ', צָרִיכִים לְדַעַת שֶׁהוּא חַי בְּדַמְיוֹן וּבִטְעוֹת גְּדוֹלָה וְכוּ', וּמַה צָרִיף אָדָם? שֶׁכֵּל וְדַעַת, וְעַקֵּר הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל הוּא (דְּבָרִים ד') "אֶתְּהָ הִרְאֵת לְדַעַת כִּי הָיוּ" הוּא הָאֱלֹקִים אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ", שְׁיַחֲדִיר בּוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִלְמַד אוֹתוֹ אֵיף מְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁזֵה יֵשׁ לוֹ תִּכְף וּמִיָּד בֵּינִי, "וּמַה שְּׂבִיד בְּטוּחַ", כִּי לְמַדְתִּי אֲצֵל הַצְּדִיק הַזֶּה אֵיף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלְדַעַת שְׂאֵנִי עֲצָמַי וְאֵין לִי אֵף אֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם רַק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְרַק הוּא יִתְבָּרַךְ יְכוּל לְעֹזֵר לִי, וְכֵן הָרַב צָרִיף לְהַכְנִיס בּוֹ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְלַמּוֹד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן צָרִיף לְזִכֵּר "מַה שְּׂבִיד בְּטוּחַ", אִם אֲנִי הִתְחַלְתִּי לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא וְכוּ', בְּזִכּוֹת הָרַב הַזֶּה, וְלֹא הִחְסַרְתִּי יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לְמוֹד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְכוּ', אֲזִי עָלִי לְדַעַת "מַה שְּׂבִיד בְּטוּחַ", וְכֵן אִם הָרַב מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ שִׁיְהִיָּהּ שְׁלוֹם בֵּית בֵּינוּ לְבֵין אֲשֶׁתוֹ, צָרִיכִים לְזִכֵּר "מַה שְּׂבִיד בְּטוּחַ", וְאִם חֵס וְשְׁלוֹם לֹא מִקְבָּלִים אֶת זֶה מִהָרַב, צָרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַכֵּל דְּמִיוֹן גְּדוֹל מְאֹד, וְלִבְסוּף יִפְתַּח אֶת הַיָּד וְיִרְאוּ שְׂאֵין בְּיָד שׁוֹם דָּבָר, וְסִתָּם רְצַתִּי אַחֲרָיו יָמִים וְשָׁנִים, וְאַבְרָתִי אֶת שְׁנוֹתֵי הַיָּקָרִים וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּה בַּעֲדָךְ שִׁיְהִיָּהּ לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברפט.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא ג' נִיסָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צָרִיכָה לְדַעַת שְׂבַעֲלָךְ שְׂמַגְבִּיָּה יָדִים עַל אֲשֶׁתוֹ וְנוֹתֵן לָהּ מַכּוֹת וְכוּ',

הוא בכלל רשע מרשע, וזה מנהג גויים להכות את האשה, ולכן את צריכה להזהיר אותו באזהרה חמורה באם עוד פעם יגביה ידים עליה, את פותחת תיק תלונה במשטרה עליו וכו', ותיק לגרושין וכו', אין דבר כזה שהבעל יהיה מפרע וירביץ לאשתו מכות רצח, ומראה שהוא לא שפוי בדעתו לגמרי, ולכן את מכרחה לתת לו את ההודמנות האחרונה, ולהזהיר אותו באזהרה חמורה, ואם הוא לא ישנה את הגישה אליה, את מכרחה להתגרש ממנו, כי מי שמרביץ מכות רצח לאשתו, הוא מראה שהוא לא שפוי בדעתו וכו', ומסגל אפלו לרצח את אשתו רחמנא לישזבן, ולכן אל תהי תמימה כל כך, אלא תקחי את דברי אלו אל תוך לבך.

הקדוש ברוך הוא שאמר לעולמו די יאמר לצרותיך די.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברצ.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר ויקרא ג' ניסן התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

צר לי מאד מאד לומר לך שתעזב את הקהלה שלנו, יש לך ילדים פראים, מזיקים שמרביצים לילדים, אלימים ביותר, והם למדו את זה רק ממך, ולכן אני מאד מבקש אותך בצורה הכי יפה שתעזב את הקהלה שלנו מה שיותר מהר, ואם לא אני יוציא אותך בבזיונות גדולים, אתה לא יכול להשתלט על הילדים שלך, אזי תצא מהקהלה הקדושה שלנו שהיא חממה של אמונה, אנוחנו לא מחפשים אנשים מטרפים וכו', אלימים וכו', תמהוניהם וכו', ולכן אני פותב לך חד משמעית תצא מה שיותר מהר מהקהלה שלנו, גם היועץ חנוך והפסיכולוג אומר שיש לך ילדים מפרעים וכו', וכו', אקנה שתצית אותי, אם לא אני יוציא אותך דרך חקית.

המאחל לך תשובה שלמה

ברצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא ג' נִסְכּוֹן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּדְאָג תִּתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצֶדֶק וּבִמְשָׁפֵט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֻצִּיל הַעֲלִיּוֹן, עַד כְּדִי כִּף שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִיז' ז:): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבְּעוֹ מִלְּמַטָּה אֶלָּא אִם בֵּן מַכְרִיזִין מִלְּמַעְלָה; שְׁאָדָם לֹא מִקְּבֵל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבַּע קִטְנָה אִם לֹא מַכְרִיזִין עַל זֶה קִדָּם מִלְּמַעְלָה, וְלִכֵּן תִּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זֹו תְּמִיד תִּלְךָ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁזוּכָה לְהַכְנִיס בְּמַח מַחְשָׁבָתוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכֹל הוּא אֹרֵךְ הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג הַזֶּה, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל אֱמוּנָה עוֹלָה כְּמִסְפַּר בְּנֵי"ם, וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁתְּחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, תִּזְכֶּה לְבָנִים חַיִּים וְקַיָּמִים.

הַעֲקֵר רְאֵה לְשִׂמְחָה אֶת אִשְׁתְּךָ, וְלִחְבֻּבָה וְלִיקָרָה מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יַעֲזֹר שְׁתִּזְכְּוּ לְבָנִים חַיִּים וְקַיָּמִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּכָא בְּתָרָא י:): מַה יַּעֲשֶׂה אָדָם וַיְהִי לּוֹ בָּנִים זְכָרִים רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר יַפְזֹר מְעוֹתָיו לְעַנְיִים, רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר יִשְׂמַח אִשְׁתּוֹ לְדָבָר מְצוּהָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא ג' נִסְחָן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי שֶׁדַּבְּרָנוּ עֲבוּר שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּחִסְדֵי בְּרִסְלָב וְכו', אֲתָה יְכוֹל לְלַכֵּת דְּרָךְ חֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵר", כִּי זֶה אוֹתוֹ דְּבַר כְּמוֹ שֶׁאֲתָה נוֹתֵן לִי, כִּי הַיּוֹם עוֹבֵר כָּל עֶסֶק הַדְּפָסָה דְרָפֶס, כִּי הַחֲנוּת הַזֶּה בְּנִיתִי בְּיָזַע וּבְדָם כְּדֵי לְזַכּוֹת אֶת הָרַבִּים, וּתְהִלָּה לְאֵל לְמַעַלָּה מְאַרְבָּעִים יְשׁוּבִים סָבִיב יְכַנְאֵל בְּאִים וְקוֹנִים זֶה צִיצִית, זֶה תְּפִלִּין, זֶה מְזוּזָה וְכו' וְכו', וְלִכְּן כָּל הַכֶּסֶף שֶׁרַק יֵשׁ לְךָ וְאֲתָה רוֹצֵה לְתַרֵּם אֶת זֶה עֲבוּר הַדְּפֶסֶת שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּחִסְדֵי בְּרִסְלָב, אֲתָה יְכוֹל לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם הַחֲנוּת, וּתְקַבֵּל קַבְלָה עַל כָּל הַכֶּסֶף שֶׁהַכְּנֶסֶת, וּתְקַבֵּל נֶגֶד זֶה סְפָרִים, וְזֶה זְכוּת הָרַבִּים שֶׁאֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וּמָה גַּם שְׁזָה תְּקוֹן לְפָגֶם הַבְּרִית הַחֲמוּר מְאֹד וְכו' וְכו', וְאֵנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ שֶׁקַּבְלָנוּ מִרְבֵּנוּ ז"ל מִתְּנָה שְׁנִקְרָא הַפְּצָה, לְהַפִּיץ אֶת סְפָרָיו הַקְּדוּשִׁים בְּתוֹךְ שִׁכְבַּת הָעַם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן י"ד) שֶׁעַל יְדֵי שְׁמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְעַלִּים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְשָׂרְשׁוֹ, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא מְצִיעָא פ"ח.) עַל פְּסוּק (יְרֵמְיָה ט"ו) "אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" אֵלּוּ שְׁמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזִילוּתָהּ דְגְלוּתָהּ, וְלִכְּן כָּל מִי שֶׁיִּלְךָ לְהַפִּיץ, תְּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמְנֻסָּה, כִּי מִי שֶׁזּוֹרַע רוּחַנִיּוֹת צוֹמַח לוֹ גְּשְׁמִיּוֹת, הֲלוֹאֵי שֶׁהֵייתָ מְצִיתָ אֶת מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ צוּאָה אֲרַבַּע יָמִים לְפָנֵי הַסְּתַלְקוּתוֹ וְאָמַר אֲזוֹ לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "הֶעֱבַדָּה שְׁלֹכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מְעִינּוֹתֶיךָ חוּצָה", וְאֲזוֹ אִף פַּעַם לֹא הָיָה חֶסֶר לְךָ כֶּסֶף בְּכִיס, וְהֵייתָ צוֹחֵק מִכָּל הַמְּתַנַּגְדִּים וְהַלִּיצָנִים שֶׁמְתַלְּצִים מִזֶּה.

וְזָכַר גַּם זָכַר בְּמָקוֹם לְבָזְבוֹ אֶת הַכֶּסֶף לְפָלוּנִי אוֹ אֶלְמוּנִי, יוֹתֵר טוֹב שֶׁתְּכַנִּיס אֶת זֶה לְהַדְּפָסָה שְׁזָה תְּקוֹן מְאֹד גְּדוֹל.

חֻזַּק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְעַקֵּר הַשְּׂמֻחָה הוּא שְׂמֻחַת הַמְּצוּוֹת,

וּרְבִנוּ ז"ל אָמַר (ספר המדות אות שמחה סימן א') כְּשֶׁאֲדָם עוֹשֶׂה מְצוּה בְּשִׂמְחָה זֶה סִימָן שְׁלֻבוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, וְצָרִיכִים הָרַבָּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל שִׂמְחָה, כִּי שִׂמְחָה הִיא אוֹר כָּל כֶּף גְּדוּלָה שְׂאֵי אִפְשָׁר לְקַבְּלָהּ אֲלֵא עַל יְדֵי רְבוּי תְּפִלָּה, לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְזַכְנֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְאֲזֹכָה לְרַקֵּד מְרַב שִׂמְחָה, שֶׁהַשִּׂמְחָה יַעֲבֹר דְּרוֹךְ רַמ"ח אֵיבָרֵי וְשֵׁס"ה גִּידֵי, וְאֲזֹכָה לְהַרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתָךְ יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵתָה נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדָךְ נִמְצָא, וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה נִבְרָאתִי וְיִרְדָּה נִשְׁמַתִּי אֶל הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי הַזֶּה, הַכֹּל כְּדֵי שְׂאֲזֹכָה לְהַכִּיר אוֹתָךְ מִכָּל פֶּרֶט מִפְּרֻטֵי הַבְּרִיאָה, אָבֵל אֵתָה יוֹדֵעַ שְׁפָגַמְתִּי בְּמַחְשָׁבָה דְבוּר וּבְמַעֲשֵׂי, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ עָלַי עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, שֶׁמִּשָּׁם נִמְשָׁךְ עָלַי כָּל הַצָּרוֹת וְהַדִּינִים וְהַעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת, וְלָכֵן אָבִי שֶׁבְּשָׂמִים חוּס וְחַמֵּל עָלַי שְׂאֲזֹכָה לְנַתֵּק אֶת עֲצָמֵי מַגְשָׁמִיּוֹתַי, וְאֲזֹכָה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאֶשְׂמַח אֶת עֲצָמֵי, וְכֵן אֲזֹכָה לְשִׂמַח אֶת אַחֲרִים, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מְצוּה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזּוֹ מְלַחֲזֵק שְׁבוּרֵי לֵב, וְתֵן בְּלִבִּי שִׂמְחָה שְׂאוּכַל לְשִׂמַח בְּעֲצָמֵי עִם נְקֻדַּת יְהוּדוּתִי, וְכֵן אוּכַל לְשִׂמַח אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי חַיִּי, עַד הַיּוֹם שְׂאֶצְטָרֵךְ לְעֹזֵב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְגַם אֲזֹכָה לְהַכְּלִיל לְגַמְרֵי בָּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֶחָזֵר אֶל שְׂרָשֵׁי הַנְּצָחִי אֲמֵן סְלוּה. כֶּף תִּתְפַּלֵּל כָּל יוֹם וְזֶה יוֹעִיל לָךְ מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֲדָךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברצג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקָרָא ג' נִיסָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבָךְ.

דַּע לָךְ שְׁכָל הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים וְהַמְרִירוֹת וְהַמְּכַאוּבִים בָּאִים לְאָדָם רַק

מַחֲמַת עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחָרָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שְׁגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אוֹמְרִים שְׁכָל הַמַּחֲלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מַחֲמַת חֶסְרוֹן הַשְּׂמֵחָה, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּידְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְזֶה יָבִיא לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְהַשְּׂמֵחָה בָּא לְאָדָם עַל יְדֵי תַקְוָה הָאֱמוּנָה, שֶׁמְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ, וּמַחְדִּיר בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ שְׂאִין בַּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא וְאִין בַּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן ה') הָעֶקֶר הוּא אֱמוּנָה, וְצְרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֲצָמוֹ אִיךְ מַחְזִיק בְּאֱמוּנָה, כִּי יֵשׁ סוֹבְלֵי חֲלָאִים שְׁכָל הַמַּחֲלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים זֶה רַק מַחֲמַת חֶסְרוֹן הָאֱמוּנָה, וְלָכֵן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, תָּמִיד לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֲשֶׁר דְּבַר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֲלָא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּכְפִי שְׂמַחְתְּזִיקִים בְּאֱמוּנָה זוֹכִים לְרְפוּאָה בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֱמוּנָה סִימָן ל"ג) עַל יְדֵי אֱמוּנָה יִסְלַח לְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, וְהָאֱמוּנָה מַתְּבַטֵּא עַל יְדֵי שֶׁאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ס"ב) וּבִאֲמַת אֵם הִיָּה יוֹדֵעַ הָאָדָם יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלֵם, 'שְׂמֵלָא כָּל הָאֲרָץ כְּבוֹדוֹ' (ישעיהו ו'), וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, וְשׁוֹמֵעַ הַתְּפִלָּה. וְדַאי הִיָּה מַתְּפַלֵּל בְּהַתְּלַהֲבוֹת גְּדוֹל, וְהִיָּה מְדַקְדֵּק מְאֹד לְכוּן אֶת דְּבָרָיו. וּבְשִׁבִיל שֶׁהָאָדָם אֵינוֹ יוֹדֵעַ זֹאת יְדִיעָה בְּלֵב שְׁלֵם, בְּשִׁבִיל זֶה אֵינוֹ מַתְּלַהֵב כָּל כֶּהֱ, וְאֵינוֹ מְדַקְדֵּק כָּל כֶּהֱ. וְכָל אֶחָד לְפִי מַעוּט שֶׁכָּלוּ וִידִיעָתוֹ, כֵּן הַתְּלַהֲבוֹתוֹ וְדִקְדוּקוֹ. וְהִדִּיעָה הִיא מְהִיצֵר הַטוֹב שְׁבֵלֵב, וְהַסְתֵּרַת הַיְדִיעָה הִיא מְהִיצֵר הָרַע שְׁבֵלֵב. וְהַסְתֵּרַת הַיְדִיעָה, הֵן הֵן אֶפִּיקוּרְסוֹת וְקִשְׁיוֹת, שֶׁהִיצֵר הָרַע מְקַשֶּׂה אֶת לְבוֹ לְפוֹל בְּרָעָה.

וְלָכֵן אֲסוּר לְךָ לְהַתִּיאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, רַק תִּזְכֹּר כִּי אֱמוּנָה שְׂמֵחָה תְּפִלָּה, תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה, וְאֵם תִּקְּיָם אֶת כָּל זֶה, יְהִיָּה לְךָ בּוֹדָאֵי רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברצד.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר ויקרא ג' ניסן התשע"ג
שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה
לנכון קבלתי את מכתבך.

אין עוד מדה טובה לאדם בין בגשמי בין ברוחני כמו המכיר את מקומו, ואז הכל הולך לו כמו שהוא רוצה וכו', וכו', אבל תכף ומיד כשאדם נכנס בו ישות וגאות, אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ב) כשאדם יש בו גדלות וכו', ואומר אנה אמלך, כבר הולך לו כל החיים שלא כסדר, ולכן אם רוצים להצליח בזה העולם, צריכים ההכרח להוציא ממנו את הישות והגאות וכו', ולא יעשה שום מציאות מעצמו, ואז הכל ילך לו כמו שהוא רוצה, ואמרו חכמינו הקדושים (אבות פ"ק ב') עשה רצונו כרצונו, כדי שיעשה רצונו כרצונו. בטל רצונו מפני רצונו, כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונו, העקר תמיד למסר את עצמו כל כולו אל הקדוש ברוך הוא, ולא להתבלבל מאף אחד, אז הולך לו החיים בצורה אחרת לגמרי.

את צריכה לדעת כי תכף ומיד שיש לאדם ערך בטחון עצמי וכו', אנשים לא אוהבים את זה וכו', צריכים שיהיה לו בטחון עצמי לעצמו, אבל לא להראות את זה להזולת, שזה מפחיד מאד מאד, כי זה מביא אחר כך שמפחדים להתקרב אליו וכו', כי אף אחד לא רוצה שישלטו עליו, מכל שכן גבר הוא מאד מפחד בשעה שאשתו שולטת עליו, ואמרו חכמינו הקדושים (ביצה ל"ב:) מי שאשתו מושלת עליו תיו אינם חיים; ולכן אם יש לבחורה ערך בטחון עצמי וכו', היא מרחיקה ממנה את הבחורים שלא רוצים להתחיל אפילו לדבר עמה וכו', ומכל שכן לדבר בענין נשואין.

הקדוש ברוך הוא ימשיך על עצמנו ענוה אמתית, ונזכה לכל טוב אמת ונצחי, כי מי שהוא עניו, זוכה שישרה בו שכירת עזו ותברך, שאז יש לו הצלחה גדולה בחייו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברצה.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר ויקרא ג' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל התמונות והציורים שיש מהקדמונים ומדורות הראשונים וכו' וכו', הכל הבל ורעות רוח שאין לזה שום מקור, רק שאחד בעל דמיון ציר תמונות אלו כפי דמיונו, כגון צורת רבי שמעון בן יוחאי עם כפה שכתוב על זה שמע ישראל וכו', וכן משאר צדיקים כגון מרש"י או הרמב"ם וכו', הכל הבל הבלים ודמיון אחד גדול, הרמב"ם ז"ל אף פעם לא קצץ את זקנו וכו', וכדומה, הציר הבעל דמיון וכו', ציר כפי דמיונו וכו', ולכן לא צריכים להתיחס אל זה בכלל, רק מכמה גדולי עולם יש ציורים שהם פן אמתיים, כגון מהחכם צבי וכו', ולכן אסור להתבלבל מאלו הבעלי דמיונות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא ג' נִסְחָן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחַ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

את צריכה לדעת שפלה וחרמותה אף פעם לא ישתוו, וזה טבע רע שנכנס בדמיון של חמות כאלו הפלה גנבה את הבן שלה וכו', ואם הפלה פקחית ולא משיבה שום דבר להחזמה וכו', על ידי זה תמיד ישרה השלום בינה לבין בעלה וכו', כי סוף כל סוף זה האמא שלו וכואב לו אם את תדברי עליה וכו', ולכן תהי פקחית ואל תדברי לפני בעלך נגד האמא שלו וכו', תשחקי את המשחק וכו', וכך הכל יסתדר על צד הכי טוב, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שאת מבינה אל מה אני מתכוון.

מה אמר לך את צריכה לדעת כשזוג מתחתנים, בהתחלה זה מאד מאד קשה להם, לפעמים האשה עדין חוזרת בכל פעם אל ההורים שלה, והם אצלה חשובה יותר מבעלה, וזה כואב מאד מאד להבעל, מדוע את לא נותנת לי את התשומת לב? מדוע את רצה תמיד יותר אל האמא מאשר אלי? וכן להפך לפעמים הבעל חוזר בכל פעם אל ההורים שלו, והם אצלו יותר חשובים מאשתו, וזה כואב מאד מאד להאשה, מדוע אתה לא נותן לי את התשומת לב? מדוע אתה רץ תמיד יותר אל האמא מאשר אלי? ולכן זוג שרוצים להצליח בנשואיהם, אסור לקנאות אחד בהשני למה עדין רצים יותר אל ההורים וכו', כי כך טבע העולם שנמשכים במקום שנתנו להם חם ואהבה ביותר וכו', ולכן עד שהזוג מפירים את עצמם יותר ויותר, ונבנה ביניהם חם ואהבה והבנה הדרדית, זה לוקח זמן, ואסור לקנאות אחד בהשני וכו', ולא לחיות בקטנוניות כאלו הוא אוהב את ההורים שלו יותר ממני וכו', או כאלו היא אוהבת את ההורים שלה יותר ממני וכו'.

ולכן עצתי שאל תעשי עסק מזה, רק תראי לבנות את בעלך וכו', ותתקשרי אליו באהבה גדולה מאד מאד, שעל ידי זה יתחבר יותר ויותר אליך, ואת צריכה לדעת כי רב הזוגות הצעירים שמתחתנים עוברים את

הסבֵּל הַזֶּה וְכוּ' וְכוּ', וּמִי שֶׁפָּקַח עוֹבֵר עַל הַכֵּל, עַל יְדֵי שְׁמֵרְבָה אֶת הָאֵהָבָה הַבְּעַל לְהָאֵשָׁה וְהָאֵשָׁה לְהַבְּעַל, וְעַל יְדֵי זֶה מִתְפַּטְּרִים מִהַבְּעִיָּה הַזֹּאת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברצו.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּקְרָא ד' נִיסָן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

מָאָד מָאָד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת כְּשִׁמְחָה בְּשַׁבָּת, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז) צָרִיךְ לְהִזְהַר מָאָד לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ וְטוֹב לֵב בְּשַׁבָּת, כִּי מֵעֵלְת וּקְדֻשַׁת שַׁבָּת גְּדוּלָּה וַיִּקְרָה מָאָד, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְצָרִיךְ לְנַהֵג שִׁמְחָה גְּדוּלָּה בְּשַׁבָּת קֹדֶשׁ, וְלִבְלִי לְהִרְאוֹת שׁוֹם עֲצָבוֹת וּדְאָגָה כָּלֵל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשָּׁם, וּלְהִרְבּוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שַׁבָּת בְּכָל מִינֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, הֵן מְלַבּוֹשִׁים כְּפִי מַה שְׂיֻכַּל, כִּי אֲכִילַת שַׁבָּת כְּלָה רֹחֲמַנִית כְּלָה קֹדֶשׁ, וְעוֹלָה לְמִקּוּם אַחַר לְגַמְרֵי מְאֲכִילַת חַל, וְאִם הִיִּת יוֹדֵעַ מַה זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה בְּשַׁבָּת, לֹא הִיִּת מִפְּסִיק לְרַקֵּד כָּל הַשַּׁבָּת מְרַב שִׁמְחָה שְׂאֵתָה יְהוּדֵי מְאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִיָּה הַשַּׁבָּת יָקָר בְּעֵינֶיךָ, וּכְבֹר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא בְּרַאשִׁית) כְּבוֹד שַׁבָּת עֲדִיף מֵאֲלָף תַעֲנוּיֹת; וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכְלָתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה בְּשַׁבָּת, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְחַל לְךָ עַל כָּל עוֹנוֹנוֹתֶיךָ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שַׁבָּת ק"ח:): כָּל הַמְּשַׁמֵּר שַׁבָּת כְּהִלְכָתוֹ אֶפְלוּ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אֲנוֹשׁ מוֹחֲלִין לוֹ, שְׁנֵאמַר (ישַׁעְיָה נ"ו ב') "אֲשֶׁרֵי אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שִׁמֵּר שַׁבָּת מִחֲלָלוֹ וְשִׁמֵּר יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל רָע", אֵל תִּקְרֵי מִחֲלָלוֹ אֶלָּא מִחֹול לוֹ; כִּי עִם יִשְׂרָאֵל הֵם בֶּן זוּגָה שֶׁל הַשַּׁבָּת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרַאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"א ח') תְּנִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, אֲמָרָה שַׁבָּת לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם לְכַלֵּן יֵשׁ בֶּן זוּג וְלֵי אֵין בֶּן זוּג, אֲמַר לָהּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל הִיא בֶּן זוּגָה, וְכִיּוֹן שְׁעַמְדוֹ

ישראל לפני הר סיני, אמר להם הקדוש ברוך הוא זכרו הדבר שאמרתי לשבת, כנסת ישראל היא בן זוגה, הינו דבור (שמות כ') "זכור את יום השבת לקדשו"; ואמר רבנו ז"ל (לקויטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"ז) כי שבת כביכול הוא העין של הקדוש ברוך הוא, שהוא מסתכל עלינו דיקא על ידי שבת, בסוד (שמות ט"ז כ"ט) "ראו כי הוי"ה נתן לכם השבת", ומוכא בתקוני זהר (תקון ע') ש' תלת ענפי תלת גונין דעינא, ב"ת דשבת דא בת עין; הינו שבת הם שתי אותיות, ש' יש בו שלוש קוין כנגד שלוש צבעים שיש בתוך העין, ב"ת זה בת עין השחר שבועין, הינו כביכול שעל ידי שבת הקדוש ברוך הוא שומר ומסתכל עלינו בששת ימי השבוע, כי כל השפעה על האדם נמשך רק על ידי שבת, ולכן שבת כל כך חמור וכו', ולהפך שבת כל כך קדוש, כי כביכול דרך שבת הקדוש ברוך הוא מסתכל עלינו, ולכן עלינו רק לשמח כל השבת שאנחנו זוכים לשמר את השבת, ובפרט שבת זו שקוראים פרושת ויקרא, שבו אנחנו קוראים את כל מעשה הקרבנות, והפרשה מסתימת "וכפר עליו הכהן לפני הוי"ה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה", ואמר מוהרנ"ת ז"ל ל'אש'מ'ה' ראשי תבות ל'אל אשר שבת מ'כל המ'עשים, וכתב בחדושי הרי"ם שהיום אין לנו בית המקדש להקריב הקרבנות, בזה שאדם שומר שבת, הרי הוא כאלו הקריב את כל הקרבנות כלם.

המאחל לך שבת שלום

ברצח.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויקרא ד' ניסן התשע"ג
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אבקש אותך שתעשי כל מיני מאמצים שבעולם בשבת הזו רק להיות בשמחה, ואל תכנסי בלחץ ובדחוק וכו' וכו', רק שיהיה לך סבלנות ותהי רק שמחה ועליזה, ולא תתפעלי משום בריה שבעולם כלל.

אבקש אותך שבעת הדלקת הנרות תתפללי הרבה עליך ועל בעלך ועל

הַיְלָדִים כִּי אִזּוֹ הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם לְאִשָּׁה וְכֹל הַמְרַבֶּה אֶז בַּתְּפִלָּה
נִשְׁמָעָה וְנִתְקַבֵּל בְּשָׁמַיִם.

וּמוֹהֲרַנְיָת ז"ל לְמַד אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בִּתּוֹ הַיְחִידָה שֶׁבָּעֵת הַדִּלְקַת הַנְּרוֹת
כִּשְׁהִיא מִתְפַּלֵּלַת עַל עֲצָמָהּ וְכוּ', שֶׁתּוֹסִיף תְּפִלָּה: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם כִּשְׁם שְׁאֲנִי
מִדִּלְקַת אֶת נְרוֹת שִׁבְתָּ כֵּן תֵּאִיר וְתִדְלִק אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּלִבּוֹת עִם יִשְׂרָאֵל
וְכֻלָּם יִחְזְרוּ בַתְּשׁוּבָה.

אֲבָקֶשׁ שֶׁתְּתַפְּלִי גַם עָלַי שְׁאֲנִי צְרִיךְ לִישׁוּעָה וְלִרְפוּאָה גְּדוֹלָה.

וְלִכֵּן אֲבָקֶשׁ אוֹתָךְ מְאֹד שֶׁתְּשַׁתְּדֵלִי שֶׁבָּעֵת הַדִּלְקַת הַנְּרוֹת לְשִׁפְךָ דְּמָעוֹת
כַּמַּיִם, כִּי אִזּוֹ הַתְּפִלוֹת שֶׁהָאִשָּׁה מִתְפַּלֵּלַת הֵן עַל עֲצָמָהּ וְהֵן עַל בַּעֲלָהּ וְהֵן עַל
הַיְלָדִים, מְאֹד מְקַבֵּלַת בְּשָׁמַיִם, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינַיִךְ דְּבַר זֶה, כִּי הַדִּלְקַת הַנְּרוֹת זֶה
מִצְוָה נְדִירָה שֶׁנִּתְּנָנוּ לְנִשְׁוֹת יִשְׂרָאֵל, כַּמְאֲמָרם ז"ל (תְּנַחֲוּמָא מְצֻרָע) מִנִּין שְׁחִיב
אָדָם לִהְיוֹת זֶהִיר וְזָרִיז בְּהַדִּלְקַת הַנֵּר בְּשִׁבְתָּ, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה נ"ח) "וְקִרְאֵת
לְשִׁבְתָּ עֲנָג" זוֹ הַדִּלְקַת הַנֵּר בְּשִׁבְתָּ, וְלָמָּה נִמְסְרוּ לְאִשָּׁה, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא הִיא כְּבִתָּה נֵרוֹ שֶׁל עוֹלָם, דְּכָתִיב (משלי ה') "נֵר הַיְיָ" הַנְּשֵׁמֶת אָדָם" לְפִיכָךְ
תִּשְׁמַר הַדִּלְקַת הַנֵּר.

נָא וְנָא תִשְׁמְרֵי כָל הַשִּׁבְתָּ לֹא לִהְיוֹת עֲצוּבָה רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה
כִּי מַעֲלַת שְׂמֵחַת שִׁבְתָּ עוֹלָה עַל הַכֹּל וְזוֹכִים עַל יְדֵי זֶה לְמַחִילַת עֲוֹנוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

בְּרֵצֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתָּ קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וּיִקְרָא ד' נִסְן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

הִנֵּה שְׁבוּעַת הַבָּא אֲנִי כְּבֵר רוּצָה לְחַלֵּק לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁפַּע גְּדוֹל עַל
חַג הַפֶּסַח, וְעֵדִין אֵין לָנוּ כְּלוּם וְכוּ', חֲשַׁבְתִּי שֶׁתּוּכַל לְעֹזֵר לִי הַפַּעַם בְּגְדוֹל
וְכוּ', וּלְבִסוּף עֵדִין לֹא הִצְלַחְתָּ וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּהִיָּה שְׁלִיחַ

נֶאֱמַן וְתִשָּׂג לִי נְדִיבִים עַל קִמְחָא דְפִסְחָא, שְׁזָה הַצְדָּקָה הַכִּי גְדוּלָה לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים מְקַהֲלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֵמָה שֶׁל אַמוּנָה, וְזָכֹר גַּם זָכֹר מֵהַ שְׁמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוהר"ן חֶלֶק א' סִימָן ר"א) צְדָקָה תִצְלֵל מ'מִנּוֹת (מִשְׁלֵי י') רֵאשִׁי תְבוֹת מ'צ'ת', סִגְלָה לְחֵלִי נוֹפֵל רְחֻמָּא לִי צִלָּן, לְפָזֵר צְדָקָה, כִּי (תְהִלִּים קי"ב) פִּזֹּר נִתֵּן לְאַבְיוֹנִים, רֵאשִׁי תְבוֹת נִפְלִי, וּמוֹבֵן מִדַּבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל הָאֵלוּ שְׁעַל יְדֵי שְׂאָדָם נוֹתֵן צְדָקָה עֲבוּר מַעוֹת חֲטִיִּם, נִצּוּל מִמַּחֲלַת הַנְּפִילָה רְחֻמָּא לִישׁוּבָן, וְיָדוּעַ שְׁכָל הַחֲלָאִים רָעִים מִתְחִלִּים מֵהַמַּח וְכוּ', רוֹאִים מִזֶּה אִם אָדָם נוֹתֵן צְדָקָה עֲבוּר מַעוֹת חֲטִיִּם שִׁיחִיָּה מִצּוֹת לְעֲנִיִּים, אָזִי יִנְצַל מִכָּל מִינֵי חֲלָאִים רָעִים, וְזֶה שִׁיר לְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, רֵאוּי לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְתָרֵם עֲבוּר מַעוֹת חֲטִיִּם, וְעַל יְדֵי זֶה יִנְצַל מִכָּל מִינֵי מַחֲלוֹת וְחֲלָאִים רָעִים הַבָּאִים מֵהַמַּח.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּהֲיֶה שְׁלִיחַ נֶאֱמַן, וְלַעֲזֹר לִי עֲבוּר קִמְחָא דְפִסְחָא.

הַמֵּאחֵל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

ב.ש.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּקְרָא ד' נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרִסְלָב" תְּלַמְדֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגְּרָיִם בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְקָשׁ אֶתְכֶם שְׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (תְּנֵי מוהר"ן סִימָן קפ"ז) קֹדֶם שְׁיִצָּא מִבְּרִסְלָב לְאוּמָן לְהִסְתַּלַּק שֵׁם לְעֵילָא וְלְעֵילָא וְכוּ' וְכוּ', בַּעַת שְׁיִצָּא מִפֶּתַח הַבַּיִת לְעֵלוֹת עַל הָעֵגְלָה, עָמַד אֲצֵל הַמְּזוּזָה וְהִנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, עָנָה וְאָמַר לְהַצְבוּר שֶׁהָיוּ שָׁם, תִּרְאוּ לְהַתְקַבֵּץ יַחַד וְלְהַתְפַּלֵּל יַחַד, כִּי אִם תִּתְפַּלְלוּ בְּכוּנָה, תוּכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתֵי לְכָא; רוֹאִים מִכָּל זֶה אֵיךְ שְׂרָצוֹנוּ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה שְׁנַחֲזִיק אֶת עֲצַמֵּנוּ בְּיַחַד, נִתְפַּלֵּל יַחַד, וְנִלְמַד יַחַד, וְזֶה הָיָה רְצוֹנוֹ חֲזַק שְׁנַחֲזִיק אֶת עֲצַמֵּנוּ בְּיַחַד, וְאָמַרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂרָאוּ אֶת זֶה בְּחוּשׁ, שְׁבָכְל קְבוּץ שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים

שֶׁהִחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיָחַד, וְתָמִיד דִּבְרוּ בֵּינֵיהֶם רַק אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַל יְדֵי זֶה גָּדְלוּ וְהִצְלִיחוּ, וְלָכֵן אֲנִי רוֹצֵה שְׁגַם בְּהִקְהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ יִהְיֶה אוֹתוֹ דָּבָר, שֶׁיִּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמָם בְּיָחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזַק, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא נַצְבִּים) בְּנִהַג שְׁבַע עוֹלָם אִם נוּטֵל אָדָם אֶגְדָּה שֶׁל קָנִים שָׁמָּה יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּבַת אַחַת, וְאֵלּוּ נוּטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינוּק מִשְׁבְּרוֹ, וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שֶׁיְהִיוּ בְּלֵן אֶגְדָּה אַחַת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׁבִיכְלֶתְכֶם לִהְיוֹת כָּל הַשָּׁבָת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי מִי שֶׁהוּא בְּשִׂמְחָה בַּשָּׁבָת, עַל יְדֵי זֶה נִשְׁפַּע עָלָיו שִׁפְע גְּדוֹל עַל כָּל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֵל, כִּי כָּל הַשְּׁפָעוֹת בָּאִים לְאָדָם רַק מִשָּׁבָת, וְהַסֵּמֶךְ מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהַכְנִיס אֶת הָאָדָם בְּעֲצָבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכוּ', כְּדֵי לְמַנַּע מִמֶּנּוּ אֶת הַשְּׁפָע, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, תַּעֲשׂוּ לְמַעַנְכֶם וּלְמַעַן נְשׁוֹתִיכֶם וְיִלְדֵיכֶם לִהְיוֹת אֶךְ וְרַק בְּשִׂמְחָה בַּשָּׁבָת, וְעַל יְדֵי זֶה לֹא יִחְסֹר לָכֶם שׁוֹם דָּבָר.

יַעַן שֶׁעֲכָשׁוּ מִפְּרָסְמִים כָּל מִינֵי קָלוֹן וְכוּ', וּדְבָרִים אֵי נְעִימִים וְכוּ', וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִהְיֶה לְדַבֵּר מִזֶּה, כִּי מָה לָנוּ לְהִתְעַרֵּב בְּדְבָרִים שֶׁלֹּא נוֹגַע לָנוּ וְכוּ', וְלֹא יוֹדְעִים אִם בְּכֻלָּל זֶה אִמְתָּ וְכוּ', וְעָלֵינוּ לְזַכֵּר מָה שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מַגְלָה כ"ח). שְׂאֵלוֹ תִלְמִידֵיו אֶת רַבִּי נְחוּנְיָא בֶן הַקָּנָה בְּמָה הֵאָרְכְתָּ יָמִים, אָמַר לָהֶם מִיָּמֵי לֹא נִתְכַּבְּדִי בְּקָלוֹן חֲבָרִי; רֹאִים מִזֶּה אִם אֶחָד נִזְהָר לֹא לְהִתְכַּבֵּד בְּקָלוֹן חֲבָרוֹ, זֹכָה לְאָרִיכוֹת יָמִים, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירושלמי חֲגִיגָה פָּרָק ב' הִלְכָה א') אָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶן חֲנִינָה הַמְתַּכַּבֵּד בְּקָלוֹן חֲבָרוֹ אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא; וְלָכֵן מָה לָנוּ וְלִצְרָה הַזֹּאת לְהִתְעַרֵּב בְּדָבָר שְׁבִכְלָל לֹא שִׁיף אֵלֵינוּ וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁכֵּן אִם הִכַּל שֶׁקָּר וְכוּ', הֵרִי זֶה מוֹצֵיא לְעַז עַל חֲבָרוֹ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נֶעְקָר מִן הָעוֹלָם, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שְׁבַקְהֶלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה לֹא יְדַבְּרוּ מִזֶּה בְּכֻלָּל.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַר אוֹתָנוּ שְׁלֵא יִתְאַחַז

בְּנוֹ שׁוֹם רָעָה וְכוּ', וְשָׁלָא נִתְכַבֵּד בְּקִלּוֹן חֲבֵרְנוּ וְכוּ', אֶלָּא תְּמִיד נִזְכָּה לְדַבֵּר
רַק מִמַּעַלְת חֲבֵרְנוּ.

הַמֵּאחַל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם

בשא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּקְרָא ד' נִסְן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ב) הֵגֵן עֵדֶן וְהִגִּיהֵנָם הֵם בְּזֵה
הָעוֹלָם מִמַּשׁ, אֲךָ אֵי אֶפְשָׁר לְבוֹא לְשֵׁם מַחֲמַת הַקְּרִירוֹת שֶׁבְּצֵד צְפוֹן וְדָרוֹם
וְכוּ', וַיֵּשׁ לוֹמַר בְּפִשְׁטוֹת עַל פִּי מָה שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן
קצ"א) שִׁיכּוּלִים לְשֶׁבֶת שְׁתֵּי אֲנָשִׁים אַחַד עַל יַד הַשָּׁנִי, זֶה מְרַגֵּשׁ כָּל הַתְּעוֹנָגִים
וְהַשְּׁעוּעִים וְכָל הַשְּׁ"י עוֹלָמוֹת, וְזֶה הַחֲבֵר הַיּוֹשֵׁב עַל יְדוֹ לֹא יִרְגֵּשׁ כְּלוּם,
וְלֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם תְּעוֹנָג וְכוּ', וְכֵן מוֹבָא בְּדַבְּרֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן
ק"ט) שֶׁאֵין עוֹלָם הַזֶּה כָּלָל, לְפִי הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים שֶׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי אָדָם, יֵשׁ אוֹ
עוֹלָם הַבָּא אוֹ גִּיהֵנוּם, עוֹלָם הַזֶּה אֵינוֹ בְּנִמְצָא כָּלָל, כְּפִי מָה שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל
אַחַד וְאַחַד, הֵינּוּ כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מַחְדִּיר בְּעֵצְמוֹ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ
יִתְבָּרֵךְ כָּלָל, וְהַכֹּל לְכַל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְדַבֵּר גְּדוֹל דָּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה
מִעֵצְמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּמַדְבֵּק אֶת עֵצְמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ
הוּא, עַל יְדֵי זֶה מְרַגֵּשׁ טַעַם גֵּן עֵדֶן בְּזֵה הָעוֹלָם, פִּי הוּא חַי רַק עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְטִיל עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (תּוֹרַת כֹּהֲנִים בְּחֻקוֹתֵי) עַל
הַפְּסוּק (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי
לְעַם", אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזֻדְעָזְעִים מִמֶּנִּי וְכוּ', הֲרִי
שְׂאָדָם שְׁזוּכָה לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְכַנִּים בְּעֵצְמוֹ אֶמְתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
הוּא מְרַגֵּשׁ גֵּן עֵדֶן בְּזֵה הָעוֹלָם, מָה שֶׁאֵין כֵּן מִי שֶׁמְנַתֵּק אֶת עֵצְמוֹ לְגַמְרֵי
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְנִכְנַס בּוֹ קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת וְעַקְמוּמִיוֹת עָלָיו יִתְבָּרֵךְ, הוּא טוֹעֵם
טַעַם גִּיהֵנוּם מִמַּשׁ בְּזֵה הָעוֹלָם, וְהֵנָּה כְּשֶׁאָדָם מַחְדִּיר בְּעֵצְמוֹ תְּמִיד אֶמְתַּת

מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה לָבוּ נִתְלַהֵב בְּהִתְלַהֲבוֹת גְּדוֹל מְאֹד, כִּי הִתְמַיְמוֹת שָׂבָא אֶל הָאָדָם, הוּא כְּפִי הַמַּח שְׁדָּבוּק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהָר"ן חֶלֶק א' סִימָן קנ"ו) כִּי כְּשֶׁמְדַבְּרִים בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, זֶה מְכַנִּים בּוֹ הִתְלַהֲבוֹת וְחִמִּימוֹת לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלִהְפֹךְ כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל רְחוֹק מִכָּל זֶה, עַל יְדֵי זֶה הוּא קָרָר אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי, וְנִכְנָס בּוֹ קְרִירוֹת וְכוּ', וְהִנֵּה הִתְחַכֵּם מִכָּל אָדָם אוֹמֵר (קִהְלֵת א' ו') "הוֹלֵךְ אֶל דְרוֹם וְסוֹבֵב אֶל צְפוֹן סוֹבֵב אֶל הוֹלֵךְ הָרוּחַ וְעַל סְבִיבְתָיו שָׁב הָרוּחַ", וְחִכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּבֵא בְּתָרָא כ"ה): אָמַר רַבִּי יִצְחָק הַרוֹצֵה שִׁיחִכִּים יְדָרִים וְשִׁיעֵשִׁיר יִצְפִּין, וְסִימְנִיךְ שֶׁלְחָן בְּצֻפוֹן וּמְנוֹרָה בְּדָרוֹם; וְלִכֵּן אִם אָדָם בּוֹעֵר לָבוּ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲזִי יוֹרֵשׁ אֶת הַגֵּן עֵדֵן וְהָעוֹלָם הַבָּא כָּאֵן לְמִטָּה, מִצַּד אַחַד יֵשׁ לוֹ חֲכָמָה, וּמִצַּד שֵׁנִי יֵשׁ לוֹ עֲשִׂירוֹת, וְלֹא חֶסֶר לוֹ שׁוּם דְּבָר, כִּי מִי שְׁדָּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לֹא חֶסֶר לוֹ כְּלוּם, מֵה שְׂאִין כֵּן זֶה לְעַמֵּת זֶה אִם אָדָם נִפְלַל לְעִמְקָא דְתַהוּמָא רַבָּה בְּקִשְׁיוֹת עֲלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה יֵשׁ לוֹ קְרִירוֹת וְכוּ', וּמִתְקַרֵּר לְגַמְרֵי מִהִיָּדוּת, וְלִכֵּן אִי אֶפְשָׁר לוֹ לְהַגִּיעַ לֹא לְצְפוֹן וְלֹא לְדָרוֹם מֵרֵב הַקְרִירוֹת שֵׁשׁ בּוֹ, הֵינּוּ מִי שֶׁרְחוֹק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְהִתְקַרֵּר לְגַמְרֵי, אִין בּוֹ לֹא חֲכָמָה וְלֹא עֲשִׂירוֹת, וְהוּא סוֹבֵל אֶת הַגִּיהֲנוּם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְהֵבֵן לְמַעֲשֵׂה.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

בשב.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שְׁבַת קֹדֶשׁ לְסִדְר וּיְקָרָא ד' נִיֶּסֶן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָה.

אֲסוּר לְךָ לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, וְאַדְרָבָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הִרְאָה לְךָ שְׂאֵת כֵּן יְכוּלָה לְקַלֵּט וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן תִּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר

עז, ותנסי עוד פעם הפְּרִיָה אֶצֶל רופא אחר וכו', ולא להתיאש בשום פנים ואפן כי גדול אדונינו ורב להושיע, רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות בנים סימן ט) צניעות שבאשה מזכה לה בבנים הגונים; ולכן תקבלי על עצמך ללכת בצניעות, וכן אמר (שם סימן י) על ידי שמחת יום טוב ועל ידי הנחת תפלין כראוי, תלד אשתו בנים זכרים; ולכן שבִּעֲלֶיךָ יקבל על עצמו לשמח בכל יום יום ובפרט בחגים, וכן יניח תפלין כשרים, והקדוש ברוך הוא יעזר לכם שתפקדו בזרע של קיימא, העקר לא להכנס בלחץ בשום פנים ואפן, ושניכם צריכים לדעת שמה שתפלה פועלת, שום דבר בעולם לא יכול לפעל, ולכן אשרי הזוג שמתפללים בכל יום ויום אליו יתברך שייזכו לבנים ובנות, ומעלת התפלה עולה על הכל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך שבת שלום

בשג.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויקרא ד' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ולא להשבר משום דבר, כי תהלה לאל רבנו ז"ל גלה לנו נוראות נפלאות עצות פלאי פלאות איך להחזיק מעמד בעולם העובר הזה ולא להשבר משום דבר, ואמר (שיחות הר"ן סימן ל"ב) יש עברות שהם מכניסים כפירות באדם. ויש שבאים עליהם מחשבות על האמונה מחמת שלא נולדו בקדשה כראוי. ויש שהוסיפו על זה מעשיהם הרעים שעשו בעצמם כי יש עברות שהם מזיקים ופוגמים את האמונה, ולזה צריכין בושה ולב נשבר, שמי שיש לו חקירות ומחשבות אלו חס ושלום ראוי לו להתביש מאד על אשר נולד בגשמיות כזה או שעשה מעשים כאלו

שָׁבָא לְזֶה שֵׁיבָאוּ לוֹ מִחֲשָׁבוֹת כְּנֶגֶד אֲמוּנַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה "וּכְבוֹד הַיְיָ" מֵלֵא
 אֶת כָּל הָאֶרֶץ" (בַּמִּדְבָּר י"ד כ"א) כִּי (ישעיהו ו' ג') "מֵלֵא כָּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ", וְעָלִיו
 בְּאִים מִחֲשָׁבוֹת חֵס וְשְׁלוֹם לְגִרְשׁוֹ וְלַעֲקָרוֹ חֵס וְשְׁלוֹם מֵאֲלָקִים חַיִּים אֲשֶׁר
 הוּא חַי הַחַיִּים יִתְבָּרֵךְ וְיִתְעַלֶּה שְׁמוֹ. וְאִין צְרִיךְ לְבָאֵר גְּדֵל הַבוּשָׁה שְׂרָאוֹי
 שִׁיחֵיהָ לוֹ כְּשֶׁבְּאִים עָלָיו מִחֲשָׁבוֹת כְּאֵלוֹ חֵס וְשְׁלוֹם. וְעַל יְדֵי בּוּשָׁה וְלֵב נִשְׁבֵּר
 עַל יְדֵי זֶה מְגִרֵשׁ וּמְשַׁבֵּר הַחֲקִירוֹת וְהַמִּחְשָׁבוֹת הַנִּ"ל.

וּבְאֲמַת אֲמוּנָה הוּא עֲנִיָן חֲזָק מְאֹד וְחַיִּיו חֲזָקִים מְאֹד עַל יְדֵי אֲמוּנָה. כִּי
 כְּשֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה אֶפְלוֹ כְּשֶׁבְּאִים עָלָיו יִסּוּרִים חֵס וְשְׁלוֹם, אֲזִי יוּכַל לְנַחֵם עֲצָמוֹ
 וְלִהְיוֹת אֶת עֲצָמוֹ כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִרְחַם עָלָיו וְיִיטִיב אַחֲרֵיתוֹ, וְהַיִּסּוּרִים הֵם
 לוֹ לְטוֹבָה וּלְכַפְרָה וּבִסּוּף יִיטִיב לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה אוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא.
 אָבֵל מִחֻקֵּר שְׂאִין לוֹ אֲמוּנָה, כְּשֶׁבְּאֵ עָלָיו אִיזָה צָרָה אִין לוֹ לְמִי לְפָנוֹת וְאִין לוֹ
 בְּמָה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ וּלְנַחֵם אֶת עֲצָמוֹ. וְהַמְשַׁכֵּיל יִבִּין דְּבָרִים אֵלוֹ מֵאֲלִיו
 וְיִבִּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר כִּי אִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר הַפֶּל בְּכַתָּב. וְהַפְּלֵל שְׁעָקֵר הוּא
 הָאֲמוּנָה בְּלִי שׁוֹם חֲקִירוֹת כָּלֵל, וּבְזֶה יִהְיֶה חֲזָק לְעוֹלָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
 הַבָּא וְלְעוֹלָם לֹא יְמוּט אֲשֶׁרֵי לוֹ.

גַּם זֹאת צְרִיךְ לְדַעַת, שֵׁישׁ נִשְׁמוֹת כְּשֵׁרוֹת שְׁנוּלְדוֹ כְּכִשְׁרוֹת וְגַם לֹא
 קִלְקְלוּ מַעֲשֵׂיהֶם שְׂאִין בְּאִים עֲלֵיהֶם כָּלֵל מִחֲשָׁבוֹת כְּאֵלוֹ, וְאֶפְלוֹ כְּשֶׁמְדַבְּרִים
 בְּפָנֵיהֶם מַעֲנִינִים אֵלוֹ לֹא אִכְפַּת לָהֶם כָּלֵל וְאִינוּ מְבַלְבֵּל דַּעְתָּם כָּלֵל. וְזֶה דּוּמָה
 כְּמוֹ שְׁמְדַבְּרִים מִתְּאֵוָה הַיְדוּעַ בְּפָנֵי סָרִיס שְׁבוּדָאֵי אִינוּ מְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ כָּלֵל,
 כֵּן אֵלוֹ הָאֲנָשִׁים כְּשֵׁרִים אִינָם שׁוֹמְעִים כָּלֵל וְאִינוּ נִכְנָס בְּאֲזֹנֵיהֶם כָּלֵל עֲנִינֵי
 חֲקִירוֹת וּבְלִבּוֹלִים.

מָה אָמַר לָךְ אֲתָה צְרִיךְ לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבָעוֹלָם, שְׁזֶה
 גְּדֵלַת בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׂאֶפְלוֹ אִיךְ שֶׁהוּא וְכוּ', וְנִתְרַחַק כְּמוֹ שְׁנִתְרַחַק, עָלָיו לְזַכֵּר
 שְׁתַּמִּיד הוּא יְכוֹל לְחַזֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּבְפִרְטִיּוֹת כְּשֶׁזּוֹכִים לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 אֲשֶׁר בְּלִשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל זֶה נִקְרָא "הַתְּבוּדָּוֹת", הִינּוּ רַבְּנוּ ז"ל גִּלְגָּה לָנוּ דֶּרֶךְ
 קֶלָה וְנַעֲיָמָה לְחַזֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתַמִּיד לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְלֹא לְהִסִּיחַ
 דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְהִיא שְׂאֵדָם צְרִיךְ לְהִרְגִיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁפְתַי
 הָאֵם שְׁלוֹ, וְכָל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ יִשְׁפֹךְ וְיִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שְׁמְדַבְּרִים

עם חבר טוב, כי הוא יתברך שומע תפלת כל פה. ואף שבהתחלה נדמה שאף אחד לא שומע לו, כי מרב העוונות נעשה כעין מחצה בינו לבינו יתברך, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות אמונה סימן כ"ב) הפשע של אדם מכניס כפירה באדם, כי ככל שאדם חוטא חס ושלום הוא גורם לעצמו כעין מחצה המפסקת בינו לבין קונו, כמו שכתוב (ישעיה נ"ט ב') "כי אם עונתיכם היו מבדלים בינכם לבין אלקיכם וחסאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע", ונעשה אצלו כעין העלמה והסתרה וכו', עד שנדמה לו כאלו הקדוש ברוך הוא עזב אותו וכו', וכבר אינו צריך אותו וכו', אשר באמת כל זה הוא דמיון גדול וכו', כי בלעדיו יתברך אין לאדם קיום כלל, הרי הכל לכל הוא אלקות.

ובאמת אדם צריך לישוב את עצמו היטב היטב מי חי בו? הקדוש ברוך הוא! וכן הוא נושם - הוא יתברך נושם בו וכו', וכן כל החושים, ואם הקדוש ברוך הוא מוציא ממנו את חיותו יתברך, אדם נשאר כפגור מת בלי שום חיות כלל וכו', אף מרב העוונות נדמה לו בדמיונו כאלו יש מסך עב בינו לבין קונו, עד שעל פי רב שוכחים לגמרי ממנו יתברך וכו' ובאות לו מחשבות של כפירות ואפיקורסות רחמנא ליצלן, אבל בזה שאדם מרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך בשפת האם שלו, כך לאט לאט יורדות ממנו כל ההעלמות וההסתרות והכסויים, עד שמתחיל להרגיש את אמתת מציאותו יתברך, עד שבא למדרגה כזו שמרגיש פנים אל פנים אדבר בו.

ולכן מאחר שכל כך מרים לך החיים וכו' וכו', אזי עצתי אמונה שתציתי את רבנו ז"ל ותרגיל עצמך בעבודה הקדושה הזו לדבר עמו יתברך בשפת האם שלך בעקשנות גדולה מאד מאד וכו' וכו', ואזי איפה שרק תהיה אף פעם לא תהיה לבד, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ח) אשר הדבור הולך עם האדם אפלו במקומות המטנפים וכו' ומזכיר לו את הקדוש ברוך הוא, וכמו שכתוב (ירמיהו לא ט) "כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֶנּוּ", על ידי הדבור תמיד נזכרים בו יתברך ואף פעם לא נמצאים לבד, איפה שרק הולכים ואיפה שרק באים, מטילים עמו יתברך.

וזו המדרגה הכי עליונה שאדם צריך להגיע אליה, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזו תהיה הגאלה שכל אחד ירגיש תמיד את אמתתו

יְתַבְּרַךְ שֶׁהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדָיו נִמְצָא, וְאִזּוּ יִקְיָם מִה שֶׁאָמַר הַנְּבִיא (צְפַנְיָה ג')

"כִּי אִזּוּ אֶהְפֹּךְ אֶל כָּל הָעַמִּים שָׁפָה בְּרוּרָה לְקִרְאָ אֶל הַגּוֹי"ה."

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בשד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבְּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וּיִקְרָא ד' נִסְכֵּן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נִרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶתְּה מְכָרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כָּל הַצְּרוֹת
וְהַפְּחָדִים וְהַחֲרָדוֹת שֶׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ זֶה רַק מִחֲמַת חֲסֵרוֹן הַשִּׁמְחָה, וְצָרִיכִים
לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְבוֹא לְשִׁמְחָה אֲמֵתִית, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה.

וְלִכֵּן אִם אֲתָה רוֹצֵה לְרַפְּאוֹת אֶת עֲצָמְךָ, אֵין עֲצָה אַחֲרֶת רַק שֶׁתַּחֲזִק
מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהַזְּהִירוֹנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי
מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְלִהְיֵת גָּבֵר לְהַרְחִיק
הָעֲצָבוֹת וְהַמְּרָה שֶׁחָרָה בְּכָל כּוֹחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כָּלָם
בָּאִים רַק מִחֲמַת קִלְקוּל הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת
תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאֵין הַשִּׁמְחָה
מִמְתַּנֵּת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׁמַּח הַיּוֹם שִׁמַּח לְמָחָר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם
מִצַּר לְמָחָר לְפִי שְׂאֵין הַשִּׁמְחָה מִמְתַּנֵּת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשִּׁמְחָה מְצוּיָה אֲצִלְךָ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שִׁמְחָה מִתְרַחֵב
הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יְתַבְּרַךְ אֶת
כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מִה שְׂאֵין הָאָדָם מִתְחַזֵּק
לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת
וְדִכְאוּן, אֲבָל תַּכְּךָ וּמְיָד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ

לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ודע לך ששמחה הוא אור גדול מאד מאד, ואי אפשר להגיע לזה אלא על ידי שמחה, ולכן תהיה רגיל להתפלל את התפלה הזו כל יום:

רבוננו של עולם זכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה ברמ"ח איברי ושס"ה גידי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקוד בכל יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכול לקיים את מצוותיך, אנא רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזכני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להפלל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותו יתברך, איך שאתה מחיה ומנהיג ומקיים את כל הבריאה בלה, וזכני לאמונה ברוחה ומזככת שאזכה לדעת בידיעה ברוחה שאתה נמצא ואין בלעדיך נמצא, ועל ידי זה תמחל לי על כל עוונותי, ואזכה להפלל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום

בשה.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויקרא ד' ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מבקש אתכם שתעשו כל מה שבדרכם להשלים ביניכם וכו', כי זוג שרבים ביניהם, גורמים פרוד בכל העולמות, ולכן תעשו כל מה שבכילתכם תכף ומיד להתפייס אחד עם השני, כי לא יאבה הקדוש ברוך הוא סלח לכם, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קט"ז.) לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה שמי שנכתב בקדשה ימחה על המים; ואם הקדוש ברוך

הוא כָּבֵד מסכים שְׁיִמְחַק כְּבִיכּוֹל שְׁמוֹ שְׁמַחְזִיק אֶת כָּל הָעוֹלָם הַעֶקֶר שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְכוּ', בּוֹדָאֵי אֶתֶם צְרִיכִים לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, וּבִפְרָט שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵן לָכֶם מִתְנָה בַת חֲמוּדָה, לְמַה לָּכֶם לְהִתְגַּרְשׁ?

אֶת צְרִיכָה לְהַסְבִיר לְבַעֲלָהּ, כְּשֶׁאָדָם לּוֹקַח סָמִים רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן אוֹ שׁוֹתָה לְשִׁכְרָה עָלָיו אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) "כִּי יִתֵּן בְּכּוֹס עֵינָיו" בְּכִיס כְּתִיב, הַשְׁכּוֹר נּוֹתֵן עֵינָיו בְּכּוֹס לְשׁוֹתוֹ, וְהַחֲנוּנִי נּוֹתֵן עֵינָיו בְּכִיס, כִּי יִתֵּן בְּכּוֹס עֵינָיו רוּאָה אֶת חֲבֵרוֹ שׁוֹתָה וְהוּא אֹמֵר לוֹ מִזַּג לִי וְאֲנִי שׁוֹתָה, וּמִתְלַכְּלֵךְ בְּרַעֲי וּבְמִימֵי רְגָלָיִם, יִתְהַלֵּךְ בְּמִישְׁרִים סוּפוֹ לְמַכּוֹר כָּל חֲפְצֵי בֵיתוֹ וְאֶת כָּל כְּלֵי תְשֻׁמִּישׁוֹ וְאִין לוֹ לֹא בְּגָד וְלֹא תְשֻׁמִּישֵׁי הַבַּיִת וְלֹא כְלוּם וְהַבַּיִת רִיקָה מִן הַכֵּל, יִתְהַלֵּךְ בְּמִישְׁרִים סוּף שֶׁהוּא מִתִּיר אֶת הָעֵבְרוֹת וְעוֹשֶׂה אוֹתָם הַפְּקָר כְּמִישׁוֹר, מְשִׁיחַ עִם אִשָּׁה בְּשׁוּק וּמְנַבֵּל אֶת פִּיו וְאֹמֵר דְּבָרִים רְעִים בְּשִׁכְרוֹת וְאִינוּ מִתְבַּיֵּשׁ לְפִי שְׁנִתְטַלְטְלָה דְּעִתּוֹ וְאִינוּ יוֹדֵעַ מַהוּ אֹמֵר וּמַהוּ עוֹשֶׂה; וְלָכֵן עֲדִיף לוֹ שְׁיִפְסִיק עִם הַסָּמִים לְפָנָי שְׁיִהְיֶה מְאַחֵר.

אֶת מְצַדֵּף צְרִיכָה לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אוֹתוֹ, וּלְקַרֵּב אוֹתוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְהַגְמֵל מִהַמְחִלָּה הַזֶּה מְלַקַּחַת סָמִים, שְׁזֶה מְחִלָּה כְּמוֹ מְחִלַת אֶלְכוּהוּלִיסְט אוֹ שָׂאֵר מְחִלוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדָּךְ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תְשֻׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי. הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

בְּשׁוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבַת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וּיִקְרָא ד' נִסְחָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֶאֱיֵר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מוֹכָא בְּדַבְרֵי הָאֲרִיז"ל (שַׁעַר הַכּוֹנְנוֹת דְּרוּשֵׁי תְּפִילַת עֲרֵבִית דְּרוּשׁ א') צְרִיף לְזָהָר

מֵאֵד הָאָדָם שְׁלֹא לְהִזְכִּיר בְּפִיו שֵׁם סַמָּאֵל וְזֶה סוּד (שְׁמוֹת כ"ג י"ג) "וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרָיִם לֹא תִזְכְּרוּ", וּבִפְרָט בְּלִילָה שְׂאֵז הוּא זְמַן שְׁלִיטְתוֹ וּמְשֻׁלְתוֹ. וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׁגָם הוּא אֲסוּר לְהִזְכִּיר מֵעֵין דְּבָרִים אֱלֹהִים, כְּגוֹן אֵלֹהֵי בְּנֵי אָדָם הַרְגִּילִים לֹמֵר בְּלִשׁוֹן לְעֹז אֵיל דִּיאֲבִילוֹ וְכִיּוֹצֵא בְּדְבָרִים אֱלֹהִים, אֵינן לְהִזְכִּירָם כְּלָל, לְפִי שְׁגָם הַשְּׂדִים הֵם בְּחֻלְקוֹ וּמִתְגַּבֵּר כַּח כְּשִׁמְזֻכִּירִין אוֹתָם, וּפְעַם אַחַת הֵייתִי עִם בְּנֵי אָדָם בְּלִילָה וּבִתְוֹךְ הַדְּבֹר שֶׁהֵייתִי מְדַבֵּר עִמָּהֶם הִזְכַּרְתִּי שֵׁם סַמָּאֵל, וְאַחַר כֵּן בִּבְקָר הִלְכְּתִי לְבֵית מוֹרֵי ז"ל וְנִסְתַּפַּל בִּי וְאָמַר לִי הָרִי בְּלִילָה שְׁעַבְרָה עֲבַרְתָּ עַל לֹאוֹ "וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרָיִם לֹא תִזְכְּרוּ", וְהִזְהַר כָּל יְמֵיךָ שְׁלֹא תִזְכְּרֶנּוּ לֹא שְׁמוֹ מִמֶּשׁ וְלֹא כִיּוֹצֵא בּוֹ, וּבִפְרָט בְּלִילָה שְׂאֵז נִתֵּן לוֹ כַּח לְהִתְגַּבֵּר עָלֶיךָ וְעַל אַחֲרָיִם בְּסִבְתָּךְ אִם תִּזְכֹּר שְׁמוֹ, עֵינֵי שָׁם, הָרִי שְׁלֹךְ לְפָנֶיךָ שְׂאֲסוּר לְהִזְכִּיר אֶת שְׁמוֹת הַקְּלָפוֹת וְשֵׁל הַשְּׂדִים וְהַרוּחוֹת, כִּי יֵשׁ בְּזֶה סַכְּנָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְעַל דְּבָרֵי הָאֲרִיזוֹ"ל אֵינן מֵה לְהוֹסִיף.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגַּח תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

בשז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר וִיקָרָא ד' נִסְן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

מֵדַת הַכֶּרֶת הַטּוֹב הִיא הַמְּדָה הַכִּי יִפֶּה שָׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת, וְלִהְפֹךְ כְּפוּי טוֹבָה זֶה הַמְּדָה הַכִּי מְגַנֵּה שָׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת, וְלִכֵּן אִם אַחַד עָשָׂה לְךָ טוֹבָה, תִּפְסֵר לוֹ טוֹבָה, יְהִיָּה אִיךָ שִׁיְהִיָּה, וְיִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה וְכוּ' וְכוּ'.

אֲבָל אִם פְּעַר פִּיּוֹ נִגְדַּר רַבֵּךְ שֶׁמִּלְמַד אוֹתָךְ תוֹרָה, בְּרַח מִמֶּנּוּ כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִים מִהָאֵשׁ וְכוּ', כִּי אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַמַּעֲלָה שֶׁל הָרַב הַדְּבוּק בְּאֵינן

סוף בְּרוּךְ הוא בקביעות, ומזכה את תלמידיו בלמוד תורה הקדושה, ומעלה אותם למדרגות רמות וגבוהות מאד מאד וכו' וכו'.

כְּשֵׁרוּאִים עֲזוּת פָּנִים שְׁאִינוֹ מִתְבַּיֵּשׁ לְדַבֵּר עַל צְדִיק קְדוֹשׁ הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, צְרִיכִים לְבָרַח מִמֶּנּוּ מֵה שְׂיוֹתֵר מֵהוּ, וְלֹא לְהַגִּיב שׁוּם דְּבָר, וּמְכַל שֶׁכֵּן לֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם מַחְאָה, כִּי מִי שֶׁהוּא עוֹ פָּנִים נֶגֶד צְדִיק קְדוֹשׁ הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ בַּקְּבִיעוּת, צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהוּא פָּגוּם מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת עֲזוּת סִימָן א') מִי שֵׁשׁ בּוֹ עֲזוּת בִּידוּעַ שְׁעָבַר עֲבָרָה לְהַכְעִיס; וְלִכֵּן לֹא כְּדַאי לָךְ לְהִתְעַסֵּק אִתּוֹ יוֹתֵר, וְגַם לֹא כְּדַאי לָךְ לְמַחֲוֹת, אֲלֵא בְּרַח מִמֶּנּוּ מְאֹד, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת צְדִיק סִימָן קס"ג) הַנּוֹאֲפִים לְרַב הֵם מִתְנַגְּדִים לְהַצְדִּיקִים; וְלִכֵּן מֵה שְׁצְרִיכִים לְהַכִּיר לוֹ טוֹבָה שְׁעָשָׂה לָךְ טוֹבָה, זֶה דְּבָר אַחַד, וּמֵה שֶׁהוּא חוֹלֵק עַל רַבְּךָ שְׁמַלְמֵדךָ תוֹרָה, עַל זֶה אֲתָה צְרִיךְ לְבָרַח מִמֶּנּוּ כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִים מְאֹשׁ, וּבְכֻלָּל לֹא לְהִתְעַסֵּק אִתּוֹ וְלֹא לְמַחֲוֹת וְכוּ', וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָנוּ מֵאֵלוֹ הַנּוֹאֲפִים הַמְּדַבְּרִים עַל הַצְּדִיקִים הַדְּבֻקִים בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֻלָּ אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

בשח.

בְּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שִׁבְתֵּי קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּקְרָא ד' נִיסָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

רַק עֲכָשׁוּ שְׁמַעְתִּי שְׂיִשְׁבְּתֵי שְׁבָעָה אַחַר הָאֲבָא עָלָיו הַשְּׁלוֹם, הַמְּקוֹם נִנְחַם אוֹתְךָ בְּתוֹךְ שְׁאֵר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם וְלֹא תוֹסִיף לְדַאֲבָה עוֹד, וַיִּהְיֶה רַק שְׁמַחֲוֹת בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלֵךְ, וְאֲתָה צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק וְלַעֲשׂוֹת עֲכָשׁוּ הַרְבֵּה מַעֲוֹת לְזִכּוֹת הָאֲבָא, כִּי מֵה שֶׁהִלְדִּים עוֹשִׂים לְזִכּוֹת הַנְּשָׁמָה, זֶה

מועיל להם מאד מאד בשמים, ולכן תשתדל לעשות הרבה מצוות, ותנחם
מן השמים.

המאחל לך שבת שלום

בש"ט.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויקרא ד' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מהיום כל עמוד שאתה גומר, תראה לכתב לי ואני יעביר לך תכף ומיד
את הארבע מאות ש"ח, רק תמשיך לכתב, כי מה אכפת לך? מצד אחד אתה
מקים מצוה גדולה מאד מאד לכתב ספר תורה, ומצד שני הקדוש ברוך הוא
מוזמן לך פרנסה בכבוד בתוך הבית, ומצד שלישי אתה גורם לי נחת רוח
מאד גדולה, ולכן תהיה רק שש ושמח ותמשיך לכתב, ואני משלם לך תכף
ומיד על כל עמוד שאתה גמרת.

חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה,
כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו
ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין
בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר
אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול,
וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכת
בתוככם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם
בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם
מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול
לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו,
וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך שבת שלום

בשי.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויקרא ד' ניסן התשע"ג
שלום וברכה אל ... שיחיו נצח
לנכון קבלתי את מכתבכם.

מאד מאד אני מבקש אתכם שאל תריבו ותשתדלו מאד מאד להשלים ביניכם ולהסתדר, כי אוי ואבוי כשזוג רבים, הם גורמים צער לשכינת עזו יתברך.

אתם צריכים לבא להסכם ולהשאר פה ביבנאל, ולא לריב ביניכם, אדרבה תזכרו מה שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ד) ששאלו הסבי דבי אתונא איפה האמצע של העולם? והראה רבי יהושע בן חנניה עם אצבעו פה, שאלו אותו מי אומר שכך הוא? אמר להם רבי יהושע בן חנניה, תביאו חבלים ותמדדו ותראה שאני צודק, ומגלה רבנו ז"ל שיש בזה סוד נפלא מאד, כשמתחיל הבלבולים עם האדם איפה המקום שלו להיות ולגור? אזי העצה להגיד לו פה, איפה שאני נמצא שם אמצע העולם, ועם כל זאת כשהקלפות והמשחיתים שברא מחמת עוונותיו מבלבלים אותו ושואלים מי אומר שאתה צריך לגור פה, אולי אתה צריך לגור במקום אחר? ואחר כך כשילך למקום אחר וכו', גם שמה יגידו לו מי אומר שאתה צריך לגור פה, אולי אתה צריך לגור במקום אחר? כי כשאדם חוטא בפגם הברית אזי הוא בורא קלפות ומשחיתים, והם מבלבלים את דעתו ומעקמים את לבו וכו', בקשיות וספקות, ולא מוצא את המקום שלו, אבל אם אדם מאמין בו יתברך, ומכניס בדעתו את אמתת מציאותו יתברך, על ידי זה איפה שרק תשים אותו הוא יהיה רק שמח, כי אין עוד שמחה כשמתח האמונה בהשם יתברך.

רק תהיו בשמחה כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביתר שאת ביתר עז להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרר שחרה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריחו את עצמכם להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראו לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

בשיא.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר ויקרא ד' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שיש לי מה שאתה עושה עבור קהלתנו הקדושה, יעזר הקדוש ברוך הוא שבזכות זה ימתק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון, ותהיה תמיד שש ושמח, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד, אף פעם אל תסתכל מה שאחרים אומרים, אתה רק תחשב מה שאתה עושה, ובזה תצליח דרכך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

בשיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּקְרָא ד' נִסְן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עָלֶיךָ לְזַכֵּר שֶׁכָּל בַּחוּר הוּא נִשְׁמָה קְדוֹשָׁה מְאֹד, וְאִם שׁוֹמְרִים עָלָיו
וּמְטַפְּחִים אוֹתוֹ, הוּא יְכוּל לְהִיטֵב צְדִיק גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד מִיְחִידֵי הַדּוֹרוֹת, כִּי
כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל יְכוּל לְהַגִּיעַ לְכָל הַדְּרָגוֹת שְׁבַע עוֹלָם, וְלִכְּנֹן כָּל מְלַמֵּד צְרִיף מְאֹד
מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַתְּלִמִּידִים שְׁלוֹ, לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אוֹתָם, וּלְקַרֵּב לְבָבָם
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁיְהִיָּה לּוֹ סִבְלָנוֹת גְּדוֹלָה אֵל כָּל תְּלִמִּיד וְתְלִמִּיָּה, כִּי אִף פַּעַם
לֹא יְכוּלִים לְדַעַת אֵל אֵיזָה דְרָגָה הַתְּלִמִּידִים יְכוּלִים לְהַגִּיעַ וְכוּ' וְכוּ', כִּי גַם
גְּדוֹלֵי עוֹלָם לְמַדוּ בְּתִלְמוּד תּוֹרָה כְּמוֹ שָׂאֵר הַיְלָדִים וְכוּ' וְכוּ', וּלְבִסּוּף גְּדוֹלוֹ
גְּדוֹלֵי עוֹלָם, וְאִם הַמְּלַמֵּד הִיָּה יוֹדֵעַ כְּשֶׁהֵם הָיוּ קִטְנִים לְאֵיזָה גְּדוֹלֵי עוֹלָם
וְגָדְלוּ וְכוּ', אֲזַי בְּיָדָאֵי הָיוּ שְׂמֵחִים עֲלֵיהֶם, וְשׁוֹמְרִים עֲלֵיהֶם.

וְזֶה שִׁיְךָ בְּכָל תְּלִמִּיד וְתְלִמִּיד בְּהַפְתָּה.

אַתָּה צְרִיף לְעוֹרֵר אֶת כָּל הַתְּלִמִּידִים שְׂאֵם יִתְנַהֲגוּ בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל,
וַיִּלְמְדוּ בְּהַתְמַדָּה, אֲזַי בִּסּוּף הֵם יְכוּלִים לְבֹא אֵלַי וְאֲנִי יִקַּח אוֹתָם אֵלַי.

תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלָתְךָ רַק לְהִיטֵב בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסַּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל
כָּל אָדָם כָּל כֶּף חִזּוֹק לְהַפִּילוֹ בְּעֶצְבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי
הַדְּמִיוֹנוֹת שְׂמֵכְנִים בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בַחֲיִנְתּוֹ וְעִנְיָנוֹ, וְלִכְּנֹן אַתָּה מְכַרַּח
לְעִשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם רַק לְהִיטֵב בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שְׂתַהֲיֶה בְּשִׂמְחָה,
זֶה יִרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכְמוֹ שְׂאֵמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן
י"ו) מַה שְׁבַנֵּי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסְרוֹן יִשׁוּב הַדַּעַת,
וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מִהַשְׂמֵחָה, וְלִכְּנֹן תְּמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיטֵב
בְּשִׂמְחָה וְאֲזַי תִּזְכָּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וּכְבֹר לֹא יִחְסֵר לְךָ שׁוּם דָּבָר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך שבת שלום

בשיג.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר צו' ניסן התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

הנה אנחנו מתקרבים לימי פסח הקדושים, זמן של יציאת מצרים, שכל אחד ואחד יוצא מהמצרים שלו, ולכן עלינו להכין את עצמנו לכל זה, כי כל דבר שבקדשה צריך הכנה וכו', ועקר ההכנה זה תפלה, שצריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא שנוזף לחג את חג הפסח בדיעות, ויהיה לנו הן גשמיות והן רוחניות, כי העקר הוא תפלה, ואדם לא מתאר לעצמו את גדלת התפלה, ואיזה רשם זה עושה בכל העולמות וכו', כי הסמך מ"ם מכניס את כל אחד בקטנות המוחין ובחלישות הדעת, עד שנדמה לכל אחד ואחד שאבד מנוס ותקוה ממנו וכו', וכאלו לא צריכים אותו וכו', אבל באמת כל בר ישראל הוא נשמה מעולם האצילות, שהכניסו אותו בגוף גשמי וחקרי אל העולם העשיה וכו', ואם הוא לא מפסיק להשתוקק ולרצות לחזר אליו יתברך, אזי לבסוף נמשך עליו אור כזה, שלא תאר בימיו, כי הכל תלוי כפי גדל הרצונות והכסופים שיש לו, ורבנו ז"ל הפליג מאד מאד במעלת הרצונות והכסופים, עד שאמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ו) שעל ידי הכסופים והרצונות אליו יתברך, ובפרט כשזוכה להוציא את הרצונות מפיו, מזה נעשה שעשועים גדולים למעלה, וכן אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"א) שעל ידי שאדם מוציא מפיו את הרצונות, מזה נתהווים עולמות חדשים, והאריך בזה מוהר"ן ת"ז"ל (לקוטי הלכות אמנין הלכה ד) אשר העקר הוא הרצון, וצריך להוציא את הרצונות והכסופים שלו דרך פיו דיקא, ואז זוכה שיוצא מכח אל הפעל כל רצונותיו שרוצה, ובשביל זה צריכים מאד מאד לשמר לא להוציא מהפה שלו רצונות רעים וכו' וכו', והכלל שהרצון אחריו

יְתַבְרַךְ זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וּבִפְרָט כְּשֶׁמוֹצִיא אֶת רְצוֹנוֹתָיו מִפִּי, שֶׁעַל יָדֵי זֶה זוֹכֶה לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפְּעַל אֶת כָּל רְצוֹנוֹתָיו, וְלִכֵּן דִּיקָא עֲכָשׁוּ קִדְּם הַפְּסַח עֲלֵינוּ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יְתַבְרַךְ שְׁנוֹזְכָה לְצֵאת מֵהַגְלוּת הָאָרֶץ וְהִמַּר שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתָנוּ נִמְצָאִים בָּהּ, שְׁזֵה גְלוּת מִצְרַיִם, וְכֵן לְצֵאת מֵהֶעֱנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת וְכוּ', וּכְפִי הָרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים שִׁיְהִיָּה לָנוּ לְחַג הַפְּסַח, כֵּן נִזְכָּה לְחַג אֶת הַחַג בְּדִיצוֹת.

נָא וְנָא אֵל תִּשְׁכַּח לְמַכַּר אֶת הַחֲמִץ בְּ"בֵית הוֹרָאָה" שְׁלָנוּ, וְתַעֲשֵׂה אֶת זֶה עוֹד הַשָּׁבוּעַ, אֵל תִּחַכֶּה עַל הַרְגַע הָאֲחֵרוֹן וְכֵן לֹא לְקִנּוֹת בְּשׁוּם חֲנוּת בְּיַבְנָאֵל אִם לֹא מְכָרוּ אֶת הַחֲמִץ בְּ"בֵית הוֹרָאָה" שְׁלָנוּ, כִּי אַחֲרֵת זֶה חֲמִץ שֶׁעָבַר עָלָיו הַפְּסַח שְׁאִסּוּר לְקִנּוֹת שְׁמָה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, וְכֵן כָּל שְׂאֵלָה שְׂיִישׁ לָךְ לְשֵׂאל עֲכָשׁוּ לְגַבֵּי הַלְכוֹת פְּסַח, תִּשְׂאֵל אֶת הַמּוֹרֵי צְדָק שֶׁבִקְהֵלְתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְאֵל תִּתְבַּיֵּשׁ כְּלָל, כִּי (אֲבוֹת פְּרָק ב') וְלֹא הַבִּישָׁן לְמַד.

רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד שְׂיִישׁ לָנוּ קֵהֵלָה קְדוֹשָׁה כְּזוֹ חֲמֻמָּה שֶׁל אַמּוּנָה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּשִׂיד.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר צוּ ו' נִסָּן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתֶיךָ

הִנֵּה נִשְׂאָר עוֹד שָׁבוּעַ עַד חַג הַפְּסַח, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאִי לְהִתְאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, כִּי עֲכָשׁוּ לְפָנַי חַג הַפְּסַח כָּל בֵּית הוּא בְּלַחֲץ וּבְדַחֲק וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים בְּיוֹתֵר מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קנ"ה) שֶׁעַקֵּר מִדַּת אֲרִיכוֹת אִפִּים שֶׁהִיא הַמְּדָה הַיְקָרָה שֶׁל סְבָלָנוֹת, זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה אַמּוּנָה, כִּי כְּשִׂוֵּדְעִים שֶׁהִכַּל מִמֶּנּוּ יְתַבְרַךְ, אֲזִי בְּנִקְל לְהִיּוֹת סְבָלָן וְלִהְיָרִיךְ אִפּוֹ וְלֹא לְהַכְּנִס בְּכַעַס וּבַעֲצָבִים.

חזקי ואמצי מאד כי גדול אדונינו ורב להושיע, ואני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שיהיה שפע גדול על חג הפסח, כי זה חפצי ורצוני וכסופי לעזר לאנשי שלומנו היקרים שיהיה להם שפע על חג הפסח.

פעם באה בתו של מוהרנ"ת ז"ל אליו בשליחות אמה, שעדין אין להם כלום על חג הפסח, ענה ואמר לה אביה תאמרי לאמך על פסח יהיה, אבל איך לוקחים את הפסח בעצמו, הינו קדשת הפסח, שנרגיש את אמתת מציאותו יתברך.

ראי להתפלל עלי שאזכה להשיג שפע גדול בשביל כל אנשי שלומנו על חג הפסח, כי עדין אני צריך רחמי שמים שאוכל להשלים את אשר חסר וכו' וכו'.

נא ונא ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמ"ך מ"ם רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל כחו, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שצריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה, ואת צריכה לדעת שלהיות בשמחה זה בא במסירות נפש הכי גדולה, ולכן אשרי מי שמכריח את עצמו להיות בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש ברוך הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשטן.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר צוּר' נִסְכֵּן הַתְּשֻׁעָה
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיִנִּיק וְחַכְמִים ... נְרוּ יְאִיר

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, הֵיטוּת שְׁעֲכָשׁוּ נִכְנָסִים יָמִים שְׁנִקְרָאִים בְּעוֹלָם
"בֵּין הַזְּמַנִּים", אֲשֶׁר אֶזְלְנוּ אִין דְּבַר כְּזֶה, כִּי אָדָם חָיִב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, עַד כְּדֵי כֶּף שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת פ"ג): אָמַר רַבִּי יוֹנָתָן
לְעוֹלָם אֵל יִמְנַע אָדָם אֶת עֲצָמוֹ מִבֵּית הַמְּדַרְשׁ וּמִדְּבַרֵי תּוֹרָה וְאֶפְלוּ בְּשַׁעַת
מִיתָה, שְׁנֵאָמַר (בַּמְדַּבֵּר י"ט י"ד) "זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהָל" אֶפְלוּ בְּשַׁעַת
מִיתָה תְּהֵא עוֹסֵק בַּתּוֹרָה; וְאִין דְּבַר כְּזֶה לְהַתְּפִטֵּר מִלְּמוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
וְלִכְּן אֲנִי מָאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּתְּמִיד בְּכָל יוֹם בְּלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת, שְׁזֶה מְזַכֵּךְ
אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וּמַעֲלָה אֶת הָאָדָם בַּתְּכִלִּית הַעֲלִיָּה, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב
(תְּהִלִּים ל') הַעֲלִית מִן שְׁאוֹל נִפְשֵׁי, רֵאשֵׁי תְבוֹת מִשְׁנֵיָה, אֶפְלוּ שְׁאָדָם נִמְצָא
בְּשְׁאוֹל תַּחְתִּית, עַל יְדֵי לְמוּד מְשֻׁנִּיּוֹת הוּא יְכוּל לְעֲלוֹת אֶת נַפְשׁוֹ עַד רוּם
הַמַּעֲלוֹת, וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדִין מ.ב.) בְּמִי אֲתָה מוֹצֵא מִלְּחַמְתָּה
שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁישׁ בִּידוֹ חֲבִילוֹת שֶׁל מְשֻׁנָּה. וּמוֹבָא (מְדַרְשׁ תְּלַפְיוֹת) שְׁאֲשֶׁר
בֵּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַח שֶׁל גִּיהֵנוֹם, וּמִי שֶׁהִרְבֶּה לְלַמֵּד מְשֻׁנִּיּוֹת אֵינוֹ מְנִיחוֹ
לְהַכְנִס שָׁם, וְלִכְּן אֲשֶׁרִי מִי שֵׁיגְרַס בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, שֶׁהוּא
הַצִּלְחָה נְצַחִית, כִּי מְשֻׁנָּה אוֹתִיוֹת נְשֻׁמָּה, וְזֶה יִהְיֶה לָךְ חֵק קְבוּעַ לְגִרְסַ בְּכָל
יוֹם הַמוֹן פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְלַמֵּד גַּם מִקְרָא וְגַם
גְּמָרָא וְגַם שְׁלַחֵן עֲרוּךְ וְכוּ' וְכוּ'.

אִם אֲתָה רוֹצֵה לְבֹא אֵלַי, תִּרְאֶה נְכוֹנוֹת שְׁאֲתָה לֹא מְבִטֵּל אֶת הַזְּמַן הַיְקָר
שְׁלָךְ, עֲכָשׁוּ בְיָמִים שְׁנִקְרָאִים בְּעוֹלָם הַיְשִׁיבוֹת "בֵּין הַזְּמַנִּים", הַעֲקֵר תַּתְּנֶה
בְּדַרְךְ אַרְץ, כִּי אֲנִי לֹא יְכוּל לְסַבֵּל בְּחוּר פְּרָא אָדָם וְכוּ', עֲזוֹת פְּנִים וְכוּ', וְלִכְּן
חֲבַל מָאֵד שְׁלֹא תִקְלַקֵּל אֶת הַשֵּׁם טוֹב שְׁלָךְ, תִּהְלֶה לְאֵל הַחֲבָרִים שְׁלָךְ שְׁבָאוּ
לְפָה מָאֵד מָאֵד שְׁמַחִים, וְאֲנִי רוֹצֵה שְׁגַם אֲתָה תִהְיֶה שְׁמַח, וְלִכְּן תִּצְיֵת אוֹתִי
וְתִגְרַס בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת.

אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית שְׁתִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם הָאֲבָרָךְ ... נְרוּ

יֵאֵי, כִּי בְסוּף הַשְּׁבוּעַ יִהְיֶה חֶלְקָה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְרָצִיתִי שְׂאֵתָה תִּהְיֶה בֵּין אֵלּוּ שְׁעוֹזְרִים לְחֶלֶק לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְתַעֲזֹר עִם מֵה שְׂאֵתָה רַק יְכוּל בְּעִנְיַן הַחֶלְקָה, וְזֶה מִצְוֶה מֵאֵד גְּדוּלָּה, וְצִדְקָה גְּדוּלָּה מֵאֵד מֵאֵד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשטז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר צוּר ו' נִסְחָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קִדְּם אֶתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁלֵא אֶלְמָן יִשְׂרָאֵל, וּבְכָר עֲמָדוֹ עַל עַם יִשְׂרָאֵל בְּמִשְׁךְ אֶלְפִים שְׁנוֹת גְּלוּתֵנוּ מִי שְׁעַמְד וְכוּ', וְרָצוּ לְבַטֵּל מֵעַם יִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה וְכוּ', וְגִזְרוּ כָּל מִינֵי גִזְרוֹת רְעוּת וְכוּ', מֵהָ הִיָּה הַסּוּף? שְׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה נִשְׂאָרָה חֲזָקָה, וְשׁוֹמְרֵי הַתּוֹרָה נִשְׂאָרוּ חֲזָקִים בַּיְהוּדוּת, וּבְלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכָל אֵלּוּ שְׂרָצוּ לְבַטֵּל אוֹתָם מִקִּיּוֹם מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת וּמִלִּמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְכוּ', נִתְבַּטְּלוּ לְגַמְרֵי וְנַעֲשׂוּ כְּלֵא, וְנִשְׁכַּח זְכָרָם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה.

שְׁמַעְתִּי מִהֶרֶב הַחֲסִיד ר' לִוִי יִצְחָק בְּנֵדֵר שְׂאֵמֵר לִי שְׁבָכָל הַשָּׁנִים שֶׁהַקוֹמוֹנִיסְטִים עָלוּ לְשִׁטוֹן בְּרוּסְיָה, וְהָיוּ מִלְחָמוֹת וְכוּ', וְכֵן הָיָה כָּל מִינֵי מַפְלָגוֹת, אֵלּוּ בְּעַד וְאֵלּוּ כְּנֶגֶד, וְכָל יוֹם הָיוּ חֲדָשׁוֹת וְכוּ' וְכוּ', עַם כָּל זֹאת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים לֹא הִתְבַּלְּבוּ מִשׁוֹם דְּבָר, אֶלֶּא הִתְמִידוּ בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּהַתְמַדָּה רַבָּה מֵאֵד, וְעִסְקוּ בְּתַפְלָה בְּכַח בְּהַקְּלוּיּוֹ, וְכֵן הִלְכוּ לְהַתְּבוּדֵד רַבָּם כְּכֵלִם אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְאַחֲרַיִם בְּשָׂדוֹת וְכוּ', וְאָף אֶחָד לֹא הִתְבַּלְּבַל מִהַחֲדָשׁוֹת שֶׁקָּרָה מִהַקוֹמוֹנִיסְטִים וּמִהַגְּזוּרוֹת שֶׁלָּהֶם, כִּי אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים הָיָה הָעֵקֶר הַתְּכִלִּית הַנִּצְחִי, לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְהִשָּׂא לֵב אֵל כָּל מֵה שֶׁקוֹרָה בְּעוֹלָם, כִּי כָּבֵר אָמֵר הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ו') לְפִי

שְׁבִשְׁעַת פְּטִירָתוֹ שֶׁל אָדָם. אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת. אֲלֵא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבְדּוֹ; וְלִכֵּן זֶה לֹא הָיָה מַעֲנִין אוֹתָם שׁוֹם דְּבָר, רַק תּוֹרָה וּתְפִלָּה וְקִיּוּם מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת וּשְׁמֻחָה וְרִקּוּדִים בְּכָל יוֹם, וְזֶה הָיָה רְצוֹנָם וְכִסּוּפָם, וְלֹא הִתְבַּלְבְּלוּ מִשׁוֹם דְּבָר, וְכֵן צָרִיף לֵהִיּוֹת גַּם עֲכָשׁוֹ לֹא לְהִתְעַרֵּב בְּפּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שָׁקָר, כִּי גְדוֹל אֲדוּגִינִיּוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה לֹא יוֹכְלוּ לְבַטֵּל, אֲדַרְבָּה מִי שִׁרְצָה לַגַּע בְּזֶה, לְבַסּוֹף הַכֹּל יִתְבַטֵּל וְיִתְפוֹרֵר כְּלֵא הָיָה וְכו', וְאֵלּוֹ שֶׁרְצוּ לְהַשִּׁים רַגְלִים נֶגֶד לוֹמְדֵי הַתּוֹרָה וְכו', יֵצְאוּ בְּבִזְיוֹנוֹת גְּדוֹלִים, וְיִתְבַטְּלוּ לְגַמְרֵי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּשִׁיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר צוֹר' נִסְחַן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ') שְׁאֵת הַהֲגָדָה אוֹמְרִים בְּקוֹל רָם, וְעַל יְדֵי זֶה מוֹלִידִים אֶת הַמוֹחִין, וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכִים לְתַקּוֹן הַבְּרִית, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (דְּבָרִים ד') "וַיִּגְדַּל לְכֶם אֶת בְּרִיתוֹ", וְכֵן (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ר"א) שְׁבַפְסַח צוֹעֲקִים בְּתַפְלָה, כִּי עַל יְדֵי שְׁאוּמְרִים אֶת הַהֲגָדָה בְּקוֹל רָם, עַל יְדֵי זֶה מוֹלִידִים אֶת הַמַּח.

אֵת נֶסַח הַהֲגָדָה אָמְרוּ כְּמוֹ כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, בְּלִי שׁוֹם שְׁנוּי כָּלֵל, אֲבָל סֹדֵר הָאֲמִירָה הָיָה בְּנִגּוֹן הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל מֵהַתְּחִלָּה עַד הַסּוּף, וּבִתְשׁוּקָה עֲצוּמָה אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, וַיֵּשׁ קִטְעִים בְּהֲגָדָה שְׁאֲמְרוּ אֵת זֶה עִם נִגּוֹן הַמְקַבֵּל בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ.

ידוע שְׁעַקֵּר הָעֲבוּדָה בְּלִיל הַסֶּדֶר הוּא חֲנוּךְ הַיְלָדִים, וְלִכְּן צְרִיכִים לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד מְאֹד לְהַיְלָדִים, וְלִסְפֹּר לָהֶם אֶת כָּל עֲנִינֵי גְלוֹת מִצְרַיִם, וּמָה שֶׁסָּבְלוּ עִם יִשְׂרָאֵל בֵּין הַמִּצְרַיִם, וְאִיךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹצִיא אוֹתָם מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֵרוּעַ נְטוּיָה, וְזֶה עֵקֶר מִצְוַת סְפוּר יְצִיאַת מִצְרַיִם, שֶׁמְחַיֵּב כָּל אָבָא לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ אֶל יְלָדָיו, וְלִהְסָבִיר לָהֶם כְּפִי שְׁכֻלָּם הַקָּטָן וְכוּ', וְאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת וְהַמִּצְוָה הַזֹּאת שֶׁל סְפוּר יְצִיאַת מִצְרַיִם.

הָעֵקֶר עֲלֵיךְ לְדַעַת שֶׁשְׁלֵמוֹת הַיְהוּדוּת הוּא לְהִיּוֹת אִישׁ פְּשוּט מְאֹד, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת כָּלָל, אֲלֵא לְהַפְּלִל יַחַד עִם כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלְהַתְּנַהֵג כְּמוֹ שֶׁכָּל יְהוּדֵי יִרְא שָׁמַיִם מִתְּנַהֵג.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשית.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֶדֶר צוּ ו' נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבָה.

הָאֲרִיז"ל אָמַר (שַׁעַר הַמִּצְוֹת עֵקֶב) אָסוּר לְאָדָם לְחַבֵּר וּלְשַׁלֵּב אֲצַבְעוֹת יָד יְמִינוֹ עִם אֲצַבְעוֹת יָד שְׂמָאלוֹ, וְכֵמוֹ שְׁנוֹהֲגִים לַעֲשׂוֹת בְּנֵי אָדָם לְפִי תַמָּם דְּרָךְ מַקְרָה, וְהַטַּעַם הוּא לְפִי שֶׁהֵם כַּחוֹת עֲלִיוֹנִים יְמִינִיִּים וּשְׂמָאלֵנִיִּים, וְאִין לַעֲרֹבם יַחַד; וּמוּבָא בְּזֵהַר (וַיִּקְרָא כ"ד) בֵּינָן דְּשְׂמָאֵלָא אֶסְתַּכְּם בֵּימִינָא, כְּדִין לֹא תִלְיָא בְּתִשׁוּבָה, וְהָא אוּקְמוּהָ, וְכְדִין כְּלָא אֶסְתַּכְּמוּ עֲלֵיהָ בְּדִינָא, וְדִינָא שְׂרִיָּא עֲלֵיהָ. וְכַד דִּינָא אֶשְׁתַּלִּים וְשְׂרִיָּא עֲלֵיהָ דְּבַר נֶשׁ, כְּדִין אֶסְתַּתְּקֵנוּ אֲצַבְעֵן חֲמִשׁ בְּגוֹ חֲמִשׁ, יְמִינָא בְּשְׂמָאֵלָא, לְאַחֲזָאָה דְּהָא כְּלָא אֶסְתַּכְּמוּ עֲלֵיהָ בְּהוּא דִּינָא, וְיְדוּי מִתִּישְׁרֹן לְאַחֲזָאָה מְלָה, כְּלָא פּוֹנָה דְּבַר נֶשׁ, וְלֹא יִתְכוּוֹן

ביה, ועל דא כתיב, (שמות ט"ו) "ימינך הוי"ה נאדרי בכח ימינך הוי"ה תרעץ אויב", לאתפלל שאלא בימינא, ואשלים דינא; וכו' עין שם, כי אסור להכניס את האצבעות יד ביד, כי זה משרה דינים בעולם, וכן ממשיך דינים על עצמו, ולכן החכם עיניו בראשו ראוי לו להזהר בזה מאד מאד, וימתק ממנו כל הדינים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשיט.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר צו' ניסן התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

עקר הכנה לפסח הוא תפלה ובקשה לבקש ולהתפלל ממנו יתברך שיהיה זהיר ושמור ממשוהו חמץ, ועקר החמוץ הוא חמוץ המת, שלא יהיה שום קשיות וספקות אחריו יתברך, שזה חמץ גמור, ועקר יציאת מצרים היתה לצאת מהגלות המר שהיינו אצל פרעה במצרים, פרעה הם אותיות פ"ה ר"ע, וכן מצרי"ם הם אותיות מצ"ר י"ם, הינו על ידי שמדברים כל דבר אסור לשון הרע רכילות ליצנות וכו', על ידי זה המוחין שנקראים ים החכמה הם במצר גדול מאד, ולכן צריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא שיזכה להנצל מהגלות המר הזה שאדם מרגיל את עצמו לדבר כל דבר אסור, וזה גורם לו בלבול הדעת, שזה גלות מצרים, ולבקש ממנו יתברך בכל יום ויום שיזכה כבר לצאת מהגלות הזה, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"רן חלק א' סימן ל"ח) על הפסוק (תהלים קמ"ח ח) "רוח סערה עשה דברו", עקר הרוח סערה שנעשה במח האדם, הוא על ידי הדבור שמדבר מה שלא צריך וכו', ומי שמדבר תמיד רע על נשמות ישראל, הוא נכלל בקין שמצא תמיד את

הפְּסֻלֹת בְּהִזְוִילָתָּ, וְעוֹרֵר דֵּינִים עֲלֵיהֶם וְכוּ', וְלִכְּנֵן הָעֵקֶר לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שְׂיִהְיֶה לוֹ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה, חַג הַחֲרוּת, שְׂיִהְיֶה חֲרוּת מֵהִיצֵר הָרַע וְכוּ', וּמִמַּחְשְׁבוֹת זָרוֹת וּמִקְשׁוֹת וּסְפֻקוֹת אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׂזֵה חֲמוּץ הַמַּח, וְיִזְכֶּה לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה עֵקֶר הַהֲכָנָה לְחַג הַפֶּסַח, לְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה וּבִקְשָׁה שְׂיִהְיֶה לוֹ עַל צְרֻכֵי פֶסַח בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְכֵן יִהְיֶה לוֹ עַל צְרֻכֵי פֶסַח בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי הַתְּפִלָּה זֶה הַהֲכָנָה גְדוֹלָה לְקִרְאָת חַג הַפֶּסַח.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשכ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר צוּר ו' נִסְיָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אָדָם צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מִכַּעֵס, שְׂזֵה הָעוֹן הַכִּי חֲמוּר, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שִׁבְת ק"ה): הַמְקַרֵעַ בְּגָדָיו בַּחֲמָתוֹ וְהַמְשַׁבֵּר כְּלָיו בַּחֲמָתוֹ וְהַמְפֹזֵר מַעוֹתָיו בַּחֲמָתוֹ, יֵהָא בְּעֵינָיֶךָ כְּעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, שְׂכַךְ אֲמַנְתוֹ שֶׁל יִצְרָה הָרַע הַיּוֹם אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כֵּךְ, וְלִמְחָר אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כֵּךְ, עַד שְׂאוֹמֵר לוֹ עֲבֹד עֲבוּדָה זָרָה וְהוֹלֵךְ וְעוֹבֵד; כִּי הַמֵּאֲמִין הָאֲמִתִּי שְׂמֵאֲמִין שְׂדָכָר גְּדוֹל דָּכָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, הוּא אֵף פַּעַם לֹא יִהְיֶה כְּכַעֵס, וְאִם הוּא כְּכַעֵס, סִימָן שֶׁלֹּא מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא, וְהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכְּנֵן כְּפִי הַכַּעֵס, כֵּן דוֹחָה אֶת הַשְּׂכִינָה מִמֶּנּוּ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסָחִים ס"ו): כָּל אָדָם שְׂכּוֹעֵס, אִם חָכֵם הוּא חֲכָמָתוֹ מִסְתַּלְקֶת מִמֶּנּוּ; וְאָמְרוּ (נְדָרִים כ"ב). כָּל הַכּוֹעֵס אֶפְלוֹ שְׂכִינָה אֵינָה חֲשׂוּבָה כְּנִגְדּוֹ, וּמוֹסִיף טַפְשׁוֹת עַל טַפְשׁוֹתָיו; וְזֶה טְרוּף הַדַּעַת פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, כִּי הַכַּעֲסָן מְאֹבֵד אֶת הַדַּעַת וְהַשְּׂכָל שְׁלוֹ לְגַמְרִי, עַד שֶׁלֹּא מִסְגָּל לְחֹשֵׁב יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ

הַקְדוּשִׁים (זהר ה'רשנח) לֹא יִהְיֶה בָּךְ אֶל זֶר, שְׁלֹא תִהְיֶה נֹחַ לְכַעַס, כִּי זֶה עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ, כִּי הוּא דוֹחָה אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמֶּנּוּ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁלֻצְעַק וְלִצְרַח עַל הַיְלָדִים, זֶה בָּא מִשְׁגָּעוֹן שֶׁל עֲצָבִים, כִּי מִי שֶׁזֹּכֵה לִישׁוּב הַדַּעַת, הוּא אִף פַּעַם לֹא יִהְיֶה בְּכַעַס, כִּי כָּךְ אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (קִהְלַת ז' ט') "אֵל תְּבַהֵל בְּרוּחֶךָ לְכַעַס כִּי כַעַס בְּחִיק כְּסִילִים יִנוּחַ", וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְהִתְאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת, לֹא לִצְעַק וְלִצְרַח עַל הַיְלָדִים, וּמְכַל שֶׁכֵּן לֹא לְהַרְבִּיץ לָהֶם, כִּי רִבְנוּ ז"ל הַקְפִּיד עַל זֶה יוֹתֵר מִהַכֵּל.

כְּמוֹ שְׁאִסּוֹר לְשֹׂא אֶת הַזִּוּלָּת, כִּי עוֹבְרִים עַל לֹאוּ (וַיִּקְרָא י"ט י"ז) "לֹא תִשָּׂא אֶת אַחִיךָ בְּלִבְבְּךָ", כְּמוֹ כֵּן אִסּוֹר לְשֹׂא אֶת עֲצָמוֹ, כִּי גַם הוּא חֵלֶק אֵלּוּךְ מִמַּעַל, וְכְמוֹ שְׁאִסּוֹר לְשֹׂא אֶת שׁוֹם בֵּר יִשְׂרָאֵל, כִּךְ אִסּוֹר לְשֹׂא אֶת עֲצָמוֹ, וְלִכֵּן כְּשֶׁאֵת מִסְתַּפְּלֵת בְּרֵאֵי וְכוּ', תִּרְאֵי אִשָּׁה מִיִּשְׁבַּת בְּדַעַתָּה, וּשְׁמַחָה וְעֲלִיזָה, וְאוֹהֶבֶת אֶת עֲצָמָה וְאֶת הַיְלָדִים שְׁלָה, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֻשְׁרָת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשכא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי צוּר' נִסְן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֲצֵל הַאֲשַׁכְנִזִים לֹא נוֹהֲגִים לְקַרֵּא אֶת חֲמִיו בְּשֵׁם אָבָא, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד אֶת חֲמִיו וְחֲמוֹתוֹ, שֶׁהֵם נִתְּנוּ לוֹ אֶת בְּתָם לְאִשָּׁה, וְלִכֵּן הַחֲתָן מְחַיֵּב לְכַבֵּד אֶת חֲמִיו וְחֲמוֹתוֹ, כְּמוֹ שְׁמַחֵיב לְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת

אָמוּ, וְלֹא לַעֲנוּת לָהֶם עִם עֲזוּת וְכוּ' וְכוּ', וְאַצֵּל עֲדוּת הַמְזֻרָח בֵּן קוֹרְאִים אֶת חֲמִיו וְחִמּוֹתוֹ אָבָא וְאָמָא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשכב.

בְּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו' נִיסָן הַתּשׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁמִיחָה שִׁישׁ לִי שֶׁדֹּאגְתָּ עַל קִמְחָא דְּפִסְקָא, וְהִבְאֵת סְכוּם גְּדוֹל מְאֹד עַל סֶךְ 12,500 ש"ח, וּמִמֶּשׁ שְׁמִיחָת אֹתִי מְאֹד מְאֹד, וְאִם אֶפְשָׁר לְהִבְיֵא עוֹד מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי עֲדִין אֲנִי תְּקוּעַ וְכוּ', וְהַזְּמִנְתִּי כְּבֹר הַזְּמִנוֹת גְּדוֹלוֹת, וְצָרִיכִים לְחַלֵּק בְּסוּף הַשָּׁבוּעַ, וְעֲדִין חִסֵּר הוֹן תּוֹעֲפוֹת, וְלָכֵן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִבְיֵא עוֹד שְׁפַע, וּבִזְכוּת זֶה תִּרְאֶה אֶתְּךָ וְאֶשְׁתָּךְ יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת מְאֹד, וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר צו' נִסְחָן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁמְסַרְתָּ אֶת עֲצַמְךָ לְעֹזֵר לִי לְהִתְרַם אֲנָשִׁים לְמַעַן קַהֲלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, שְׁבֹזָה אֲנִי מִחֲזִיק מַעֲמָה, וְלִכְּנֵן אֲנִי מֵאַחַל לָךְ בְּזִכּוֹת זֶה שִׁיתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם לָךְ מִשְׁכָּרְתֶךָ שְׁלֵמָה, וְתִרְוִי רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה, כְּמוֹ שְׁאַתָּה גְּרַמְתָּ לִי נַחַת גָּדוֹל מְאֹד, כִּי בְּאַמְתָּ אֲנִי בְּמַצַּב כֶּסֶף מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְאֲנִי צָרִיךְ לְרְאוֹת שְׁהַקְּהִלָּה הַקְּדוּשָׁה רַק תִּתְקַדֵּם, וּבְכַפְרֻט עֲכָשׁוּ שְׁאַנְחֵנוּ נִמְצְאִים לְפָנֶי חֲלֻקָּה גְּדוּלָּה לְכָלֵל קַהֲלָתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְהַפִּיס רִיק וְאֵין בּוֹ, וְאֲנִי מִתְחַיֵּב הַרְבֵּה חוֹבוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מוֹדָה לָךְ לְכָל מַה שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמָּדִי.

יְעֹזֵר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיחֲזִיר לָךְ כֶּפֶל כֶּפֶלִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר צו' נִסְחָן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדָה לָךְ שֶׁנַּעֲשִׂיתָ שְׁד"ר, וְאַתָּה עוֹזֵר לִי לְפָזֵר וּלְאַסֵּף קַפּוֹת שֶׁל צְדָקָה "קֶרֶן הַצְּדִיק", וְגַדְל הַזִּכּוֹת הַזֶּה אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לָךְ כָּלֵל, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא ט.) גְּדוּל הַמַּעֲשֶׂה יוֹתֵר מִן הָעוֹשָׂה; הֵינּוּ שֶׁהַזִּכּוֹת הַזֶּה שֶׁמְזַכִּים אֶת הָרַבִּים, זֶה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר אָדָם בַּעֲצָמוֹ נוֹתֵן צְדָקָה, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלֻקָּה שְׁאַתָּה עוֹסֵק בַּעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, יְעֹזֵר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְתִבְשֹׂר לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מַעֲרִיךְ אוֹתְךָ שְׁאַתָּה עוֹזֵר לִי לְהִרְחִיב אֶת פְּעֻלוֹת שֶׁל

קהלתנו הקדושה, כי אני נמצא עכשו בלחץ גדול מאד לפני החלקה הגדולה, ולכן כל מה שעוזרים לי, זה עזר לכלל קהלתנו הקדושה, ולכן אשריך ואשרי חלקך שאתה עוזר לי.

אני מאד מבקש אותך שתראה ללמד בכל יום דף גמרא בסדרת דף היומי, כי דף גמרא ליום, זה הצלת נפשות ממש, כי הנפש משתוקקת אל דף גמרא, והסמ"ך מ"ם מאד מפחד מלמוד גמרא, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רי"ד) שתלמוד גימטריא של הקלפה המחטאת את האדם בפגם הברית, ולכן הוא מאד מאד מפחד מזה שלומד גמרא בכל יום, ולכן אם אתה רוצה להציל את נפשך, תגרס את הדף היומי אם אתה לא מבין, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשפח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; ואל תסתכל מה שאחרים אומרים וכו', אתה צריך להיות חזק וללמד בכל יום את הדף היומי, כי דף גמרא זה חיות לאדם, וכל זמן שפותחים בכל יום את הגמרא, תהיה בטוח שתשאיר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ולכן תצית אותי בזה, ותהיה עקשן גדול על דבר זה, הדף היומי של היום ערובין ט'. תעשה מה שתעשה, אבל שלא יחסר לך דף גמרא, הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים ולא יעזב את הקדוש ברוך הוא, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צוּר' נִסְחָן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיף לְדַעַת שְׁכַסְפֵי צְדָקָה זֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, וְלֹא כְמוֹ שְׁחֹשְׁבִים
שְׁיִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי תַחֲבוּלוֹת לְהוֹצִיא מִבְּנֵי אָדָם כֶּסֶף וְכוּ', וְכוּ', כִּי אִם
נִכְשָׁלִים בְּזֶה, אֲזִי מְכַרְחִים לְחֹזֵר בְּגִלְגּוּל וְכוּ', וּמָה גַם שְׁסוּבָלִים בְּהַחֲיִים
מְאֹד מְאֹד עֵבוֹר זֶה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּן אֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת.

אָדָם מְלֵא עוֹנוֹת שְׁאֵפְלוֹ אִם יַחֲיֶה עֶשֶׂר אֶלֶף שָׁנִים, לֹא יִכּוֹל לְצוּם
כְּמָה שֶׁהוּא צְרִיף לְצוּם עַל פְּגָמֵי הַבְּרִית שֶׁפָּגַם וְכוּ' וְכוּ', וְהִנֵּה קַבְלָנוּ מִרְבֵּנוּ
ז"ל מִתְּנֶה שְׁנִקְרָא הַפְּצָה, לְהַפְּיץ אֶת סִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים בְּתוֹךְ שְׁכַבַּת הָעַם,
כִּי בְּפִירוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן י"ד) שֶׁעַל יְדֵי שְׁמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם
לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מַעֲלִים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְשֵׁרְשׁוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא פ"ח.) עַל פְּסוּק (יִרְמִיָּה ט"ו) "אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" אֵלּוּ
שְׁמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל,
הֵינּוּ מְזוּלָתָה דְגְלוּתָא, וְלִכְּן כָּל מִי שֶׁיִּלְךָ לְהַפְּיץ, תְּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס,
וְזֶה בְּדוּק וּמְנֶסֶה, כִּי מִי שֶׁזוֹרַע רוּחַנִיּוֹת צוֹמַח לוֹ גְּשָׁמִיּוֹת, הֵלּוּאֵי שֶׁהֵייתָ
מְצִית אֶת מוֹהֲרַנ"ת ז"ל שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ צְוָאָה אַרְבַּע יָמִים לְפָנֵי הַסְתַּלְקוֹתוֹ וְאָמַר
אֲז לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "הַעֲבֹדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מְעִינּוֹתֶיךָ חוּצָה", וְאֲז אִף
פַּעַם לֹא הָיָה חֶסֶר לָךְ כֶּסֶף בְּכִיס, וְהֵייתָ צוֹחֵק מִכָּל הַמִּתְנַגְּדִים וְהַלִּיצְנִים
שֶׁמְתוֹלְצִים מִזֶּה, וְלִכְּן יַעֲצִיתִי אוֹתְךָ שֶׁכָּל הַעֲדָקוֹת שֶׁלָּךְ תִּכְנִס בְּזִכּוּי הַרְבִּים,
וְעַל יְדֵי זֶה תִּצְלִיחַ בְּגִדּוּל, וְלִכְּן אֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ שֶׁתִּהְיֶה חֲזוֹק בְּזֶה מְאֹד
מְאֹד, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁמֻקְרָב אַחֲרִים
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ אֵל תוֹךְ
לְבָבְךָ, בְּמִקוֹם לְחִלָּק לְפָלוּנִי אוֹ אֶלְמוּנֵי וְכוּ' וְכוּ', תִּתֵּן אֶת זֶה לְהַדְפָּסָה שְׁזֶה

זכות הרבים לדורי דורות, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י"א). כל המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשכו.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר צו' ניסן התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֶצַח
לְנֶכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

בשום פנים ואפן אל תקחו את אותו עורך דין של המוכר, זה לא הולך ככה, אני נכויתי כבר בזה כמה וכמה פעמים, עדיף שתקח עורך דין ... שהוא ייצג אותך, כי אחרת אתה יכול לפול בפח, ואל תקח את זה בקלות.

הקדוש ברוך הוא יוליך אתכם על דרך הנכוּנה, וְשִׂיחֵיה לְכֶם בֵּית מְשֻׁלָּכֶם.

הכפל הדבר לא לקחת אותו עורך דין של המוכר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצלחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בשכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צוּר' נִסְחָן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תְּדַאֵג הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ וְכוּ' וְכוּ', נִפְלְאָה בַּפֶּח גְּדוּל, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹצִיא אוֹתְךָ מֵהַפֶּח הַזֶּה וְתִזְכֶּה בְּקִרְוֹב מְאֹד לְהִתְחַתֵּן וְלִבְנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, אֵל תֵּאָשִׁים אֶת עֲצֻמְךָ אִתָּה לֹא חַיִּב בְּדָבָר כָּלֵל, וְהַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמִי יוֹדֵעַ אֵיזָה תִּקְוֹנִים הֵייתָ צְרִיךְ לַעֲבֹר, וְלִכְּנֹן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ תִּתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת בְּיָתֶר עֹז, וְשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם שְׂאֵל יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי גְדוּל אֲדוּנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכְלָתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסַּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּף חֲזָק לְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבִדְכָאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׂמֻכְנִים בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כִּפִּי בַּחֲיִנְתּוֹ וְעִנְיָנוּ, וְלִכְּנֹן אִתָּה מִכְרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שְׂתִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוֹטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י" מה שְׂבַנִּי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֲסָרוֹן יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יְשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֲסַר מֵהַשְׂמֻחָה, וְלִכְּנֹן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאַז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וּכְבֹּר לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוּם דָּבָר.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשכח.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר צו ו' ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מבקש אותך שתשמרי מאד מהמדה המגנה של פעם שהיא המדה הכי מגנה שרק יש, וזה הורס את האדם לגמרי בגשמיות וברוחניות גם יחד, זכרי מה שהחכם מכל אדם אומר (קהלת ד' ט) "אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח", ובאמת מי שמתבונן אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, אדם כזה הוא אף פעם לא בכעס, כי ברגע שהאדם בכעס הוא מראה לדעת שאין בו אמונה בהשגחה פרטית וכו', כי שמצער אותי הוא גם כן שליח מלמעלה, ועלי לשוב בתשובה שלמה שהרשע הזה שרודף אותי שירד ממני וכו', ועל ידי תפלה נמתק כל הדינים.

ולכן אני מאד מבקש אותך שתחשבי פעמים מה את עושה? עם הכעס לא תפעלי שום דבר, רק תסתבכי יותר ויותר וכו', אם את צריכה לקחת כדורי הרגעה מה טוב ומה נעים, ואל תהססי לקחת את זה, העקר שיהיה לך ישוב הדעת לא לכעס, שדבר זה הורס את האדם לגמרי, ובפרט כשיש ילדים למה הילדים צריכים לסבל? למה הם צריכים להיות הקרפנות?

זכרי היטב מה שרובנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ח) שהכעס דוחה מהאדם את כל הפרנסה, ואפלו שנגזר עליו שיהיה לו הרבה כסף וכו', על ידי כעס הוא כמו ידיו דוחה את זה וכו', ומדת הכעס זה המדה הכי מגנה שרק יכול להיות, עד כדי כך שאמרו בזהר (תצוה קפ"ב.) במאי אתידע לקרבא בר נש בהדיה או לאתמנעא מניה, [איך יכולים לדעת אם מתר להתקרב אל האדם הזה או להתרחק ממנו?], ברגזיה ממש ידע ליה בר נש, וישתמודע מאן איהו, [בכעסו של אדם מתודע מהות כל האדם ומתגלה מי הוא], אי ההיא נשמתא קדישא נטר בשעתא דרוגזוי אתי עליה, דלא יעקר לה מאתרֵהא, בגין למשרי תחותה ההוא אל זה, [אם אדם שומר על עצמו

לא להיות בכעס כְּדֵי שֶׁלֹא יִהְיֶה נֶעְקָר מִמֶּנּוּ נִשְׁמָתוֹ], דָּא אִיהוּ בַר נֶשׁ כְּדָקָא יְאוּת, דָּא אִיהוּ עֲבָדָא דְמֵאֲרִיָּה, דָּא אִיהוּ גִבְרָא שְׁלִים. [זֶה הוּא אָדָם כְּמוֹ שְׁצָרִיף לַהֲיֹת, הוּא עֲבָד שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהוּא אָדָם הַשְׁלָם], וְאֵי הָהוּא בַר נֶשׁ לֹא נָטִיר לָהּ, וְאִיהוּ עֶקֶר קְדוּשָׁה דָּא עֲלָאָה מֵאֲתָרִיָּה, לְמִשְׁרֵי בְּאֲתָרִיָּה סְטָרָא אַחְרָא, וְדָאֵי דָּא אִיהוּ בַר נֶשׁ דְּמָרִיד בְּמֵאֲרִיָּה, וְאָסִיר לְקָרְבָא בְּהַדְרִיָּה וְלֵאֲתַחֲבָרָא עֲמִיָּה, [וְאָם אָדָם הַזֶּה לֹא שׁוֹמֵר עַל עֲצֻמוֹ לֹא לַהֲיֹת בְּכַעַס, וְהוּא עוֹקֵר אֶת הַקְדוּשָׁה מִמֶּנּוּ, וְנִכְנַס בּוֹ סְטָרָא אַחְרָא, אָדָם הַזֶּה הוּא מוֹרֵד בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָסוּר לְהִתְקָרֵב אֵלָיו], וְדָא אִיהוּ (אִיב י"ח ד') "טָרַף נַפְשׁוֹ בְּאָפוֹ", אִיהוּ טָרִיף וְעֶקֶר נַפְשִׁיָּה בְּגִין רְגוּזִיָּה, וְאִשְׁרֵי בְּגוּיָּה אֵל זֶר [אָדָם שֶׁהוּא בְּכַעַס הוּא עוֹקֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ שְׁלוֹ וְשׁוֹרָה בּוֹ הַסְטָרָא אַחְרָא], וְעַל דָּא כְּתִיב (שֵׁם) "חִדְלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאָפוֹ", דִּהֵיִיא נִשְׁמָתָא קְדִישָׁא טָרִיף לָהּ, וְסָאִיב לָהּ בְּגִין אָפוֹ [מִי שֶׁבְּכַעַס הַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ בּוֹרַחַת מִמֶּנּוּ, וְהוּא מְטַמֵּא אֶת עֲצָמוֹ]; וְאָמַר הָאֲרִיז"ל אֶת כָּל הָעֵבְרוֹת יְכוּלִים לְתַקֵּן וְכוּ', אָבֵל מִי שְׁכוּעֵס הוּא עוֹקֵר אֶת הַנִּשְׁמָה שְׁלוֹ לְגַמְרֵי וְכוּ', וְקִשָּׁה לְהַחְזִיר לוֹ אֶת נִשְׁמָתוֹ וְכוּ', לְכֵן סוֹבֵל מֶה שְׁסוֹבֵל וְכוּ'.

אֶת כָּל זֶה אֲנִי כוֹתֵב לָךְ כְּדֵי שֶׁתְּחַדְרִי בְּעֲצֻמְךָ אֶת חֲמַר הָעוֹוֹן שֶׁל כַּעַס, וְכֵן אוּלַי הַפְּעַל אֲצִלְךָ שְׁעַם כַּעַס לֹא מְגִיעִים לְשׁוּם מְקוֹם רַק יִשָּׁר לְשִׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשכט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְר צוֹר' נִסְן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מה אמר לה, אין זה עצה לפול ביאוש ובדכאון וכו', כאלו כבר אבד מנוס ותקוה ממנו, כי אתה צריך לדעת כי החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד ולא נשבר, אלא מדביק את עצמו באין סוף ברוך הוא, הינו שמציר בדעתו איך שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ומרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, שזה המתנה הכי יפה שקבלנו מרבנו ז"ל, ולכן אל תהיה בטלן, יהיה מה שיהיה עמך וכו', אתה לא תעזב את עצמך, רק תברח אליו יתברך, ותדבר עמו יתברך בשפת האם שלך, ואף שיהיה נדמה לך בהתחלה שאף אחד לא שומע אותך וכו', הכל הכל הבלים ודמיון גדול מאד, וכבר ספר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רל"ב) גבור אחד חגר מתניו לכבש חומה חזקה. ואחר כך כשבא אל השער, היה ארוג על השער מטה מקורי עכביש שסתם השעה וכי יש שטות מזה שיהיה חוזר ממלחמתו מחמת הסתימה של הקורי עכביש?! (והנמשל מיובו), ואחר כך אמר רבנו ז"ל: העקר הוא הדבור. שעל ידי הדבור יכולין לכבש הכל ולנצח כל המלחמות. ואמר: אף על פי שיכולין להתבודד במחשבה, אבל העקר הוא הדבור. ומבאר הנמשל ממילא לענין מה שקשה על האדם לדבר לפני השם יתברך או לפני הצדיקים האמתיים מה שבלבו. וכך זה מחמת בושח וכבודת שלו שאין לו עזות דקדשה, בוודאי הוא שטות גדול. כי הלא הוא רוצה לכבש בדבורו מלחמה חזקה שהוא מלחמת היצור, ועכשו כשהוא סמוך לדבר, ולכבש ולשבר חומות ולפתח שערים על ידי הדבור, ובשביל מניעה קלה מחלישות דעתו וכיוצא, ימנע חס ושלום מלדבר?! כי הלא המניעה הזאת נחשבת לסתימה של קורי עכביש כנגד החומות שרוצה לשבר בדבורו.

ולכן הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא ואף שבהתחלה ידמה לך שאף אחד לא שומע אותך, עם כל זאת תהיה חזק בזה וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק) שמקטן ועד גדול אי אפשר להיות איש כשר באמת, כי אם על ידי התבודדות. והיה מזכיר כמה וכמה צדיקים מפרסמים אמתיים ואמר שכלם לא באו למדרגתם כי אם על ידי התבודדות שיחה בינו לבין קונו.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צוּר' נִסְחָן הַתּשׁע"ג
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אֵמַר לְךָ הַחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה שֶׁל אוֹנָנוֹת וְכוּ' וְכוּ', זֶה מִחֻלָּה כְּמוֹ
כָּל הַמִּחְלוֹת, וְאִם אַתָּה לֹא יָכוֹל לְצֵאת מִזֶּה, אַתָּה מְכָרְח לְלַכֵּת לְרוֹפֵא שְׂיִתֵּן
לְךָ כְּדוּרִים נֶגֶד זֶה, כִּי הַחֲטָא הַזֶּה עוֹשֶׂה אֶת הָאָדָם מְשַׁע לְגַמְרִי, כְּמוֹכָא
בְּדַבְּרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ו) שֶׁהִנְאוּף מְשַׁע אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי,
וּבִשְׁבִיל זֶה אֵין תִּקְנָה לְמִי שֶׁנִּפְּל בְּנֵאוּף, אֲלֵא הַסְרוּס וְכוּ', עֵינִ שָׁם, וְכֵן אֵמַר
רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס') שֶׁעַל יְדֵי פְּגַם הַבְּרִית מְתִיבֵשׁ הַלְחָלוּחִית
שֶׁבְּמַחוּ וְנַעֲשֶׂה מְשַׁע לְגַמְרִי, וְלִכֵּן אַתָּה מְכָרְח לְלַכֵּת אֵל רוֹפֵא שְׂיַעֲזוּר לְךָ
בְּזֶה.

עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְכָרְח לְכַתֵּב לְךָ עוֹד פְּעַם וְעוֹד פְּעַם, שְׂזֶה לֹא חֲמָרָה
וְכוּ', אֲלֵא דְבַר חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, כִּי אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה שֶׁל
הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְּלָה, מְטַמְּטֵם אֶת הַמַּחַ וּמַעְקֵם אֶת הַלֵּב, וּמְכַנְּסֵם בְּאָדָם קְשִׁיּוֹת
וּסְפָקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ וְכוּ' וְכוּ', כִּי כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת
שֶׁנִּכְנָס בְּאָדָם, זֶה רַק עַל יְדֵי שְׁנִכְשָׁלִים בְּחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה, מְלַבֵּד זֹאת מֵה
שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְדָה י"ג). אֵמַר רַבִּי יוֹחָנָן כָּל הַמוֹצִיא שְׁכַבַּת זֶרַע
לְבִטְּלָה חַיִּב מִיָּתֵהּ; וְאֵמְרוּ (שָׁם) רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי אַמִּי אֵמְרִי כְּאֵלוֹ שׁוֹפֵךְ דָּמִים
שְׂנֵאָמַר (יִשְׁעִיָּה נ"ז ה') "הַנְּחַמִּים בְּאֵלִים תַּחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן שְׁחָטִי הַיְלָדִים
בְּנַחֲלִים תַּחַת סַעֲפֵי הַסְּלָעִים" אֵל תִּקְרִי שְׁחָטִי אֲלֵא סַחֲטִי; כִּי מְכַל טַפָּה
וּטַפָּה יְכוּלִים לְהוֹלֵד וְלָד, וּכְשֶׁסּוּחַט אֶת זֶרַעוֹ לְבִטְּלָה הוּא שׁוּחַט אֶת יְלָדָיו,

והעוון הזה מטמטם את המוח והדעת, ומכניס את האדם בחלישות הדעת ובכיאוש גדול כאלו הקדוש ברוך הוא שונא אותו, ולא צריך אותו וכו'. וכו'.

ובאמת למה כל כך חמור החטא הזה? כי מכל טפת זרע יכול להולד ולד, כשאדם מוציא את זרעו לבטלה, על ידי זה הוא הורג את הולד וכו', ואם אחד הורג בן אדם, הרי הוא רוצח, ואם הורג שתי בני אדם, הוא רוצח שברוצחים וכו', וכן ככל שאדם הורג יותר אנשים, הוא ארכי רוצח, ומכל שכן כשאדם הורג את בנו או את בתו, זה רוצח משגע וכו', והנה מובא בספרים שאם יסתכלו בטפת זרע, יראו שמתנענע ולד שלם, ראש גופה ידיים ורגלים וכו', ולכן כשאדם מוציא זרע לבטלה, הרי הוא הורג ולד, ומכל שכן כשמוציא זרעו לבטלה כמה וכמה פעמים, הרי הוא רוצח וכו', ולכן החמירו על זה חכמינו הקדושים יותר מהכל, מלבד שהחטא הזה מכניס באדם שיהיה תמיד ממרמר ומדכא, ולכן שלח לנו הקדוש ברוך הוא את רבנו ז"ל לדור הזה, כדי להציל את כל אלו הנשמות הנפולות והפגומות, ולהוציא אותם מהשואל תחתית ומתחתיו, ולכן עצתך להתקרב אל רבנו ז"ל על ידי למוד ספריו הקדושים, שאין למעלה מזה, כי רבנו ז"ל מכניס באדם תקנה לחיות וכו', ונותן עצות איך לצאת מזה, ה"ה טוב מאד שתעשה לעצמך שעור בספר הנפלא "קדשת ישראל" המדבר מהחטא הזה, ועצות איך לצאת מזה, וכן ספר "אוצר הקדשה" שגם בן מלא עצות איך לצאת מהחטא המגנה הזה, כי מי שנפל בחטא הזה, קשה לו מאד מאד לצאת מזה, כי זה מטמטם לו את כל השכל והדעת, עד שנעשה אמלל לגמרי, ולכן תעשה כל מה שביכולתך לקבל על עצמך קבלה חזקה שזהו זה, אתה לא חוטא יותר בחטא המגנה הזה שאתה הורס את הבריאות שלך וכו' וכו', כי מובא (שלחן ערוך אבן העזר סימן כ"ג) אסור להוציא שכבת זרע לבטלה ועון זה חמור מכל עבירות שבתורה וכו', אלו שמנאפים ביד ומוציאים שכבת זרע, לא די להם שאסור גדול הוא, אלא שהעושה זה בנדוי הוא יושב, ועליהם נאמר (ישעיה א' ט"ו) "ידיכם דמים מלאו" וכאלו הרג הנפש; ולכן אתה צריך לקחת את עצמך בידיך, ולהפסיק עם הזבל והזהמא הזו שהורס לך את החיים שלך.

תרגיל את עצמך לומר בכל יום את התקון הכללי, עם התפלה שאחריה שתקן מוהרנ"ת ז"ל, ותתנודה בכל יום אליו יתברך, ואז ושב ורפא לך.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשלא.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר צו ו' ניסן התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

יסוד היסודות אצל רבנו ז"ל זה להיות תמיד בשמחה, וככל שאדם יותר בשמחה, ידע שהוא יותר מקרב אל רבנו ז"ל, כי כל ענינו הוא רק לקשר את האדם אל הקדוש ברוך הוא, ואצלו יתברך נאמר (דברי הימים א' ט"ז) "עז וחדוה במקומו", וככל שאדם יותר בשמחה, הוא יותר מתקרב אל הקדוש ברוך הוא, והרגע שאדם מתקרב אל הקדוש ברוך הוא, הוא מרגיש את אמתת מציאותו יתברך, שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, כך הוא מתחיל לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, כי שמחה ותפלה תלויים זה בזה, ושניהם תלויים באמונה, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (תלוי ז'): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואזי הוא מדבר אליו יתברך, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב) ובאמת אם היה יודע האדם ידיעה בלב שלם, 'שמלא כל הארץ כבודו' (ישעיה ו'), והקדוש ברוך הוא עומד בשעת התפלה, ושומע התפלה. ודאי היה מתפלל בהתלהבות גדול, והיה מדקדק מאד לכוון את דבריו. ובשביל שהאדם אינו יודע זאת ידיעה בלב שלם, בשביל זה אינו מתלהב כל כך, ואינו מדקדק כל כך. וכל אחד לפי מעוט שכלו וידיעתו, כן

התלהבותו ודקדוקו. והידיעה היא מהיצר הטוב שבלב, והסתרת הידיעה היא מהיצר הרע שבלב. והסתרת הידיעה, הן הן אפיקורסות וקשיות, שהיצר הרע מקשה את לבו לפול ברעה; וכל זה חסידות ברסלב, להיות תמיד בשמחה, ולדבר אליו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו, ועל ידי זה בונה את האמונה שלו, עד שנכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא.

ולכן אתה צריך לעבד על הנקודות האלו, ורק על ידי זה תהיה מקרב אל רבנו ז"ל.

ובענין ללמד ספרי רבנו ז"ל שאתה לא מבין, עצתי אמונה שתתחיל ללמד קדם את שיחותיו הקדושים שכתבם מוהר"ת ז"ל, שהם "שיחות הר"ן" "חיי מוהר"ן", וכבר אמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן שנ"ח) שבכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידה איש פשוט, ואפלו צדיק גמור כל ימי חייו כמו שאני רוצה (אזוי וויא איך מיין איין גוטער יהוד) אם ירצה לילך עמה לקיים פפי שיחתו הקדושה, ונגם אפלו עכשו כשלומדן דבריו הקדושים יש להם גם כן כח גדול לעורר להשם יתברך לזכות לדרכי השם באמת, למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושים הנאמרים בספריו הקדושים, כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יהיה באיזה מדרגה שיהיה. אפלו מי שהוא במדרגה עליונה מאד יכול לקבל דרך ישרה ועצות נפלאות מכל שיחה ושיחה שלו. וכן להפך מי שהוא בתכלית מדרגה התחתונה חס ושלום באיזה מקום שרק לא יהיה, יכול לקבל דרך ישרה ועצות נכונות מכל שיחה ושיחה שלו למלט נפשו מני שחת, ולשוב אל השם יתברך באמת אם ישים לבו לדבריו היטב, ויקיים אותם באמת ובתמימות בלי שום חכמות, אשרי מי שיאחז בהם].

ולכן אשאל אותך למה אתה צריך לבלבל את עצמך בבלבולי חנם, אתה צריך מאד לשמח שזכית להיות אצל ציון רבנו ז"ל, שזה הזכות העולה על כל הזכיות, רבנו ז"ל הבטיח שכל מי שייבא אל ציונו הקדוש ויתן פרוטה לצדקה ויאמר את העשרה מזמורי תהלים הנקראים "תקון הכללי", אפלו אם

עֲצָמוּ וּגְבָהוּ חֲטָאֵיו וּפְשָׁעָיו וְכוּ', וְכוּ', יוֹצִיא אוֹתוֹ מֵהַשָּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחַתָּיו, וְלִכֵּן חֲזוֹק וְאִמָּץ מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשלב.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר צוּר' נִסָּן הַתְּשַׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנֶכוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ רַבְּנוּ ז"ל הַזֵּהִירְנוּ מְאֹד מְאֹד (שיחות הר"ן סימן רס"ד) לְכַבֵּד וְלִיקַר אֶת אֲשֶׁתוֹ. כִּי אָמַר הֵלֵא הַנָּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלֻדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֲצָם מְכֹאֹבִם וְצַעֲרָם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכִמְהָ אַפְּנִים הַקָּשִׁים וּכְבָדִים מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רָאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וְלִיקְרָם, וְלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא טז.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׂוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתְּהִיּוּ עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ (יְבֻמוֹת סג.) 'דִּינֵנוּ שֶׁמְגַדְלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וְלִיקַר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהַבְּעַל מְכָרַח לַעְזוֹר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְלִצִּיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן לַעְזוֹר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמּוֹבְנִים.

וְהִנֵּה חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (חֲלִין פד): לַעְזוֹלָם יֵאֱכַל אָדָם וְיִשְׁתֶּה פָחוֹת מִמָּה שְׂיִשׁ לוֹ, וְיִלְבֹּשׁ וְיִתְכַסֶּה בְּמָה שְׂיִשׁ לוֹ, וְיִכְבֵּד אֶשְׁתּוֹ וּבְנֵיו יוֹתֵר מִמָּה שְׂיִשׁ לוֹ, שֶׁהֵן תְּלוּיִין בּוֹ וְהוּא תְּלוּי בְּמִי שְׂאָמַר וְהִיָּה הָעוֹלָם; וְכָתַב רַבִּי חַיִּים וִיטָאֵל (שַׁעַר הַמְּצוּוֹת פָּרַשַׁת עֵקֶב) רְאִיתִי לְמוֹרֵי הָאָרֶז' שֶׁלֹּא הָיָה חוֹשֵׁשׁ בְּעֲצָמוֹ לְהִתְכַבֵּד בְּמַלְבוּשִׁים נְאִים יוֹתֵר מִדִּי, גַּם בְּמֵאֲכָלוֹ הָיָה אוֹכֵל דְּבַר מוּעָט מְאֹד, אֲבָל בְּמַלְבוּשֵׁי אֲשֶׁתּוֹ הָיָה זֶהִיר מְאֹד לְכַבְּדָהּ וְלְהַלְבִּישָׁהּ, וְהָיָה

מפיק כל רצונה אף אם לא הייתה ידו משגת כל כך; ואמרו חכמינו הקדושים (פסחים ק"ט). חיב אדם לשמח בכיו ובני ביתו ברגל וכו'; ונשים במאי? תני רב יוסף בבבלי בבגדי צבעונין בארץ ישראל בבגדי פשתן משהצין; הרי שלף לפניך שצריכים לשמח את האשה, בפרט לפני כל חג, ולקנות לה בגדים יפים וכו', ולמה אתה מתלונן? אשתך צודקת.

העקר ראה לשמח את אשתך, ותתאזר במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכר מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודע לך כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכניס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל כלו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשלג.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר צו ו' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שלא כל אחד יכול להוכיח את חברו, כי כשאנו ראוי, אזי במקום לעזר להזולת לחזר בתשובה, עוד גורם לנתק אותו מהקדשה, ולכן לא כל אחד יכול להוכיח את הזולת, כי התוכחה צריכה להיות בדרך אהבה, ולא בדרך קפדה, סתם להוכיח

בֶּן אָדָם וְלֹהֵפִילוֹ בְּשִׂאוֹל תַּחֲתִית וְכוּ' וְכוּ', זֶה לֹא נִקְרָא תּוֹכְחָה, זֶה נִקְרָא רַק לְצַעַר אֶת הַזּוֹלָת וְלִשְׁבֵר אוֹתוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ', הַתּוֹכְחָה צָרִיף לְהִיּוֹת לְקָרֵב אֶת הָאָדָם וְלֹא לְרַחֵק אוֹתוֹ, וְעַל תּוֹכְחָה כְּזוֹ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּמִּיד כ"ח). כָּל הַמוֹכִיחַ אֶת חֲבֵרוֹ לְשֵׁם שְׂמִים, זוֹכֵה לְחַלְקוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׂמוּשָׁכִים עָלָיו חוּט שֶׁל חֶסֶד, וְלִכֵּן אֶתְּה צָרִיף לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה עַל הַתּוֹכְחָה שֶׁהוֹכַחְתָּ אֶת הַזּוֹלָת, וְזֶה לֹא דָבָר פְּשׁוּט, כִּי יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׂאִין לָהֶם מַה לַּעֲשׂוֹת רַק לְהוֹכִיחַ אֶת הַזּוֹלָת, כְּאִלוֹ הוּא כָּבֵר שֶׁלֶם בְּהַכֵּל וְכוּ' וְכוּ', עֵצֶם הַעֲבָדָה שֶׁהוּא רָאָה שְׂאֵתָה רְאִיתָ שְׁעֵבֵר עֲבָרָה וְהַתְּבִישׁ בָּזֶה וְכוּ' וְכוּ', כָּבֵר נִמְחַל לוֹ עֲוֹנוֹתָיו, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת י"ב:) כָּל הַעוֹשֶׂה דָבָר עֲבָרָה וּמַתְּבִישׁ בוֹ מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו; וְלִכֵּן אֶתְּה צָרִיף לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה, וּלְפִיּסוֹ בְּדִבְרֵים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמַתְּפַלֵּל בְּעֶדְף שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בש"לד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְר צוֹר' נִיסָן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנָּא דְּבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה פְּרָק י' סִימָן ה') אִין אֲשֶׁה כְּשֶׁרָה אֶלָּא הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָה; וְזֶה רַק מְתִי שֶׁהַבְּעַל עוֹשֶׂה אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֲבוֹת פְּרָק ב') עֲשֵׂה רְצוֹנוֹ כְּרְצוֹנָה, כְּדִי שְׂיַעֲשֶׂה רְצוֹנָה כְּרְצוֹנוֹ. בְּטַל רְצוֹנָה מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ, כְּדִי שְׂיַבְטֵל רְצוֹן אַחֲרֵים מִפְּנֵי רְצוֹנָה, הִינוּ אִם אָדָם עוֹשֶׂה אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמַתְּנַהֵג עַל פִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲזִי אֲשֶׁה כְּשֶׁרָה עוֹשִׂית רְצוֹן בְּעֵלָה, אֲבָל אִם אִין הַבְּעַל עוֹשֶׂה אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, רְאִינוּ בְּטַל אֱלֹו יִתְבָּרַךְ וְכוּ', אֲזִי אֵינָה צָרִיכָה לְשִׁמְעַ בְּקוּלוֹ.

דעי לך שִׁמְכָל סִבָּךְ יְכוּלִים לְצַאת וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְהַסְבִּיר לְבַעֲלֶךָ שְׂאֵת אוֹהֶבֶת אוֹתוֹ, וְאֵת רוֹצָה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ, וְלְצַאת אִתּוֹ לְבִלְוִיִּים, אָבֵל רַק בְּמִקּוֹמוֹת צְנוּעִים וְכוּ', וְלֹא סֵתָם כִּכָּה בְּמִקּוֹמוֹת שֶׁל מַה בְּכֹךְ שִׁמְסֹתוֹבְבִים שְׂמָה כָּל מִינֵי תְמַהוּנִים וְהוֹלְכֵי בְטֹל וְכוּ' וְכוּ', שֶׁעֲצָם לְלַכֵּת שֵׁם עַל יָדֵי זֶה יְכוּלִים לְהִדְרֹדֵר לְשֹׂאֵל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, כִּי בְּמִקּוֹמוֹת אֵלוֹ יֵשׁ פְּרִיצוֹת וְהַפְקָרוֹת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְעֲצָם לְלַכֵּת שְׂמָה יְכוּלִים לְבֹא לִידֵי רְעוֹת רַבּוֹת, הֵן לֹו וְהֵן לְךָ וְכוּ' וְכוּ'.

דוג שִׁמְתַּחֲתָנִים צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהֵם שְׁנֵי הַפְּכִים, וְעַקֵּר הַשְּׁלֵמוֹת אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵן חֶלֶק א' סִימָן פ') שֶׁשְׁנֵי הַפְּכִים כְּשֶׁעוֹשִׂים שְׁלוֹם, זֶה הַשְּׁלֵמוֹת הָאֲמֵתִי, סוּף כָּל סוּף אַתֶּם שְׂתִיכֶם בָּאִים מִמְשַׁפְּחוֹת חֲסִידִיוֹת, וְלִכֵּן עֲלִיכֶם לְלַכֵּת בְּמִסְגֵּרַת שֶׁהַחֲסִידוֹת מְבַקֶּשֶׁת וְכוּ', וְלֹא לְצַאת מִהַתְּלֵם וְכוּ', זֶה לֹא אוֹמֵר שֶׁאֲסוּר לָכֶם לְטַיֵּל וּלְבִלוֹת, אָבֵל הַכֹּל עִם גְּדָרִים וְסִיגִים, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְשֹׂמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַמְסֵרֶת שֶׁקְּבַלְתֶּם בְּבֵיתְכֶם וְכוּ'.

הַעֵקֶר תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד וּלְאַהֲבֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, עִם כָּל זֹאת לְשֹׂמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְלַכֵּת אִיפֹה שִׁמְסֹתוֹבְבִים שְׂמָה מְפָקְרִים וּמְפָקְרוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי בְּקִלוֹת שְׁנִיכֶם יְכוּלִים לְפוֹל שְׂמָה, וְכַבֵּר לֹא יִהְיֶה שׁוֹם תִּקְוָה לְתַקֵּן אַתְּכֶם, וּלְבִסוּף חֵס וְשְׁלוֹם תִּתְפָּרְדוּ, וְזֶה בְּרוּר כְּשִׁמְשׁ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק בֵּיתֵר שְׂאֵת בֵּיתֵר עֹז בִּירְאֵת שְׁמִים שְׁלֵמָה, וְתִאֲהָבוּ וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זְכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרִכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשְׁנִיָּהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאִהְבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבֹת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, וּבִדְרֹאֵי בְּמִקּוֹמוֹת שֶׁל כְּדוּר רִגְל וְסִרְטִים וְכוּ' וְכוּ', שֵׁם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא נִמְצָא, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ עַל עֲצָמְכֶם מְאֹד מְאֹד, אֲקַנְהָ שְׂתִכְבִּינִי דְבָר מִתּוֹךְ דְבָר, כְּדֵי שֶׁלֹא יִשְׁבֵּר הַבֵּית שְׁלָכֶם וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צוּ ז' נִיסָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵן טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר
בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה צְלִיחָם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתְּחִזְּקוּ אֶת עֲצָמְכֶם
בִּיחָד בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּהַ גְּדוּלָּה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (חיי מוה"ר"ן סימן רצ"ב) הַעוֹלָם
רְאוּי שְׂיִתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אֲהָבָה שְׂבִינֵינוּ; וְאָמַר (חיי מוה"ר"ן סימן קפ"ז) קֹדֶם שְׂיִצְא
מִבְּרִסְלָב לְאוּמָן לְהַסְתַּלַּק שָׁם לְעֵילָא וּלְעֵילָא וְכוּ', כּוּ', בְּעַת שְׂיִצְא מִפְּתַח
הַבַּיִת לְעֵלוֹת עַל הַעֲגָלָה, עֹמֵד אֲצֵל הַמְּזוּזָה וְהַנִּיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, עֲנָה וְאָמַר
לְהַצְבוּר שְׁהִיו שָׁם, תִּרְאוּ לְהַתְקַבֵּץ יַחַד וְלְהַתְפַּלֵּל יַחַד, כִּי אִם תִּתְפַּלְלוּ בְּכּוֹנָה,
תּוֹכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי לְכָאן; רוֹאִים מְכַל זֶה אֵיךְ שְׂרָצוֹנוּ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה
שְׂנַחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בִּיחָד, נִתְפַּלֵּל יַחַד, וְנִלְמַד יַחַד, וְזֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ חֲזַק שְׂנַחְזִיק
אֶת עֲצָמֵנוּ בִּיחָד, וְאָמַרו אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂרָאוּ אֶת זֶה בְּחוּשׁ, שְׂבָכָל קְבוּץ שֶׁל
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁתְּחִזְּקוּ אֶת עֲצָמָם בִּיחָד, וְתָמִיד דְּבָרוּ בֵּינֵיהֶם רַק אֶת
דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַל יְדֵי זֶה גְּדָלוֹ וְהַצְּלִיחוֹ, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא
נְצִיבִים) בְּנֶהֱגַ שְׂבָעוֹלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אֲגָדָה שֶׁל קְנִים שְׂמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּבַת
אַחַת וְאֵלּוּ נוֹטֵל אַחַת אַחַת אֲפֵלוּ תִינּוֹק מִשְׂבָּרָן וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל
נִגְאָלִין עַד שְׂיִהְיוּ כְּלָן אֲגָדָה אַחַת; וּבְזֶה שְׂנֵהִיָּה מְאַחְדִים, זֶה בְּעֲצָמוֹ מִפְּלַת
הַסַּמ"ךְ מ"ם הַרְשָׁע, שְׁעוֹשָׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת בְּעוֹלָם רַק לְהַכְפִּישׁ אוֹתָנוּ אֵיפֹה
שֶׁהוּא רַק יְכוּל, אָבָל לֹא יוֹעִיל לְהַטְמֵא הַזֶּה כְּלוּם, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ
וּמִזְהִיר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים מִקְּהֻלָּתָנוּ הַקְּדוּשָׁה, שְׂאֵף אַחַד לֹא יִתְרַאֵן
בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפָן עִם שׁוּם כְּתָב הֵן רַדְּיוּ וְהֵן טְלוּיָזְיָה וְהֵן עִם שׁוּם עֵתוֹן וְכוּ',

אֵין לָנוּ שׁוּם עֶסֶק עִם אֶף אֶחָד, תְּהִלָּה לְאֵל הַקֹּהֵלָה שֶׁלָּנוּ פְּתוּחָה וְשִׁקּוּפָה, וְכָל אֶחָד יְכוּל לְבַא וּלְרֹאוֹת בְּמוֹ עֵינָיו אֶת יְפֵי קֹהֵלְתָנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְאֵת גְּדֵל הַחֶסֶד שֶׁנַּעֲשֶׂה בָּהּ, וְאֵת זֶה הַסִּמְ"ךְ מ"ם לֹא יְכוּל לְבַלֵּעַ, עַל יְדֵי זֶה הוּא תָּמִיד שׁוֹלַח שְׁלִיחִים אֲצִלָּנוּ וְכו', כְּדֵי לְהַפִּילָנוּ בַּפֶּחַ, אָבֵל הוּא לֹא יִצְלִיחַ, יָקִים אֲצִלּוֹ (תְּהִלִּים ז') "בּוֹר כָּרָה וַיַּחְפְּרֵהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יַפְעָל: יְשׁוּב עֲמָלוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְעַל קִדְקָדוֹ חָמְסוֹ יֵרֵד".

נֹא וְנֹא לְהִזְדַּרְזוֹ וּלְרֹאוֹת לְמַכּוֹר אֶת הַחֶמֶץ בְּ"בֵית הַוְרָאָה" שֶׁלָּנוּ, וְכֵן לֹא לְקִנּוֹת בְּשׁוּם חֲנוּת בִּיבְנֵאֵל אִם לֹא מְכָרוּ אֶת הַחֶמֶץ בְּ"בֵית הַוְרָאָה" שֶׁלָּנוּ, כִּי אַחֲרֵת זֶה חֶמֶץ שֶׁעָבַר עָלָיו הַפֶּסַח שֶׁאֲסוּר לְקִנּוֹת שָׁמָּה בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֵיכֶם דְּבַר זֶה.

תְּהִלָּה לְאֵל הַחֲנוּת "בְּרֶסֶלֶב סֵנְטֵר" שֶׁהִקְמַתִּי בִּיזַע וּבְדָם וּבְמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה כְּדֵי לְזַכּוֹת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּקִיּוּם מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, יֵשׁ בְּזֶה הַצְּלָחָה מְפִלְגָּת, כִּי תְהִלָּה לְאֵל הַמוֹן אֲנָשִׁים מֵאַרְבָּעִים יְשׁוּבִים שֶׁסָּבִיב יִבְנֵאֵל הַתְּחִילוֹ לְבֹא וּלְקִנּוֹת זֶה מְזוּזוֹת, זֶה תְּפִלִּין, זֶה צִיצִית וְכו', שְׁזָה קְדוּשַׁת הַשֵּׁם גְּדוּל מְאֹד מְאֹד, וְזִכּוּי הַרְבִּיּוֹת, וְלִכְּן אֲנִי רוֹצֵה שֶׁגַּם אַתֶּם תַּעֲשׂוּ אֶת כָּל הַקְּנִיּוֹת שֶׁלְּכֶם בְּהַחֲנוּת הַזֶּה, שֶׁהִיא לֹא לְמַטְרַת רוּחִים, אֲלֵא לְזַכּוֹת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתִקְנּוּ שָׁמָּה כָּל מֵה שֶׁאַתֶּם צְרִיכִים לְכַבּוֹד חַג הַפֶּסַח וְכו', וְכָל מִינֵי מַתְּנוֹת לְהִילָדִים וּלְהֵאֲשֶׁה וְכו' וְכו', וּבְזֶה אַתֶּם מְחַזְּקִים אֶת הַחֲנוּת שֶׁאוּכַל לְהַרְחִיב אֶת הַפְּעִילוֹת בְּזִכּוּי הַרְבִּיּוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְתִהְיוּ מְמַזְכֵּי הַרְבִּיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צוֹ ז' נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוֹ יְאִיר

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֲזוֹ בְּיָמִים אֵלּוֹ שֶׁכֵּלֵם טְרוּדִים בְּעֵינֵינוּ חַג הַפֶּסַח וְכו', וְלִכְּן צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּמָה בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוּת, שְׁזָה

עולה על הכל, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קנ"ה) שסבלנות תלוי באמונה, כי המאמין האמתי שהכל ממנו יתברך, על ידי זה הוא יכול לסבל את כל מה שעובר עליו, ואפלו מבעל בחירה וכו', וכו', ואפלו שעומד עליו רשע ארוך טמא וכו', אינו מתפעל ממנו, ויודע שזה רק שליח לנסותו וכו' וכו'.

אשרי אדם שיש לו שכל והוא מכניס את עצמו בתוך אמונה פשוטה בו יתברך, ויודע ועד אשר אין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחה פרטיית, ואז דיקא חי חיים נצחיים ערבים ומתוקים חיים מאשרים עוד בזה העולם, מאחר שיודע שכל מה שקורה אתו זה הכל בהשגחה פרטיית, וכך גלה הבעל שם טוב הקדוש זי"ע כשאדם פוגם במחשבה הוא סובל מהילדים שלו, וכשאדם פוגם בהדבור, הוא סובל מאשתו, וכשאדם פוגם במעשיו הוא סובל מבני אדם, ולכן ראוי לחזור בתשובה שלמה במחשבה דבור ומעשה שלו, ועל ידי זה יתפרדו כל פועלי און, יתבטלו כל הסבל שסובל מהם, ולכן אתה צריך להתאזר במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכר מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודע לך כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל פלו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת".

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של פתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקוה, ואין מי שיקוה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומית, כי דף

גִּמְרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהִנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, כִּי גִמְרָא' הֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְאָכֵי הַשְּׁמִירָה גִבְרִיאֵל מִיִּכְאֵל רִפְאֵל אֲוִרִיאֵל, וּמִי שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גִּמְרָא, הוּא מְסוּכָב עִם אַרְבַּע מִלְאָכֵי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פֶּגַע וְנִגְעָה וּמַחֲלָה וְכוּ', הֲדָף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם עֲרוּבִין י', אִף שְׁנֵדָמָה לָךְ דְּמִיוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מוֹחִיךְ מַה יִּהְיֶה כְּבָר אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הֲדָף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גִרְסָתִי אֶתְמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרַס מִחָר? אֵל תֹּאמֶר זֹאת, אֲלֹא דַע לָךְ כִּי הֲדָף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, וְזֶה יָבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּכַנִּיס אֶת הַדְּבָרוֹרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׂאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְכַבִּי וְלֹא בְדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גִּמְרָא, שֶׁתִּהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשלו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר צו"ז נִסְכֵּן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת בְּיָתֶר עוֹ דִּיקָא בְּיָמִים אֵלּוּ, שְׁכָל אִשָּׁה עֲסוּקָה בְּעִנְיֵי הַכֶּנֶה לַחַג הַפֶּסַח, וְצָרִיכִים לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת, אֲשֶׁר תִּלְוִי בְּאִמוּנָה הַקְדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל עַל זֶה בְּיּוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחָרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחֲמַת קֶלְקוֹל הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר וְלֹא

כָּל מִי שֶׁמָּצַר הַיּוֹם מִצָּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכְּנֵן יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה הַשְּׂמִחָה מְצוּיָה אֶצְלָךְ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמִחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וִיכוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְכָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׂנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְכָאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּמִדַּת הָאֱמוּנָה לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִירָה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם צוֹמַח חַי מְדַבֵּר זֶה עֲצָם עֲצָמִיּוֹת אֲלֵקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְדַבֵּר גְּדוֹל דְּבַר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְלִכְּנֵן כָּל מֵה שֶׁצָּרִיכִים עֲלֵינוּ לְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שֶׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַנֵּס דְּבָרִים אֵלָיו בְּתוֹךְ לְכָבוֹ, וְאֲזִי חַי חַיִּים אֱמִתִּיִּים וְנִצְחִיִּים, וְדִיקָא עַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְהַגְּאֵלָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יְלֻקוּט הוֹשַׁע רַמְזוֹ תק"ט) שְׂאִין הַגְּלִיּוֹת מִתְכַּנְסוֹת אֲלֵא בְּשִׁכְרֵ אֱמוּנָה, וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂלֵא נִגְאָלוֹ אֲבוֹתֵינוּ מִמְצָרִים אֲלֵא בְּזִכּוֹת אֱמוּנָה, אִף אֲבָרְהָם לֹא יָרַשׁ הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא אֲלֵא בְּזִכּוֹת הָאֱמוּנָה שֶׁהָאֲמִין בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשלה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר צוֹר' נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין עוֹד חֵבֵר לְאָדָם כְּמוֹ אֲשֶׁתּוֹ, וְלִכְּנֵן בּוֹדָאִי אִם אֲשֶׁתּוֹ מִתְחַזֵּקת גַּם כֵּן בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּזֶה מְקִימִים נִקְדַּת הַחֵבֵר, וּבִכְלָל כְּדָאִי תְּמִיד לְדַעַת שֶׁחָבֵל מְאֹד מְאֹד לְבָלוֹת אֶת הַזְּמַן עִם פְּטוּטֵי דְּבָרִים בְּטָלִים עִם אֲנָשִׁים שֶׁקּוֹרְאִים אֶת עֲצָמָם חֵבֵרִים, שֶׁלְּבִסוּף הֵם יִזְרְקוּ אוֹתָךְ לְכָל הַרוּחוֹת, מֵה

שְׁאִין כֵּן הָאִשָּׁה אוֹ הַבַּעַל הֵם נִשְׁאָרִים יַחַד תָּמִיד, וְלִכֵּן אֵין עוֹד חֵבֵר טוֹב כְּמוֹ הָאִשָּׁה, שֶׁעָלֶיהֶם אָמַר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם (קִהְלַת ד') "טוֹבִים הַשְּׂנִיִּים מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שָׂכָר טוֹב בַּעֲמָלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֵבְרוֹ וְאֵילוֹ הָאֶחָד שִׁיפּוֹל וְאֵין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ", וּכְבָר דְּרָשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קִהְלַת רַבָּה פְּרָשָׁה ד' סִימָן ח') טוֹבִים הַשְּׂנִיִּים שֶׁהֵם יִגְעִין בַּתּוֹרָה מִן הָאֶחָד שֶׁעוֹסֵק זֶה לַעֲצֹמוֹ וְזֶה לַעֲצֹמוֹ, כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֵבְרוֹ, שְׂאֵם שְׂכַח הַלְכָה אֶחָד מֵהֶם חֵבְרוֹ מַחְזִיר הַהֲלָכָה, וְהַחוּט הַמְשַׁלֵּשׁ לֹא בְמַהֲרָה יִנְתַּק, זֶה הֵרֵב שֶׁהוּא מַחְזִיר לָהֶם טְעוֹתָן; שְׂזָה סוֹכֵב עַל מָה שֶׁרַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֵק א' סִימָן ל"ד) שִׁישׁ נִקְדַּת הָרֵב, שֶׁכֹּלֵם צְרִיכִים לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ, וְאַחַר כֵּךְ יֵשׁ נִקְדַּת הַחֵבֵר שֶׁשְׂנִיָּהֶם חוֹזְרִים עַל דְּבָרֵי הָרֵב, וְלִכֵּן מִי שֶׁזָּכָה לָאִשָּׁה חֲכָמָה שָׂגָם לְכַבֵּה בּוֹעֵרַת בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרִיו וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקוֹ, כִּי יְכוּל לְקַיֵּם עֲמָה נִקְדַּת הַחֵבֵר.

הֵיוּ הֵרֵבָה נָשִׁים צְדָקְנִיּוֹת בֵּין נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהֵיוּ לַעֲזָרָה לְבַעֲלֵיהֶן בְּכָל הַמוֹכְנִים, וְכִמוֹ שֶׁבַעֲלֵיהֶן קָמוּ לַחֲצוֹת וְאָמְרוּ סֹדֵר תִּקְוֵן חֲצוֹת, כֵּךְ הֵן יִשְׁבוּ וְאָמְרוּ תִקְוֵן חֲצוֹת, וְכֵן הֵיוּ אוֹמְרוֹת הֵרֵבָה תְּהִלִּים וְתַחֲנוּנוֹת וּבִקְשׁוֹת.

וְכֵן אֶצֶל תַּלְמִידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זִי"ע מְצִינּוֹ שֶׁהֵיוּ נִשׁוּתֵיהֶם עוֹזְרוֹת מְאֹד לְבַעֲלֵיהֶן בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְדָבָר זֶה הוּא זְכוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, וְלֹא כָּל אֶחָד זוֹכֵה לָזֶה שֶׁאֲשַׁתּוֹ תִּהְיֶה לוֹ לַעֲזֹר בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

הַצְדָּקַת מֵרַת מַלְכָּה ע"ה אֲשֶׁת הַשֵּׁר שְׁלוֹם מְבַעֲלָא זִי"ע, עֲזָרָה לוֹ בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל הַמוֹכְנִים, וְיָדוּעַ שֶׁקֹּדֵם שֶׁבָּנָה אֶת בֵּית מִדְּרָשׁוֹ הַמְּפָרֶסֶס, הָיָה עוֹר אֶלָּף לֵילוֹת, וְהִיא אֶחָזָה לוֹ אֶת הַנֵּר שִׁיּוּכַל לְלַמֵּד, וְאָמַר עָלֶיהָ בַּעֲלָהּ בַּצַּחַת לְשׁוֹנוֹ אֶת הַפְּסוּק (בְּרַאשִׁית י"ד י"ח) "וּמִלְכֵי צֶדֶק מְלֶךְ שָׁלָם", וּמִלְכֵי צֶדֶק, מַלְכָּה הִיא צְדָקַת, עַל יְדֵי זֶה מְלֶךְ שָׁלָם, שְׁלוֹם יְכוּל לְהִיּוֹת מִלֶּךְ, וּמֵאֵן מִלְכֵי רַבָּנָן, הֵינּוּ שֶׁתִּלְהַ צְדָקַתּוֹ בְּזְכוּת אֲשַׁתּוֹ.

אֲשֶׁרֵי הַבַּעַל שְׁזוֹכֵה לָאִשָּׁה צְדָקַת שְׁעוֹזֵרַת לוֹ בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֵז מְשִׁנֵּיהֶם יֵצְאוּ דוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל מְבָרְכִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשלט.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר צו' ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כשזוג מתחתנים אזי הבעל מתחייב בהכתבה שהוא יזון ויפרנס את אשתו, ועליו מנח החוב להביא פרנסה בבית, ואם האשה רוצה לעזור לו לפרנס ולכלכל בבית, מה טוב ומה נעים, אבל החוב מנח רק על הבעל, ועל פי רב בעל שרוצה להשלים את עצמו בלמודו שנה שנתים או שלוש אחר החתונה, אזי האשה עוזרת לו לפרנס ולכלכל את הבית, אבל כשיש כבר ילדים, על האשה להיות עקרת הבית ולטפל עם הילדים, והבעל צריך להביא את הפרנסה הביתה.

העקר שיהיה שלום ואהבה בין הבעל והאשה, הבעל והאשה צריכים להיות ותרגים אחד להשני, ולתת תשומת לב אחד להשני, וזה שלמות הבית, ועל ידי זה ממילא יש אהבה והבנה הדדית, אבל הרגע שרוצים אחד להשתלט על הזולת, צריכים לדעת שזה הסמ"ך מ"ם שבא לשבר את הבית, הזהר הקדוש קורא איש לבדו פלג גופא, חצי גוף, נמצא כשאדם מתחתן זה גוף שלם, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ד) "וידבק באשתו והיו לבשר אחד", הינו שניהם חצי חצי, ובית הם שלם, מה שאין כן כשאחד רוצה להשתלט על הזולת, זה הסמ"ך מ"ם, הינו ששים על ארבעים, אני יותר ממך וכו', והרגע שהבעל או האשה חושבים שאחד יותר מהשני עם עשר אחוז, והוא פחות ממני עם עשר אחוז, זה כבר נקרא סמ"ך מ"ם ששים על ארבעים, ולכן כל מי שרוצה שלום בית אמתי, צריך לדעת שהאיש והאשה הם גוף אחד, וכמו שאמר החכם מפל האדם (קהלת ד') "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים וחס להם ולאחד איך יחס", ולכן אם רוצים שלום בית אמתי, צריך להיות משני הצדדים, הן מהבעל והן מהאשה, לומר

אָחַד לְהַשְׁנִי, וְאֵז הֵם חֲצִי חֲצִי שְׁתַּפִּים שְׁלָמִים, וְתַמִּיד יַחֲיוּ בִּיחַד בְּאַהֲבָה וּבְהַבְנָה הַדְּדִית, וַיִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיהֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו' ו' נִסָּן הַתּשׁע"ג.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ב') שְׁחָרַב הַתְּפִלָּה צָרִיךְ שְׂיִהְיֶה לוֹ שְׁתֵּי פִיּוֹת, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (תְּהִלִּים קמ"ט ו') "חָרַב פִּיּוֹת בְּיָדָם", הֵינּוּ שְׁתֵּי פִיּוֹת, מִצַּד אֶחָד תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שְׁעָשָׂה עִמּוֹ, וּמִצַּד שְׁנֵי לְבָבֵשׁ עוֹד יְשׁוּעוֹת שְׂעִשְׂעָה עִמּוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמֵאֲרִיךְ בְּזֶה מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת נַחֲלוֹת הַלְכָה ד') שְׂאֶחָד תְּלוּי בְּהַשְׁנִי, כִּי אִם אָדָם מוֹדָה וּמְשַׁבַּח אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה יֵשׁ לוֹ כַּח לְבָבֵשׁ לְהַבָּא, כִּי הַתְּפִלָּה נִתְקַנְתָּ בְּשְׁתֵּי בְּחִינּוֹת, תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, וּשְׂאֵלַת צָרְכֶיךָ, וּצְרִיכִים אֶת שְׁתֵּיהֶם, כִּי אִם אָדָם מוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסָדִים שְׁעָשָׂה עִמּוֹ, עַל יְדֵי זֶה רוֹאֶה שְׂיֵשׁ לוֹ כַּח לְפַעַל בְּתַפְלֹתוֹ, וְזֶה נוֹתֵן לוֹ כַּח לְהַתְּפַלֵּל הַלְאָה, כִּי הַסַּמ"ךְ מ"ם אוֹרֵב עַל בְּנֵי אָדָם מְאֹד מְאֹד לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, מֵה לְךָ לְהַתְּפַלֵּל כִּי הֵלֵא לֹא שׁוֹמְעִים אוֹתָךְ וְכוּ', וְלֹא עוֹשִׂים אֶת רְצוֹנְךָ וְכוּ', וְלָרִיק יִגִּיעַתְךָ וְכוּ', אֲבָל בְּזֶה שְׁמוֹדָה עַל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שְׁעָשָׂה עִמּוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּזֶה מִתְחַזֵּק לְבוֹ וְרוֹאֶה שְׂבִיבָאֵת הוּא יְכוֹל לְפַעַל אֲצֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְכֵן הוּא מְמַשֵּׂיךְ לְהַתְּפַלֵּל, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה, שְׂמִצַּד אֶחָד צְרִיכִים לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִצַּד שְׁנֵי לְהַמְשִׁיךְ לְבָבֵשׁ לְעֹזֵב אֶת עֲצָמוֹ כְּרָגַע.

וּרְבַנּוּ ז' ל' מַגְלָה לָנוּ (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ב') מַמְעֵלַת הַתּוֹדָה וְהוֹדָאָה
 שְׁזָה שֶׁשְׁשׁוּעַ עוֹלָם הָבָא, וּמֵאֲרִיךְ בְּזֶה מוֹהֲרֵנִת' ז' ל' לְמָה צְרִיכִים לְהוֹדוֹת
 תַּמִּיד לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, (עין לקוטי הלכות פלאי בהמה הלכה ד' אות ד') כְּשֶׁהָאָדָם
 רוֹאֶה גְדֹל צְרוּתוֹ בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן שֶׁהוּא רְחוּק מֵהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ מְאֹד, כְּמוֹ
 שֶׁהוּא יוֹדֵעַ בְּעַצְמוֹ, וְגַם בְּפִרְנֶסָה וּבְגוֹף יֵשׁ לוֹ גַם כֵּן יִסּוּרִין, כְּמוֹ שֶׁשְׂכִיחַ בְּרַב
 הַעוֹלָם, וְאִפְלוּ כְּשָׂבָא עָלָיו אֵיזָה צָרָה מִמֶּשׁ חֵס וְשְׁלוֹם, הוּא צְרִיךְ לְרֹאוֹת
 שְׁלֵא לְהִתְבַּלְבֵּל כָּלֵל מִחֻמַּת הַצְּרוּת וְהִיִּסוּרִין שֶׁעוֹבְרִים עָלָיו חֵס וְשְׁלוֹם,
 רַק בְּכָל עֵת וְעַת בְּפֶרֶט בְּעַת צָרָה חֵס וְשְׁלוֹם, יִתֵּן עֵינָי לְבוֹ וְדַעְתּוֹ לְהִסְתַּכַּל
 וְלְהִתְבּוֹנֵן הֵיטֵב עַל חֲסְדֵי הֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ וְטוֹבוֹתָיו שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ עַד הַנְּהָ, כִּי כָּל
 אָדָם כְּמוֹ שֶׁהוּא מֵאַחַר שֶׁהוּא בְּכֹלל יִשְׂרָאֵל, וּמִנִּיחַ טְלִית וְתַפְלִין בְּכָל יוֹם,
 וּמֵיחֵד שָׁמוּ יִתְבָּרַךְ פְּעָמִים בְּכָל יוֹם וְיוֹם, רְאוּי לוֹ לִתֵּן הוֹדָאָה וְתוֹדָה לְהֶשֶׁם
 יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, עַל עֲצֵם חֲסֵדוֹ וְטוֹבוֹ יִתְבָּרַךְ עָלָיו, שֶׁזָּכָה לְהִיּוֹת בְּכֹלל
 יִשְׂרָאֵל מִקְבְּלֵי הַתּוֹרָה, מִכָּל שֶׁכֵּן שֶׁכָּל אֶחָד יוֹדֵעַ בְּנַפְשׁוֹ כְּמָה טוֹבוֹת נִפְלְאוֹת
 בְּפֶרֶטִיּוֹת שֶׁגָּמַל הֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ עִמּוֹ מֵעוֹדוֹ עַד אוֹתוֹ הַיּוֹם, וְצְרִיךְ לְהַרְגִּיל אֶת
 עַצְמוֹ לְהוֹדוֹת וְלְהִלֵּל לְהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, וְעַל יָדֵי זֶה
 יִהְיֶה לְבוֹ נֶכּוֹן בְּטוֹחַ שֶׁגַם עֵתָה הֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ לֹא יִסִּיר חֲסֵדוֹ וְטוֹבוֹ מֵאִתּוֹ,
 וַיִּחְזַק אֶת לְבוֹ לְצַעֵק וְלְהִתְחַנֵּן לְהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁיִּצְלִיחוּ גַם עֵתָה מִכָּל הַצְּרוּת
 וְהִיִּסוּרִין כְּמוֹ שֶׁאָמַר דָּוִד (תְּהִלִּים ק"ח י"א) "מִי יִבְלִנִי עִיר מִבְּצָר מִי נַחֲנִי עַד
 אֲדוֹם" הֵינּוּ שְׁמֵי שֶׁעֶזְרָ לִי עַד הַנְּהָ, וְנַחֲנִי עַד אֲדוֹם, הוּא יוֹבִילָנוּ עִיר מִבְּצָר גַם
 כֵּן, וְזֶה (תְּהִלִּים י"ח ד') "מִהֲלָל אֶקְרָא הוֹי"ה", שֶׁטָּרַם שְׂאֲנֵי קוֹרָא אֵלָיו יִתְבָּרַךְ
 עַל צְרוּתִי, אֲנִי מִהֲלָלוּ וּמִשְׁבַּחוּ עַל הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסִדִּים שֶׁעָשָׂה עִמִּי עַד הַנְּהָ,
 כִּי דִּיקָא עַל יָדֵי זֶה אֲנִי יְכוֹל לְקִרְוֹתוֹ, וְזֶה (תְּהִלִּים נ' י"ד) "זְבַח לְאֱלֹקִים תּוֹדָה"
 וְגו' "וּקְרָאנִי בְּיוֹם צָרָה", הֵינּוּ שֶׁגַם קִדְּם שְׂיִוְצָאִין מֵהַצָּרָה שֶׁל עֲכָשׁוּ, וְצְרִיכִין
 לְקִרְוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, צְרִיכִין מִקְדָּם לְהִבְיֵא תּוֹדָה עַל הָעֶבֶר, וְאֵז דִּיקָא 'וּקְרָאנִי
 בְּיוֹם צָרָה', וְכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת נ"ה) שֶׁצְרִיכִין לְהִיּוֹת מוֹדָה
 עַל הָעֶבֶר וּמִבְּקֶשׁ עַל לְהַבָּא, כִּי כְּשֶׁאִין מוֹדִים עַל הָעֶבֶר, קֶשֶׁה מְאֹד לְקִרְוֹתוֹ
 יִתְבָּרַךְ מִגְדֹּל אֲטֵם הַלֵּב שֶׁנִּתְאַטֵּם מִרְבּוּי הַצְּרוּת, בְּפֶרֶט עֵתָה בְּאֶרֶץ הַגְּלוּת
 שֶׁכְּמַעַט אִין יוֹם שֶׁאִין צְרָתוֹ מְרַבָּה מִחֲבֵרוֹ חֵס וְשְׁלוֹם, וְהַפְּרִנְסָה דְחוּקָה מְאֹד,
 וְהַבְּעַל דְּבַר מִתְפַּשֵּׁט עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְאֶרֶץ וְלְרַחֵב, וְהַמְּחַלְקַת וְהַקְּטָגוֹרִיָּה

והקנאה והשנאה מתרבה בכל פעם, וכל מה שרוצים להתחיל לצאת ממה שצריכין לצאת וכו', ולהתקרב לאיזה עבודת השם יתברך, אין מניחין אותו ומתגריין בו יותר חס ושלום, ומעצם רבוי המניעות אין יכולין לפתח פה לפרש שיחתו לפניו יתברך, על כן צריכין לילך בדרך זה מאד, שבכל פעם בבאו לפרש שיחתו לפני השם יתברך, או להתקרב לאיזה דבר שבקדשה, וזכיר את עצמו רבוי הטובות והחסדים שעשה השם יתברך עמו מעודו עד היום הזה, ועל ידי זה יתחזק לבבו לבטח בהשם שישמע תפלתו גם עתה, ועל ידי זה יוכל להתקרב אליו יתברך ולפרש לפניו שיחתו כראוי; עין שם, מכל זה רואים את גדל המעלה של לתת תודה והודאה להקדוש ברוך הוא בכל יום ובכל עת ובכל שעה, שעל ידי זה נתרחב לבו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בש"א.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר צו ו' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שבכל מקום שיש קדשה, מכרח להיות זה לעמת זה טמאה, ובכל מקום שיש צדיק, מכרח לעמד נגדו רשע שיחלק עליו, כי אחרת יהיה בטול הבחירה, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן רכ"ח) דע שכשהקדוש ברוך הוא מסתכל בנשמה שתוכל להחזיר בני אדם בתשובה ולעשות גרים, אזי הוא יתברך בעצמו כביכול מבקש ורואה שיהיה מחלקת עליו, כי (במות כ"ד) 'אין מקבלין גרים לימות המשיח ולא בימי שלמה משום שלחן מלכים', כי אז אינן מתגריין מאהבה, רק מחמת שרואין גדלת ישראל, ועקר הגרים הוא כשמתגריין בעת שישראל סחופים בעני ודחק, כמו שכתוב

(ישעיה נ"ד) "מי גר אתך בעניותך" וגו', ועל כן בהכרח שיהיה מחלקת על מי שמחזיר בני אדם למוטב ומגיר גרים, כדי שלא יהיה לו שום שלוה, כי אז מי שמתקרב אליו הוא באמת, ואזי יכול לגיר גרים באמת, לא משום שלום ונחת, וזהו "וישב יעקב בארץ מגורי אביו" ואיתא במדרש (בראשית פרשה פ"ד סימן ד') "מגורי אביו" שהיה מגיר גרים כמו אבותיו, כמו מגיורי אביו, וזה שאמרו חכמינו הקדושים (שם) "וישב יעקב" 'בקש יעקב לישב בשלוה, מיד קפץ עליו רגזו של יוסף', הינו מחמת שיעקב היה מגיר גרים, בחינת "מגורי אביו", על ידי זה לא היה יכול לישב בשלוה, כדי שיהיו הגרים באמת, ואם יהיה לו שלוה לא יוכל לעשות גרים, כי אין מקבלין גרים לימות המשיח; הרי שלך לפניך כשיש צדיק שמקרב בני אדם להקדוש ברוך הוא, מעמיד עליו הקדוש ברוך הוא בעצמו איזה רשע ארור טמא שיחלק עליו, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות צדיק סימן קל"ו) אין לך צדיק שאין עליו מחלקת ומחוקרים; ואמר (שם סימן קס"ג) הנואפים לרב הם מתנגדים על הצדיקים; ולכן איזה פלא שלא יקום עלינו מנגל ומכה שחין ויחלק עלינו, מאחר שבאנו למדבר שם שלא היה שם זכר מיהדות, ואדרבה שם העבירו על הדת שתי עדות קדושות, שהם עדת התוניסאים ועדת התמנים, ועכשו מאז שנכנסתי לגור שמה הקמתי קהלה קדושה וחסודה, שגרים שם כבר למעלה מארבע מאות משפחות יראים ושלמים, ויש לנו תלמוד תורה לבנים, ובית ספר לבנות, ישיבה לבחורים, וסמינר לבנות בוגרות, וכולל לבעלי בתים, וכולל להוראה לאברכים מצינים, ועוד מוסדות צדקה וחסד שכמעט אין דגמתם בכל העולם, והמפרסמות אין צריכים ראיה, יש לנו בית התבשיל - אהל אברהם שפתוח כל היום, ומחלקים אכל בחנם לכל רעב וצמא, ותהלה לאל יש שמה מנינים מותיקין עד חצות לילה, דבר זה יש רק בעירות הגדולות ולא במושבה נדחת, וכן יש לנו מקואות הן להגברים והן להנשים, ויש לנו "בית הוראה" עם ארבע מורי צדק, דינים ממחים, וזה למעלה משנה שפתחנו פה חנות יודאיקה "ברסלב סנטר" כל מה שיהודי צריך בנקדה אחת, ותהלה לאל יש מהפכה ביבנאל ביהדות, זה ארבעים שנה שמונעים מתושבי המקום להכעיס וברשעות כל הקשור ליהדות וכו', ותהלה לאל מהרגע שנפתח החנות התחילו תושבי המקום להכנס, וכל אחד קונה זה

מזוּזָה, זֶה צִיצִית, זֶה תְּפִלִּין, זֶה טְלִית, זֶה כְּפוֹת וְכוּ' וְכוּ', מִי כַעֲמֵךְ יִשְׂרָאֵל
 גּוֹי אֶחָד בְּאַרְצוֹ, לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֹּר קְדֻשַׁת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר־י עֵינַי רְאִיתָה
 זֹאת, וְכֵן רוֹאִים אִיךָ שֵׁשׁ דְּוֵי קִיּוּם בֵּין תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, לֹא
 מִפְּרִיעִים לְאַף אֶחָד וְכוּ', הֵם קָהְלָה פְּתוּחָה וְכוּ', בְּכַחֲנֵת חֵי וְתַן לְחַיּוֹת וְכוּ',
 לֹא מִתְעַרְבִים בְּחַיֵּי אֶף אֶחָד וְכוּ', יִבְנֹאֵל יִהְיֶה דְגָמָא וּמּוֹדֵל מַה קָמֵץ קָטָן
 שֶׁל יְהוּדִים עִם מְסִירוֹת נֶפֶשׁ יְכוּלִים לְהַפְּךָ מְדַבֵּר שְׁמֵם מִיְהוּדוּת וְכוּ', לְמַקּוֹם
 פּוֹרָח, וְעוֹד רְבוֹת יִסְפְּרוּ עַל זֶה, אַחַר חֲצֵי יוֹבֵל שָׁנִים שֶׁל רְדִיפוֹת וּמְסִירוֹת
 וְכוּ' וְכוּ', שְׂרוּדָךְ וּמוֹסֵר אוֹתָנוּ מִי שְׂרוּדָךְ וּמוֹסֵר וְכוּ' וְכוּ', וְשֵׁם מְקַלּוֹת
 בְּהַגְלָגְלִים וְכוּ', וּמוֹנֵעַ וּמְעַכֵּב כָּל דְּבַר הַשֵּׁיךְ לְקַדְשָׁהּ, וְאַף עַל פִּי כֵן בְּכַח
 הַרְצוֹן הַחֲזֵק שֶׁהַכְּנִיס בָּנוּ רִבְנוּ ז"ל, הִצְלַחְנוּ לְהִקָּים אִמְפֵּרִיָּה כְּזוֹ, וְלֹא בַּחֲנָם
 שָׂרְבָנוּ ז"ל אָמַר (תַּיִי מוֹהַר"ן סִימָן רי"ח) "בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם אִיךָ הָאֵב אוֹיִס גִּיפִירֵט
 אֵינִי וְעַל אוֹיִס פִּירָן", "נִצְחָתִי וְאַנְצָח", וּתְהִלָּה לְאֵל אוֹר הַקְּדוּשָׁה רַק עוֹלָה,
 וְחֲשׂוֹךְ הַטְּמָאָה רַק מִתְעַלְמָת עַד שִׁיתְבַּטֵּל לְגַמְרִי, וִיקִים (זְכָרְיָה י"ג ב') "וְאֵת
 רוּחַ הַטְּמָאָה אַעֲבִיר מִן הָאָרֶץ", עַכְשָׁו אֲשָׂאֵל אוֹתָךְ הָאֵם זֶה פְּלֵא שְׁזָה גִירָא
 בְּעֵינַי הַסְמֵךְ מ"ם? וְלָכֵן מְכַרַח לְהִיּוֹת שְׁמָה מְנוּל שְׁעַל כָּל דְּבַר הוּא נוֹבַח
 כְּמוֹ כָּלֵב? כִּי הַקְּנָאָה אוֹכֵלֵת אוֹתוֹ אִיךָ שְׁמַקְמֵץ קָטָן נְתַרְבָּה הַקְּהֵלָה, וְכָכָל
 שְׁבוּנִים דִּירוֹת, נִכְנָסִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִשְׁפָּחוֹת, עַד שֶׁלְּבַסּוֹף זֶה יִהְיֶה עֵיר וְאֵם
 בְּיִשְׂרָאֵל, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בש"מ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר צוּרֵי נִסְיָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

יֵשׁ פְּתָגָם "רוֹצִים לְאָכַל אֶת הָעֵגֶה וְגַם שִׁישְׂאָר שְׁלֵם", הֲרִי אֶת אֲלֻצָּת
 אֶת בְּעֵלְךָ לְבוֹא לְגוֹר בְּצַפּוֹן כִּי אֶת צְרִיכָה לְסִים אֶת הַתְּאֵר שְׁאֵת לוֹמְדָת,
 וְגִרְמָת לוֹ שִׁיעֹזֵב אֶת הָעֵבוּדָה שְׁלוֹ בְּמִרְכָּז, וְעַכְשָׁו יֵשׁ לָךְ טַעֲנוֹת שְׁאֵינִי לְכֶם

פְּרִנְסָה וכו', אִז מַה בְּדִיוּק אֶת רוּצָה? בּוֹדָאֵי אֶת צְרִיכָה לַעְזוֹר לְבַעֲלָךְ שְׂיִתְחַזֵּק יוֹתֵר וְיִוְתֵר בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה כְּרִצּוֹנוֹ, אָבֵל אֶת צְרִיכָה לְהֵבִין גַּם אוֹתוֹ, שְׂאֵת גְּרַמַּת לּוֹ לְבוֹא לְגוֹר פֶּה, וְהַחְלִיף אֶת הַפְּרִנְסָה שְׁלוֹ, וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, וְלֹא לְרַדַּת לְחֵינּוֹ, אֲדַרְבָּה אֶתֶם צְרִיכִים לַעְזוֹר אֶחָד לְהַשְׁנִי בְּכָל הַתְּחוּמִּים, וְכֵךְ תְּצַלִּיחוּ בְּחַיִּיכֶם.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתְּשַׁמְרוּ עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹכֶם, שְׁזֶה יִסוֹד הַיְסוּדוֹת, כִּי בְּבֵית שֵׁישׁ שְׁמָה "שְׁלוֹם בֵּית" שֶׁם הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה שֶׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, וְלִכֵּן אֶתֶם מְכַרְחִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְזֶה יְבִיא עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שְׂאֵף פַּעַם לֹא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם וּפְחוּסִים וְאֵי הַבְּנוֹת, כִּי כֵךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן ס"ו) בְּמְקוֹם מְרִיבָה שֶׁם הַשְּׁטָן, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית, כְּדִי שֶׁהַבְּרָכָה תִּהְיֶה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

וּחְכַמְיֵנו הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (אָבוֹת פָּרָק ב') יִפֶּה תִלְמוּד תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ, שְׂיִגִיעַת שְׁנִיָּהֶם מִשְׂכַּחַת עוֹנוֹן. וְכָל תּוֹרָה שְׂאִין עֲמָה מְלֹאכָה, סוֹפָה בְטֻלָּה וְגוֹרֶרֶת עוֹנוֹן; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (תַּיִי מוֹהֲר"ן סִימָן תַּק"א) שְׁחַפֵּץ מְאֹד שִׁיְהִיָּה לָנוּ פְּרִנְסָה, אֵף עַל פִּי שְׁבַטְחוֹן גַּם בֵּן טוֹב מְאֹד, אֵף עַל פִּי בֵן טוֹב מְאֹד כְּשׁוֹזְכִין שֵׁישׁ לּוֹ מַעֲמַד פְּרִנְסָה, כִּי בְּמְקוֹם עֲבוֹדַת הַבְּטָחוֹן בְּמְקוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוֹדָה אַחֲרַת, כְּלוֹמֵר כִּי אִם לֹא יִהְיֶה לּוֹ מַעֲמַד פְּרִנְסָה וְיִהְיֶה לּוֹ בְּלִבּוֹל הַדַּעַת מִהַפְּרִנְסָה, וְיִצְטָרֵךְ בְּכָל פַּעַם לְחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּמַדַּת הַבְּטָחוֹן, בְּמְקוֹם זֶה יַעֲסֵק בְּעֲבוֹדָה אַחֲרַת וְהַתְּחַזְּקוֹת אַחֵר בְּשָׂאֵר עֲנִינֵי עֲבוֹדַת הַשֵּׁם; הֲרִי שְׁלֹךְ לְפָנֶיךָ שְׂרַבְנוּ ז"ל רָצָה שְׁלֹכָל אֶחָד יִהְיֶה לּוֹ פְּרִנְסָה מְסֻדֶּרֶת, וְלִכֵּן מַה טוֹב וְמַה נְעִים שְׁבַעֲלָךְ יִמְשִׁיךְ לְלַמֵּד, וְגַם יִמְצָא לַעֲצָמוֹ אִיזָה פְּרִנְסָה טוֹבָה, וְתִתְפַּרְנְסוּ בְּכָבוֹד, הַעֲקֵר תְּשַׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹכֶם, לֹא לְרִיב וְלֹא לְהַתּוֹכַח בֵּינֵיכֶם, וְאִז תְּצַלִּיחוּ בְּחַיִּיכֶם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשמג.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר צו' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות בגדים סימן ב') מי שהולך יחף בידוע שהוא חוטא; ואמרו חכמינו הקדושים (יומא ע"ז.) על הפסוק (ירמיה ב' כ"ה) "מנעי רגלך מיחף", אמר רב נחמן בר יצחק מנעי עצמך מן החטא, כדי שלא יבא רגלך לידי יחוף; הרי שלך לפניך מי שהולך יחף בלי נעלים ובלי גרבים, הרי מוכיח שהוא בעל עברה רחמנא ליצלקן, ולכן צריכים מאד מאד להזהר לא להסתובב אפלו בבית יחף, ומלבד זאת שזה מורה על אבילות רחמנא ליצלקן, כמאמרם ז"ל (ילקוט בראשית רמז קנ"א) שהלכתי יחף ומתאבל עליו; עין שם, וצריכים להזהר בדבר זה מאד מאד, כי זה מביא גם לעניות גדול, וכמוכא בספר (שם משמואל - וירא) נעמי ורות שהיו עניות ביציאתן משם הולכות יחף; עין שם, וכן מוכא בדברי מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות ראשית הגז הלכה א' אות ד') תלמיד חכם אסור לו לילך יחף; הרי שלך לפניך את גדל ההפסד שאדם מפסיד בגשמיות וברוחניות על ידי שהולך יחף.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

חָסֵר, (כָּאֵן הָיוּ מִכְתָּבִים בִּיִּדְיִשׁ, הַנִּלְיָד פֶּסוּ בְּעִזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בְּנַחֵל בִּיִּדְיִשׁ).

בשמו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר צוֹד' נִסְכֵּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵי לַיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיִּקְרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגְּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר
בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

מָאָד מָאָד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, דַּעוּ לָכֶם שְׂאָחָד
שְׁעֵזֵב אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ בְּהַפְגַּנְתִּי וּבְחֻצְפָּה גְּדוּלָה וְכוּ', אַחַר שְׁלֵא הַפְּסִיק
לְהִסִּית נֶגֶד קְהֵלְתָנוּ, שְׁזָה "מוֹהֲרָא" ש" וְכוּ', עוֹד לֹא מִתְבַּיֵּשׁ לְחֹזֵר כְּאֵלוֹ שְׁבָא
לְהַתְּפַלֵּל... וּמִמְשִׁיךְ לְהִסִּית אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִכֵּן בְּקִשְׁתִּי חַד מִשְׁמַעִית
שְׁלֵא יִהְיֶה לָכֶם עֶסֶק עִם חֻצוֹף כְּזֶה, אֵינְ לֹ חֻלְק יוֹתֵר בְּקְהֵלְתָנוּ, וְאֲנִי מָאָד

מֵאֵד מִקְפִּיד עַל אֱלוֹ שְׁעֵדִין מְדַבְּרִים אִתּוֹ, זֶה חֲצוּף גְּדוֹל, וְאֵת הַפְּרוֹת שְׁיוֹצֵא
מִהֲעֻזוֹת וְהַחֲצִיפוֹת שְׁלוֹ, עוֹד יִקְטֵף, אָבֵל אִזּוּ יִהְיֶה כְּבָר מְאֹחֵר.

הַקְּמָתִי אֵת הַקְּהֵלָה בְּיוֹעַ וּבְדָם, וְאֲנִי לֹא יִתֵּן שְׁאִיזָה טַפֵּשׁ חֲצוּף וְכוּ',
יַעַז לְהַחְרִיב אֵת קְהֵלְתֵּנוּ בְּזֶה שְׁחֹזֵר בְּהַפְּגָנְתִּיּוֹת וּמִמְשִׁיף לְהִסִּית וְכוּ', וְלִכֵּן
בְּקִשְׁתִּי שְׁלֹא יִהְיֶה לָכֶם שׁוֹם עֶסֶק אִתּוֹ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן, וּמִי שְׁלֹא מְצִיֵת
אוֹתִי, הוּא יוֹצֵא נִגְדֵי פְתוּחַ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַעוֹמֵד עַל יְמִינֵי יִשְׁמְרֵנִי מֵעֻזֵי
פְּנִים, וַיִּנָּקֵם אֵת נִקְמָתִי, וַיִּשְׁלַם לּוֹ מַה שְׁמַגִּיעַ לוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֵת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, יַעַן שְׁחַמְץ הוּא חֲמוּר מְאֹד
מְאֹד, וְלִכֵּן בְּשִׁבְתְּ חַזוֹ שְׁלֹא יִבִּיאוּ שׁוֹם חַמְץ בְּכָל הַמִּתְחַם שֶׁל הַבְּתִי כְּנִסְיוֹת
וְהַכּוֹלָלִים, וְכֵן לֹא יִתְּנוּ לְהִילָדִים לְאָכֵל פֶּה, אֲלֵא כָּל אֶחָד יֵאָכֵל סְעֻדָּה
שְׁלִישִׁית בְּחֲצָרוֹ וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצִּילֵנוּ וַיִּשְׁמְרֵנוּ מִכָּל מִינֵי חַמְץ, וּמִכָּל מִינֵי אֲנָשֵׁי
דְּלֵא מֵעֲלֵי שְׁיוֹצֵאִים נִגְדֵי, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת מְאֹחֲדִים יַחַד, וְלִקְבֹּל אֵת חַג הַפֶּסַח
בְּשִׂמְחָה וּבְדִיצוֹת.

הַמְּאֹחֵל לָכֶם חַג פֶּשַׁח וְשִׂמְחָה

בְּשִׂמְחָה

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר צוֹ ד' נִסְחָן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי זֶה שְׁדוּךְ נִפְלֵא מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי כְּבָר הַצַּעֲתִי לָהּ שְׁתִּי שְׁדוּכִים
מִדְּמָשֶׁק אֲלִיעֶזֶר לְשְׁתֵי הַבְּנוֹת, אָבֵל הִיא אִשָּׁה מְאֹד קֶשֶׁה וְכוּ', וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה
כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים לְעֹזֵר לְהַבְּנוֹת שְׁיִמְצְאוּ חֲתָנִים, כִּי מִסְכְּנוֹת הַבְּנוֹת, לֹא
מִסְפִּיק שֶׁהֵן אֲמֻלּוֹת שְׁהֵאֵמָא כְּבָר הִיָּה לָהּ כְּמָה וְכְמָה בְּעָלִים רַחֲמָנָא לְיַצְלֵן.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ בְּיָמִים אֱלוֹ שְׁכָל אֶחָד טְרוּד בְּצַרְכֵי הַחַג

וכו' וכו', שלא תשכח מהקדוש ברוך הוא לרגע, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, בלי שום חכמות כלל, לבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך, וכן תגרס כמה פרקים משניות, שזה זכורך להנשמה, משנ"ה אותיות נשמ"ה, וכן זה מביא פרנסה בנקל, משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, ועל כלם תגרס את הדף היומי, ואף שזה מסכתא קשה מאד, עם כל זאת תהיה חזק לגרס את הדף, כי דף גמרא זה חיות להנפש, ואם תוכל לקחת חבר ללמד עמו את הדף, מה טוב ומה נעים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך חג פשוט ושמח

בשמה.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר צו ז' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אל תדאגו בנכם יביא שפע להחתנה, רק תראו לקרב אותו, ולא לצאת נגדו, הוא בן טוב מאד, תרוו ממנו הרבה נחת דקדושה, עדין אני לא יודע בדיוק מתי אני יהיה פדי לתת לכם את התאריך המוכן.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתרוו רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציקם, ושלא יחסר לכם שום דבר.

... נרו יאיר אני מאד מאד מבקש אותך בימים אלו שכל אחד טרוד בצרכי החג וכו' וכו', שלא תשכח מהקדוש ברוך הוא לרגע, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, בלי שום חכמות כלל, לבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך, וכן תגרס כמה פרקים משניות, שזה זכורך להנשמה, משנ"ה אותיות נשמ"ה, וכן זה

מביא פרנסה בנקל, משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, ועל כלם תגרס את הדרך היומי, ואף שזוה מסכתא קשה מאד, עם כל זאת תהיה חזק לגרס את הדרך, כי דף גמרא זה חיות להנפש, ואם תוכל לקחת חבר ללמד עמו את הדרך, מה טוב ומה נעים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם חג פשוט ושמח

בשמט.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר צו ז' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא מפסיק להתפלל עליכם שהקדוש ברוך הוא יעזר לכם שיהיה לכם רק טוב בחיים, ושיהיה לכם ישועות ורפואות ופרנסה בנקל, רק חזקו ואמצו מאד מאד יחד, ותראה לחזק את אשתך לשמחה ולעודדה, והקדוש ברוך הוא יצליח את דרככם, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לך חג פשוט ושמח

בשנ.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר צו ז' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מאד שמח שסוף סוף תתחילו לראות נחת, יעזר הקדוש ברוך

הוא שתבאו לגור ביבנאל ולא יחסר לכם שום דבר, כל כך חבל שאתם גרים רחוק מהקהלה, בשעה שאתם חלק מהקהלה.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבֹּא בְעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפְרַשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֵן כְּאֶחָד מִכֶּם וְלֹא תִהְיוּ מִזְדַּעְזְעִים מִמֶּנִּי" וכו', אִיזֶה תַעֲנוּג שְׂאֵדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

... גרו יאיר אני מאד מאד מבקש אותך בימים אלו שכל אחד טרוד בצרכי החג וכו' וכו', שלא תשכח מהקדוש ברוך הוא לרגע, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יְתַבְרַךְ כָּל מֵה שְׂאֵתָה צְרִיף, וְכֵן תִּגְרַס כְּמֵה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, שְׁזֵה זְכוּךְ לְהַנְשִׂמָה, מְשֻׁנִּי"ה אוֹתִיּוֹת נְשֻׁמ"ה, וְכֵן זֶה מְבִיא פְּרִנְסָה בְּנִקְל, מְשֻׁנִּי"ה עוֹלָה כְּמִסְפַּר פְּרִנְס"ה, וְעַל כָּלֵם תִּגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאִף שְׁזֵה מִסְכָּתָא קְשָׁה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת תִּהְיֶה חֲזַק לְגַרְס אֶת הַדָּף, כִּי דָף גְּמָרָא זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְאִם תּוּכַל לְקַחַת חֶבֶר לְלַמֵּד עִמוֹ אֶת הַדָּף, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם חג כשר ושמח

בשנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צו' ז' נִיסָן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁישׁ לָךְ בְּזֶה שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי
בְּקַמְחָא דְּפִסְחָא, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד תַּעֲמֹד לְעֲזָרְתִּי, וְשׁוֹם דְּבַר
בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְכָל אֱלוֹ שֵׁישׁ לָהֶם חֶלֶק בְּעֶזְרָה, יִמְתַּק מֵהֶם כָּל
הַדֵּינָיִם עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ בְּיָמִים אֱלוֹ שְׁכָל אַחַד טְרוֹד בְּצַרְכֵי הַחַג
וְכוּ' וְכוּ', שְׁלֹא תִשְׁכַּח מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְרַגַע, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת
כְּלָל, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׂאֵתָה צְרִיךְ, וְכֵן תִּגְרַס כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת,
שְׁזֶה זְכוּךְ לְהִנְשָׂמָה, מִשְׁנִי"ה אוֹתִיּוֹת נְשָׂמָה, וְכֵן זֶה מִבִּיא פְּרִנְסָה בְּנִקְל,
מִשְׁנִי"ה עוֹלָה כְּמִסְפֵּר פְּרִנְסָה, וְעַל כָּלֵם תִּגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאִף שְׁזֶה
מִסְכָּתָא קְשָׁה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת תִּהְיֶה חֲזָק לְגִרַס אֶת הַדָּף, כִּי דָף גְּמָרָא זֶה
חַיּוֹת לְהִנְפֵשׁ, וְאִם תּוּכַל לְקַחַת חֶבֶר לְלַמֵּד עִמּוֹ אֶת הַדָּף, מָה טוֹב וּמָה נְעִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֹתֵי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בשנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צו' ז' נִיסָן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לֹא כְּדָאִי לְעֵשׂוֹת שׁוֹם דְּבַר, כִּי לֹא תִפְעַל כְּלוּם, זֶה הִסְתַּת הַסְּמִיךְ מ"ם

ימח שמו וזכרו, ולבסוף הוא יפול בנפילה כזו שלא חלם, ולכן לא כדאי להתעסק עם עתונות וכו' וכו', ואל תעשה שום דבר, והקדוש ברוך הוא ישמר אותנו מהפל.

אני מאד מאד מבקש אותך בימים אלו שכל אחד טרוד בצרכי החג וכו' וכו', שלא תשכח מהקדוש ברוך הוא לרגע, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, בלי שום חכמות כלל, לבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך, וכן תגרס כמה פרקים משניות, שזה זכור להנשמה, משנ"ה אותיות נשמ"ה, וכן זה מביא פרנסה בנקל, משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, ועל כלם תגרס את הדרך היומי, ואף שזה מסכתא קשה מאד, עם כל זאת תהיה חזק לגרס את הדרך, כי דף גמרא זה חיות להנפש, ואם תוכל לקחת חבר ללמד עמו את הדרך, מה טוב ומה נעים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך חג פשוט ושמח

בשנג.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר צו' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפי להודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך עבור חלוקת כל ערב שבת, בזכות זה יעזר לך הקדוש ברוך הוא עם אח שלך ... גרו יאיר שתרוו רב נחת דקדשה מילדיכם, כי אין לתאר ואין לשער את הזכות לאלו שעוזרים לעניים, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ל"ד סימן ט) אמר רבי אבין העני הזה עומד על פתחו והקדוש ברוך הוא עומד על ימינו דכתיב (תהלים ק"ט) "כי יעמד לימין אביון" אם נתת לו דע מי שעומד

על ימינו ונותן לך שכרה, ואם לא נתת לו דע מי שעומד על ימינו פורע ממך דכתיב (שם) "להושיע משפטי נפשו".

רציתי מאד מאד שתעזרו לי עכשו עם קמחא דפסחא, ולא צריכים לפרסם את ... כי בשמים יודעים טוב טוב את פעלתיכם, ולכן תחזיקו מעמד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אתכם, רק תמשיכו לעזר לי לחלק שפע גדול לקמחא דפסחא, והקדוש ברוך הוא ימתיק מאתנו את כל הדינים על ידי פלא עליון.

אני מאד מאד מבקש אותך בימים אלו שכל אחד טרוד בצרכי החג וכו' וכו', שלא תשכח מהקדוש ברוך הוא לרגע, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, בלי שום חכמות כלל, לבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריק, וכן תגרס כמה פרקים משניות, שזה זכור להנשמה, משנ"ה אותיות נשמ"ה, וכן זה מביא פרנסה בנקל, משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, ועל כלם תגרס את הדרך היומי, ואף שזה מסכתא קשה מאד, עם כל זאת תהיה חזק לגרס את הדרך, כי דף גמרא זה חיות להנפש, ואם תוכל לקחת חבר ללמד עמו את הדרך, מה טוב ומה נעים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך חג פשוט ושמח

בשנד.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר צו ז' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך תעשה כל מה שביכולתך לבוא לידי הסכם עם ... נרו יאיר, ותשתתפו ביחד את ההוצאות, כי חבל מאד ששכנים ובפרט

אנשי שלומנו שיריבו ביניהם, והלואי שתציתו אותי, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (דברים רבה פרשה ה' סימן י"ב) גדול השלום שאין הקדוש ברוך הוא מבשר את ישראל שיהיו נגאלין אלא בשלום; ואמרו (שם) אין הקדוש ברוך הוא מנחם את ירושלים אלא בשלום.

אני מאד מקנה שתצית אותי, והכל יסתדר על צד הכי טוב, ותהיו שְׂכָנִים טובים.

אני מאד מאד מבקש אותך בימים אלו שכל אחד טרוד בצרכי החג וכו' וכו', שלא תשכח מהקדוש ברוך הוא לרגע, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, בלי שום חכמות כָּלֵל, לבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריה, וכן תגרס כמה פרקים משניות, שזה זכור להנשמה, משנ"ה אותיות נשמ"ה, וכן זה מביא פרנסה בנקל, משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, ועל כלם תגרס את הדף היומי, ואף שזה מסכתא קשה מאד, עם כל זאת תהיה חזק לגרס את הדף, כי דף גמרא זה חיות להנפש, ואם תוכל לקחת חבר ללמד עמו את הדף, מה טוב ומה נעים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך חג כשר ושמח

בשנה.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר צו ז' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

זה נורא ואיום אם הדוד שלך היה עד בקדושינו, הרי זה פוסל את הכתבה, ותראה לפנות אל "בית הוראה" שלנו שתכף ומיד יתקנו את זה.

אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שבדרך להשלים עם אשתך

וכו', כי זוג שָׂרְבִים בִּינֵיהֶם, גֹּרְמִים פְּרוּד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלֶתְךָ תִּכְףּ וּמִיד לְהִתְפַּיֵּס עִמָּה, כִּי לֹא יֵאָבֵה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא סְלֹחַ לָכֶם אִם תָּרִיבוּ וְכוּ' וְכוּ', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת קט"ז). לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אָמְרָה תוֹרָה שְׁמִי שֶׁנִּכְתַּב בַּקְּדוּשָׁה יִמְחָה עַל הַמַּיִם; וְאִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּבֵר מְסַכֵּים שִׁימְחֵק כְּבִיכּוֹל שְׁמוֹ שְׁמַחֲזִיק אֶת כָּל הָעוֹלָם הַעֶקֶר שִׁיחִיהָ שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְכוּ', בּוֹדָאֵי אַתֶּם צְרִיכִים לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ בְּיָמִים אֵלּוּ שְׁכָל אֶחָד טְרוֹד בְּצָרְכֵי הַחֵג וְכוּ' וְכוּ', שְׁלֹא תִשְׁכַּח מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְרַגַע, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלֵל, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מַה שְׁאַתָּה צְרִיךְ, וְכֵן תִּגְרַס כְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, שְׁזָה זְכוּרָה לְהִנְשָׂמָה, מְשֻׁנָּה אוֹתִיּוֹת נְשָׂמָה, וְכֵן זֶה מְבִיא פְּרִנְסָה בְּנִקְלָה, מְשֻׁנָּה עוֹלָה כְּמִסְפֵּר פְּרִנְסָה, וְעַל כָּלֵם תִּגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאִף שְׁזָה מְסַכְתָּא קְשָׁה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת תִּהְיֶה חֲזָק לְגַרְס אֶת הַדָּף, כִּי דָף גְּמָרָא זֶה חַיּוֹת לְהִנְפֹשׁ, וְאִם תּוֹכַל לְקַחַת חֲבֵר לְלַמֵּד עִמּוֹ אֶת הַדָּף, מַה טוֹב וּמַה נְעִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ שִׁיחִיהָ לָךְ הַצְּלַחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בשנו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר צו' נִסְכֵּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שְׁסוּף סוּף מְצֵאת חֶזֶן טוֹב, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיגְדֵל אֶת הַפְּאוֹת שְׁלוֹ, כִּי הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שִׁיחִיהָ בַּחוּר יֵרָא שְׁמַיִם עִם זֶקֶן וּפְאוֹת, וְאִם אֶת רוּחָה לְצִיַּת אוֹתִי וְלַעֲשׂוֹת לִי נַחַת רוּחַ, תִּרְאֵי לְעוֹדֵד אוֹתוֹ עַל זֶה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חג פשוט ושמח

בשנז.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר צו ז' ניסן התשע"ג
שלום וברכה אל ... שיחיו נצח
לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מאד שמח בשמחתכם, ואני מאד מבקש אתכם שתחזיקו את עצמכם ביחד, ושיהיה ביניכם תמיד שלום בית אמתי, וזה חלקי מכל עמלי. ראו למסר את נפשכם על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לישב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה ואז תזכו לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לכם שום דבר.

אני מאד מאד שמח שאתם רוצים לקנות את הבית, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה בהצלחה מפלגת ובקלות מאד.

... גרו יאיר אני מאד מאד מבקש אותך בימים אלו שכל אחד טרוד בצרכי החג וכו' וכו', שלא תשכח מהקדוש ברוך הוא לגע, ותרגיל את

עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, בלי שום חכמות כלל, לבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך, וכן תגרס כמה פרקים משניות, שזה זכורך להנשמה, משנ"ה אותיות נשמ"ה, וכן זה מביא פרנסה בנקל, משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, ועל כלם תגרס את הדרך היומי, ואף שזה מסכתא קשה מאד, עם כל זאת תהיה חזק לגרס את הדרך, כי דף גמרא זה חיות להנפש, ואם תוכל לקחת חבר ללמד עמו את הדרך, מה טוב ומה נעים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם חג פֶּשַׁח וְשִׁמְחָה

בשנה.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר צו ז' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מאד מבקש אתכם שתשלימו ביניכם, ושלא יהיה מריבות ביניכם, אתם צריכים לזכור אשר איש ואשה צריכים להיות ותרנים אחד להשני, ולתת תשומת לב אחד להשני, וזה שלמות הבית, ועל ידי זה ממילא יש אהבה והבנה הדדית, אבל הרגע שרוצים אחד להשתלט על הזולת, דעו לכם שזה הסמ"ך מ"ם שבא לשבר את הבית, הזהר הקדוש קורא איש לבדו פלג גופא, חצי גוף, נמצא כשאדם מתחתן זה גוף שלם, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ד) "ודבק באשתו והיו לבשר אחד", הינו שניהם חצי חצי, ובניחוד הם שלם, מה שאין כן כשאחד רוצה להשתלט על הזולת, זה הסמ"ך מ"ם, הינו ששים על ארבעים, אני יותר ממך וכו', והרגע שהבעל או האשה חושבים שאחד יותר מהשני עם עשר אחוז, והוא פחות ממני עם עשר אחוז, זה ככר

נִקְרָא סִמְּךָ מִ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבַּעִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׁרוּצָה שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, צָרִיךְ לְדַעַת שְׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוֹף אֶחָד, וְכִמוּ שְׁאָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (קהלת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׂכָר טוֹב בַּעֲמָלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוּ הָאֶחָד שְׁיָפוּל וְאִין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכָּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וְלָאֶחָד אֵיךְ יַחֵם", וְלִכֵּן אִם רוּצִים שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, צָרִיךְ לְהִיוֹת מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מִהַבְּעַל וְהֵן מִהָאִשָּׁה, לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִז הֵם חֲצֵי חֲצֵי שְׁתַּפְּסִים שְׁלָמִים, וְתָמִיד יַחֲיוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהַבְנָה הַדְּדִית, וְיִצְלִיחוּ בַחַיֵּי נְשׂוּאֵיהֶם.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת קֶלֶפָה חֶלֶק ב' סִימָן א') יֵשׁ שְׁדִים שְׁמֻצוּיִים בְּבֵתִים, שֶׁהֵם מְקַלְקְלִין הַשְּׁלוֹם בֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה כַּעַס וְקִטְטוֹת בְּבֵית. וְעַקֵּר הַבֵּית הוּא הָאִשָּׁה כִּי (יומא ב.) בֵּיתוֹ זוֹ אֲשֶׁתּוֹ, וְעַל כֵּן עַל פִּי רַב עַקֵּר הַקִּטְטוֹת מִמֶּנָּה. וְלַפְעָמִים נֶאֱחָזִים בְּשָׂאֵר בְּנֵי הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשִׂים הַקִּטְטוֹת וְהַמְרִיבוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה בָּאִים יִסּוּרִים עַל בְּנֵי הַבֵּית. וְזֶה מִפְּרֵשׁ בַּפְּסוּק (איוב כ"א) "בְּתֵיהֶם שְׁלוֹם מִפְּחָד", וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (רש"י שם) מִפְּחָד - אֵלוּ שְׁדִים, וְזֶהוּ "שְׁלוֹם מִפְּחָד" כִּי הַשְּׁלוֹם הַפָּךְ הַפְּחָד, שֶׁהֵם הַשְּׁדִים הַמְקַלְקְלִים הַשְּׁלוֹם, וְזֶהוּ "וְלֹא שָׁבַט אֱלֹהִים" וְכוּ', הֵינּוּ הַיִּסּוּרִים, עַיִן שָׁם.

וְאֵינִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָכֶם שֶׁהַשְּׁדִים הָאֵלוּ נִבְרָאִים רַק מִהַכַּעַס וְהַמְחַלְקָת וְכוּ' וְכוּ', כִּי כָּךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן ס"ו) בְּמָקוֹם מְרִיבָה שָׁם הַשְּׁטָן; וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מִכַּעַס, כִּי כַּעַס בְּבֵית מַחְרִיב אֶת הַבֵּית. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת כַּעַס סִימָן ט"ו) כַּעַס שֶׁל אִשָּׁה מַחְרִיב אֶת הַבֵּית.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁשִׁמוּ שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג כָּשָׁר וְשָׂמֵחַ

בשנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צוֹד / נִיסָן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה לא מכרח לתת מעשר מהכסף הזה, כי זה ירשה, ואם אין לך עדין בית, תראו להחביא את זה עבור לקנות בית, ואם יש לכם בית, תראו להחביא את זה כדי להרחיב את הבית ולשפץ אותו.

צריכים מאד מאד לשמר איפה מפקידים את הכסף, כי היום לא יכולים להאמין לאף אחד לצערגנו הרב, יעזר הקדוש ברוך הוא שימפק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון, ותרוו רב דקדשה מכל יוצאי חלציקם.

אני מאד מאד מבקש אותך בימים אלו שכל אחד טרוד בצרכי החג וכו' וכו', שלא תשכח מהקדוש ברוך הוא לרגע, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, בלי שום חכמות כלל, לבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריק, וכן תגרס כמה פרקים משניות, שזה זכוך להנשמה, משנ"ה אותיות נשמ"ה, וכן זה מביא פרנסה בנקל, משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, ועל כלם תגרס את הדף היומי, ואף שזה מסכתא קשה מאד, עם כל זאת תהיה חזק לגרס את הדף, כי דף גמרא זה חיות להנפש, ואם תוכל לקחת חבר ללמד עמו את הדף, מה טוב ומה נעים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך חג כשר ושמח

בשם.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסָדֵר צוֹד / נִסְכֵּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אני מאד מבקש אותך שתתחזק ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, תעשה כל מיני מאמצים שבעולם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה לכל.

הבעיה שלך זה רק שאין לך שמחה אמיתית, אתה תמיד מסתכל על מה שחסר לך וכו' וכו', תסתכל על מה שיש לך, ועל מה שנתן לך כבר הקדוש ברוך הוא, ואז תהיה הכי מאשר בחייה, כי אני מכרח להגיד לך שהקדוש ברוך הוא נתן לך מתנה בן נפלא יהלם, ומי יתן שיהיה מי שילטש אותו, אזי זה כל הנחת שלך בעולם הזה ובעולם הבא גם יחד.

רק תהיה בשמחה כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביתר שאת ביתר עז להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרה שחרה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריח את עצמך להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראה לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך חג פֶּשַׁח וְשִׁמְחָה

בשסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צוֹד / נִסְכֵּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלָתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסַּמ"ךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּף חֶזֶק לְהַפִּילוֹ בְּעֵצְבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּבִדְכָאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמִּכְנִיס בּוֹ וְכוּ', כָּל אֶחָד כָּפִי בַחֲיִנְתּוֹ וְעִנְיָנוּ, וְלִכֵּן אַתָּה מְכַרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שְׂתִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימֵן י') מַה שְׁבַנִּי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסְרוֹן יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יְשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מִהַשְׂמִיחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאֵז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וּכְבֹר לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוֹם דָּבָר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתְךָ בְּיָמִים אֵלּוּ שְׁכָל אֶחָד טְרוּד בְּצָרְכֵי הַחֵג וְכוּ' וְכוּ', שְׁלֹא תִשְׁכַּח מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְרַגַע, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֵל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֵל אָבִיו, בְּלִי שׁוֹם חֻקֹּת כָּלֵל, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מַה שְׁאַתָּה צְרִיךְ, וְכֵן תִּגְרַס כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שְׁזֶה זְכוּךְ לְהִנְשָׂמָה, מִשְׁנֵנ"ה אוֹתִיוֹת נִשְׁמ"ה, וְכֵן זֶה מְבִיא פְּרִנְסָה בְּנִקְלָה, מִשְׁנֵנ"ה עוֹלָה כְּמִסְפַּר פְּרִנְסָה, וְעַל כָּלֵם תִּגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וְאֵף שְׁזֶה מִסְכָּתָא קְשָׁה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת תִּהְיֶה חֶזֶק לְגַרְס אֶת הַדָּף, כִּי דָף גְּמָרָא זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְאִם תּוֹכֵל לְקַחַת חֶבֶר לְלַמֵּד עִמוֹ אֶת הַדָּף, מַה טוֹב וּמַה נְעִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמַּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בשׁב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צוֹד' נִיסָן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲזֹב אֶת אִשְׁתְּךָ וְתִשְׁלִים עִמָּה, וְאֵל תִּחְשַׁב שְׁטוּיוֹת וְכוּ', כִּי יֵשׁ לְךָ אִשָּׁה טוֹבָה וְנֶאֱמָנָה, וְלִכְּנֵן תִּפְסִיק לְרִיב עִם אִשְׁתְּךָ, וְתִכְבֵּד וְתִיקַר אוֹתָהּ מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֵה עֲרִבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שֶׁמִּנְחָה יִשְׂרָאֵל הוּא שְׁלוֹשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ שְׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שֶׁאָדָם נִזְהָר בְּהַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת, הוּא יִשְׂאֵר יְהוּדִי מְאֻמֵּן בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתִכְףּ וּמְיָד כְּשִׁיתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, הוּא כְּבָר יוֹצֵא מִמִּנְחָה יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּנֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלָתְךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלוֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה תִּכְנִים פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה בְּקַפַּת הַצַּדִּיקָה, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא בַתְּרָא דָף י') רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהִדֵּר מִצְּלִי אָמַר דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזֶה פְּנִיךָ", אֲשֶׁרֵי הַמְקִיִּים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ בְּיָמִים אֵלּוּ שֶׁכָּל אֶחָד טְרוּד בְּצַרְכֵי הַחַג וְכוּ', שֶׁלֹּא תִשְׁכַּח מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְרַגַע, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֵל אָבִיו, בְּלִי שׁוּם חֲקָמוֹת כָּלֵל, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שֶׁאַתָּה צְרִיךְ, וְכֵן תִּגְרַס כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שְׁזֶה זְכוּף לְהִנְשָׁמָה, מִשְׁנֵנָּה אוֹתִיוֹת נִשְׁמָ"ה, וְכֵן זֶה מְבִיא פְּרֻנְסָה בְּנִקְלָה, מִשְׁנֵנָּה עוֹלָה כְּמִסְפֵּר פְּרֻנְסָה, וְעַל כָּלֵם תִּגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוּמִי, וְאִף שְׁזֶה מִסְכָּתָא קֶשֶׁה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת תִּהְיֶה חֲזַק לְגְרַס אֶת הַדָּף, כִּי דָף גְּמֻרָא זֶה חַיּוֹת לְהִנְפֹּשׁ, וְאִם תּוּכַל לְקַחַת חֶבֶר לְלַמֵּד עִמּוֹ אֶת הַדָּף, מָה טוֹב וּמָה נְעִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשֵׁר וְשִׂמְחָה

בש"ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צו' ז' נִסָּן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

זֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד שְׂאֲדָם יִהְיֶה לוֹ רַב לְשֵׁאל אֶת כָּל סְפָקוֹתַי בְּהִלְכָה,
שְׂזֶה מֵה שֶׁהִתְנַא הַקְדוּשׁ אוֹמֵר (אֲבוֹת פָּרָק א') עֲשֵׂה לְךָ רַב, הֵינּוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת
לְעֲצָמוֹ רַב לְשֵׁאל מִמֶּנּוּ כָּל הַשְּׂאֵלוֹת שֶׁרַק קֶשֶׁה לוֹ בְּהִלְכָה, אָדָם אֲסוּר לְפִסַּק
לְעֲצָמוֹ, כִּי אָדָם קְרוֹב לְעֲצָמוֹ וְיִכּוֹל לְהִקָּל אֵיפֹה שְׂצְרִיכִים לְהַחְמִיר וְכוּ' וְכוּ',
וְלִכֵּן אָדָם מְכַרַח שְׁיִהְיֶה לוֹ רַב לְשֵׁאל אֶת הַהִלְכָה, וְזֶה לֹא צְרִיף לְהִיּוֹת דְּוָקָא
חֲסִיד בְּרֶסֶלֶב, רַק שְׁיִהְיֶה פּוֹסֵק מִפְּרֶסֶם לִירֵא שְׂמִים, וּבְעֵינֵי הַשְּׂקִפָּה רְאוּי
וּכְדַאי לְקַחַת רַק חֲסִיד בְּרֶסֶלֶב שְׂתוֹכּוּ כְּבָרוּ וְכוּ', וּמִתְנַהֵג עַל פִּי דְרַכֵּי רַבְנּוּ
ז"ל.

תְּאֲמִין לִי שְׂרְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד שְׂאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֵל רַבֵּי כְּזֶה,
הַמְּלַמֵּד אוֹתָנוּ אֵיךְ לְהִתְקַרֵּב אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּדֶרֶךְ הַקָּל לְדַבֵּר אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, בְּשִׂיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, שְׂזֶה נִקְרָא הַתְּבוּדוֹת, וְכִמּוֹ שְׂאָמַר רַבְנּוּ
ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֵק א' סִימָן ס') עַל יְדֵי שְׂשׁוֹמְעִים אֶת קוֹל הַצְּדִיק שְׂמַעוֹרָר
מֵהַשְּׁנָה עַל יְדֵי זֶה יְכוּלִים לְפַתַּח אֶת הַפֶּה לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבְלִי
שְׂשׁוֹמְעִים אֶת קוֹל הַצְּדִיק אֵי אֶפְשֶׁר לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁרְנּוּ מֵה
טוֹב חֵלְקָנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צו' ז' נִיסָן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיִדְּיָאֵי אֵינְךָ דְּבַר גְּדוֹל מְזִה שְׁאֲדָם קָם קִדְּם אֹר הַיּוֹם וּמִסִּים אֶת כָּל סִפְר
תְּהִלִּים, שְׁאֲז הוּא עַת רְצוֹן גְּדוֹל מְאֹד, וְלִכְּן מִי שֶׁלֹּא יִכּוֹל לְלַמֵּד וְכוּ', רְאוּי לֹ
לְהִצְטָרֵף אֵל כּוֹלֵל כְּזֶה שְׁגוֹמְרִים אֵל כָּל הַתְּהִלִּים בְּאִשְׁמֶרֶת הַבְּקָר, אֲבָל מִי
שֶׁיִּכּוֹל לְלַמֵּד כְּדֵאֵי יוֹתֵר לְקַבֵּעַ לְעִצְמוֹ אֲז שְׁעוֹר בְּמִשְׁנֵיּוֹת, וּבִגְמָרָא, וּבִזְהָרָה,
וְדוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת אֲמָרוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים ז') "אֵל יַחְסֵר הַמְּזִג", שְׁקִדְּם אֹר הַיּוֹם לְפָנַי
הַתְּפִלָּה מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְעִשׂוֹת שְׁלוֹשׁ שְׁעוֹרִים הָאֵלוּ הַמְּזַכְּכִים אֶת הַנַּפְשׁ,
וְאַחַר כֵּן לְהַתְּבַדֵּד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזֵה ה' מ'ז'ג' רְאִישֵׁי תִבּוֹת ה'תְּבֻדָּדוֹת,
מ'שְׁנֵיּוֹת, ז'הָרָה, גְּמָרָא, וְהַכֹּל כְּפִי הָאָדָם, כָּל אֶחָד יֵאֲחֹז בְּדַרְכּוֹ הָעֵקֶר לֹא
לְבָלוֹת אֶת הַזְּמַן הַיְקָר בְּהִבֵּל וְרִיק, וּבִפְרִט קִדְּם אֹר הַיּוֹם אֲז הֵעֵת רְצוֹן גְּדוֹל
בְּשָׁמַיִם וּצְרִיכִים לְשִׁמֵּר אֶת הַזְּמַן הַזֶּה מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צו' ז' נִסְכֵּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוי לאותה בושָה ואוי לאותה חרָפה שְׁאֵתָה כְּכֹר אוֹחֵז בְּנִשְׁוֹאִין
שְׁלִישִׁית וְאֵתָה לֹא יוֹדַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם אִשָּׁה וְכו'.

אתה צָרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר זוג כְּשֶׁמִּתְחַתְּנִים וְהֵם רוֹצִים לְבָנוֹת בֵּית נֶאֱמָן
בִּישְׂרָאֵל, עֲלֵיהֶם לְכַתְּחָלָה לְהִיּוֹת וּתְרַנִּים, וְלוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִז אֵךְ פְּעַם
לֹא יִצְטָרְכוּ לְלַכֵּת אֶל שׁוֹם בֶּן אָדָם שְׁעוֹסֵק בְּשָׁלוֹם בֵּית וְכו', כְּדֵי שֶׁהַשְׁלוֹם
יִשָּׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתָם, צָרִיכִים רַק שֶׁכָּל וְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג הַבְּעַל וְהָאִשָּׁה, וְהִיּוֹת
שְׁעָדִין אֵין בֵּית חֲרֻשֶׁת שְׁמִיּוֹצֵר שֶׁכָּל וְדַעַת וְכו', וְכֵן אֵין חֲנוּת אוֹ קִנְיִין וְכו',
שְׁמוֹכְרִים שְׁמָה שֶׁכָּל וְדַעַת וְכו', וְעַל כֵּן צָרִיכִים לְכּוֹן בְּכָל יוֹם שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים
בְּיוֹם בְּעַת שְׁמִתְפַּלְלִים אֶת הַבְּרָכָה "אֵתָה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמִלְמַד לְאֲנוֹשׁ
בֵּינָה" וְכו', לְבַקֵּשׁ אִז עַל דַּעַת וְשֶׁכָּל, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּדָרִים
מ"א.) דַּעַת קְנִיַת מָה חֲסֻרָתָ, דַּעַת חֲסֻרָתָ מָה קְנִיַתָ, אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת יֵשׁ לוֹ
הַכֵּל, וְאִם אֵין לוֹ דַּעַת אֵין לוֹ כְּלוּם, וְלִכֵּן כָּל זוג צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ עַל דַּעַת וְשֶׁכָּל, אֲשֶׁר הַשֶּׁכָּל הַיָּבֵשׁ אוֹמְרָת שְׁצָרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרַנִּים,
וְאִז הַשְׁלוֹם שׁוֹרָה בְּבֵיתָ, וְכַנְרָאָה שְׁלֵךְ אֵין אֶת הַדַּעַת וְהַשֶּׁכָּל אֵיךְ לְהִתְנַהֵג
עִם אִשָּׁה, וְלִכֵּן אֵתָה לֹא יִכּוֹל לְהַחְזִיק אִשָּׁה, וְרַחֲמָנוּת גְּדוֹלָה עֲלֵיךְ שְׁאֵתָה
כְּכֹר אוֹחֵז בְּאִשָּׁה הַשְּׁלִישִׁית, וְגַם אֵתָה אֵתָה לֹא מִסְתַּדֵּר וְכו'.

רַבְּנוּ ז"ל הַזְּהִיר מְאֹד (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רס"ד) לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי
אָמַר הֵלֵא הַנָּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלֻדֵיהֶם, צַעַר
הַעֲבוּר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדַע לְכָל עַצְמָם מְכֹאֹבָם וְצַעֲרָם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכַמָּה
אָפְנִים הַקְּשִׁים וְכַבֵּדִים מְאֹד מְאֹד וְכו', עַל כֵּן רָאוּ לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם,
וּלְכַבֵּדֵם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא מִצִּיעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי
דַּתְעַתְרוּ, [תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתְּהִיוּ עֲשִׂירִים], וְכֵן אָמְרוּ
(יְבָמוֹת סג.) 'דֵּינּוּ שְׁמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכֵּן צָרִיכִים

לכבד וליקר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מִכְרַח לְעִזּוֹר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבּוֹנוֹ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְעִזּוֹר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמּוֹכְנִים, וְלֹא כְּמוֹ אֵלּוּ הַחֲדָשִׁים מְקֻרָב בָּאוּ שְׂמֻסְלָפִים אֶת דְּבָרֵי רַבּוֹנוֹ ז"ל, וּמְהַפְכִים דְּבָרֵי אֱלֻקִּים חַיִּים.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (תְּלִין פּד): לְעוֹלָם יֹאכַל אָדָם וַיִּשְׁתֶּה פְּחוֹת מִמָּה שֵׁישׁ לוֹ, וְיִלְבֵּשׁ וַיִּתְכַּסֶּה בְּמָה שֵׁישׁ לוֹ, וַיִּכְבֵּד אִשְׁתּוֹ וּבְנָיו יוֹתֵר מִמָּה שֵׁישׁ לוֹ, שֶׁהֵן תְּלוּיִין בּוֹ וְהוּא תְּלוּי בְּמֵי שְׂאֵמֵר וְהִיָּה הַעוֹלָם; וְכַתֵּב רַבִּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל (שַׁעַר הַמְצֻוֹת פְּרֻשֶׁת עֶקֶב) רְאִיתִי לְמוֹרֵי הָאָרֶזׁ"ל שֶׁלֹּא הָיָה חוֹשֵׁשׁ בְּעִצְמוֹ לְהִתְכַּבֵּד בְּמִלְבוּשֵׁים נְאִים יוֹתֵר מִדִּי, גַּם בְּמֵאֲכָלוֹ הָיָה אוֹכֵל דְּבָר מוֹעֵט מְאֹד, אָבֵל בְּמִלְבוּשֵׁי אִשְׁתּוֹ הָיָה זְהִיר מְאֹד לְכַבְדָּהּ וּלְהַלְבִּישָׁהּ, וְהִיָּה מִפִּיק כָּל רְצוֹנָה אִף אִם לֹא הָיְתָה יָדוֹ מִשְׁגָּת כָּל כָּךְ; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסָחִים ק"ט). חֵיב אָדָם לְשַׂמַּח בְּנָיו וּבְנֵי בֵיתוֹ בְּרִגְלֵי וְכוּ', וְנֹשִׁים בְּמֵאִי? תְּנִי רַב יוֹסֵף בְּבָבֶל בְּכַגְדֵי צְבַעֲוֵנִין בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּכַגְדֵי פֶשֶׁתֵן מְגַהֲצִין; הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ שְׂצָרִיכִים לְשַׂמַּח אֶת הָאִשָּׁה, בְּפָרֵט לְפָנֶי כָּל חַג, וְלִקְנוֹת לָהּ בְּגָדִים יָפִים וְכוּ', וְכִנְרָאָה שְׂאֵף אַחַד לֹא לִמַּד אוֹתָךְ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם אִשָּׁה, וְלִכְן אִתָּה כָּבֵר אוֹחִז בְּפַעַם שְׁלִישִׁית וְכוּ', עָלֶיךָ לְהוֹרִיד אֶת הָרֵאשׁ וּלְפִיִּס אֶת אִשְׁתְּךָ, וּלְהִתְחַיֵּל לְהִתְנַהֵג כְּמוֹ בֶן אָדָם, וְלִזְכּוֹר שֶׁהָאִשָּׁה הִיא הַמִּתְנַהֶגֶת הַכִּי יָפָה שְׁנַתֵּן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם, וְצָרִיךְ לְהַחְזִיק אֶת הַמִּתְנַהֵג הַזֶּה בְּכַבוֹד גָּדוֹל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ שֶׁכָּל יוֹדַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, כְּדֵי שֶׁלֹּא תִתְגַּרֵּשׁ יוֹתֵר. הַמְאֵחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשׁוֹ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר צוֹ ז' נִסָּן הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קדם אתה צריך לשנות את השם שלך לגמרי, השם ירין זה בכלל לא שם, וגם מספן מאד, לצערנו הרב נותנים היום שמות לילדים שאין להם שום משמעות וכו', שמות של עצים ואבנים ימים ונהרות וכו', ועושים צמח מהנשמה וכו', הרי השם של האדם זה עקר האדם, ויש בזה משמעות מאד מאד עמקה כפי שרש נשמתו בעולמות העליונים, וכמו שכתוב (בראשית ב') "וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו" כי השם הוא הנפש, ולכן צריכים מאד מאד לשמר לא לתת שמות בדויים להילדים שאין לזה שום ערך וכו', ועל כן תשנה את השם שלך אל יהודה, וכן תקבל על עצמך להניח תפלין כשרים בכל יום, ותשמר שבת, ותאכל רק מאכלים כשרים, אזי אני מבטיח לך שבזמן קצר תתרפא לגמרי ותהיה כאחד האדם, ואל תקח את זה בקלות, כי בנפשו הדבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשסז.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר צו ז' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאחר שהכרת חברה ואתם חזרתם כמה פעמים אחד להשני, היה טוב מאד שתחזרו ותבנו את הקשר כדי להתחמתן, כי אם יש משיכה בין אחד להשני, צריכים לדעת שזה זיווג מן השמים ואסור לדחות את זה בשום פנים ואופן, וחבל מאד שאתם מפירים אחד את השני תראו לגמור ולהתארס ולהתחמתן, והקדוש ברוך הוא יעזר לכם שתבנו בית נאמן בישראל.

ראה להתמיד ביותר בלמוד משניות, כי משנה אותיות משנה, שמשנה את האדם לגמרי, ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא

מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומוכא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להכניס שם, ולכן אשרי מי שיגרס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחיית, כי משנה אותיות נשמ"ה, וכן מוכא בזהר (בראשית מ"ב) מאן דקארי ותני שית סדרי משנה, דא הוא מאן דידע לסדרא ולקשרא קשורא ויחודא דמאריה כדקא יאות, אלין אינון דמקדשין שמא קדישא דמאריהון בכל יומא תדיר; [מי שקורא ושונה ששה סדרי משנה, הוא זה שיודע לסדר ולקשר קשר יחוד הקדוש ברוך הוא, והם שמתמידים במשניות, מקדשים שמו של הקדוש ברוך הוא בכל יום תמיד].

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשח.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר צו ז' ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל הספור זה מוסר השכל גדול, איך אנשים מבלים את ימיהם ושנותיהם במחלקת ובמריבות וכו', רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"א) השבעים שנה של האדם הם כמו רבע שעה, כי הזמן פורח כצל עובר כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקוה, ואין מי שיקוה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ואף על פי כן יש להם זמן לריב ולחיות בשנאה אחד נגד השני, עד כדי כך שגרים בדירה אחד ועשו מחצה קבועה ביניהם וכו', האם יש שטות יותר גדול מזה? עם כל זאת אנחנו רואים

שְׂזוּגוֹת רְבִים בִּינֵיהֶם וְכוּ', מִתְגַּרְשִׁים אֶחָד מֵהַשְּׁנַי וְכוּ', גּוֹרְמִים חֶרֶבֶן וְהָרִם בְּמִשְׁפָּחָה וְכוּ', מְאֲמָלִים אֶת הַיְלָדִים וְכוּ', וְהִכַּל מַחְמַת חֶסְרוֹן הַדַּעַת וְכוּ', כִּי מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ דַּעַת אֲמַתִּי שְׁאִין בַּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהִכַּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, הוּא יִלְמַד אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת וְתָרֵן בְּבֵיתוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא יִחְשָׁב אֶפְלוֹ מְגֵרוֹשִׁין וְכוּ', כִּי הַחַיִּים כָּל כֶּךָ קְצָרִים וְלָמָּה צְרִיכִים לְרִיב? אִין זֶה אֲלֵא מַחְמַת גְּאוּת שֵׁיֵשׁ בֵּין הַבַּעַל וּבֵין הָאִשָּׁה וְכוּ', וְאִנִּי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ פַּעַם אַחֵר פַּעַם לְכָל זוּג שֵׁיֵדְעוּ אֲשֶׁר אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִיּוֹת וְתָרֵנִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלִתַּת תְּשׁוּמַת לֵב אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, אֲבָל הֶרְגַע שְׂרוּצִים אֶחָד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלַת, דְּעוּ לָכֶם שְׁזֶה הַסְּמִ"ךְ מ"ם שְׁבָא לְשִׁבְרֵי אֶת הַבֵּית, הַזֶּהֱרֵר הַקְּדוֹשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבַדּוֹ פְּלַג גּוֹפָא, חֲצִי גּוֹף, נִמְצָא כְּשֶׁאֲדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוֹף שְׁלָם, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלָם, מַה שְׁאִין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוֹצֶה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלַת, זֶה הַסְּמִ"ךְ מ"ם, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבַּעִים, אִנִּי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהֶרְגַע שֶׁהַבַּעַל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שְׁאֶחָד יוֹתֵר מֵהַשְּׁנַי עִם עֶשֶׂר אַחוֹז, וְהָיוּ פְּחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֶשֶׂר אַחוֹז, זֶה כְּבָר נִקְרָא סְמִ"ךְ מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבַּעִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁרוֹצֶה שְׁלוֹם בֵּית אֲמַתִּי, צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוֹף אֶחָד, וְכִמוֹ שְׁאֲמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (קֹהֶלֶת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׁכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוּ הָאֶחָד שִׁיפּוּל וְאִין שְׁנַי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וְלֹאֶחָד אִיךְ יָחֵם", וְלִכֵּן אִם רוֹצִים שְׁלוֹם בֵּית אֲמַתִּי, צְרִיךְ לְהִיּוֹת מִשְׁנַי הַצְּדָדִים, הֵן מִהַבַּעַל וְהֵן מִהָאִשָּׁה, לְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִזּוֹ הֵם חֲצִי חֲצִי שְׁתַּפִּים שְׁלָמִים, וְתִמִּיד יִחְיוּ בִּיחַד בְּאַהֲבָה וּבַהֲבָנָה הַדְּדִית, וַיִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיהֶם. הַלּוֹאִי שְׁכָל זוּג הָיָה מְכַנֵּס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ, וְהָיוּ חַיִּים עִם זֶה, וְאִזּוֹ הָיוּ מוֹתָרִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְהָיוּ חַיִּים חַיִּים נְפְלָאִים מְאֹד, וְזֶה דַּעַת רַבְּנּוֹ ז"ל, הֲרִי דוּד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים צ') "יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ שְׁבַעִים שָׁנָה", וְגַם זֶה פּוֹרַח מֵהַר מְאֹד, וְאִם כֵּן לָמָּה צְרִיכִים לְרִיב? וְלֹאֲמַלֵּל אֶת כָּל הַמִּשְׁפָּחָה?

לְדַעַתִּי אַתֶּם צְרִיכִים לְדַבֵּר פְּתוּחַ עִם אַבָּא וְאֲמָא שֵׁיִשְׁלִימוּ בִּינֵיהֶם, וְאִם לֹא אַתֶּם לֹא בְּאִים לְלִיל הַסֵּדֶר, כִּי אִיזָה חֲנוּךְ זֶה לְהַיְלָדִים לְחַיּוֹת כְּכָה? וְאִם

הם לא רוצים להשלים אתם לא צריכים ללכת שם, בודאי זה כואב אבל מה יכולים לעשות?.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשט.

בעזרת השם יהברך יום שני לסדר צו ז' ניסן התשע"ג
שְׁלוֹם רב אַל ... תַּחֲיָה
לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון את צריכה להוריד את השם שלך ולשנות את השם אל לאה, כי ליאת זה לא שם, נכנסים לבית הכנסת ומבקשים את הרב או את השמש שיעשה לך מי שברך בעת קריאת התורה, ויתן לך את השם לאה, [הגאון רבי חיים קניבסקי שליט"א כותב דבר חריף על שם ליאת, עין בספר שמות בארץ].

בענין השדוף הזה תברחי מזה מה שיותר מהר, זה לא בשבילה, ואל תבלבלי את עצמך עם בחור שהרקע שלו הוא כל כך מרפב בכל המובנים וכו' וכו', ומכל שכן למה את צריכה לקחת גרוש שהתגרש כבר פעמים?.

חזקי ואמצי מאד ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ותקבלי על עצמך לשמר שבת שהיא בן זוגם של נשמות ישראל ותראי איך שבקרוב מאד תמצאי את בן זוגך.

יש קונטרס "מציאת הזוג" וראוי לך לקים מה שאני אומר שם ותוך ארבעים יום תמצאי את בן זוגך ששיך לשרש נשמתך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשע.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר צו' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כמעט שאין פרשה בזהר הקדוש שלא מפליג בלמוד תורה אחר חצות, שאז בלם ישנים והשכינה נמצאת כאן בעולם וחוט של חסד נמשך עליו, (עין זהר חדש לך לך ל') אין לך שבכל לילה ולילה שאינו אוהו מט"ט שר הפנים כל נשמתם של תלמידי חכמים העוסקים בתורה לשמה, ומראה אותן לפני הקדוש ברוך הוא וכן מובא בזהר (לך לך ע"ז) כשהצדיקים קמים בחצות ועוסקים בתורה הקדוש ברוך הוא וכל הצדיקים שבגן עדן שומעים לקולם עין שם, אשרי אדם שזוכה ללכת לישון מקדם וקם בחצות לילה ומקונן אז על חרבן בית המקדש וצרות וגלות ישראל וכו', ואחר כך יושב ללמד תורה שאז הוא הזמן הכי נכון, כי הכל שקט והמח מישב ויכולים לזכות אז לדברים עליונים מאד, כי אף אחד לא מפריע לו אז, והקלפות והרוחות וכו', לא שולטים אז בעולם, ולכן הוא דבר גדול מאד ללמד אז תורה הקדושה, ולהשלים את עצמו, ולהעלות את נשמתו ברום המעלות וכו', אשרי מי שזוכה לקים את זה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשעה.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר צו ח' ניסן התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

הנה יום אחר יום אֲנַחְנוּ צוֹעֲדִים לְקִרְאָת שַׁבַּת הַגְּדוֹל, שְׁבוּ הַתְּחִיל הַנֶּסֶס שֶׁל יְצִיאַת מִצְרַיִם וְאַחַר כֵּן נִגִיעַ אֶל לַיִל הַסֵּדֶר שֶׁנֶּחַג בְּדִיצוֹת אֶת חַג הַחֲרוּת, שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ מִחֲרוּת הַגְּלוּת וְכוּ', כָּל אֶחָד מֵהַגְּלוּת שְׁלוֹ וְכוּ', שֶׁנִּשְׁמַתוּ נִפְלָה בְּמָקוֹם שֶׁנִּפְלָה וְכוּ', וְנִעְלַם וְנִסְתַּר מִמֶּנּוּ אֲמַתַּת מְצִיאוֹת יִתְבָּרַךְ, וּבְלֵיל הַסֵּדֶר יֵאִיר עֲלֵינוּ אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוֹי נוֹרָא וְנִפְלָא עַד מָאָד, וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְהַכִּיֵּן אֶת עֲצֻמְנוּ יוֹם אַחַר יוֹם אֶל הָאוֹר הַגְּדוֹל הַזֶּה, שְׂיֵאִיר עֲלֵינוּ מְלַךְ הַכְּבוֹד בְּעֲצָמוֹ.

אתה צריך להבין שלהגיע אל זה אֲנַחְנוּ מְכַרְחִים אֶת הַהִקְדָּמוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁגִּלְהָ לָנוּ (לְקוּיִטִי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן פ"ד) שֶׁהִשְׁעַר וְהִפְתַּח לְהַכְנִס אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה הַפֶּה שֶׁלָּנוּ, הֵינּוּ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְנוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שֶׁלָּנוּ, שֶׁזֶה הַמַּתְנֶה הִכִּי יָפֵה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, וְעֲלֵינוּ לְנַצֵּל אֶת כַּחַנּוּ שֶׁאֵין כַּחַנּוּ אֶלָּא בְּפִינוּ, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא בְּשַׁלַּח) כְּתִיב (יִשְׁעִיהִ ס"א) "אֵל תִּירָאֵי תוֹלַעַת יַעֲקֹב", לְמָה נִמְשָׁלוּ יִשְׂרָאֵל לְתוֹלַעַת? לֹמַר לָךְ מַה תוֹלַעַת הַזֶּה אֵינוּ מִכָּה אֶת הָאֲרָזִים אֶלָּא בְּפִיו וְהוּא רֵךְ וּמִכָּה אֶת הַקֶּשֶׁה, כֵּךְ אֵין לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא תִּפְלָה שֶׁהִעֲכוּ"ם נִמְשָׁלוּ כְּאֲרָזִים שֶׁנֶּאֱמַר (יִחְזַקָּא ל"א) "הֵנָּה אֲשׁוּר אֲרָז בְּלִבְנוֹן" וְאוֹמֵר (תְּהִלִּים כ"ט) "וַיִּשְׁבֵּר הוֹי"ה אֶת אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן" וְכִשְׁהֵן מִתְּגַבְּרִים עֲלֵיהֶם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה וְצוֹעֲקִים וּמִתְפַּלְּלִין וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹנֶה לָעַם יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה; וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אֵל תְּהִיָּה בְּטֶלֶן, אֶלָּא דִּיקָא מִרַב הַטְּרָדוֹת שְׂיֵשׁ לָךְ עֲכָשׁוּ בְּטְרָדוֹת הַחֵג וְכוּ', וְכוּ', וְעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּלִבּוֹלִים גְּדוֹלִים וְכוּ', וְדֹאגוֹת עַל גְּבֵי דֹאגוֹת וְכוּ', עֲלֶיךָ לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּךָ, וְלִזְכֹּר מַה שֶׁאֲמָרוּ הַקְּדָמוֹנִים (רַבִּי יְהוּדָה אֶלְמַרְיוֹזִי) אֵימַתִּי הַתְּפִלָּה נִשְׁמַעַת? "בְּעֵת שֶׁהִנְפֵּשׁ נִכְנַעַת, וְהָעֵין דּוֹמַעַת, וְהַתְּלָאָה בְּקִירוֹת הַנְּפֵשׁ נוֹגַעַת", דְּהֵינּוּ כְּשֶׁאֲדָם בָּא בְּקִטְנוֹת וִירִידָה כּוֹז, שֶׁנִּדְמָה לוֹ שֶׁאֲבָד מְנוּס מִמֶּנּוּ וְכוּ', וְכוּ', דִּיקָא אֲזַ כְּשֶׁמִּתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ תְּפִלָּתוֹ נִשְׁמַעַת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

היום זה ההלולא של הצדיק הקדוש רבי מרדכי מנעשכ"ז זי"ע, שהיה צדיק נורא ונפלא מאד דבוק באין סוף ברוך הוא בקביעות, אשר רבנו ז"ל כשחזר מארץ ישראל נסע תכף ומיד אל הבעל התניא זי"ע, ושם שמע שהצדיק הקדוש רבי מרדכי זי"ע חולה מאד וקרוב לקצו וכו', על כן התחיל לנסע אליו בחפזון גדול כדי לתפס אותו עדין בחיים (עין פעלת הצדיק סימן שי"ט) וזה היה חמש ימים לפני ההסתלקות שלו, וכל כך שמח שרבנו ז"ל הגיע אליו, עד שאמר אלמלא שלא הגעתי לזה העולם אלא שרבי נחמן יפסיע על המפתן שלי, היה די, כל כך הפליג במעלת רבנו ז"ל, ותהלה לאל לנו יש את רבנו ז"ל, למה שלא נצית אותו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בכל יום, אפלו דבור אחד שזה יקר מאד מאד, והזהירנו מאד על האמונה הקדושה שנחדיר בעצמנו אמונה פשוטה בו יתברך, ואמר (שיחות הר"ן סימן ל"ג) אצל העולם אמונה היא דבר קטן, ואצלי האמונה זה דבר גדול מאד, ועקר האמונה צריך להיות בתמימות ובפשיטות גמורה, ומובא (מאור ושמש) שמעתי מהרב הקדוש מנעשכ"ז זי"ע שעל ידי האמונה יוכל האדם להחיות מתים, ולהפך כסף לזהב, ולשנות כל דרכי הטבע, וגם מי שיש לו אמונה האמתית, אינו מתירא משום דבר, ולא יזיקו שום דבר, ואמונה הוא לשון אמון, כמו (משלי ח' ל') "ואהיה אצלו אמון", שהוא לשון המשכה, שעל ידי האמונה האדם ממשיך עליו נעם אור אלקותו יתברך, אשרנו מה טוב גורלנו שאנו יודעים מרבי כזה, שהוא מחדיר בנו אמונה פשוטה בו יתברך, שרק על ידי זה נזכה להגאול, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ז') עקר הגלות אינו אלא מחמת חסרון אמונה, ואמרנו חכמינו הקדושים (לקוט הושע רמז תקי"ט) שאין הגליות מתכנסות אלא בשכר אמונה, וכן את מוצא שלא נגאלו אבותינו ממצרים אלא בזכות אמונה, אף אברהם לא ירש העולם הזה והעולם הבא אלא בזכות האמונה שהאמין בהקדוש ברוך הוא.

המאחל לך חג כשר ושמח

בשעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו' ח' נִסָּן הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַזְּקִי וְשׁוֹם דְּבַר שְׁבָעוּלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, אֲנַחְנוּ צוֹעֲדִים יוֹם יוֹם לְקִרְאֵת חַג הַפֶּסַח חַג הַחֲרוּת, שְׁבוּ נִצָּא מִגְלוּתֵנוּ הַגְּשָׁמִית וְהַחֲמֵרִית וְנִזְכֶּה לְהֵאִיר עַל עֲצָמֵנוּ אוּרוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזֵה הַחֲרוּת הַכִּי גְדוּלָה, כִּי אֵין עוֹד חֲרוּת כְּמוֹ שְׁאָדָם מִחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר וְדְבַר גְּדוּל וְדְבַר קֶטֶן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, עַד כִּדֵּי כֶּף שְׁאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִיץ ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְמַעְלָה; שְׁאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבַּע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קֶדֶם מִלְמַעְלָה, מִי שְׁמַגִּיעַ לְהַכְרָה זוֹ הָרִי הוּא תְּמִיד שֶׁשׁ שְׂמַח, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְמוֹן סִימָן פ"ג) אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנִסָּה; וְלִכֵּן בְּזֵה שֶׁתִּשְׂמַחִי עִם נִקְדַּת יְהוּדִיתךָ שֶׁנִּבְרָאת יְהוּדִית וְשֶׁלֹּא עֲשֵׂנִי גוֹיָה כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְׂמַחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לְךָ כָּל צְנוּרֵי הַשָּׁפַע וְהַפְּרִנְסָה.

נָא וְנָא רַק תִּתְחַזְּקִי בְּכֹל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּיָמִים אֵלּוּ שְׂמַחָה וְעֲלִיזָה, וּבִסְבָּלוֹת גְּדוּלָה, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמַּאֲחֵל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשְׂמַח

בשעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו' ח' נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

אני מאד המום שאשפתך ברחתך לך וידעתי את זה מקדם שזה יקרה וכו' וכו', הנראה שאתה לא יודע איך להתנהג עם אשה, הרי רבנו ז"ל הזהירנו (שיחות הר"ן סימן רס"ד) לכבד וליקר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כְּאִשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֵצָם מְכֹאֲבָם וְצַעֲרָם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אֲפָנִים הַקְּשִׁים וְכֹבְדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וְלִיקְרָם, וְלִכְבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דַתְתַּעְתְּרוּ', [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׂתַהֲיִו עֲשִׁירִים], וְכֵן אָמְרוּ (בְּכַמּוֹת סג.) 'דֵּינּוּ שְׂמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וְלִיקַר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדוֹת בְּרַסְלָב, שֶׁהִבְעֵל מְכָרְח לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְלִצִּית אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמוֹבְנִים, וְלֹא כְּמוֹ אֵלּוּ הַחֲדָשִׁים מְקֻרָּב בָּאוּ שְׂמֻסְלָפִים אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמְהַפְּכִים דְּבָרֵי אֱלָקִים חַיִּים.

אתה לא עוזר לאשתך כלל, בא הביתה מאחר כל לילה, עוזב אותה לבד, האם זה דרך של יהודי? האם את זה למדת אצלי?.

בְּכָלֵל כּוֹאֵב לִי מְאֹד שֶׁהַתְּחִלָּת לְגִזּוֹ אֶת הַפְּאוֹת וּבְקָרוֹב גַּם תִּתְחִיל לְגִזּוֹ אֶת הַזְּקֵן, הֲרִי בְּפִרוּשׁ כְּתַב מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת גְּלוּחַ הַלְכָה ג' אוֹת ב') עֵקֶר הַדַּת יִשְׂרָאֵל וְעֵקֶר הַיְיְהוּדוּת תְּלוּי בְּזֵקֵן וּפְאוֹת וּבָהֶם נִכְרַ הַיְיְהוּדִי, כִּי הוּא מְזַרְע בְּרַךְ הַשֵּׁם, מְזַרְע יִשְׂרָאֵל. וּמִי שְׂרוּחַ אַחֲרֵת עִמוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, וְרוֹצֵה לְכַפֵּר, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּאֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל, תְּחַלַּת הַכְּפִירָה הוּא, שְׂמֻשְׁלִיךְ חֵס וְשְׁלוֹם מֵעָלָיו הַזְּקֵן וְהַפְּאוֹת, כִּי בְּאֵמַת כָּל דַּת יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשׁ הוּא תְּלוּי בְּזֵקֵן וּפְאוֹת, כִּי כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה וְכָל הַמְּצוּוֹת כָּלָם הֵם בְּחִינַת צְמֻצוּמִים לְהַשְׁגַּת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל אוֹת וְאוֹת וְכָל תְּבָה וְתְבָה מִתּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה שְׂבֻכְתָּב וּבְעַל פֶּה וְכָל מְצוּהָ וּמְצוּהָ וְכָל מְנַהֵג כְּשֶׁר שֶׁל יִשְׂרָאֵל עִם הַקְּדוּשׁ וְהַנְּבֻחָה,

כלם הם שעורין וצמצומין, שעל ידם יזכו להשיג השגת אלקותו יתברך, כל חד לפום מה דמשער בלביה, כפי אשר יזכה על ידי עבודתו ויגיעתו בתורה ומצוות ומעשים טובים, ויפרש ממעשים רעים. וכך אלו שמורידים את הזקן והפאות בשאט נפש ובזדון ובמעל, אוי לו ואוי לנפשו, כי עוקר עצמו ונפשו מאלקי ישראל ואין לו חלק בתורת משה, אוי לנפשם כי גמלו להם רעה. ובשביל זה נתפשטה בעוונותינו הרבים מאד חכמת הפילוסופיה והאפיקורסות במדינת אשכנז וסביבותיהם, שפרקו מעליהם באלו הדורות על מלכות שמים לגמרי והשליכו זקנם והפאות ומלכשים במלבושיהם וכו', ובאמת אינם עוברים על חמשה לאוין בלבד, כי כשמשיחיתין פאת זקנם כאלו עוברים על כל התורה כלה, כי כל התורה כלה תלויה בזה כי על ידי התער והספין שמרימין על הדיקנא קדישא להשחיתה, חס ושלום, על ידי זה מתגבר מלכות עמלק.

ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתכף ומיד תשלים עם אשתך ותבקש ממנה סליחה כי בפרוש אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רס"ג) מענין בני הנעורים ששכיח מאד שנעשה קלקול ביניהם ובין נשותיהם ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פרווד לגמרי חס ושלום. ואמר שזה מעשה בעל דבר שמניח את עצמו על זה מאד לקלקל השלום של בני הנעורים כדי שיתפסו במצודתו חס ושלום על ידי זה. כי הוא אורב על זה מאד לתפסם בנעוריהם על ידי קלקול השלום בית חס ושלום שגורם בערמומיותו לקלקל השלום שביניהם והאריך בשיחה זאת כי זה מאד מאד נחוץ לאברכים לדעת איך להתנהג עם האשה.

תכתב לי תכף ומיד שקימת את דברי, כי אחרת יהיה גט חס ושלום.

המאחל לך חג כשר ושמח

חֶסֶר, (כָּאן הָיוּ מִכְתָּבִים בִּיִּדְיִשׁ, הַנִּי"ל יִדְפְּסוּ בְּעִזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בְּנַחַל בִּיִּדְיִשׁ).

בשעה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו ח' נִסְחָן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּפִי שֶׁהַדּוֹר הַזֶּה מְלֵאִים עִם עֵזִי פָּנִים, שְׂבָא מִפְּגָמֵי הַבְּרִית, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ג') שְׁעַז פָּנִים הוּא מְרָאָה לְדַעַת שֶׁהוּא פָּגוּם בְּבְרִית וְכוּ', אֲזִי הַעֲצָה הִכִּי טוֹבָה לֹא לְהִכְנֵס בְּוִכּוּחִים עִם עֵזִי פָּנִים כְּאֵלוֹ, וּכְבָר אָמַר הַחֶכֶם "לֹא תוּכַל לְהִלָּחֵם עִם נָבֵל, כְּמוֹ שֶׁתַּחֲרִישׁ לוֹ", כִּי לֹא כְּדָאֵי בְּכֻלָּל לְהַתְּעַסֵּק עִם עֵזִי פָּנִים שֶׁהֵם בְּדֶרֶךְ כְּלָל נוֹאֲפִים גְּדוּלִים, אֲשֶׁר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן מ"ג) שְׁגַם הַהֶבֶל פֶּה שְׁלֵהֶם מְזִיק, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁבוֹרַח מִנוֹאֲפִים כְּאֵלוֹ שֶׁמְדַבְּרִים עַל הַצְּדִיקִים, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן קס"ג) הַנוֹאֲפִים לָרַב הֵם מִתְּנַגְּדִים אֶל הַצְּדִיקִים; וְלִכֵּן לֹא כְּדָאֵי לְמַחּוֹת, כִּי הֵם מִמִּילָא לֹא יִשְׁמְעוּ דְּבַרְיָה, וְאָמַר הַחֶכֶם "כְּשֶׁאֲנִי שׁוֹתֵק גְּמַרְתִּי עִמוֹ, וּכְשֶׁאֲנִי עוֹנֶה לוֹ אֲשִׁמְעַ כְּפָלִים", וְלִכֵּן לֹא כְּדָאֵי לְמַחּוֹת, וְלֹא כְּדָאֵי לְהִכְנֵס בְּוִכּוּחִים עִם עֵזִי פָּנִים, עֲצַם הַעֲבָדָה שֶׁאֶחָד מֵעַז לְדַבֵּר עַל צְדִיק הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, מְרָאָה שֶׁהוּא פָּגוּם מְאֹד מְאֹד, וְלֹא כְּדָאֵי בְּכֻלָּל לְעַמֵּד בְּד' אֲמוֹתָיו, וּמִכַּל שְׂכָן לֹא כְּדָאֵי לְדַבֵּר אֹתוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֻלָּ אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בשעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו' ח' נִסָּן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיךְ לְדַעַת כִּי הָאָרִיז"ל אָמַר שֵׁישׁ נִשְׁמוֹת שֶׁהֵם מַעֲלָמָא דְנוֹקְבָא, וְהֵם שׁוֹכְחִים מַה שְׁלוֹמֵי הַיָּמִים, וּבְעוֹלָם הַבָּא יִזְכִּירוּ לָהֶם אֶת כָּל מַה שְׁלָמְדוּ, וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (שיחות הר"ן סימן כ"ו) שֶׁבְּשִׁבְלִיל זֶה נִתֵּן הַשְּׂכָחָה, כְּדִי שֶׁתֵּהָא הַתּוֹרָה חֲבִיבָה עַל לּוֹמְדֶיהָ תִּמְיֵד כְּשֶׁעָזָה הָרֵאשׁוֹנָה. כִּי עַל יְדֵי הַשְּׂכָחָה כְּשֶׁחוֹזֵר וּבָא וְלוֹמֵד אֶפְלוּ מַה שֶּׁכָּבַר לָמַד, הוּא אֶצְלוֹ כְּחֵדְשׁוֹת וְחֲבִיב עָלָיו.

וְאִתָּא מְשַׁל עַל הַלּוֹמֵד וְשׁוֹכַח, שֶׁשְּׂכָרוּ אֲנָשִׁים לְמֵלֵאוֹת חֲבִיבוֹת, וְהַחֲבִיבוֹת הָיוּ נְקוּבִים, וְכָל מַה שֶּׁהָיוּ שׁוֹפְכִין לְתוֹךְ הַחֲבִיבוֹת נִשְׁפָּךְ לְחוּץ, וְהַטְּפָשִׁים אָמְרוּ הוֹאִיל וְחוֹזֵר וְנִשְׁפָּךְ לְחוּץ, לָמָּה לָנוּ לָגַע וּלְמֵלֵאוֹת מֵאַחַר שֶׁאַחַר כֶּךָ נִשְׁפָּךְ?! אֲבָל הַחֲכָם אָמַר מַה לִּי בְּזֶה? הֲלֹא פּוֹרְעִין לִי עַל הַיּוֹם, וְשִׁכְרִי לֹא יִקְפַח מִכָּל יוֹם וְיוֹם, כִּי אֲנִי מְשַׁכֵּר לְיָמַי וּמַה לִּי אִם נִשְׁפָּךְ? כֶּךָ אֵף עַל פִּי שֶׁשׁוֹכַח לְמוֹדוֹ, שְׁכָרוּ לֹא יִקְפַח מִכָּל יוֹם וְיוֹם.

וְדַע שֶׁלְעֵתִיד מִזְכִּירוֹן אֶת הָאָדָם כָּל מַה שֶּׁלָּמַד. אֵף אִם שָׂכַח, גַּם בְּנֵי אָדָם הַשׁוֹמְעִים הַתּוֹרָה שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֵת וְאֵינָם מְבִינִים אוֹתָהּ, לְעֵתִיד בְּעוֹלָם הַבָּא יְבִינוּ, כִּי עֵקֶר הַתּוֹרָה הִיא לְהִנְשְׁמוֹת, שֶׁבְּעוֹלָם הַבָּא יִהְיוּ הַנִּשְׁמוֹת בְּקִיָּאִים וּמְשִׁיגִים הֵיטֵב אֶת הַתּוֹרָה שֶׁלָּמַד וְשָׁמַע הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲשֶׁרִי הַמְּבַלָּה יְמָיו בַּתּוֹרָה וְעִבּוּדָה הַרְבֵּה.

וְלָכֵן אֲסוּר לְבַלְבֵּל אֶת עֵצְמָךְ בְּזֶה שֶׁאַתָּה לּוֹמֵד וְשׁוֹכַח, כִּי כָּל מַה שֶּׁלָּמַדְתָּ בְּזֶה הָעוֹלָם, יִזְכִּירוּ לְךָ בְּעוֹלָם הַבָּא, וְזֶה בְּרוּר, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי אָדָם שׁוֹזֹכָה לְחוֹזֵר מִסְּכָתָא אַחַת מֵאַה פְּעָמִים וְאַחַד, וְאַחַר כֶּךָ לּוֹמֵד מִסְּכָתָא אַחֶרֶת מֵאַה פְּעָמִים וְאַחַת, וְכֵן זֹכָה לְסִיִּם אֶת כָּל הַשִּׁי"ס מֵאַה פְּעָמִים וְאַחַת, וְאַשְׁרִי לוֹ וְאַשְׁרִי חֲלָקוֹ, וְאַסוּר לְהַתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, וְאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (קַהֲלַת רַבָּה פְּרָשָׁה א' סִימָן ל"ב) רַבִּי אַבְהוּוֹ אָמַר זֶה שְׁפוּטָה שֶׁל תּוֹרָה שֶׁאַדָּם לָמַד תּוֹרָה וְשִׁכְחָהּ, רַבְּנָן דְּתַמְנָן בְּשֵׁם רַבִּי יִצְחָק דְּהִקָּא וְרַבִּי טוּבִיָּה בְּשֵׁם רַבִּי יִצְחָק

לְטוֹבְתוֹ אָדָם לְמַד תּוֹרָה וְשׁוֹכַח, שְׂאֵלוֹ הִיָּה אָדָם לְמַד תּוֹרָה וְלֹא שְׂכַחָהּ, הִיָּה מִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה שְׁתֵּים שְׁלוֹשׁ שָׁנִים וְחוֹזֵר וּמִתְעַסֵּק בְּמִלְאכְתּוֹ, וְלֹא הִיָּה מִשְׁגִּיחַ בָּהּ לְעוֹלָם כָּל יְמָיו, אֲלֵא מִתּוֹךְ שְׂאָדָם לְמַד תּוֹרָה וְשְׂכַחָהּ, אֵינּוּ מְזִיז וְאֵינּוּ מְזִיעַ אֶת עֲצָמוֹ מִדְּבָרֵי תּוֹרָה; עֵינָי שָׁם, הָרִי שְׁלֹךְ לְפָנָיךָ שְׂבִשְׂמִים מְבִיאִים שְׂאָדָם יִלְמַד וְיִשְׁכַּח, כְּדֵי שְׂיֻכַּל לְלַמֵּד כָּל יְמֵי חַיָּיו הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק עַל גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לְךָ שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּכָל יוֹם בַּתּוֹרָה, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים שְׂאָם יְהִיָּה לְךָ סֵדֵר מְסֻדָּר שְׂאֵז תִּסְפִּיק לְלַמֵּד הַרְּבֵה מְאֹד מְאֹד, כְּגוֹן כָּל יוֹם תִּלְמַד חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן תִּגְרֹס הַרְּבֵה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת בְּכָל יוֹם, אִם תּוֹכַל לְגְרֹס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, אֵינן לְמַעַלָּה מְזֵה, שְׂזֵה הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע, וְכֵן תִּלְמַד מִסְּכָתָא אֶחָד מְאֵה פְּעָמִים וְאַחַד, וְאַחַר כֵּךְ תִּלְמַד עוֹד מִסְּכָתָא מְאֵה פְּעָמִים וְאַחַד, עַד שֶׁתִּגְמַר אֶת כָּל הַש"ס, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם שְׁלֹחַן עָרוּף עִם הַמְּגִינִים וְכו', וְכֵן תִּלְמַד אֶת הַמְּדַרְשִׁים כְּלָם, וְסִפְרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לְךָ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְהִתְיַגֵּעַ הַרְּבֵה.

הַעֲקֵר תִּשְׁמַר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית, תִּכְבֵּד וְתִיקַר אֶת אִשְׁתְּךָ, שְׂאֵז גַּם לָהּ יְהִיָּה חֵלֶק בַּתּוֹרָתְךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחֵל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בשעז.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר צו' ח' נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תְּדַאֲגִי יֵשׁ הַרְּבֵה בַּחוּרִים כְּאֵלוֹ שְׂמֻקְיָמִים (אֲבוֹת פְּרָק ב') יָפֵה תִּלְמוּד תּוֹרָה עִם דְּרָךְ אֲרָז, שְׂיִגִיעַת שְׁנֵיהֶם מִשְׁכַּחַת עֶוְוֹן. וְכָל תּוֹרָה שְׂאֵינן עִמָּה

מְלֵאכָה, סוֹפָה בְּטֵלָה וְגוֹרֶרֶת עוֹוֹן; וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חיי מוה"ר"ן סימן תק"א) שְׁחַפֵּץ מְאֹד שְׁיִהְיֶה לָנוּ פְּרֻנְסָה, אֵף עַל פִּי שְׁבִטְחוֹן גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, אֵף עַל פִּי כֵן טוֹב מְאֹד כְּשִׁזְזוּכִין שֵׁישׁ לוֹ מַעֲמַד פְּרֻנְסָה, כִּי בְּמָקוֹם עֲבוּדַת הַבְּטָחוֹן בְּמָקוֹם זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוּדָה אַחֲרַת, כְּלוֹמַר כִּי אִם לֹא יִהְיֶה לוֹ מַעֲמַד פְּרֻנְסָה וַיִּהְיֶה לוֹ בְּלִבּוֹל הַדַּעַת מֵהַפְּרֻנְסָה, וַיִּצְטַרֵּף בְּכָל פֶּעַם לְחִזְק עֲצֻמוֹ בְּמַדַּת הַבְּטָחוֹן, בְּמָקוֹם זֶה יַעֲסֹק בְּעֲבוּדָה אַחֲרַת וְהִתְחַזְּקוֹת אַחַר בְּשָׂאָר עֲנִינֵי עֲבוּדַת הַשֵּׁם; הֵרִי שֶׁלֶף לְפָנֶיךָ שְׂזָה הִיָּה הֶרְצוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שְׁיִהְיֶה לְכָל אֶחָד פְּרֻנְסָה מְסֻדָּרַת, וְלִכְּנֹן אֵל תְּהִי שְׁבוּרָה מִמָּה שְׁשׁוּבְרִים אוֹתָךְ וְכוּ' וְכוּ', יֵשׁ וַיֵּשׁ הֶרְבֵּה בַּחֲוָרִים חֲסִידֵי בְּרִסְלָב בְּעֲלֵי מַדּוֹת טוֹבוֹת, וּמוֹכְנִים גַּם לַעֲבֹד וְגַם לְלַמֵּד, וְלַעֲסֹק בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, דְּעֵי לֶךְ שֶׁהַשְׂדוּכִים זֶה רַק בִּידֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא בִּידֵי בֶּשֶׁר וָדָם, וְלִכְּנֹן תִּמְשִׁיכִי לְהַתְּפַלֵּל וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שְׁאַתָּה רוֹצֶה, וְתִרְאִי שְׁתַּקְבְּלִי אֶת זֶה, רַק לֹא לְהַתִּיאֵשׁ, אֵל תִּתְּנִי שְׂאֵף אֶחָד לֹא יֵיאָשׁ אוֹתָךְ.

יֵשׁ קוֹנְטָרַס "מְצִיאַת הַזְּיוּג" מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים בְּאֵם תְּעִינֵי הֶרְבֵּה בְּקוֹנְטָרַס הַנִּפְלֵא הַזֶּה, וְתִקְיָמִי כָּל מָה שְׁמוּבָא שָׁם, עַל יְדֵי זֶה תִּזְכִּי תוֹךְ אַרְבָּעִים יוֹם לְמַצֵּא אֶת בֶּן זֻוּגָךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לֶךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי. הַמֵּאֲחִיל לֶךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בשעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר צוֹ ח' נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבְּנוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוֹיטֵי מוה"ר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שְׁלֹא כָּל אֶחָד יִכּוֹל לְהַגִּיד, תּוֹכַחָה לְהַזְוִילַת, כִּי הֶרְבֵּה פְּעָמִים בְּמָקוֹם לַעֲזוֹר לוֹ, יְכוּלִים עוֹד לְהַפִּיל אוֹתוֹ, וְלִכְּנֹן זֶה שְׁשַׁח שִׁיחַת חֲלִין בְּזִמְנֵי הַתְּפִלָּה וְכוּ', זֶה שִׁיךְ לְהַגְבִּיאִי לְהַשְׁתִּיק אוֹתוֹ,

וגם בצורה מכבדת ולא לצעק ולכַיֵּשׁ אותו בְּרַבִּים, וצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשׁוֹמֵר לא להיות זה שְׁמוּכִיחַ, ומְדַבֵּר לְאַזְנֵי אֲטוּמוֹת, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (ספר המדות אות תוכחה סימן ז') הֵיכָא דִּידַע דְּלֹא מְקַבְּלֵי תוֹכְחָה, הַנַּח לָהֶם; אִם רוֹצִים לְהַעִיר לְמִישָׁהוּ, צְרִיכִים לְגִשֵׁת אֵלָיו בְּשֶׁקֶט וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ, אֲבָל לֹא לְבוֹזֹת אוֹתוֹ, וְעַקֵּר הַתּוֹכְחָה הוּא לְקַרֵּב אֶת הָאָדָם עַל יְדֵי הַדְּבוּרִים שֶׁמְדַבֵּר וּמוֹכִיחַ אוֹתוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׂיִהְיֶה לִּי הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחִיל לִּי חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בשעט.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר צו' ח' נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

בְּעֵינַי לְחַנֵּף יְלָדִים שֶׁהֵם עֲדִין קֹטְנִים וְכוּ', הַבְּעֵיָה עַל פִּי רַב זֶה הַהוֹרִים בְּעֻצְמָם, שֶׁמְסַכְּנִים הֵם לֹא יוֹדְעִים אֵיךְ לְחַנֵּף אֶת הַיְלָדִים, כִּי הַיְלָדִים מְסַכְּבִים אוֹתָם עַל אֲצַבְעָם, וְסוֹחְכִים אוֹתָם בְּאַפָּם וְכוּ', מַה זֶה בֶּן בְּגִיל שֶׁשׁ שְׁלֹא רוֹצֵה לְקַבֵּל סְמִכוֹת, אוּ מִתְחַצֵּף אוּ מְרַבִּץ, וּמְדַבֵּר בְּצוּרָה לֹא יְפָה, וְלֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוֹם דְּבַר וְכוּ', מַה זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת? כִּנְרָאָה שְׂאֲתָם אוֹהֲבִים אֶת עֻצְמָכֶם יוֹתֵר מִדֵּי מִמָּה שְׂאֲתָם אוֹהֲבִים אֶת הַיְלָדִים, יֵלֵד צְרִיף לְדַעַת גְּבוּלוֹת, אוֹמְרִים לוֹ אַל תַּעֲשֵׂה אֶת זֶה, וּמְסַבִּירִים לוֹ יְפָה, אִם הוּא מַצִּית מַה טוֹב וּמַה נְעִים, יְקַבֵּל פָּרֶס, וְאִם לֹא יַעֲשֵׂה אֶת זֶה, הוּא לֹא יְקַבֵּל אֶת הַפָּרֶס, וְאֶפְלוּ שְׂיִזְרַק אֶת עֻצְמוֹ עַל הַרְצָפָה וְיִבְכֶה וְיִצְרַח וְכוּ', מַעְלִימִים עֵינָי, וְאֵא אַחַר פַּעַם פַּעַמִּים וְכוּ', הוּא יִרְאֶה שֶׁהַהוֹרִים לֹא מְתִיחִסִּים אֶל הַצְּעָקוֹת וְהַצְּרָחוֹת שְׁלוֹ, הוּא יִדַע לֹא לַעֲשׂוֹת מַה שֶׁהַגְּבִילוּ אוֹתוֹ, כְּמוֹכֵן שְׂאֲסוֹר לְהַגְזִים לְהַגְבִּיל אוֹתוֹ, כִּי יֵלֵד צְרִיף לְהוֹצִיא אֶת הַשׁוֹכְבוֹת שְׁלוֹ, וְזֶה טְבַע הַפְּרִיא שֶׁל יֵלֵד, עִם כָּל זֹאת אִם הוּא מְרַבִּץ, אוֹמְרִים לוֹ פְּתוּחַ אִם אֲתָה תְּרַבִּץ לֹא תִקַּבֵּל אֶת זֶה אוּ

אֶת זֶה וְכוּ', מֵה שֶׁהוּא רִצָּה, וְאִם תִּפְסִיק לְהִרְבִּיץ, תִּקְבַּל אֶת זֶה אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', מֵה שֶׁהוּא רִצָּה, וְצָרִיכִים לְעַמֵּד חֶזֶק מְאֹד בְּהַדְבּוֹר שְׁאֲמְרוּ, וְאִף שֶׁהוּא יִצְעַק וַיִּצְרַח, לֹא צָרִיכִים לְהִתְיַחֵס אֶל הַצְעָקוֹת שֶׁלוֹ בְּכֻלָּל, וְהַבְעֵיָה הִיא שֶׁל הַהוֹרִים שֶׁתִּכְתֵּף וּמִיָּד שֶׁהֵבֵן מִתְחִיל לְבָכוֹת וְלִצְרַח, אוֹמְרִים אוֹי מִסְכֵּן הַיֶּלֶד בֹּא נִוְתֵר לוֹ הַפְעַם, וְזֶה הַטְעוֹת הַכִּי חֲמוּרָה בְּחִנוּף, וְכָבֵר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים סִימָן ס"ד) צָרִיף לְלַמֵּד אֶת הַתִּינוּק דְּרָף אֶרֶץ מְנַעוּרָיו; וְלִכְן כָּבֵר בְּגִיל צָעִיר צָרִיכִים לְחַנּוּף אֶת הַיְלָדִים בְּמִדּוֹת טוֹבוֹת, וְהַכֹּל בְּהַסְבָּרָה וּנְתִינַת פְּרָסִים, אֲבָל חֵס וְשְׁלוֹם לֹא לְהִרְבִּיץ לְיִלְדִים, שְׂזָה לֹא מוֹעִיל אֲלָא עוֹד גּוֹרֵם לוֹ לְהִתְמַרְדּוֹ יוֹתֵר וַיּוֹתֵר וְכוּ' וְכוּ', רַבְּנוּ ז"ל הַקְפִּיד מְאֹד מְאֹד שְׁאֲסוּר לְהִרְבִּיץ לְיִלְדִים, וְכֵן אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן נ"ט) מִסְגָּל יוֹתֵר לְבָנִים, לְהִיּוֹת רְחוּק מֵהֶם. לְבָלִי לְהִיּוֹת דְּבוּק בָּהֶם לְשַׁעֲשַׁע בָּהֶם בְּכֹל פְּעַם. רַק לְבָלִי לְהִסְתַּכֵּל עֲלֵיהֶם כָּלְלִי; הֵינּוּ לֹא לְהַשְׁתַּעֲשַׁע אִתָּם יוֹתֵר מְדַאֵי, כִּי אַחַר כֵּךְ הֵם קוֹפְצִים עַל הָרֹאשׁ וְצָרִיכִים לְהִרְבִּיץ לָהֶם, עֲדִיף לְהִתְעַלֵּם מֵהֶם, וְכֵךְ הֵם יִצְיָתוּ עַל כָּל מֵה שֶׁמְבַקְשִׁים אוֹתָם.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁחֲנוּף זֶה הַעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה, אֲבָל יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ אִם רוֹצִים, וְאִם יוֹדְעִים אִיךָ לְחַנּוּף אוֹתָם, וְעַל כָּלֵם הוּא תִּפְלָה, לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחוֹנֵיּוֹת, וְזֶה מְאֹד מְאֹד עוֹזֵר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בשפ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר צוֹ ח' נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אֲשַׁרְיָךְ וְאֲשַׁרֵי חֲלֻקְךָ שְׁאִתָּה זוֹכָה לְלַמֵּד כָּל כֵּךְ הַרְבֵּה תוֹרָה, וְדַע לָךְ שְׁאִין טוֹב מִתוֹרָה, וְחֻכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא בְּרַאשִׁית) שֶׁהַעוֹלָם לֹא

נתיסד אלא על התורה והקדוש ברוך הוא נתנה לישראל שיתעסקו בה ובמצותיה יומם וליילה, שנאמר (יהושע א') "והגית בו יומם וליילה" ואומר (תהלים א') "כי אם בתורת הוי"ה חפצו" וגו' "והיה כעץ שתול על פלגי מים" וגו', שבשביל שומרי התורה העולם עומד, שכן אמרה חנה (שמואל א' ב') "כי להוי"ה מצקי ארץ" ומי הם מצקי ארץ אלו שומרי התורה שבזכותם השתת התורה, שנאמר (שם) "וישית עליהם תבל"; ואמרו (זהר שלח קס:) וזכאה חולקהון דאינון דמשתדלי באורייתא לשמה, דהא מתקשרי בקודשא בריך הוא ממש, ואקרון אחים ורעים, הדא הוא דכתיב (תהלים קכ"ב ח') "למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך", [אשרי חלקיהם של אלו שעוסקים בתורה לשמה, שהם מתקשרים בהקדוש ברוך הוא ממש], ואמרו (ירושלמי ראש השנה פרק ד' הלכה ח') כיון שקבלתם עליכם על תורה מעלה אני עליכם כאלו לא חטאתם מימיכם, אדם שנכשל עם כל כך הרבה עברות חמורות וכו' וכו', אבל אם הוא לוקח את עצמו ונכנס בתוך התורה הקדושה, אזי הקדוש ברוך הוא מוחל לו על כל עוונותיו, ולכן אני שואל אותך האם זה לא כדאי ללמד תורה, שבוזה נתכפר לו כל עוונותיו?

ולכן אשריך ואשרי חלקך שאתה לומד כל כך הרבה תורה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמשיך בזה כל ימי חייך, כי אין טוב אלא תורה, כמאמר ז"ל (עבודה זרה יט:) אין טוב אלא תורה שנאמר (משלי ד' ב') "כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך חג פשוט ושמח

בשפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו' ח' נִסְחַן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דע לך שלא לחנם אשתך רוצה להתגרש ממך, כי אני מבין שאתה לא טלית שכלה תכלת, כי אם היית מראה אהבה גדולה לאשתך, לא היית בא לידי זה שאשתך תרצה להתגרש ממך, וזה פשוט, ולכן אתה צריך לשנות את כל הגישה שלך מול אשתך, ואתה צריך לזכור שאשה צריכה לכבד מאד מאד, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד ולקַר את אשתו. כי אמר הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו', וכו', על כן ראוי לרחם עליהם ולקַרם, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט). 'אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעטרו', [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים], וכן אמרו (יבמות ג"ט). 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', ולכן צריכים לכבד ולקַר אותם מאד מאד, וזה יסוד גדול בחסידות ברסלב, שהבעל מרחם לעזר לאשתו, ואם הוא רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל ולצית אותו, עליו הדבר הראשון לעזר לאשתו בכל המובנים, ולא כמו אלו החדשים מקרוב באו שמסלפים את דברי רבנו ז"ל, ומהפכים דברי אלקים חיים, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט) לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה; וצריכים מאד מאד לשמר על זה, כי זה עוון חמור מאד מאד לצער את האשה, שהיא מוסרת את עצמה כל כלה לבעלה, אבל טבע של גברים שהם צריכים להראות את הגבריות שלהם, ולהתנשאות על נשותיהם וכו', וכו', ולבסוף זה תופח להם על הפנים חזרה וכו', וכו', ואחר כך בוכים ומבכים שמים וארץ, אשתי רוצה להתגרש ממני, ולא רוצה להתפייס וכו', וכו', ולכן החכם עיניו בראשו יודע מראש מה יקרה בסוף, אזי הוא מכבד ומקַר את אשתו, ומפנק אותה וכו', וכך חיים ביחד באהבה ואחזה גדולה מאד, ויש שלום בית אמת.

מוֹבָא (ספר מנורת המאור נר ג' כלל ו' חלק ד' פרק א') אִם הָאִשָּׁה נוֹהֶגֶת כְּרְאוּי, מְצוּהָ עַל בַּעֲלָהּ לְכַבְּדָהּ וּלְשַׂמְחָהּ, וְשִׁלָּא יִכְנִיעָנָה יוֹתֵר מִדְּאִי, וְזוּהוּ טוֹב לוֹ, גַּם יִזְהַר שִׁלָּא יַעֲנֶה אוֹתָהּ בְּאוֹנָאוֹת שִׁלָּא כְּדִין אוֹ בְּאוֹנָאֵת דְּכָרִים (דְּכָרֵי צַעַר) וְיִהְיֶה זְהִיר בְּתַבּוּאָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ כְּדִי שִׁלָּא יִבְאוּ לְמַרְיָכָה עַל זֶה, וְאִם יִתְנַהֵג עִמָּה כְּרְאוּי, יִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וְהִשְׁכִּינָה מְגַן בַּעֲדָם, וְאִם יֵאֱהַבְנָה כְּגוֹפּוֹ מְקַיִם אֶת הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרַאשִׁית ב' כ"ד) "וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד" שֶׁהִיא צֹלַע מְצַלְעוֹתָיו, וְדָרְכוּ לְחַזֵּר אַחֲרֶיהָ וּלְפִיּסָהּ בְּכָל דְּבָר, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ בְּמִסְכַּת נִדְּהָ (לא): שְׁאָלוּ תַלְמִידָיו אֶת רַבִּי דוֹסְתַאי בְּרַ יֵנְאִי מְפַנֵּי מָה אִישׁ מְחִזֵּר עַל הָאִשָּׁה וְאִין הָאִשָּׁה מְחִזֵּר עַל הָאִישׁ? אָמַר לְהֵם מְשַׁל לְאָדָם שְׁאָבְדָהּ לוֹ אָבְדָהּ, מִי מְחִזֵּר עַל מִי? בַּעַל אָבְדָהּ (שְׁנַאבְד הַצֹּלַע מֵהָאִישׁ) מְחִזֵּר עַל אָבְדָתוֹ, מְפַנֵּי מָה אִישׁ מְקַבֵּל פִּיּוּס וְאִין אִשָּׁה מְקַבֵּלַת פִּיּוּס? זֶה מְמַקּוֹם שְׁנַבְרָא (אֲדַמָּה רַכָּה סוֹפְגַת) וְזוֹ מְמַקּוֹם שְׁנַבְרָאֵת (עַצָּם קָשָׁה שֶׁל הַצֹּלַע שְׁאִינָה סוֹפְגַת).

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַנוֹתֵן חֲכָמָה וְדַעַת, יִתֵּן גַּם לָךְ דַּעַת וְשִׁכְלָה, וַיְמַהִיּוּם וְהִלָּאָה תִּדְעֵה אִיךָ לְהִתְנַהֵג עִם אִשְׁתְּךָ.

הַמַּאֲחֵל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בשפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר צוֹ ח' נִסָּן הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

מָאָד מָאָד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בִּידֶיךָ, וְתִתְחִיל לְהַגִּיחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת חֲלָק שְׁלִישִׁי שֶׁל שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שִׁיַּצָּא כְּרַךְ אַחֵר כְּרַךְ, כִּי חָבַל מָאָד מָאָד שְׁאֵנַחְנוּ מִתְקַרְבִּים כְּכָר אֶל אֲלָפִים תְּשׁוּבוֹת, וְזֶה יוֹצֵא בַּעֲרֵךְ בֵּין שְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה לְאַרְבַּע עֶשְׂרֵה כְּרָכִים, וְאִנִּי רוֹצֵה לְהַדְפִּיס אֶת זֶה מַה שְׁיִוֹתֵר מֵהַר, וּלְהַפִּיץ אֶת זֶה בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂזָה זְכוּי הַרְבִּים לְדוּרֵי דוֹרוֹת, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאָמְצִים שְׁבַעוּלָם לְעוֹרֵר גַּם אֶת הָאֲבָרָךְ הֵיקָר לִי מָאָד ... נְרוֹ יֵאִיר, שְׁיִמְשִׁיךְ בְּהַגְהָה, כִּי חָבַל לוֹ, הוּא צְרִיךְ פְּרֻנְסָה, וְהֵנָּה יֵשׁ לוֹ פְּרֻנְסָה מְכַבֶּדֶת שְׁאִנִּי מוֹכֵן לְשִׁלָּם לוֹ עַל הַנְּקוּד

וההגהה, ואם הוא רוצה הוא יכול, ולכן מה טוב ומה נעים שתזדדו שניכם, וכבר תגמרו חלק שלישי, כי אני רוצה כבר להכניס את זה בבית דפוס, ועד שזה יצא ימכר כבר חלק שני, חבל לי לחכות, אני רוצה שיהיה כמו שרשרת, זה נכנס וזה יוצא וכו', וזה זכות הרבים לדורי דורות, כי סוף כל סוף ימינו כצ'ל עובר, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב) כצ'ל ימינו על הארץ ואין מקנה, והלואי כצ'לו של כתל או כצ'לו של אילן אלא כצ'לו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצ'ל עובר, ואין מקנה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ורק הזכות הרבים שאנחנו זוכים לזכות את הרבים, בזה ימחלו לנו גם את עוונותינו המרבים.

אני מאד מאד מבקש אותך בימים אלו שכל אחד טרוד בצרכי החג וכו' וכו', שלא תשכח מהקדוש ברוך הוא לרגע, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, בלי שום חכמות כלל, לבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך, וכן תגרס כמה פרקים משניות, שזה זכוך להנשמה, משנ"ה אותיות נשמ"ה, וכן זה מביא פרנסה בנקל, משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה, ועל כלם תגרס את הדרך היומי, ואף שזה מסכתא קשה מאד, עם כל זאת תהיה חזק לגרס את הדרך, כי דף גמרא זה חיות להנפש, ואם תוכל לקחת חבר ללמד עמו את הדרך, מה טוב ומה נעים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך חג כשר ושמח

בשפג.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר צו ח' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אֲצַלְנוּ נוֹהֲגִים לומר אֶת הַתְּקוּן הַכְּלָלִי בְּכָל יוֹם אַחַר תְּפִלַּת שַׁחֲרִית בְּעוֹד אָנוּ מְלַבְּשִׁים בַּתְּפִלִּין דְּרַבְּנוּ תָּם, וּפְעַם אַחַת בְּיוֹם זֶה מְסַפֵּיק, לֹא צְרִיכִים לְהַתְּבַלְּבֵל בְּעֲנִיַן זֶה.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ט) שֶׁתְּקוּן הַכְּלָלִי זֶה מְסַגֵּל לְפָרְנֶסֶה, כִּי זֶה זוֹרֵק תְּקוּנִים לְכָל הַמְּקוֹמוֹת הַצָּרִים וְכוּ', עֵינֵי שָׁם, וְלִכְּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים כְּשֶׁמִּתְחִיל אֶת הַיּוֹם, הוּא אוֹמֵר תְּקוּן הַכְּלָלִי הַעֲשֶׂה מְזוּמֵרֵי תַהֲלִים שֶׁמְסַגְּלִים לְתְּקוּן הַבְּרִית תְּקוּן הַמוֹחִין, וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה לוֹ פְּרִנְסָה בְּנֶקֶל.

אֲתָה לֹא צָרִיךְ לְבַלְּבֵל אֶת עֲצָמְךָ לְדַעַת אֶת זֶה בְּעַל פֶּה, כִּי לֹא כָּל אֶחָד מְסַגֵּל לְזוֹכֵר דְּבָרִים בְּעַל פֶּה, וְלִכְּן מֵה אֲתָה צָרִיךְ לְהַתְּבַלְּבֵל מִדְּבָרִים כְּאֵלוֹ? וּכְשֶׁאֲתָה נוֹסֵעַ עַל הַדֶּרֶךְ טוֹב שֶׁתַּבְּוֹדָד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַדְבֵּר אִזּוֹ אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתֵי הָאֵם שְׁלֶךְ, וְזֶה יְכוּלִים לְקַיֵּם בְּכָל מְקוֹם שֶׁרָק בָּא בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, אִם יֵשׁ לְאָדָם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה בְּכָל מְקוֹם שֶׁרָק בָּא וְהוֹלֵךְ וְכוּ', הוּא יְכוּל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְלִכְּן אֵל תְּבַלְּבֵל אֶת עֲצָמְךָ בְּבִלְבוּלִים כְּאֵלוֹ, עֲדִיף שֶׁתְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, בְּמְקוֹם לְחִזּוֹר בְּעַל פֶּה דְּבָרִים אַחֲרֵים וְכוּ', וְכוּ', הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ תָּמִיד יֵשׁ לְאָדָם דְּבוּרִים חֲדָשִׁים וּבְקָשׁוֹת חֲדָשׁוֹת לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַצָּרִכִים שֶׁל אָדָם בְּכָל פְּעַם מִתְּחַדָּשִׁים, וְלִכְּן עֲדִיף לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַזְּכוּרֹן לְבַקֵּשׁ בְּכָל פְּעַם בְּקָשׁוֹת חֲדָשׁוֹת, וְאִם הִיִּתְּ יוֹדֵעַ מֵה זֶה גּוֹרֵם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, הִיִּתְּ מִתְּמִיד בְּזֶה מְאֹד מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בשפד.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר צו ח' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה שרבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן קע"ג) על ידי הכתב יכול הצדיק האמת להכיר הנפש ופנימיות הנפש של הכותב באמונה ושרש האמונה שלו וכו', זה לא מִכְרַח להיות דיקא כתב יד של אדם, אלא כל מה שאדם כותב ואפלו שגדפס בספר דבריו וכו', זכי הראות יכולים להבין את הנפש ופנימיות הנפש של האדם הזה, ולכן זה לא אכפת אם זה דרך מחשב, או דרך צורה אחרת, כי בהכתב של האדם אפלו שזה יהיה כבר בספר מדפס, גם משם יכולים לראות את הנפש ופנימיות הנפש, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן קצ"ב) שבתוך הספר נמצא פניו שכלו ונשמתו של המחבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח.

המאחל לך חג פשוט ושמח

בשפה.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר צו ח' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי אתה חי בדמיונות גדולות מאד וכו', הקדוש ברוך הוא תמל עליך ונתן לך אשה טובה אשה יקרה אשה יפה אשה משכלת, ומתנה שני ילדים, והשלישי על הדרך, ועדין אתה הולך בדמיונות כאלו החתנה היה רק מחמת שקולים שכליים ולא מתוך אהבה וחבור רגשי וכו', זה הכל דמיון

אָחַד גְּדוֹל, אַתָּה צְרִיף הֶרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיֻצִיא מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת הָאֵלוּ, וְאַתָּה צְרִיף לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה אִתָּךְ שֶׁנָּתַן לְךָ אִשָּׁה יְקָרָה כְּזוֹ, וְאַתָּה מְכַרַח לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָהּ, וְכָל הָאֶסּוֹנוֹת וְהַצָּרוֹת וְעֵנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת שֶׁאַתָּה סוֹכֵל, זֶה רַק מִחֲמַת שֶׁאַתָּה לֹא מְכַבֵּד אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּכֹא מְצִיעָא נט.) לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם זֶהִיר בְּכַבּוּד אִשְׁתּוֹ, שֶׁאֵין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אִשְׁתּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרְךָ הִיטִיב בְּעַבְדֶּךָ" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ, (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתִּתְעַשְׂרוּ) וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) שֶׁעֵקֶר הָעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְבָמוֹת סב:) הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגוֹפּוֹ, וְהַמְּכַבְּדָה יוֹתֵר מְגוּפּוֹ, וְהַמְּדַרִּיף בְּנָיו וּבְנֹתָיו בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְהַמְּשִׂיאֵן סְמוּךְ לְפָרְקָן, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר (אִיּוֹב ה') "וַיִּדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה"; אַתָּה צְרִיף לְעַבֵּד הֶרְבֵּה עַל עֲצָמְךָ, וְלֵהֲשַׁתְּדֵל מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתְּךָ, שֶׁזֶה הַמִּתְנָה הֵכִי יִפָּה שֶׁנָּתַן לְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזָכַר גַּם זָכַר מַה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בְּיַנְיָהּ, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרִכּוֹת פָּרָק ט' הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בְּיַנְיָהּ שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּכַנִּיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, וְתִשְׁנֶה אֶת גִּישְׁתְּךָ כְּלִפֵּי אִשְׁתְּךָ, שֶׁהִיא מִשְׁרָשׁ נִשְׁמָתְךָ, וְתַחֲוִי בְּיַחַד בְּאַהֲבָה אַחוּהָ וְרַעוּת, וּבְזִכּוֹת זֶה יִהְיֶה לָכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַמְּזֹל לְטוֹכָהּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בשפור.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו' ח' נִסְחָן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיהָ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה טוב ומה נעים באם בעֲלֶיךָ יִלְךְ לְהַבְדִּיק אֶצֶל רופא מְמַחָה בְּתַחוּם זֶה, וְזֶה מֵאֵד מֵאֵד נַחוּץ, כִּי כְּשִׁישׁ לַחֵץ וּכְאֵבִים בְּחֻזָּה, צְרִיכִים מֵאֵד מֵאֵד לְשָׁמֵר וּלְהַבְדִּיק, וְלֹא לְקַחַת אֶת זֶה בְּקַלּוּת.

אֶת בְּתוּרַת אִשָּׁה תִּתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת שְׁאִין מְדָה יוֹתֵר יָפָה מְזוּר, וְאֶפְלוּ שְׂזֵה בָּא לָךְ מֵאֵד מֵאֵד קֶשֶׁה, זְכָרִי מֵה שְׁאָמַר הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ (אָבוֹת פָּרָק ה') לְפּוּם צַעֲרָא אַגְרָא, וְדַעִי לָךְ כְּשִׁאִשָּׁה עוֹצְרַת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוּת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרִי אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבִלְנוּת וְלֹא לְהַכְנִס כְּכַעַס, שֶׁבְּדִרְךָ כָּלָל בָּא מְגֵאוֹת וַיִּשׁוּת, אִשָּׁה צְרִיכָה לְכַטֵּל אֶת עֲצָמָה כֹּל כֹּלָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁלָּא תִהְיֶה לָּהּ שׁוּם תְּרַעַמַת עַל בְּעֵלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֶלֶק מִבְּעֵלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָהּ זֹאת", וְלִכֵּן אִשְׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁקִּנְתָּה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבִלְנוּת לְגַבִּי בְּעֵלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

תְּאַמִּינִי לִי אִם תַּעֲשֵׂי כֹל מִיָּנִי מֵאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם שְׁלֹא יִהְיֶה לָךְ תְּרַעוּמוֹת עַל בְּעֵלְךָ, וְלֹא תִתְוַכְחוּ, אֲזִי לֹא יִתְעַצְבֵּן וְכוּ', וְכֹל הַחַיִּים שְׁלָכֶם יִתְהַפְּךְ לְטוֹבָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאִנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחֵל לָךְ חַג כָּשָׁר וְשִׂמְחָה

בשפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר צו' ח' נִסְחַן הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת קַלְפָּה חֵלֶק ב' סִימָן א') יֵשׁ שְׁדִים שְׁמֻצוּיִים בְּבֵתִים, שֶׁהֵם מְקַלְקְלִין הַשְּׁלוֹם בֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה כַּעַס וְקִטְטוֹת בְּבֵית. וְעַקֵּר הַבֵּית הוּא הָאִשָּׁה כִּי (יוֹמָא ב.) בֵּיתוֹ זוֹ אִשְׁתּוֹ, וְעַל כֵּן עַל פִּי רַב עַקֵּר הַקִּטְטוֹת מִמֶּנָּה. וְלַפְעָמִים נֶאֱחָזִים בְּשָׂאֵר בְּנֵי הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה נַעֲשִׂים הַקִּטְטוֹת וְהַמְרִיבוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה בָּאִים יִסּוּרִים עַל בְּנֵי הַבֵּית. וְזֶה מִפְּרֹשׁ בְּפִסּוּק (אִיּוֹב כ"א) "בְּתֵיחֵם שְׁלוֹם מִפְּחָד", וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (רַש"י ש"ס) מִפְּחָד - אֵלוֹ שְׁדִים, וְזֶהוּ "שְׁלוֹם מִפְּחָד" כִּי הַשְּׁלוֹם הַפָּךְ הַפְּחָד, שֶׁהֵם הַשְּׁדִים הַמְּקַלְקְלִים הַשְּׁלוֹם, וְזֶהוּ "וְלֹא שִׁבְט אֱלֹהִים וְכוּ', הֵינּוּ הַיִּסּוּרִים, עֵינִי שָׁם.

וְאֵינִי מִכָּרַח לְהַגִּיד לָכֵם שֶׁהַשְּׁדִים הָאֵלוֹ נִבְרָאִים רַק מִהַכַּעַס וְהַמְחַלְקָת וְכוּ' וְכוּ', כִּי כָף אָמַר רַבְנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן ט"ו) בְּמִקּוֹם מְרִיבָה שָׁם הַשְּׁטָן; וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מִכַּעַס, כִּי כַּעַס בְּבֵית מַחְרִיב אֶת הַבֵּית. וְרַבְנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת כַּעַס סִימָן ט"ו) כַּעַס שֶׁל אִשָּׁה מַחְרִיב אֶת הַבֵּית, וְלִכֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לְשַׁנּוֹת אֶת כָּל הַגִּישָׁה שְׁלָכֶם לְגַבֵּי הַנְּשׂוֹאִין וְכוּ', כִּי אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרַנִּים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלִתֵּת תְּשׁוּמַת לֵב אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אֶהְבָּה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, אֲבָל הַרְגַע שְׂרוּצִים אֶחָד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, דְּעוּ לָכֵם שְׁזֵה הַסְּמ"ךְ מ"ם שְׂבָא לְשֹׁבֵר אֶת הַבֵּית, הַזֶּהֱרֵר הַקְּדוֹשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבָדוּ פֶּלַג גּוּפָא, חֲצִי גּוּף, נִמְצָא כְּשֶׁאֲדָם מִתַּחְתָּן זֶה גּוּף שְׁלָם, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלָם, מֵה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁאֲחָד רוֹצֵה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, זֶה הַסְּמ"ךְ מ"ם, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבַּעִים, אֵינִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהַרְגַע שֶׁהַכַּעַל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שְׂאֲחָד יוֹתֵר מִהַשְׁנִי עִם עֶשֶׂר אַחוֹז, וְהֵהוּא פְּחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֶשֶׂר אַחוֹז, זֶה כְּבָר נִקְרָא סְמ"ךְ מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבַּעִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂרוּצֵה שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה

הם גוף אחד, וכמו שאמר החכם מכל האדם (קהלת ד') "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים וחס להם ולאחד איך יחס", ולכן אם רוצים שלום בית אמתי, צריך להיות משני הצדדים, הן מהבעל והן מהאשה, לותר אחד להשני, ואז הם חצי חצי שתפים שלמים, ותמיד יחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ויצליחו בחיי נשואיהם.

אם תכניסו את דברים אלו בתוך לבכם, אזי כל חיי הנשואין שלכם ישתנה לטובה, תפסיקו לריב על שטיות וכו', וכל מריבה מתחילה עם דבר פעוט, ואחר כך מתרחב וכו', כמאמרם ז"ל (סנהדרין ט) האי תיגרא דמיא לצינורא דבידקא דמיא כיון דרוח רוח; המחלקת מתחילה קדם כמו צנור קטן של מים וכו', ואחר כך מתרחבת לנהר קטן וכו', ואחר כך כשמתרחב מתרחב לנהר גדול, כך מחלקת מתחילה עם דבר פעוט, ועד שרבים ביניהם על לא דבר וכו'.

עצתי שהדבר הראשון שתחליפו את כל המזוזות בתוך ביתכם, כי הם לא כשרות בכלל, וכן תקפידו מאד מאד על הדלקת נרות לכבוד שבת קדש, מדליקים שתי נרות של שמן זית, זה נגד זכור ושמור, ואחר כך מדליקים ארבע נרות של חלב, כנגד ארבע אותיות של שם הוי"ה ברוך הוא, ובכל פעם כשנוגד בן או בת, מוסיפים עוד נר, ודבר זה מביא ברכה ואור בתוך הבית, תשתדלו מאד לשמר על השבת, והשבת ישמר עליכם, וכן תקפידו מאד לאכל רק מאכלים כשרים, אם תתנהגו בדרך זה, כל החיים שלכם יתחלף לטוב.

הקדוש ברוך הוא ששמו שלום יעשה ביניכם שלום והכל יסתדר על הצד הכי טוב.

המאחל לך חג פשוט ושמח

בשפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו' ח' נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לֹא צְרִיכִים לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם, וְאִם לֹא הוֹלֵךְ בְּתַחוּם אָחָה, אָז מְשָׁנִים אֶת הַתַּחוּם, אִם לֹא הוֹלֵךְ בְּשִׁדְכָנוּת, אָז לּוֹקְחִים אֶת עֲצָמוֹ בְּתַחוּם אַחֵר, וְלֹא צְרִיכִים לְהִשָּׁבֵר, וְזֶה עֶקֶר חֲכַמַת הַחַיִּים אִיךָ לְזַכּוֹת לְהַחְזִיק מֵעַמָּה, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר.

רַק תִּשְׁמְרוּ עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹכֶם, שְׁזֶה יְסוּד הַיְסוּדוֹת, כִּי בְּבֵית שֵׁשׁ שְׁמָה "שְׁלוֹם בֵּית" שֵׁם הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, וְלִכֵּן אַתֶּם מְכַרְחִים לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם שֶׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְזֶה יָבִיא עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שְׂאֵף פַּעַם לֹא יְהִיָּה בֵּינֵיכֶם וּכְנֻחִים וְאֵי הַבְּנוּת, כִּי כִּךָ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן ט"ו) בְּמִקּוֹם מְרִיבָה שֵׁם הַשְּׁטָן, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית, כְּדֵי שֶׁהַבְּרָכָה תִּהְיֶה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה

בשפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו' ח' נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲסוּר לָנוּ לְהַכְנִס בְּחֻקֵּי הַיְסוּדוֹת לְמָה קָרָה דְּבַר כְּזֶה וְכוּ', כִּי כָּל הַדְּבָרִים

הָאֱלוֹהִים נִעְלָמִים מֵעֵינַי כָּל חַי, וְהַכֹּל גִּלְגּוּלֵי נַשְׁמוֹת שְׂאִין בֶּן אָדָם מְסַגֵּל לְהַבִּין דְּבַר זֶה.

רק צריכים לעשות מצוות ומעשים טובים לטובת נשמתה, ולהתנחם על ידי המנחם ציון שהוא הקדוש ברוך הוא המנחם את נשמות ישראל.
לא ממלץ לתת שם אחר מי שנפטר בקצור ימים.

הקדוש ברוך הוא ימלא את משאלות לבכם לטובה, ותשתדלו מאד מאד לחזק ולאמץ ולעודד את המשפחה, שזה מצוה גדולה מאד מאד, ותמיד תבשרו לי בשורות משמחות.

המאחל לך חג כשר ושמח

בשצ.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר צו ח' ניסן התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה מאד מאד לשמח עם המתנות שנתן לכם הקדוש ברוך הוא, שהם המתנות הכי יפות, ואנשים אחרים היו משלמים מליונים כדי לקבל מתנות כאלו, ולכן תשמחי עם מה שיש לך.

חכמינו הקדושים אמרו (בבא בתרא י:): מה יעשה אדם ויהיו לו בנים זכרים, רבי אליעזר אומר: פזר מעותיו לעניים, רבי יהושע אומר: ישמח אשתו לדבר מצוה; תגידי את זה לבעלך שיקים את זה, ותתברכו עם בן זכר.

העקר הוא תפלה, ומה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג'): בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אורים ותומים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים

ק"ב) "תִּכְתֹּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכַּאֲן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂבִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְיָ" שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

בשצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר צו ח' נִסָּן הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל מְפַלֵּג מְאֹד מְאֹד בְּעֵינָיו עֲשִׂירוֹת, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס') שֵׁשׁ שְׁבִילֵי הַתּוֹרָה שֵׁשׁ בָּהֶם הַתְּבוּנָנוֹת גְּדוֹל מְאֹד שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְבוֹא לְהַתְּבוּנָנוֹת הַזֹּאת כִּי אִם עַל יְדֵי עֲשִׂירוֹת, וּמִי שְׂרוּצָה לְהַגִּיעַ לְהַתְּבוּנָנוֹת בַּתּוֹרָה, צְרִיךְ עֲשִׂירוֹת מְפֻלְגָּת, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מִמוֹן סִימָן ל"ד) כְּבוֹד הַתּוֹרָה וּכְבוֹד שַׁבָּת מְסֻגָּל לְעֲשִׂירוֹת; אִם אָדָם מְכַבֵּד אֶת הַתּוֹרָה וּמְכַבֵּד אֶת הַשַּׁבָּת, יִהְיֶה עֲשִׂיר גְּדוֹל מְאֹד, וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שָׁם סִימָן צ"ב) הַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה וּבַצְּדָקָה זוֹכֵה לְעֲשִׂירוֹת; וְעֲשִׂירוֹת זֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי זֶה נִתְרַחַב מִחוּ וְדַעְתּוֹ, וְאֵת הַעֲשִׂירוֹת הַזֶּה מְקַבְּלִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ מִתְּנָה, עַל יְדֵי שְׂמֵתִפְלָלִים תְּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵל שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יְכוֹל לְפַעֵל, וְכָךְ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (קְדוּשֵׁין פ"ב:) אֵינן עֲנִיּוֹת מִן הָאוּמָנוֹת, וְאֵינן עֲשִׂירוֹת מִן הָאוּמָנוֹת, אֲלֵא לְמִי שֶׁהֶעֱשֶׂר שְׁלוֹ, שְׁנֵאמַר (תְּנִי ב' ח') "לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזֶּהָב".

תְּאוֹת מִמוֹן שְׂרַבְּנוּ ז"ל מְגַלֶּה כָּל כֶּף וּבִפְרָט בְּהַסְפּוֹר שֶׁל הַבְּעַל תְּפִלָּה (עֵין סְפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מַעֲשָׂה י"ב) זֶה שְׂאָדָם עוֹזֵב אֶת הַתּוֹרָה וְאֵת הַתְּפִלָּה וְאֵת הַמַּעֲוּוֹת, רַק רֵץ כָּל הַיּוֹם אַחַר כֶּסֶף, וְכָל הָרֵאשׁ שְׁלוֹ אֵיךְ עוֹשִׂים כֶּסֶף, וְהוּא מְשַׁעַע לְכֶסֶף וְכו', זֶה נִקְרָא תְּאוֹת מִמוֹן, עַד כִּדֵּי כֶּף שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי

מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן א') שְׁחֵמוֹר זֶה נִגְדַת תְּאוֹת מְמוֹן, כְּמוֹ חֵמוֹר שֶׁלֹא מִתְבַּיֵּשׁ לַעֲשׂוֹת אֶת הַצָּרִיכִים שֶׁלוֹ עַל הָרְחוּב, כִּי הוּא אָדָם שֶׁכָּל הָרֹאשׁ שֶׁלוֹ אֵיךְ מְשִׁיגִים כֶּסֶף וּמְמוֹן, וְכֵן מֵהוֹתוֹ זֶה אֵיךְ מְשִׁיגִים כֶּסֶף וּמְמוֹן, זֶה תְּאוֹה שֶׁקָּשָׁה לַצֵּאת מִזֶּה, וְאָמַר רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן כ"ג) שֶׁתְּאוֹת מְמוֹן זֶה כְּמוֹ עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ, שֶׁעוֹשֶׂה מֵהַכֶּסֶף אֵלֶּי, וְרוֹאִים בְּנֵי אָדָם שֶׁמְשַׁתְּגָעִים אַחַר כֶּסֶף, כֹּל הָרֹאשׁ שֶׁלֵּהֶם אֵיךְ לְהוֹצִיא מֵהַזֹּלַת כֶּסֶף, וְכֵן מֵהוֹתוֹ אֵיךְ יְכוּלִים לִגְנוֹב וְלִגְזֹל וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי עֲרֻמוּמִיּוֹת הָעֵקֶר לְהוֹצִיא מֵהַזֹּלַת כֶּסֶף, זֶה נִקְרָא תְּאוֹת מְמוֹן, וְעַל אָדָם כְּזֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (קִהְלַת רַבָּה פְּרָשָׁה א' סִימָן י"ג) יֵשׁ לוֹ מְנַה רוּצָה מְאֹתִים וְכוּ', כִּי תִמֵּד חֶסֶר לוֹ, וְהוּא מִסְכֵּן מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל, כְּמוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ רוֹאִים בְּמִצִּיאוֹת אֵלּוֹ שֶׁנִּפְּלוּ בְּתוֹךְ תְּאוֹת מְמוֹן, פְּשוּט מְשַׁגְּעִים לְגַמְרֵי, רָצִים וּמִתְרוֹצְצִים אֵיךְ לְהִשְׁיֵג עוֹד כֶּסֶף וְעוֹד כֶּסֶף, וְכֵן הָרֹאשׁ זֶה רַק כֶּסֶף, שֶׁזֶה פְּשוּט מְגַעִיל, מֵה שֶׁאֵין בֶּן הָעֲשִׁירוֹת דִּקְדָּשָׁה, עַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁבְת כ"ה:): אֵיזֶהוּ עֲשִׂיר כֹּל שֵׁיֵשׁ לוֹ נַחַת רוּחַ בְּעֶשְׂרוֹ, וְאָמַר הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ (אָבוֹת פָּרָק ד') אֵיזֶהוּ עֲשִׂיר הַשְּׂמִיחַ בְּחֵלְקוֹ, זֶה נִקְרָא עֲשִׁירוֹת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצִּלְחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשֵׁר וְשִׂמְחָה

בשׂב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר צוֹ ח' נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֵת לֹא יוֹדַעַת אֵיזֶה זְכוּת יֵשׁ לְךָ שֶׁאֵת נוֹתַנָת לְבַעֲלֶךָ לְהַתְעַסֵּק בְּעֵסֶק כֹּל כִּי קְדוֹשׁ שֶׁל קִמְחָא דְפִסְחָא, לַעֲזֹר לַעֲנִיִּים עַל חַג הַפִּסְחָה, אֵין מְצוּה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, וּבְזְכוּת זֶה תִּרְאִי נַחַת מְכֹל יוֹצְאֵי חֲלִצִיךָ, אֲנִי בְּטוּחַ בְּמֵאָה אַחוּז שֶׁכָּל הַהַצִּלְחָה שֶׁל הַבֶּן הַבְּכוֹר שֶׁלְכֶם ... נֵרוֹ יֵאִיר, זֶה רַק מִפְּנֵי שֶׁבַעֲלֶךָ עוֹסֵק בְּצָרִיכֵי צְבוּר בְּאֻמוּנָה, וְכִמוֹ כֵּן יִהְיֶה לְכֶם הַצִּלְחָה עִם כָּל הַיְלָדִים, כִּי הַקְּדוֹשׁ

ברוך הוא משלם חזרה מי שעוזר לעניים, ולכן תתחזקי מאד, והקדוש ברוך הוא יעזר לך שתרוי רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציה, ואת תהי אמה בריאה וסבתא בריאה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי. המאחל לך חג פשוט ושמח

בשצג.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר צו ח' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

אין מלים בפי להודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך בשביל עניי אנשי שלומנו ביבנאל, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תהיה שליח טוב לעזר לעניי אנשי שלומנו ביבנאל, ובזכות זה יהיה לך עשירות דקדושה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביקלתך להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח את ידך, יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אך' שמח', ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתבך יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (נדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים

(חלין ז): אין אָדם נוקף אַצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מפה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות מ' מ' ס' ס' פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

גם תרבה בלמוד משניות בגרסא, כי משנ"ה עולה כמספר פרנס"ה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך חג פשר ושמח

בשצד.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר צו ח' ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

אין מלים בפי להודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך להשיג לי קמחא דפסקא, כי הולך לי בחיים שיהיה לאנשי שלומנו שפע גדול על חג הפסח, יין מצות בשר ודגים, וירקות וכל צרכי החג.

תכניס בדעתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו אף שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך חג פשוט ושמח

בשעה.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר צו ח' ניסן התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מקנה שפך יהיה שביאו לי את הכסף ביום חמישי, כי אני מסובב מאד מאד בחובות, ורבים תלויים בי.

הקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון, רק חזק ואמץ מאד כי גדול אדונינו ורב להושיע, ואתה צריך להרבות ברחמים ובתחנונים, כי רק זה העצה להנצל מכל הצרות שבעולם.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ו') עקר התשובה ישמע בזיונו ידם וישתק, ולכן אני מאד מבקש אותך שלא תגיב ולא תענה ולא לעשות שום דבר, רק לשתק, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות תפלה סימן ע"ז) כשתשמע חרפתך ותשתק תזכה שיענה הקדוש ברוך הוא בקשתך; ואמר (שם אות מריבה סימן פ"ו) מי ששומע חרפתו ושותק, על ידי זה נתבטל ממנו רבות רעות שהיה ראויין לבוא עליו; ואמר (שם סימן כ"ט) מי ששומע חרפתו ושותק נקרא חסיד, והקדוש ברוך הוא שומר את נפשו; ואמר (שם אות המתקת דין סימן פ"ד) על ידי שתיקה נמתק הדין. ואמר (שם אות אמונה סימן ט"ז) כשמחרפין אותך ואתה שותק תזכה להבין תרוץ על קשיותיה, ותזכה לרוח בינה; ואמרתי רמז (תהלים ק"ז) ישלח ד' כרו ו' ירפאם ו' ימלט מ' שחיתותם, ראשי תבות י' דו"ם, הרגע שאדם שולח את דבוריו (הינו שאינו מדבר), ו' ירפאם (כבר יש לו רפואה כי רב הצרות באים לאדם מחמת רבוי הדבור, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן כ"ט) שעל ידי הדבור שאינו צריך נלחץ לו המוח, ולכן כשאינו מדבר, יש לו

רפואה), ועל ידי זה וימלט משחיתותם, (יתבטל כל השחיתות שיש בזה העולם, כי הכל משחת, ולא כדאי אפלו להתחיל להתערב עם בני אדם, שכלם משחיתים).

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך חג פשוט ושמח

בשצו.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר צו ט' ניסן התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתראה להתחזק ביתר שאת ביתר עז, וכל המח מחשבה שלך צריך להיות איך להחזיק מעמד בהמצבים הכי קשים שרק עוברים עליך, וזה הלמוד העמק שמלמד אותנו רבנו ז"ל איך להחזיק מעמד בעולם העובר הזה, ולא להסיח דעת ממנו יתברך כרגע, שזה העבודה הכי קשה, כי סוף כל סוף שלמות האדם הוא שיוזכה להפירו יתברך, כמובא (זהו בא מ"ב) בגין דישתמודעין ליה; אדם צריך להפיר את הקדוש ברוך הוא מפל פרטי הבריאה, כי אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, וזה צריך להיות הרצון והכסופין של האדם, להיות נכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, ולהפירו יתברך מכל פרטי הבריאה, עם כל זאת מסבכים עם האדם כל מיני נסיונות קשים ומרים לראות איך יצא מהסבך שנסתבך וכו' וכו', ויחזור אליו יתברך, שזה גורם שעשועים גדולים למעלה בכל העולמות, אף שנעלם ונסתר מהאדם אמתת מציאותו יתברך, אף על פי כן הוא מגלה את העלמה וההסתרה שבו נעלם ונסתר הקדוש ברוך הוא, וחוזר אליו, וזה עבודת הצדיקים לעורר את האדם מהשנה העמקה שישן בהם, ולחזור אליו יתברך, להפירו פנים אל פנים, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבנו, וזה מה שרבנו ז"ל רוצה מאתנו, וכל הענין של אכילת מצה בפסח, הוא להחדיר בנו את האמונה הקדושה בו יתברך, שנהיה

חֲזָקִים בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹכָא (זהר בראשית מא.) פְּקוּדָא לְאָכּוּל מְצָה בְּפֶסַח, בְּגִין דְּאִיהוּ דּוּכְרָנָא לְדְרִי דְרִין עַל רְזָא דְמַהֲמֻנּוּתָא, דִּישְׂרָאֵל נִפְקוּ בְּהֵוּא זְמָנָא מְרֻזָּא דְטַעוּוֹן אַחֲרָן, וְעָאֵלוּ בְּרֻזָּא דְמַהֲמֻנּוּתָא, [מְצָנָה לְאָכּוּל מְצָה בְּפֶסַח בְּשִׁבִיל שֶׁהוּא זְכוּרֹן עַל אִמוּנָה לְדוּרֵי דוֹרוֹת, שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ אֶז מִמְצָרִים מִכָּל הַטְּמְאוֹת וְהַזְהָמוֹת, וְנִכְנְסוּ בְּסוּד הָאִמוּנָה], וְלִכְּן עָלִינוּ לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד שֶׁהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְכִינִים אֶת עַצְמָנוּ לְקַבֵּל פְּנֵי פֶסַח הַקְּדוּשִׁים בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִאֲמִין לִי שְׂאֵנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי כְּדֵי שִׁיְהִיָּה לְךָ סֵל מְלֵא כָּל טוֹב. יֵין בְּשׁוֹר דְּגִים, וּמִצּוֹת וִינְקוֹת עַל חַג הַפֶּסַח, רַק תִּתְפַּלֵּל עָלַי שְׂאֲצִלִיחַ בְּגִדוֹל לְעוֹר לְךָ.

זְכוֹר גַּם זְכוֹר שֶׁהוּלֵךְ לִי בְּחַיִּים שֶׁקְּהִלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה יְהִיָּה קְהֵלָה רַק שֶׁל חֶסֶד, כִּי מִי שֶׁמִּתְעַסֵּק בְּחֶסֶד, בְּזֶה מְרָאָה אֶת טַהַר לְבָבוֹ, וְלַהֲפֹךְ מִי שֶׁקִּמְצָן, מוֹכָא (תְּקוּנֵי זֵהר בְּהַקְדָּמָה ב) קִמְצָן נִבְּל בְּמֻמְוִיָּה נִבְּל שְׁמִיָּה, דְּלָאוּ אִיהוּ נְדִיב וְלָאוּ אִיהוּ מְזֻרְעָא דְאַבְהָן דְאַתְמַר עָלֵיהּוּ (תְּהִלִּים מ"ו י) "נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ", דְּהָא קִמְצָן אִיהוּ עֲנֵי הַדְּעַת, בְּתַר דְּלֵא עֲבִיד טִיבוּ לְמֵאֲרֵי תוֹרָה לְמַהוּי מַחְזִיק בִּידְיָהּ, [מִי שֶׁהוּא קִמְצָן עִם כֶּסֶף, בְּזֶה הוּא מְרָאָה שֶׁשָּׂמוּ הוּא נִבְּל, וְאִינוּ מְזֻרְעֵ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב שֶׁהֵם הָיוּ נְדִיבִים, וּמִי שֶׁהוּא קִמְצָן מְרָאָה לְדַעַת שְׂאִין לוֹ שְׂכָל, וּבִפְרָט שְׂלֵא רוּצָה לְעֲשׂוֹת טוֹב עִם אֱלוֹ שְׁלוֹמֵדִים תוֹרָה, וְיְהִיָּה מַחְזִיק בְּיָדָם], וְלִכְּן כָּל שְׂאִיפְתִּי שִׁיְהִיָּה לָנוּ קְהֵלָה שְׁעוֹשִׁים רַק חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִלְקוּט הוֹשַׁע רַמְזוֹ תַּק"ב ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲכִיב עָלֵי חֶסֶד שְׂאֲתָם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזִּבְחַ שְׁזָבַח שְׁלָמָה לְפָנַי אֲלֶךְ עוֹלוֹת; וּמִי שְׁעוֹשֶׂה רַע לְהַזּוֹלָת, אֲנִי לֹא מְעַנֵּין בְּכָלֵל שִׁיְהִיָּה בְּתוֹךְ קְהֵלְתָנוּ, תְּהִלָּה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ קְהֵלָה קְדוּשָׁה חֲשׁוּפָה לְכָלֵם, יְכוּלִים לְרָאוֹת מַה מְעַשִׂינוּ? וְאֵל מַה שְׂאִיפּוֹתֵינוּ? אֲנַחְנוּ רַק רוּצִים לְהִיֹּת שְׂמַחִים וְעֲלִיזִים וְדַבְּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלַהֲתַמִּיד בְּלִמּוּד תוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלְעֲשׂוֹת חֶסֶד אַחַד עִם הַשָּׂנִי, וּמִי שְׂלֵא שִׁיךְ לְזֶה, אִין לוֹ מַה לְחַפֵּשׂ אֲצִלָּנוּ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ בְּיָמִים אֲלוֹ שְׂכָל אַחַד טְרוּד בְּצָרְכֵי הַחַג וְכוּ' וְכוּ', שְׂלֵא תִשְׁכַּח מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְרַגַע, וְתִרְגִּיל אֶת עַצְמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת

כָּלֵל, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שְׁאַתָּה צָרִיךְ, וְכֵן תִּגְרַס כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שְׁזָה זְכוּף לְהַנְשָׁמָה, מִשְׁנִי"ה אוֹתִיּוֹת נְשָׁמָה, וְכֵן זֶה מְבִיא פְּרִנְסָה בְּנִקְל, מִשְׁנִי"ה עוֹלָה כְּמִסְפֵּר פְּרִנְסָה, וְעַל כָּלֵם תִּגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוּמִי, וְאַף שְׁזָה מִסְכָּתָא קֶשֶׁה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת תִּהְיֶה חֲזַק לִגְרַס אֶת הַדָּף, כִּי דָף גְּמָרָא זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְאִם תּוּכַל לְקַחַת חֵבֶר לְלַמֵּד עִמּוֹ אֶת הַדָּף, מָה טוֹב וּמָה נְעִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ שִׁיְהִי לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאֲחִיל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמַּח

בשצז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר צוּ ט' נִסָּן הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ בְּיָמִים אֵלֶי שְׁאַתְּ כָּל כֶּךָ טְרוּדָה בְּעִנְיַן הַנִּקְיוֹן שֶׁל פֶּסַח, שְׁאֵל תִּשְׁכַּחֵי שְׁהַעֲקֹר הוּא לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד, וְלִשְׁמֹר מַעֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת שְׁזָה בְּעֲצֻמוֹ הַחֲמִץ, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְנִקּוֹת אֶת הַחֲמִץ הַזֶּה מֵאֵתָנוּ, שְׁלֵא יִמְצֵא אֲצִלְנוּ שׁוֹם עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת כָּלֵל, אֲלֵא נִזְכָּה לְהִיּוֹת רַק שְׂמֵחִים וְעֵלִיזִים, וְלַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, כִּי רַק עַל זֶה נִבְנְה קַהְלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה לַעֲזֹר אַחַת לְהַשְׁנִיָּה, וְכָל זֶה רְצוֹנִי וְכִסּוּפִי לְבָנוֹת קַהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ שִׁיעֲזָרוּ אַחַת לְהַשְׁנִיָּה, וְשִׁישְׁרָה אַהֲבָה בֵּין נַשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְזָה נִקִּים אֶת הַרְצוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל שְׁאָמַר (חַיִּי מוֹהֲר"ן סִימָן רצ"ב) הַעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אַהֲבָה שְׁבִינִינִי; וְתַכְּף וּמִיד כְּשִׁיְהִיָּה בִּינֵינוּ חֶסֶד, עַל יְדֵי זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְנוּ, וְיִמְלֵא אֶת כָּל מִשְׁאָלוֹת לְבָנוּ לְטוֹבָה.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים מְסַפְּרִים לָנוּ (בְּרִכּוֹת ל"א:) שְׁחַנְּהָה הַתְּפִלָּה לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שִׁיתֵן לָהּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בֶן, וְהָיָה לָהּ טַעֲנוֹת צוֹדְקוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁעֲנָה לָהּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רוֹאִים מְזָה אֶת מַעֲלַת הַתְּפִלָּה שֶׁמִּתְפַּלְלִים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִתְחַנְּנִים וּמִבְּקֶשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה

שְׂרוּצִים, וּמְקַבְּלִים מִמֶּנּוּ, וְהַכֵּל תְּלוּי כָּפִי תִקֵּף הָאֲמוּנָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מְסֻפָּרִים שְׁחִנָּה הַתְּפִלָּה תִשַׁע עֶשְׂרֵה שָׁנָה עַד שְׁזַכָּתָה לִישׁוּעָה, וְתִהְיֶה לְאֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵר לָנוּ בְּנִסִּים נִגְלִים עַל כָּל שַׁעַל וְשַׁעַל, מִי הִיָּה מְאָמִין לְפָנַי עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה שְׁנָקִים פֶּה בִּיבְנֵאֵל קִהְלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ הַמוֹנָה כְּכָר לְמַעַלָּה מְאֹרֶבַע מְשֻׁפָּחוֹת, שְׁכֵלִם אֲהוּבִים, וְכֵלִם בְּעֲלֵי חֶסֶד וְכוּ', וּמִי שֵׁישׁ לוֹ מִדּוֹת רַעוֹת מִדּוֹת מְגֻנּוֹת רַק לְהִסִּית אֶחָד נֶגֶד הַשָּׁנִי, הוּא מְמִילָא לֹא יִשָּׂאֵר בְּקִהְלָתָנוּ וְכוּ', כִּי הַקִּהְלָה שְׁלָנוּ תְּפִלַּט אוֹתוֹ מְקִהְלָתָנוּ, כִּי אֵין לוֹ מְקוֹם אֲצִלָּנוּ כָּלֵל, כִּי אֲצִלָּנוּ חֲשׁוּב רַק חֶסֶד וְאַהֲבָה וְלַעְזוֹר אֶחָד לְהַשָּׁנִי וְכוּ'.

תְּאֲמִינִי לִי שְׂאֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי כְּדִי שִׁיְהִיָּה לָךְ סֵל מְלֵא כָּל טוֹב עַל חַג הַפֶּסַח, יֵינן בְּשָׁר דְּגִים, וּמִצּוֹת וִירְקוֹת, רַק תְּתַפְּלֵלִי עָלַי שְׂאֲצִלִּיחַ בְּגִדוֹל לַעְזוֹר לָךְ וּלְכֹל הַמְשֻׁפָּחָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחֵל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמְחָה

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס

לְכָבוֹד נְשֻׁמַּת

חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוֹרָה הַטְּהוֹרָה,

אֲסִפְקָלְרִיא הַמְּאִירָה

מְאוֹר עֵינֵינוּ חַיִּית נַפְשֵׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת

יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמַיִם

מְוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

הַרְבֵּה הַגְּאוֹן הַצְּדִיק

מוֹהַר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה

בֶּן

הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זִיב זצ"ל

עָלָה בְּסֶעֱרָה הַשְּׁמַיְמָה

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תִּהְיֶה נְשֻׁמַּתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים תַּחַת

כַּנְפֵי הַצְּדִיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ תִּגֵּן

עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׂנוּזָפָה לְהַנּוֹת מְאוֹרוֹ

הַבְּהִיר וְהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד שְׁמַיִם

שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
לְעֵלְוֵי נְשִׁמַת
הַרְבֵּינִית הַצְּדִיקָת
מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע״ה
בֵּת הַרְה״צ
רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעֶיהָ
רֵאטענברג מִקּוֹסוֹן זצ״ל
בֵּת מֵרַת סָאסְיָא ע״ה
אֲשֶׁת עֶטְרֵת רֵאשִׁינו
כ״ק אֲדָמו״ד
רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֵמָה ז״ע
נִפְטָרָה ט״ז תַּמוּז ה'תשע״ה
ת.נ.צ.ב.ה.



סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תְּקוּנַת הַכֹּלֵלִי

תְּקוּנַת נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן

*

וּמְסַגְלָא מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֻדוֹ, תְּקֻנּוֹ, גְּלוּ וְצֻדָה לְפִרְסֻמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,
אֲדוּנְנֵי, מוֹרְנוֹ וְרַבְּנֵי
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי בל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיה נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיה גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני בל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישפן לבטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

תקון הפללי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי פִשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יִי לֹא עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהְפָּךְ לְשָׂדֵי, בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אוֹדִיעָךְ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לַיִי, וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֵלֶיךָ לְעֵת מִצּוֹא רַק לְשִׁטָּף מִיָּם רַבִּים, אֲלִיו לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פִלַּט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁפִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוֹ תִלָּךְ, אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינָי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אִין הַבַּיִן בְּמַתְג וְרִסֵן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֵלֶיךָ : י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בֵּינִי, חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא * לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצָךְ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֲרֵשׁ דָּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכַת בְּחֻלּוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאַבְד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׂוֹא יִדְבֵר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לֹא יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֵר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דְּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֵקֶב : יא וְאַתָּה יִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַת בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

ותצביני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, כן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת לחרם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אליך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על פן אזכרך מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משכריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתני למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אליך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

תקון הפללי

שִׁמְעֶ: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי
 אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסְדֵי יְקַדְּמֵנִי, אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בִשְׂרָרִי: יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעְמוֹ בְּחִילָךְ
 וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנוּ אֲדֹנָי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דָּבַר שִׁפְתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ
 בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֵלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּלָה בַחֲמָה כָּלָה וְאִינְמוֹ
 וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
 לָעָרֹב יִהְמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבְכוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאָכֹל, אִם
 לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲדָךְ וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי
 הִיִּית מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסְדֵי:

עז א לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזֻמּוֹר: ב קוֹלִי **אֵל אֱלֹהִים
 וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדֹנָי
 דִּרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד
 אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה
 אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת עֵינָי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לִבִּי
 אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי, וְלֹא יִסְיֵף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֹצַח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
 הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קָפֵץ בְּאֵף רַחֲמֵי סָלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעַלְלִי יְהִי כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֶאֶף: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
 אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
 עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲדָךְ: טז גֹּאֲלֵת בְּזֵרוּעַ עַמְךָ בְּנֵי
 יַעֲקֹב וַיִּוֹסֵף סָלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: יט קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפה ושבילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ד פי אלה שנים בעיניה פיום אתמול פי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ז פי כלינו באפה, ובחמתה נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ט פי כל ימינו פנו בעברתה, פלינו שנינו כמו ה: ה ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיה: יד שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו פימות עניתנו, שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיה פעלה, והדרה על בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל

תקון הפללי

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צוּה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לִישָׁחֵק : י וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֲקֹב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם : יב בְּהִיוֹתָם מִתֵּי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים : טו אֵל תִּגְעֹו בְּמִשְׁיַחֲי,
וּלְנִבְיָאֵי אֵל תִּרְעֹו : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁכַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לַעֲבֹד נִמְכָּר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכַבֵּל רִגְלוֹ, בְּרִזֵּל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַת בֹּא דְבָרוֹ, אִמְרַת יִי
צָרְפָתָהּוּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּרָהּוּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו : כב לְאִסֵּר שָׂרִיו בְּנַפְשׁוֹ,
וּזְקִנָיו יַחֲפֵם : כג וַיִּבֹּא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפָּר אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּוּ מִצְרָיו : כה הִפְךָ לִבְּסָ לְשֹׁנָא
עַמּוֹ, לְהַתְנַפֵּל בַּעֲבָדָיו : כו שָׁלַח מִשָּׁה עֲבָדוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בַּחֵר
בוֹ : כז שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשׂוּךְ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דָּגְתָם : ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרָדְדַּעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיִּבֹּא עָרַב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתְם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיִּבֹּא אַרְבָּה, וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר : לה וַיֵּאֱכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֲרָצָם, וַיֵּאֱכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּן כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחְדָם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּהּ, וְאֵשׁ לְהַאִיר לְלֵילָה : מ שָׁאֵל וַיִּבֹּא שָׁלוֹ,
וּלְחֵם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוּבוּ מַיִם, הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבָר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עֲבָדוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחה ירושלים
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
פלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: